

หนังสืออ้างอิง ห้องสมุดรัฐสภา

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๘/๒๕๑๘ (สามัญสมัยสอง)

วันศุกร์ที่ ๘ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๑๘

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๘.๓๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้ เมื่อเลิกการประชุม ๒๘๐ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว

ณขอ เปิดการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับวันนี้ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ กระทู้ถาม เดือนมาจากระเบียบวาระการประชุม

สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๒/๒๕๑๘ (สามัญสมัยสอง)

กระทู้ถามลำดับที่ ๑ ของคุณอากาศ สุวรรณมณี เรื่อง การสัมปทานไฟฟ้า
อำเภอหาคาใหญ่ ตามกระทรงมหาคไทย เชิญคุณอากาศ

นายอากาศ สุวรรณมณี (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธาน กระผม

นายอากาศ สุวรรณมณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดพรรค

สังคมนิยมแห่งประเทศไทย ความจริงกระทู้ของกระผม ก็ตั้งไว้ตั้งแต่วันที่ ๒๒ เมษายน

ขณะนั้นประชาชนชาวหาคาใหญ่กำลังเดือดร้อนจากการไฟฟ้าหาคาใหญ่ที่โคกอกกรรมาทำสัญญา

กับราษฎรที่นั่น แล้วเมื่อกระผมตั้งกระทู้ไปปรากฏว่าบัณฑิตผู้รับสัมปทานก็คงจะรู้ตัวก็รีบวิ่ง

ไปแก้ไขต่าง ๆ นานา แต่ว่าสาระสำคัญของการที่มุ่งมาเพื่อจะตั้งกระทู้ก็ยังมีความ

หมายอยู่ ดังนั้นกระผมจึงขอตั้งกระทู้ถามคุณมาก ตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรง

มหาคไทยคงตอบไปนี้

เนื่องจากประชาชนชาวอำเภอหาคาใหญ่ จังหวัดสงขลา หลายกลุ่มหลายอาชีพ

ได้รับความเดือดร้อนจากการใช้กระแสไฟฟ้า ซึ่งจัดจำหน่ายโดยบริษัทสัมปทานผูกขาด

ที่มีชื่อว่า บริษัทสาธารณูปโภคจำกัดซึ่งมีหลวงธำรงนาวาสวัสดิ์เป็นผู้อำนวยการ เป็นเจ้าของ

และบริษัทที่ได้ปฏิบัติกิจการอื่นนอกเหนือไปจากที่มีในสัญญาสัมปทาน โดยมีกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ทำสัญญา ซึ่งได้กระทำกันตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๕๖ กำหนดอายุสัมปทานกันถึง ๒๕ ปี ท่านประธานครับ ตัวอย่างของการละเมิดสัญญาที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนเช่น

๑. ได้เรียกเก็บค่าปักเสาพาดสายในรัศมี ๑๐๐ เมตรจากสายจำหน่ายไฟฟ้าที่มีอยู่เดิมทั้ง ๆ ที่ในสัญญาระบุให้เก็บได้เฉพาะที่เกินไปจาก ๑๐๐ เมตร เท่านั้น

๒. เรียกเก็บเงินค่ามัดจำมิเตอร์ ขนาด ๓ - ๕ แอมแปร์ มิเตอร์ละ ๔๐๐ บาท จากผู้ใช้บริการโดยที่ในสัญญานั้น กำหนดให้ผู้ใช้รับสัมปทานเป็นผู้จ่ายเครื่องมิเตอร์ เหล่านี้ให้แก่ผู้ใช้เอง เพียงแต่ผู้ใช้รับสัมปทานเก็บค่ารักษามิเตอร์ ได้เท่านั้น

๓. การติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างในทางสาธารณะ ที่เขตสัมปทานครอบคลุมไปถึงไม่เป็นไปอย่างทั่วถึง อีกทั้งไฟฟ้าในภาคใหญ่ๆ ศึกๆ ในภาคใหญ่มีโรงแรมใหญ่ๆ ชาวต่างประเทศมาเที่ยวมากมาย สิทธิของโรงแรมต่าง ๆ ก็ดิ้นรนอาจจะทำให้เกิดอันตรายแก่ประชาชนได้ อีกทั้งมิเตอร์หมุนเร็วไปบ้าง ค่าไฟแพงไป จัดหม้อไฟฟ้า บางครั้งก็ไม่บอกเจ้าของบ้าน อันนี้เป็นความเดือดร้อนของประชาชน ที่กระผมเรียนกล่าวมานี้ก็เป็นส่วนหนึ่งเท่านั้น ที่มีการปฏิบัติ การเอาอคติเอาเปรียบกับประชาชน และบริษัทก็มีเจตนาที่จะบิดพลิ้วหลีกเลี่ยงสัญญาที่ทำกันไว้กับกระทรวงมหาดไทย ซึ่งกระผมถือว่า การปฏิบัติ การเช่นนี้เป็นการสนองนโยบายแห่งรัฐจะซจค และบรรเทาทุกข์ให้แก่ประชาชน นับเป็นการกระทำที่น่าละอายอย่างยิ่ง ท่านประธานครับ ผู้ที่ได้รับสัมปทานมักจะอ้างอยู่เสมอว่าหากตน บัดนี้อายุสัมปทานยังเหลือเวลาอีก ๓ ปีกระผมได้สมัครมานานว่ากระทรวงมหาดไทยได้ต่ออายุสัมปทานใหม่บริษัทอีก ๑๐ ปี ทั้ง ๆ ที่บริษัทได้มีพฤติกรรมทำเชื่องกับประชาชนมาแล้วหลายปี จนประชาชนโง่เขลาจนถึงเมือง และในขณะนี้คนแฉ่งความไม่พอใจของประชาชนกำลังมีกระแสสูงยิ่งขึ้นทุกวัน ถ้าหากความไม่พอใจนั้นได้ลุกลามไปมากขึ้นจนถึงขั้นมีการระเบิดโรงไฟฟ้า เช่นที่เคยเกิดขึ้นกับจังหวัดที่จิตร ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอาคม สุววรรณ ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย

ซึ่งมาจากภาคใต้ ความเดือดร้อนอันใดของพี่น้องชาวภาคใต้
สังคมนิยมทุกคนย่อมถือว่าสิ่งนั้นคือภารกิจของพรรคการเมือง
ช่วยเหลือทางใดทางหนึ่ง.....

กระผมและชาวพรรค
ที่จะต้องดำเนินการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอาคม

นายอาคม สุวรรณผล (นครศรีธรรมราช) : ดังนั้นกระผมจึงตั้งกระทู้ถาม
มากถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังนี้

ข้อ ๑ กระทรวงมหาดไทยเคยได้รับรายงาน จากผู้ปกครองอำเภอภาคใหญ่
ในฐานะที่เป็นตัวแทนของกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับเรื่องนี้บ้างหรือไม่ ถ้าได้รับแล้ว
ได้ดำเนินการไปประการใด และผู้รับสัมปทานได้ปฏิบัติตามบ้างหรือไม่

ข้อ ๒ เป็นความจริงหรือไม่ที่กระทรวงมหาดไทย ได้ให้ต่ออายุสัมปทานแก่
บริษัทที่มีพฤติกรรมการฉ้อโกง เล็ก เจียด เนื้อประชาชนเช่นนี้ ถ้าเป็นความจริงมีเหตุผลอย่างไร
กระทรวงมหาดไทยยังพอจะมีเวลาที่จะทบทวนแก้ไขใหม่ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม
แก่ประชาชน เพราะอายุสัมปทานยังมีเวลาอีกตั้ง ๓ ปี

ข้อ ๓ ทำไมกระทรวงมหาดไทยจึงไม่คิดที่จะพิจารณาสัมปทาน ให้กับ
ส่วนราชการส่วนท้องถิ่นดำเนินการเอง เมื่ออายุสัมปทานของบริษัทซึ่งถือว่าเป็นคนกลาง
สิ้นสุดลง เพื่อให้การบริหารส่วนท้องถิ่นได้กระทำการบำบัดทุกข์บำรุงสุข แก่ประชาชน
อย่างเต็มที่ อีกทั้งยังพอจะมีผลกำไรที่จะนำไปสร้างความเจริญให้กับท้องถิ่น กระทรวง
มหาดไทยจะทำได้หรือไม่ ถ้าทำไม่ได้เพราะเหตุใด นี่เป็นคำถาม ๓ ข้อที่กระผมขอให้
พรรค รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้โปรดตอบคำถามเหล่านี้โดยชัดแจ้งไม่ต้อง
วิตกกังวล ถึงแม้บริษัทนี้กระผมจะทราบว่าก็มีอิทธิพลอยู่ ก็ไม่ต้องกลัวจรรยาบรรณ
ด้วยความรู้สุจริตใจเกิด โปรดตอบให้กระผมทราบขณะนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

พันเอก ประยอม ประยูรโภคราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย)
: กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีความ
พรรคสังคมนิยมดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ที่ถามว่ากระทรวงมหาดไทยเคยได้รับรายงาน จากอำเภอภาคใหญ่

เกี่ยวกับเรื่องนี้หรือไม่ ถ้าได้รับแล้วโคล้งดำเนินการประการใด และผู้รับผิดชอบ
 ได้ปฏิบัติตามบ้างหรือไม่ เรื่องนี้ขอทราบเรียนว่า สำหรับกระทรวงมหาดไทยนั้น เป็น
 ผู้ควบคุมเกี่ยวกับสัญญาสัมปทานของการไฟฟ้าเอกชน แต่สำหรับการกำกับดูแลนั้น เป็น
 หน้าที่ของกรมโยธาธิการ ตามปกติแล้วการไฟฟ้าสัมปทานแห่งใดถ้าปฏิบัติ ผิดข้อบังคับ
 หรือเงื่อนไขของสัมปทานอำเภอและจังหวัดท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่กรมโยธาธิการตรวจพบ
 ก็จะต้อง เป็นผู้รายงานมายังกระทรวงมหาดไทยให้ทราบก็จะได้พิจารณาสั่งการตามกรณี
 ที่ควรต่อไป แต่สำหรับในกรณีไฟฟ้าหาคิใหญ่ ทางกระทรวงมหาดไทยไม่เคยได้รับ
 รายงานในเรื่องการปฏิบัติผิดเงื่อนไขต่าง ๆ เลย ทั้งนี้จะมีเงื่อนไขประการใดนั้น
 ก็อยู่ที่ขอเท็จจริงนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าปรากฏว่ามีความไม่สะดวกหรือว่าปฏิบัติ
 ผิดเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ประชาชนเดือดร้อนและประชาชนได้ร้องเรียนมาแล้วกรณีคิดว่า
 คงจะทำให้กระทรวงมหาดไทยมีหลักฐานในการที่จะพิจารณาที่สมควร ก็มีการจะ
 ดำเนินการแก้ไขต่อไปได้

สำหรับในข้อ ๒ ที่ถามว่า เป็นความจริงหรือไม่ที่กระทรวงมหาดไทยได้ต่ออายุ
 สัญญาสัมปทานให้แก่บริษัทดังกล่าวนี้ ถ้าเป็นความจริงมีเหตุผลอย่างไรในเรื่องนี้กระผม
 ขอทราบเรียนว่า สำหรับการต่ออายุสัมปทานให้มันเป็นความจริง เพราะว่า บริษัท
 การไฟฟ้าสาธารณูปโภคนี้ได้มีหนังสือถึงกระทรวงมหาดไทยขอต่ออายุสัญญาอีก ๑๐ ปี
 ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๑๖ ทางด้านกระทรวงมหาดไทย ก็ได้
 พิจารณาด้วยเหตุผล ๓ ประการ

ประการแรกก็ได้พิจารณาถึงการปฏิบัติงานของผู้ถือสัมปทาน รายนี้ซึ่งได้เริ่ม
 ปฏิบัติงานตามหลักฐานว่าตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๖ ได้ให้การบริการ
 แก่ประชาชน โดยการจ่ายกระแสไฟฟ้าให้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง และได้พยายามลดค่า
 กระแสไฟฟ้าจากหน่วยละ ๓ บาทลงมาเรื่อย ๆ จนครั้งสุดท้าย เหลือเพียงหน่วยละ
 ๑ บาท ๒๐ สตางค์ ซึ่งใกล้เคียงกับราคาค่าจำหน่ายไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
 ในครั้งหลังสุด เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๑๕ บริษัทได้ลงทุนเพื่อรับซื้อกระแสไฟฟ้าอีกเป็น
 จำนวนมาก ทั้งได้สร้างสถานีผลิตแรงดันขึ้น ๒ แห่ง ได้เปลี่ยนแปลงปรับปรุงสายแรงสูง

แรงค่าหัว ไปทั้งอำเภอเพื่อไม่ให้ไฟตกเป็นต้นและได้ขอร้องว่าถ้าได้ติดต่ออายุสัมปทานแล้ว บริษัทจะไต่พิจารณาลดค่ากระแสไฟฟ้าเท่าราคาค่าจำหน่ายกระแสไฟฟ้า ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค นอกจากนั้นบริษัทได้มีเงื่อนไขว่าจะไต่พิจารณาเงินรายได้สมทบทุนช่วยเหลือการไฟฟ้าพัฒนาท้องถิ่นที่ขาดแคลนอยู่ปีละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท เป็นประจำอยู่ทุกปี นี่ก็เป็นกรณีหนึ่ง เป็นสาเหตุหนึ่งที่เป็นข้อปฏิบัติของบริษัทที่นำมาพิจารณา

ประการที่ ๒ กระทรวงมหาดไทยได้มีระเบียบขอยุ่ว่า การขอต่อสัมปทานใหม่ การขอสัมปทานใหม่ก็ตีหรือการจะขอต่ออายุสัมปทานหรือขยายเขตสัมปทานก็ตี ก่อนจะพิจารณาอนุญาตนั้นจะต้องถามทางจังหวัดซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นเสียก่อนว่า จะมีความเห็นสมควรประการใด แล้วก็ต้องถามการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่ามีโครงการหรือนโยบายพร้อมที่จะดำเนินการในท้องถิ่นดังกล่าวมานี้หรือไม่ เรื่องนี้ก็ได้สอบถามไปแล้วทั้ง ๒ แห่ง ซึ่งได้รับตอบจากจังหวัดว่าไต่พิจารณาแล้วไม่ขัดข้องที่จะให้บริษัทนี้ต่ออายุสัมปทานได้ และก็ได้รับตอบจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่า คณะกรรมการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้ประชุมแล้ว มีมติเห็นชอบที่จะให้ต่ออายุสัมปทานได้เช่นเดียวกัน

เหตุผลประการที่ ๓ กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาอีกครั้งหนึ่งเห็นว่า เมื่อทางจังหวัดในท้องถิ่นไม่ขัดข้องและทางกรไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ก็ยังไม่มีโครงการที่จะเข้าไปดำเนินการแทนได้ ประกอบกับกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเห็นว่าบริษัทได้รับสัมปทานประกอบกิจการมาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๘๖ เป็นเวลานานถึง ๒๑ ปีมาแล้ว แล้วก็ดำเนินการมาด้วยความเรียบร้อย ได้ลงทุนปรับปรุงเพิ่มกำลังผลิตให้เพียงพอกับความต้องการของประชาชน รวมทั้งได้ขยายบริการ และเป็นผลดีต่อประชาชนและได้พยายามที่จะลดค่ากระแสไฟฟ้าเรื่อย ๆ มา ให้ใกล้เคียงกับราคาจำหน่ายของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ครั้งหลังที่สุดได้ลงทุนรับซื้อพลังไฟฟ้าจาก การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมาจำหน่ายแทนการผลิตเอง ก็ให้มีกระแสไฟฟ้าเพียงพอและทำให้ท้องถิ่นได้รับความสะดวกมากขึ้น กับทั้งยินดีที่จะบริจาคเงินอีกปีละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท สมทบกับทางราชการ เพื่อขยายการพัฒนาไฟฟ้าส่วนท้องถิ่นอีกประการหนึ่ง กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเห็นว่าถ้าหากทางกรจะรับซื้อกิจการของบริษัทนี้ ซึ่งได้ทีราคาไว้

หลายสิบล้านบาท ซึ่งเงินจำนวนนี้ถ้าหากทางการจะสงวนไว้เพื่อการก่อสร้างหรือพัฒนา
กิจการไฟฟ้าส่วนเขตแห่งอื่น ๆ ซึ่งยังไม่ใช้ไฟฟ้าใช้ซึ่งยังมีอยู่เป็นจำนวนหลายสิบล้านแห่ง
ก็คิดว่าคงจะเป็นประโยชน์กว่า เพราะว่าถ้าจะนำเงินมาทุ่มเทเพื่อซื้อกิจการนี้แล้ว
การพัฒนาบ้านอื่น ๆ หรือจังหวัดอื่น ๆ ที่กำลังเดือดร้อนอยู่ ก็อาจจะต้องหยุดยั้งลง
อีกประการหนึ่งการที่บริษัทขอต่ออายุสัมปทานมาก่อนสิ้นอายุสัมปทานเดิมมัน ก็เป็นวิธี
การที่ปฏิบัติของการไฟฟ้าสัมปทานโดยทั่ว ๆ ไป เพราะในระยะปลายอายุสัมปทานของ
บริษัทจะต้องทราบเสียก่อนว่าจะได้รับสัมปทานต่อหรือไม่ ถ้าหากว่าทางราชการไม่ต่อ
อายุให้บริษัท ก็ไม่สามารถที่จะลงทุนปรับปรุงขยายกิจการเป็นจำนวนมากได้ เพราะ
เหลือเวลาน้อย แต่ถ้าหากได้ต่ออายุก็จะหาทางพิจารณาปรับปรุงการลงทุนได้เลยจึงได้
ขอต่ออายุมาก่อนวันสิ้นกำหนดอายุสัมปทาน ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ จึงได้
พิจารณาอนุมัติให้ต่ออายุสัมปทานไปอีกระยะเวลาหนึ่งเป็นเวลา ๑๐ ปี

ต่อคำถามข้อ ๓ ที่ถามว่า ทำไมไม่คิดที่จะพิจารณาสัมปทานให้กับส่วนราชการ
ท้องถิ่นให้เข้าดำเนินการเอง เมื่ออายุสัมปทานของบริษัทได้สิ้นสุดลง เพื่อให้ท้องถิ่น
ได้ทำการบำบัดทุกข์บำรุงสุขแก่ประชาชนอย่างเต็มที่ อีกทั้งยังมีกำไรที่จะนำไปสร้าง
ความเจริญให้กับท้องถิ่นจะทำได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใดนั้นขอทราบเรียนว่า
พุทธศักราช ๒๕๐๓ ได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคขึ้น โดยมี
วัตถุประสงค์ที่จะผลิตจัดให้โคมา จักหา และจัดจำหน่ายพลังไฟฟ้า และดำเนินการ
เกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้า และให้การไฟฟ้าส่วนภูมิกาศนี้มีอำนาจดำเนินการ ตาม
วัตถุประสงค์ในเขตส่วนภูมิภาค และรัฐบาลมีนโยบายที่จะให้การผลิตและการจำหน่าย
กระแสไฟฟ้าส่วนภูมิภาคทั้งหมด เป็นหน้าที่ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เป็นผู้ดำเนินการเอง
ทั้งนี้เพื่อค่ากระแสไฟฟ้าจะได้อุดลง เป็นการถ่วงดุลค่าใช้จ่ายกันได้ ทั้งนี้เมื่ออายุ
สัมปทานสิ้นสุดลง ก็จะต้องสอบถามความเห็นจังหวัดเป็นอันดับแรก และสอบถาม
การไฟฟ้าส่วนภูมิกาศว่ามีโครงการที่จะเข้าไปดำเนินการหรือไม่ในท้องถิ่นดังกล่าวนี้เป็น
อันดับที่ ๒ เมื่อการไฟฟ้าส่วนภูมิกาศได้ตอบว่า ยังไม่พร้อมที่จะเข้าทำการแทนบริษัท
เพราะเงินงบประมาณมีจำกัด และมีความจำเป็นจะต้องใช้เงินงบประมาณเหล่านี้

ไปจัดสร้างการไฟฟ้าท้องถิ่นอื่น ๆ ที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้ ประกอบทั้งบริษัทอื่นก็จะทำต่อไป โดยจะปรับปรุงกิจการให้ดีขึ้นนี้เป็นคำรับรองของบริษัทนครวิทย์ กระทรวงมหาดไทย ก็จึงได้อนุญาตให้ก่อสร้างไป อย่างไรก็ตามก็สำคัญสำหรับการไฟฟ้าในท้องถิ่นต่าง ๆ เมื่อ สัมภาษณ์เอกชนได้สิ้นสุดลง ถ้าส่วนราชการท้องถิ่นแห่งนั้น ๆ มีเงินงบประมาณ และ มีความประสงค์ที่จะขอทำเป็นกิจการไฟฟ้าภาคเอกชนทางกระทรวงมหาดไทยก็ไม่ขัดข้อง ก็ยินดีที่จะสนับสนุนและให้ความอนุเคราะห์ตามที่ขอมา สำหรับเรื่องที่ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติได้แจ้งว่ามีข้อขัดข้องอยู่หลายประการและต้องการจะให้มีการทบทวนเกี่ยวกับ สัมภาษณ์ที่ได้รับไปใหม่นั้น อันนี้ กระผมก็คิดว่าหากมีการปฏิบัติผิดเงื่อนไขอยู่ในเงื่อนไข ต่าง ๆ ในสัญญาสัมปทานนั้น ย่อมมีผลที่จะบังคับได้ เพราะฉะนั้นถ้ามีหลักฐานที่จะ ดำเนินการในเรื่องนี้แล้ว ทางกระทรวงก็ยินดีที่จะนำมาพิจารณา เพื่อให้เกิดการปฏิบัติ เป็นไปตามสัญญาตามความต้องการของประชาชน ขอให้ได้มีหลักฐานเป็นหลักมาสำหรับ ดำเนินการ เท่านั้นครับ กระผมขอขอบคุณ

นายอาคม สุวรรณเทพ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ขอซักถาม ๓ ประการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยต่อไป ท่านตอบคำถามเหล่านี้ ยังไม่ค่อยชัดแจ้งไม่เป็นที่พอใจ ก็ดู ๆ ว่าการที่บริษัทสาธารณูปโภค ซึ่งมีอดีต นายกรัฐมนตรีล้นทอง เป็นเจ้าของอยู่นั้นได้ทำการก่อสร้างสัมปทานกันครั้งนี้ ทำให้ผมสงสัยว่า น่าจะมีเลศนัยหรือเงื่อนงำอะไรกันอยู่บ้าง เมื่อคราวที่คุณหลวงสว่าง ฯ ไปที่ท่าค้ำใหญ่ หลังจากที่ผมได้ตั้งกระทู้เข้าสภาฯ และหนังสือพิมพ์ก็ตีพิมพ์ไปแล้วปรากฏว่าได้ให้สัมภาษณ์ หนังสือพิมพ์ครั้งหนึ่งว่า นักข่าวนครวิทย์ถามว่า ในการก่อสร้างสัมปทานครั้งนี้ทราบที่ท่าน ได้เสียเงินค่าวิ่งเต้นไปเป็นเงิน ๕ ล้านบาท มีข้อเท็จจริงอย่างไร หลวงสว่าง ฯ ก็ตอบว่า เรื่องที่มีการกล่าวกันว่าผมต้องจ่ายเงินไป ๕ ล้านบาทในการวิ่งเต้นขออายุ สัมปทานนั้น ไม่เป็นความจริง ผมมาครั้งนักคือวิทยุและเทป ๕ เครื่อง วิทยุรับฟัง ขรรพคา ๕ เครื่อง ทั้ง ๑๐ สิ่งนี้เป็นของฝากให้แก่ญาติที่เอื้อเพื่อช่วยเหลือกัน อย่างนี้ ผมไม่คิดว่าเป็นคอร์รัปชันอะไรกันหรอก ไม่ใช่คิดว่าเป็นการให้เงินให้ทองหรือ ดิดสินบาทคาดสินบนอะไร อันนี้เป็นเพียงที่พูดได้ในหนังสือพิมพ์ ดังนั้นก็ยิ่งทำให้ผมสงสัย

ไปใหญ่ว่ามันจะต้องมีเกี่ยวกับอิทธิพลอยู่เกี่ยวกับบริษัทนี้ นายอำเภอภาคใหญ่จะครบ
 ท่านประธาน เป็นเมืองทอง เทียวหากใหญ่เป็นเมืองใหญ่ที่สุดในภาคใต้ เมืองใหญ่ที่สุด
 ระดับนครหลวงของภาคใต้นี้ แต่ไฟฟ้าซึ่งเป็นเครื่อง เขาเรียกว่าสาธารณูปโภค
 ก็ยังถูกนายทุนผูกขาดคัดตอนกินเอาเสียเอง อย่างนี้รัฐบาลที่บอกว่าเราทำได้
 เราทำได้ยูนี่ ทำอย่างไรนโยบายของรัฐบาลออกไว้ชัดหมา ๘ ท่านรัฐมนตรีช่วยๆ ก็มี
 เบิกคุบบอกว่า หนึ่งระบบการค้าและการผลิตที่มีลักษณะ เป็นการผูกขาดก็เป็นต้นเหตุสำคัญ
 ที่ทำให้ค่าครองชีพของประชาชนสูงขึ้นกิจการที่มีลักษณะ เป็นการผูกขาดมีทั้งที่เป็นของรัฐ
 และเอกชน ฉะนั้นเพื่อสกัดกั้นไม่ให้ค่าครองชีพของประชาชนสูงขึ้นเพราะการผูกขาด
 รัฐบาลนี้จะจัดตั้งหน่วยงานที่มีหน้าที่ติดตามพิจารณาและตรวจสอบการดำเนินงาน ทุก
 ประเภทที่มีลักษณะ เป็นการผูกขาดขึ้นในสำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี โดยนายกรัฐมนตรี
 จะเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมและสั่งการให้มีการปรับปรุงแก้ไข เพื่อขจัดการดำเนินการ
 ที่เอารัดเอาเปรียบประชาชน โดยกิจการกลุ่มนี้อย่างหนึ่งที่ว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยครับ ท่านประธานที่เคารพ ชักโคไคใหม่ ชักค้อย่างไร ท่านชัค
 การผูกขาดซึ่งเป็นการก่อให้เกิดการเดือดร้อนกับประชาชนด้วยการให้ลดอายุ สัมปทาน
 อีก ๑๐ ปี กระนั้นหรือ ทั้งที่บริษัทเลือก เชื้อค เนื้อประชาชนมาแล้ว เป็นเวลาถึง
 ๒๕ ปี เกิดความเดือดร้อนขึ้นกับประชาชน หนังสือพิมพ์ในภาคใหญ่ที่พิมพ์กัน โครงการ
 แผนดินสยาม เสี่ยงไทย เกียรติภูมิ และหนังสืออะไรอีกมากมายเป็นจดหมายลาขาด
 ท่านยังจะบอกว่าไม่มีมูล ข้าราชการไม่ได้รายงานมา ท่านรอแต่การทำรายงานจาก
 ข้าราชการหรือครับ รอดสิ่งโน้นสิ่งเดี่ยวย่าลิมว่าข้าราชการต่างจังหวัดก็มี ผลประโยชน์
 ผูกพันกันอยู่กับนายทุนใหญ่ ๆ ฉะนั้นกระผมจึงขอเรียกร้อง ให้รัฐบาลนี้ ได้ทบทวน
 อีกครั้งหนึ่ง เรื่องการที่จะลดสัมปทาน กระผมจึงขอถามท่านรัฐมนตรีช่วยต่อไป ว่า
 รัฐบาลนี้พร้อมที่จะลดสัมปทานได้หรือไม่เพราะกิจการสัมปทานนี้ กระผมอยากจะเรียน
 ให้ท่านทราบว่าไม่ว่าอะไรสัมปทานจะเป็นไปไม่สัมปทานของสอยคาวนั้นแหละ ตามท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ฯ ก็รู้ ที่ไหนมันก็เดือดร้อนเหมือนแระ สัมปทานเกิดซ้ำ
 เกิดอีกกันยูนี่ เหมือนแระแระนี่ สัมปทาน ชุมชุมจะโค่นล้มรัฐบาลอยู่เมืองที่บ้านกระผม

๔
เหมืองสัมปทานปล่อยน้ำเข้านา มีอิทธิพล ชาวกล้าตายหมด คุณธานีเพื่อคนกระแฉะ นี่ทำ
หนังสือร้องเรียนกระทรวงอุตสาหกรรมไป ๒ ครั้ง ๓ ครั้งไม่ได้ผล ขึ้นชื่อว่า บริษัท
สัมปทานผูกขาดแล้วมันมีอิทธิพล ดังนั้นท่านจงเป็นรัฐบาลที่ยืนอยู่กับประชาชนต้องโค่นล้ม
สัมปทานนี้ให้หมด ให้รัฐบาลที่เป็นของประชาชนได้ดำเนินการเอง กระผมจึงถามว่า
พร้อมจะถอนไหม ถ้ารัฐบาลเห็นดีเห็นชอบกับการถอนสัมปทานก็จะให้ส่วนราชการ
สภาจังหวัดหรือว่าเทศบาลหากใหญ่เป็นผู้ดำเนินการ ไถ่หรือไม่ กระผมจะขอถามคักท่าน
ไว้ก่อนว่า ถ้าท่านบอกว่าถอนไม่ได้ กระผมก็เห็นเขาถอนกันได้ แม้แต่เหมืองโกดัง
๗ - ๘ แร่ง รัฐบาลประชาธิปไตยก็ยังเคยถอนมาแล้ว ทำไมจะถอนไม่ได้ ท่านประธาน
ครับแล้วอีกประการหนึ่ง กระผมจะขอยกเอาพระราชบัญญัติเทศบาลเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๖
เทศบาลหากใหญ่ มีฐานะ เป็นเทศบาลเมือง.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอาคม กระหู่ระควิบ ชักถาม

นายอาคม สุวรรณณพ (นครศรีธรรมราช) : ครับกระผมจะถามตอบว่า
พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ นะครับ มาตรา ๕๓ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย
เทศบาลเมืองมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้ ฯลฯ

"(๗) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น"

กระผมขอถามท่านรัฐมนตรีว่าจะให้เทศบาลหากใหญ่ทำได้ไหม ถ้าเขาพร้อม
นะครับ กระผมก็เห็นว่าส่วนราชการต่าง ๆ เห็นสร้างตลาด ๒๐ ล้าน ๓๐ ล้าน
สัมปทานไฟฟ้าหากใหญ่มีเพียง ๑๗ ล้านหรือเท่าไรนี่ ๒๐ ล้านประมาณนั้นไม่มาก แล้ว
กิจการนี้ได้กำไร อันนี้กระผมถามคำถามแรกนะครับว่า ท่านพร้อมที่จะถอนหรือไม่ ที่
กิจการไฟฟ้าสัมปทานหากใหญ่มีกำไรประมาณปีละ ๒๐ ล้านมาผลประโยชน์มันควรจะตก
กับท้องถิ่น ท้องถิ่นจะได้พัฒนาไม่ใช่ให้เสือนอนกินกินอยู่เหมือนเดี๋ยวนี้นะเรารายงานมาว่า
ปีนั้นขาดทุน ปีนี้กำไรนิดหน่อย เอาไปช่วย ๔ แสน มันไม่พอหรอกครับ ท่านรัฐมนตรี
๔ แสนนะ กำไรเป็น ๒๐ ล้าน ถ้าให้ส่วนราชการทำเสียที่มีได้กับรัฐแล้ว ๒๕ ปีแล้ว
กำรักำไรไม่รู้สึกเท่าไร มหาศาลไปแล้ว นี่กระผมถามเอาประเด็นนี้ประเด็นสำคัญว่า
ทางมหาดไทยพร้อมหรือไม่ที่จะถอนสัมปทาน ถ้าหากว่ามีส่วนราชการ หรือส่วนไหน

สำแดง เจตจำนงมาว่าจะดำเนินการ

พันเอก ประกอบ ประยูรโกศราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านเจ้าของกระทู้ผู้มีเกียรติ กระผมขอเรียนว่าสำหรับเรื่องสัมปทานนั้นก็เป็นเรื่องที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายนะครับ เรายังคงอยู่ภายใต้กฎหมายและรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นการปฏิบัติต่าง ๆ ความเงื่อนไขสัมปทานนี้ ถ้าหากมีหลักฐานและมีการกระทำผิด เป็นการกระทำที่ละเมิดเงื่อนไขแห่งสัญญาสัมปทานแล้วทางราชการพร้อมที่จะดำเนินการให้เป็นตามสัญญาคือเพิกถอนสัมปทาน แต่ถ้าปรากฏว่าหลักฐานไม่มีจะไปเพิกถอนสัมปทานเขาเปล่า ๆ ซึ่งเขาไม่ได้ปฏิบัติผิดเงื่อนไขตามสัญญาประการใดนั้นรัฐบาลนั้นก็ยอมทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามีการร้องเรียน หรือฟ้องร้องในทางที่ถูกของตามกฎหมาย รัฐบาลนั้นก็พร้อมที่จะดำเนินการให้ครับ เป็นเรื่องธรรมดา ส่วนเรื่องการพิจารณายกเลิกการผูกขาดสัมปทานต่าง ๆ นั้น กระผมก็คิดว่ารัฐบาลนี้ปฏิบัติตามนโยบายอยู่แล้ว โดยทางสำนักนายกรัฐมนตรีก็พยายามที่จะมีการตรวจสอบและวิเคราะห์ถึงรัฐวิสาหกิจหรือบริษัทของเอกชนต่าง ๆ หรือกิจการต่าง ๆ ที่ให้มีการผูกขาดคัดตอน พยายามที่จะดำเนินการหาทางที่ยุบเลิก แต่ว่ากิจการใดที่ยังมีสัญญาอยู่ถ้าปฏิบัติ ผู้ถือสัมปทานนั้น ยังไม่ได้มีการปฏิบัติผิดตามเงื่อนไขหรือตัวบทกฎหมายแห่งสัมปทานนั้น กระผมก็คิดว่าไม่มีกฎหมายใด ๆ ที่จะไปยกเลิกเพิกถอนเขาได้ซึ่งถึงแม้ว่าผู้สัญญาจะไปยกเลิกสัมปทานเขา แต่ว่าผู้ที่ถือสิทธิสัมปทานอยู่นั้นก็ย่อมจะมีสิทธิที่จะฟ้องร้องตามกฎหมายได้ เพราะฉะนั้นกระผมก็กราบเรียนว่าขอให้เราได้ทุกคนช่วยเหตุด้วยผลด้วยกฎหมายที่เราทุกคนจะต้องให้ความเคารพครับ กระผมชี้แจงเท่านี้

นายอาคม สุวรรณผล (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ กระผมเข้าใจในคำตอบของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่นี้กระผมได้เรียนตั้งแต่ครั้งแรกแล้วว่า นี่ตัวอย่างของการละเมิดสัญญาที่บริษัทไฟฟ้าภาคใหญ่ได้ทำให้เกิดขึ้น เช่นว่า เรื่องการเรียกเก็บเงินค่าบักเส้าพาดสายรัศมีร้อยเมตร เรียกค่ามัดจำมิเตอร์อีก ๔๐๐ บาท หรือติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างในทางสาธารณะไม่ทั่วถึง อันนี้คือการละเมิดสัมปทานที่เห็นง่าย ๆ กระผมไปภาคใหญ่ ไฟดับมาวันหนึ่ง ๔ ครั้ง ๕ ครั้ง

นี่คือว่าธรรมชาติ ชาวภาคใหญ่เขาบอกนี่มันเป็นนโยบายชายตะเกียงแกลสเพราะเหตุว่า
 จะหวังพึ่งไฟฟ้าไม่ได้ กำลังพุ่งข่าวอยู่นะครับ ภาคใหญ่มันเจริญครับ ธรรมดาเชื่อว่า
 ทานก็เคยไป พุงข้าวค้ายหม้อไฟฟ้า เสียปลั๊กนั่งรอ เคี้ยวไฟดับ เอาข้าวพอง อยู่พอดี
 เกิดคร้อน ร้านค้ายมดักไม่ได้ การประมาท หุค อะไร ๆ หุคหมด เพราะเครื่องสูบน้ำ
 มันเสีย โรงแรมรีบปิด แหกมาเดเชื่อมมาเป็นหมื่น ๆ เป็นแสน ๆ ภาคใหญ่แต่ละปีเป็น
 แสนนะครับ ไม่ใช่ธรรมดา เป็นเมืองทองเที่ยว ทำรายได้เข้าประเทศมากมาย ที่
 ส่วนเรื่องการละเมิดสัญญาสถาบันนั้น เรื่องนี้สมาชิกสภาเทศบาลใหญ่กระแอมอำพน
 ในหนังสือพิมพ์ตั้งกระทู้ถามเข้าไปในเขตเทศบาล เขาคั่งกระทู้ถามกัน สภาเทศบาล
 สภาจังหวัด เขาคั่นรบนกันครับ ตั้งกระทู้ถาม ปรากฏว่ากระแอมไปสืบตามดูว่าเป็นอย่างไร
 กระทู้ถามอันนี้ที่ถามเข้าไปนั้นเขาบอกว่าตกลงถูกระงับ มันแสดงว่าคงจะมีอิทธิพลอะไร
 นี้ท่านรัฐมนตรีช่วย ๆ ไปรคพึงไว้ มันต้องมีอิทธิพลอะไรแน่ ๆ คั้งนั้นผมจะถาม
 สักคำถามหนึ่งให้มันขึ้นใจก่อนเถอะว่าทางรัฐบาลนี้ เอาละทั้งนี้รัฐฯ เมาะแสดแล้ว
 บริษัทยี่ละ เหม็ดสัญญา และก่อให้เกิดความเคือคร้อนกับประชาชน สมาชิกสภาเทศบาล
 ตั้งกระทู้ถามเข้าไปในเทศบาล เรื่องนี้ ถูกปราบ เกี่ยวกับเรื่องไฟฟ้าภาคใหญ่ คั้งนั้น
 ทานจะตั้งกรรมการให้ไปลองสอบสวนเรื่องนี้ดูได้หรือไม่ครับอันนี้สำคัญ ทีละคำถามครับ

พันเอก ประยอม ประยูรโภคธาต (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย)

: ท่านประธานที่เคารพ กระแอมก็ขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้ให้ความสว่าง
 ในเรื่องนี้ สำหรับในเรื่องการบริการสาธารณูปโภค ซึ่งส่วนหนึ่ง เป็นหน้าที่
 ความรับผิดชอบของกระทรวงคมนาคม ทางกระทรวงก็ถือหลักว่า จะต้องให้การบริการ
 นั้นแก่ประชาชนโดยเต็มที่และด้วยความสะดวกสบาย โดยไม่มีการเอารัดเอาเปรียบ
 เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าได้มีการตั้งกระทู้ถามของท่านเช่นนี้ ก็หรือได้มีพฤติการณ์ที่พอ
 สืบทราบ สักบ้างบ้างได้ ทางกระทรวงก็ยินดีที่จะไปพยายามติดตาม และดำเนินการ
 หาข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นโดย เฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ได้แจ้งมานี้ กระแอมยินดีและขอบคุณเหลือเกิน และจะไต่ไปดำเนินการขอรับว่าจะได้ไป
 ดำเนินการเพื่อหาข้อเท็จจริงและดำเนินการในทางที่ควรแก่กรณีต่อไป อย่างไรก็ดี

สำหรับเรื่องนี้จะรับสัมปทานต่าง ๆ อะไรนี้ กระทบกับไม่รู้จัก ไม่ทราบอะไรหรือครับ เพราะว่ามันก่อนมาตั้ง ๒๐ กว่าปี แล้วต่อสัมปทานมาก็ต่อกันมาตั้งแต่ก่อน เขามารับพื้นที่ร่วมกับรัฐบาล เพราะฉะนั้นจะว่ามีเงื่อนงำอะไร อันนี้กระทบกับไม่สามารถจะค้นหาได้มีอยู่ทาง เดียวที่จะตอบท่านได้ก็โดยหลักฐานเอกสารที่มีอยู่ตั้งแต่นั้นเอง เท่านั้นเอง นะครับ ถ้าหากว่าอยู่ในความรับผิดชอบและกำหนดวัตถุประสงค์มาในขั้นหรือว่าหารายละเอียดเพิ่มเติมก็ยอมทำได้ เพราะฉะนั้นอันนี้กระทบกับขอเรียนชี้แจงไว้ด้วยแต่สำหรับการแก้ไขข้อบกพร่องนั้น ไม่เฉพาะแต่กิจการการไฟฟ้าที่หาคำผิดในโลกก็ตามที่เป็นความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทย เป็นนโยบายที่ทางกรม และคณะรัฐมนตรีทุกคณะพยายามที่จะหาทางแก้ไขอย่างเต็มที่ ขอขอบพระคุณครับ

นายอาคม สุวรรณผล (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพกระทรวงมหาดไทยที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย คอบด้วยความจริงใจด้วยจิตใจที่จะรับใช้ประชาชนชาวไทยผู้ทุกหยาดทั้งชาติ ที่มีเรื่องนี้จะรับท่านรัฐมนตรีกับบอกว่าเรื่องใดก็ตามที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนนั้น รัฐบาลจะต้องเข้าไปดำเนินการช่วยเหลือหรือแก้ไขจักบัด เป้าซึ่ง เป็นหน้าที่โดยตรง ที่ท่านรัฐมนตรีรับเรื่องเกี่ยวกับที่กรมถามนี้ คือเรื่องการไฟฟ้าสัมปทาน เกี่ยวกับมันเหลืออยู่สักประมาณ ๑๐ แห่งได้ ที่พิจารณาให้เกิดความเดือดร้อนถึงกับประชาชนเกินชบวน ไประเบิดโรงไฟฟ้าเสีย ที่เบตง เบตงบักนั้โตครับ ที่ส่วประชาชนต้องเกินชบวนทั้งนั้น เกินชบวนคักค่าน แล้วที่นี้อีกอย่างหนึ่ง ตอนนี้ทางรัฐบาลบอกว่าต้นคณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๑๔ ให้ลดอัตราค่าไฟฟ้าประเภทที่อยู่อาศัยของการไฟฟ้าสัมปทาน เอกชนทุกแห่งลงให้เท่ากับการไฟฟ้าของรัฐตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๑๔ เป็นต้นไป โดยรัฐบาลจะจ่ายเงินชดเชยให้แก่ผู้รับสัมปทานไฟฟ้าตามส่วนที่รายได้ลดลง แหมมันจะเป็นเวรกรรมของชาติไทยขนาดไหน ถ้าประชาชนผู้เสียภาษี เพื่อจะเอาเงินไปให้กับไอนายทุนผูกขาดเรื่องไฟฟ้านี้ ท่านรัฐมนตรีครับ ใจกว้าง เหล่านี้มันออกกันมาได้อย่างไร เพียงแต่ท่านตั้งกิจการเหล่านี้มารับทำเองบ้าง ท่านจะไม่ต้องจ่ายเงินชดเชยให้กับผู้รับสัมปทานไฟฟ้า ไม่ต้องเอาเงินภาษีประชาชนมาไปเสียให้เขาฟรี ๆ นี่ละครับ

กระผมจึงขอเรียนให้ ทพฯ ได้ทราบไว้ว่า ปัญหาเหล่านี้ท่านจะต้องรับหาหนทางแก้ไข เพราะว่าคุณเคื่อก้อนของประชาชนนั้นมันไม่อาจจะรอเวลาอะไรได้ ความร้อนที่มันระอุอยู่ทุกวันนี้อาจจะลุกลามไปใหญ่โต คนหาดีใหญ่เขาจะเดินขบวนเรื่องสัมปทานไฟฟ้านี้ อยู่แล้ว ไม่รู้จะวิ่งไปพึ่งใคร มันคิดขัดไปหมด กระผมจึงขอเรียนให้ ทพฯ รัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการแก้ไขเรื่องนี้โดยความที่สุก นี้ไม่ใช่คำถาม แต่เป็นคำร้องขอ ขอขอบคุณครับ กระผมพอใจแล้วที่ท่านตอบว่าถ้าส่วนราชการไหน จะดำเนินการท่านจะให้อย่างนั้น โอเค

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทำตามต่อไปของคุณอำ รongเงินตามเรื่อง การสร้างถนนสายควนขนุน - ทะเลน้อย ตามกระทรวงคมนาคม เชิญคุณอำครับ

นายอำ รongเงิน (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายอำ รongเงิน ส.ส. จังหวัดพัทลุงแห่งพรรคอภัยชัย ขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเกี่ยวกับการสร้างทางถนนสายควนขนุน - ทะเลน้อย ก่อนที่จะถามกระทู้ ผมใคร่ขอให้สถานีได้ทราบเสียว่า เป็นเวร เป็นกรรมหรืออย่างไรก็ไม่ทราบ ถนนสายนี้สร้างก็มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๓ จนถึง พ.ศ. ๒๕๑๘ เวลานั้นยังสร้างไม่เสร็จครับ รัฐมนตรีทั้งหมดที่มื่อตั้งตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๓ จนถึง พ.ศ. ๒๕๑๘ มีทั้งหมด ๕ ท่านด้วยกัน ๑. พลเอก พงษ์ ปุณณกันต์ คนที่ ๑ คนที่ ๒ พลเรือตรี ชลิต์ สินธุโสภณ คนที่ ๓ พลอากาศเอก ทวี จุลละทรัพย์ คนที่ ๔ นายเชาวน์ ณ ศีลวันต์ คนที่ ๕ ก็ท่านปัจจุบันนี้ละ พลตรี ศิริ สิริโยธิน เนื่องจากงบประมาณประจำปี ๒๕๑๓ และ ๒๕๑๔ ได้กำหนดให้กระทรวงคมนาคมมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย สร้างถนนสายพัทลุง - ทะเลน้อย มีความยาวประมาณ ๓๘ กิโลเมตรเศษ และรัฐบาล ได้เปิดการประมูลให้ บริษัทเอกชนรับเหมาเป็น ๒ ตอน แต่ละตอนผู้รับเหมาแต่ละบริษัท การก่อสร้างไม่พร้อมกัน เฉพาะตอนที่ ๑ จากควนขนุน - ทะเลน้อย ระยะทาง ๑๘ กิโลเมตร สร้างในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ และตอนที่ ๒ จากพัทลุง - ควนขนุน ระยะทางประมาณ ๒๐ กิโลเมตรเศษ สร้างในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ถนนทั้ง ๒ ตอนนี้ ตอนที่สองผู้รับเหมาสร้างที่หลังนะครับ คือปี ๒๕๑๔ สร้างเสร็จแล้วความกำหนดสัญญา ส่วนตอนที่หนึ่ง

จากคความขม - ทะเลน้อย บริษัทรับเหมายังสร้างไม่เสร็จตามสัญญา จนกระทั่งบัดนี้
เวลาล่วงเลยมาเป็นเวลานานถึง ๒ ปี จึงขอเรียนถามว่า

ข้อ ๑. การสร้างถนนตอนที่ ๑ คงกล่าวข้างต้น เป็นการผิดสัญญาว่าจ้าง
หรือไม่ ถ้าบริษัทรัฐบาลได้ดำเนินการไปแล้วอย่างไร

ข้อ ๒. ผลงานของบริษัทที่สร้างไว้เสร็จไปแล้วก็เปอร์เซ็นต์ จำนวนที่เหลือ
จะคุ้มกับการดำเนินการต่อไปหรือไม่ เพราะเหตุใด

ข้อ ๓. ถนนที่ยังสร้างไม่เสร็จรัฐบาลจะมีวิธีดำเนินการอย่างไรต่อไปหรือไม่
ถ้าดำเนินการต่อไปรัฐบาลจะใช้วิธีการสร้างเองหรือให้บริษัทรับเหมาก่อไป และจะ
ดำเนินการได้เมื่อไร

ข้อ ๔. ถนนสายนี้ปรากฏว่าต้องขยับที่คืนเอกชนทั้งนั้นแต่เจ้าของที่ดินบางราย
ยังไม่ได้รับค่าทดแทนเป็นจำนวนมาก อยากทราบว่าเพราะเหตุใดจึงล่าช้า ส่วนที่
ยังค้างชำระอยู่นั้นจะได้รับเมื่อไร

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม พลตรี ศิริ สิริโยธิน รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงคมนาคม ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้

๑. เนื่องจากบริษัทกษัตริย์วิศวกรรม จำกัด ใ้รับเหมาบูรณะลาดยาง ถนนสาย
พิทลุง ตอนความขม - ทะเลน้อย ไม่เสร็จตามสัญญาจึงถือได้ว่าบริษัทผู้รับจ้างผิดสัญญา
และได้เสียค่าปรับวันละ ๓,๕๐๐ บาทมาตั้งแต่วันที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นต้นมา
แต่กรมทางหลวงได้พิจารณาว่างานที่เหลือนั้นจะต้องดำเนินการเพียง ๑๖.๖ เปอร์เซ็นต์
เท่านั้น เพราะฉะนั้นในขณะนั้นเองหากจะบอกเลิกสัญญาและประกวดราคาใหม่ก็เกรงว่า
จะเสียเวลาไม่คุ้มค่า

๒. บริษัทกษัตริย์วิศวกรรม จำกัด ผู้รับจ้างได้ดำเนินการไปแล้วได้ผลงาน
๔๓.๔ เปอร์เซ็นต์ กล่าวคือลงลูกรังตลอดสาย ยานพาหนะสามารถผ่านได้ตลอด
ทุกฤดูกาล และทำงานชั้นหินที่ทางได้ประมาณ ๗ กิโลเมตร ลาดยางแล้วเสร็จ
ประมาณ ๕ กิโลเมตร คงยังเหลืองานที่จะต้องทำอีก ๑๖.๖ เปอร์เซ็นต์ และในเมื่อ

บริษัททักซิโด้ จำกัด ได้ขอเลิกสัญญาตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งแจ้งตามหนังสือ
 สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร.๒๐๓/ว.๒๒ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๐๗
 งานที่เหลือจึงจำเป็นต้องดำเนินการต่อไปให้แล้วเสร็จถึงขั้นลาคาย เพราะหากไม่
 ดำเนินการต่อไปให้ถึงขั้นลาคายแล้วย่อมจะเป็นผลเสียหาย จะทำให้ราษฎรผู้
 เส้นทางได้รับความเดือดร้อนและทงงานแล้วเสร็จตามแบบจนถึงลาคายตลอดสายแล้ว
 ทานผู้แทนผู้มีเกียรติก็ย่อมจะทราบว่า จะได้ใช้เส้นทาง
 สายนี้ได้โดยสะดวกและปลอดภัย

๓. เพื่อให้งานบูรณะและลาคายถนนสายพัทลุง ความชุน - ทะเลน้อย ตอน
 ความชุน - ทะเลน้อย เสร็จเรียบร้อยโดยรวดเร็ว กรมทางหลวงจะดำเนินการ
 ก่อสร้างเอง และคาดว่าสามารถจะเริ่มดำเนินการได้ประมาณเดือนสิงหาคม ๒๕๑๔ นี้
 จะใช้เวลาดำเนินการประมาณ ๘ - ๑๐ เดือน งานจะเสร็จเรียบร้อย

๔. ทางสายพัทลุง ความชุน - ทะเลน้อย มีระยะทาง ๓๒.๕๐๗ กิโลเมตร
 กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติที่กรมทางหลวงสังกัดในสมัยนั้น ได้แต่งตั้งคณะกรรมการ
 ประรองคอง เพื่อพิจารณาจัดการ เรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดิน และจ่ายเงินค่าทดแทนที่ดินรวมทั้ง
 สิ่งปลูกสร้างและพืชผลตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นต้นมา ปัจจุบันได้ดำเนินการไปแล้วทั้งสิ้น
 ในเรื่องที่ดินยังคงจ่ายอยู่ ๕๕๖ ราย เป็นเงินประมาณ ๕๕๘,๘๖๐ บาท ส่วนในกรณีที่
 ยังเหลือมากถึง ๕๕๖ รายนั้น กระทรวงคมนาคมขอเรียกว่า เรื่องเงินที่จะจ่ายเป็น
 ค่าทดแทนนั้นมีพร้อมอยู่แล้ว แต่ที่ยังไม่สามารถจะจ่ายเงินได้ เนื่องจากเหตุผล
 บางประการคล้ายคลึงกับที่กระผมได้ตอบกระทู้นี้มาแล้วเมื่อวานนี้ ของจังหวัดเพชรบูรณ์
 เช่น เจ้าหน้าที่กรมที่ดินกำลังดำเนินการสำรวจรังวัดแบ่งแยกที่ดินที่ถูกเขตทางหลวงใน
 ส่วนที่ขยายจากเขตเดิมข้างละ ๕ เมตร ตลอดจนการตรวจสอบออกหนังสือรับรอง
 เนื้อที่ดินซึ่งถูกเขตทาง เป็นรายแปลง นอกจากนี้ยังมีปัญหาสำหรับบางตอนพร้อมที่จะจ่าย
 เงินค่าทดแทนได้แล้ว คือบางรายก็ยินยอม บางรายก็ไม่ยินยอมตกลงราคา ตามที่
 คณะกรรมการกำหนด โดยขอเรียกร้องเงินค่าตอบแทนสูง เกินกว่าที่ทางราชการจะจ่าย
 ให้ได้ ซึ่งจำเป็นต้องใช้เวลาเจรจาไกล่เกลี่ยมากพอสมควร อย่างไรก็ตาม

๑๖
เรื่องการจ่ายเงินค่าทดแทนที่ดินนี้ กระทรวงคมนาคมได้เร่งรัด และมอบหมายให้
กระทรวงรับดำเนินการโดยด่วนแล้ว คาดว่าจะจ่ายได้หมดภายในปีงบประมาณ ๒๕๑๓
ส่วนสิ่งปลูกสร้างมีจำนวน ๖๒๔ ราย เป็นเงินประมาณ ๖,๕๕๐,๐๐๐ บาท ได้จ่าย
ไปแล้ว ๕๕๑ ราย เป็นเงินประมาณ ๕,๘๖๒,๖๖๔ บาท คงเหลือ ๘๘ ราย เป็นเงิน
ประมาณ ๑,๐๘๗,๓๓๖ บาท ในส่วนที่ยังเหลือ ๘๘ รายนี้ เนื่องจากเป็นราย
สิ่งปลูกสร้างจำเขตทางหลวงเล็กน้อย ซึ่งทางคณะกรรมการปรองคองยังคงตกลงราคากัน
ไม่ได้ คาดว่าจะจ่ายเงินค่าทดแทนสิ่งปลูกสร้างที่เหลือนี้ได้หมดภายในปีงบประมาณ ๒๕๑๔
นี้ สำหรับพิชิตผลมีจำนวน ๕๕๐ ราย เป็นเงินประมาณ ๘๖๐,๖๘๒ บาท จ่ายไปแล้ว
๕๓๐ ราย เป็นเงินประมาณ ๕๕๘,๖๘๒ บาท คงเหลืออีก ๒๐ ราย เป็นเงินประมาณ
๑๒,๐๐๐ บาท ส่วนที่ยังเหลือ ๒๐ รายนี้ เนื่องจากเป็นพิชิตผลอยู่จำเขตทางเล็กน้อย
ซึ่งคณะกรรมการปรองคองกำลังดำเนินการตกลงราคากันอยู่ คาดว่าจะจ่ายเงิน
ค่าทดแทนซึ่งที่เหลือได้หมดภายในปีงบประมาณ ๒๕๑๔ นี้ และที่ท่านได้กล่าวอารัมภบท
มาเป็นเชิงว่าทางสายนั้นมันอาจรพ่วนมาถึงรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคมตั้งแต่เริ่มสร้าง
เป็นคนที่ ๕ แล้ว ก็ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ยังอยู่ถึงอีก ๑๐ เดือนก็เสร็จแน่ ๆ ไม่ต้องวิตก
หรือกลัวครับ

นายอำ รองเงิน (พัทลุง) : ท่านประธานครับ ผมเองก็รู้สึกน้อยใจ แต่
ไม่โชน้อยใจแต่ผมคนเดียวหรือครับ ไอ้เรื่องทางสายนี้ แม้แต่ชาวจังหวัดพัทลุง
ซึ่งต้องรับกรรมอยู่เวลานี้ก็น้อยใจเท่า ๆ กับผม และนอกจากนั้น นอกจากจะน้อยใจ
ธรรมดาแล้วยังมีการโจมตียังมีการตำหนิรัฐบาลอย่างรุนแรงด้วย ซึ่งผมไม่สามารถ
ที่จะนำคำพูดเหล่านั้นมาแสดงในที่นี้ได้ความจริงที่ผมพูดถึงว่า ๓ รัฐบาล ๕ รัฐมนตรีนั้น
ก็เป็นเรื่องจริง ๆ ครับ ทำไมถนนสายของ เมืองไทยเรานั้นจึงมาราชนาคัน ผม
ไม่เคยเห็นที่ไหนในประเทศไทยก็แล้วกัน ถ้าสมมุติว่าเพื่อนผู้แทนทุกจังหวัดจะครับ ได้
พยายามนำข้อมูลไอ้สายมาราชนาแข่งกับสายพัทลุง ความซนหรือทะเลาะน้อยได้ ผม
จะยอมชกไอ้อะไรให้ะครับ ของใครที่มันเน้นนานกว่า หรือมาราชนากว่าไอ้สาย
จังหวัดพัทลุงนี้แล้ว ผมยอมเป็นข่าวรับใช้เสียด้วยขอให้ผู้แทนทุกคนได้ช่วยพยายามหามาด้วย

ผมคิดว่าที่คงตั้งกระทู้ถามนี้มันไม่ไหวจริง ๆ ความจริงผมก็ไม่ใช่นักเศรษฐศาสตร์นะครับ แต่มันไม่ไหวก็เนื่องจากว่าประชาชนเขาเรียกร้องอยู่ เวลานี้เขาทนกันขึ้นกันอยู่ในเขตสุขภาพสองแห่ง คือที่ตลาดปากคลอง คือเมื่อก่อนเขาตลาดข้างไปแล้วสบายนะครับ เขตสุขภาพอำเภอความขนุกตลาดข้างไปแล้วสบาย เมื่อเขตสุขภาพเขาทำ แต่เมื่อการรับเหมา ผู้รับเหมาก็ไม่ทำลายหมดแล้ว เวลานี้เขาถูกรังไปลง ๕ ปีแล้วครับ คนในตลาดทั้งสองแห่งนี้ต้องกินขึ้น ผมกลัวว่าคนจะเป็นไวรัสโรคหายไปแล้วไม่รู้เท่าไร ความหวังที่ประชาชนเขาหวังว่า เขา จะได้โฉมมาให้ดี ๆ เสียทีเถอะ ความหวังอันนั้นมันหมดไปโดยสิ้นเชิงผมคิดว่ากรมทางหลวงนี้ไม่มีความหมายเสียแล้ว หรืออาจจะยกเลิกไปเสียเมื่อไรผมก็ยังไม่ทราบ เพราะไม่สนใจจริง ๆ

เมื่อต้นปีนี้ครับ ผมเห็นว่ากรมทางหลวงนะที่แขวงเขาเอารดเอาไปที่หนึ่ง ผมก็ถามบอกว่าจะทำเมื่อไร บอกว่าทำเป็นละ เสร็จแล้วเอารดไปสองวัน เสร็จแล้วก็เลิกหายไปจนพ่านี่ แล้วชาวบ้านเขาจะให้เชื่อถืออย่างไร ที่ผมเรียกว่ารัฐมนตรีทุกท่านนะครับ ซากการรับผิดชวบค้าย นอกจากนั้นแล้วก็โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีทุกท่านที่ผมอ่านรายชื่อมาทั้ง ๕ ท่านนะ เป็นพลเรือนแต่เพียงท่านเดียว นอกนั้นก็เป็นการ ผมสงสัยว่าทหารนี่คงจะไม่มีความรู้ เกี่ยวกับการสร้างถนนเท่าไรหรอก นี่เป็นเรื่องจริงครับ เพราะฉะนั้นผมขอฝากท่านรัฐมนตรีท่านปัจจุบันนี้แหละทั้ง ๆ ที่เป็นทหารนะ กรุณาช่วยที่เถอะให้มันเสร็จสิ้นไปโดยเร็ว ปัญหาหนึ่งที่ผมอยากจะถาม เป็นที่น่าสังเกตุว่าการประมูลการก่อสร้างทางทุกสายในทางหลวงของแผ่นดินในประเทศไทยนะครับ มีเลศนัยทำให้เป็นที่น่าสงสัยว่าทำไมจะต้องไปไต่บริษัทที่ไม่มีทุน หรือบริษัทที่เป็นพวกของอภิมภิมทางอยู่ตลอดเวลา ทั้ง ๆ ที่ว่าบริษัทที่เคยประมูลมาทุกแห่ง ทั้งงานทุกแห่ง ถูกปรับทุกแห่ง แต่ทำไมที่กรมทางไม่รู้หรือว่าบริษัทประเภทนี้ยังมีชื่ออยู่ในบริษัท มาประมูลกันได้นะ ประชาชนเขาสงสัยว่าบริษัทนี้ก็เป็นเครือของอภิมภิมทาง และเป็นพวกกันด้วย แล้วบริษัทอย่างนี้ไปทำงานแล้วมันไร้ผลไม่ได้ผล แล้วนอกจากนั้นก็ไปหลอกลวงชาวบ้าน ทำให้เสียกำลัง เศรษฐกิจของประชาชนมากมายมหาศาล เวลานี้เป็นหนี้สินค่าที่ดิน ค่าแรงงาน ค่าอาหาร อะไรยุ่งไปหมดก็จังหวัดพัทลุงเป็นล้าน ๆ ครับ

คนล้มหายเพราะบริษัทนี้ เพราะอธิบดีกรมทางหลวงไว้ใจบริษัทเช่นนี้แหละ ทำให้ประชาชนเขาเดือดร้อนถือว่าไปรับงานของรัฐบาลมา เงินไม่สูญเขาคิดกันอย่างนั้น แต่แล้วถูกหลอกอยู่ตลอดเวลา ทำให้ประชาชนเขาเดือดร้อนตามไปด้วย เพราะฉะนั้นอยากเรียนถามว่าวิธีการประมูลจะรับ แผนระเบียบของกรมทางหลวงว่า ถนนทุกสายในประเทศไทย ใครจะประมูลได้ต้องไปขึ้นทะเบียนกับกรมทางหลวงก่อน วิธีการเช่นนี้เป็นการยอมรับกัน แล้วบริษัทที่จะไปขึ้นทะเบียนได้ก็เป็นพวกของกรมทางหลวง เลิกเสียได้ใหม่ อยากจะถามอย่างนี้แหละ ใครก็ได้ที่มีฐานะที่มีหลักประกันที่แน่นอน ใครก็ได้จะไปประมูลที่มีความสามารถ วิธีการเช่นนี้เลิกเสียได้ใหม่ครับ จะเอาคนในเครือของกรมทางทั้งหมดมาประมูลสร้างทางทั่วประเทศนั้น อยากจะเรียนถามต่อไปว่า อีกข้อหนึ่งอย่ารวบอำนาจ เวลานี้ทางทุกสาย สายเล็ก สายใหญ่ สายยาว สายอะไรก็ตามให้กรมทางเป็นผู้วินิจฉัย กรมทางเป็นผู้รับประมูลหมด ทำไมไม่มอบอำนาจให้เขต ทำไมไม่มอบอำนาจให้แขวง เขารับฉีกขอบ เช่นสมมุติว่าภาคไหน เขตไหน มีการสร้างทางขึ้นเมื่อไรก็ให้เขตเขารับฉีกขอบไป นี้ไม่มีคนรับฉีกขอบครบทั้งเขตทั้งแขวงก็มันเฉย ไม่รู้เรื่อง มันเสียกำลังเศรษฐกิจของชาติเสียหายพจนมครกับ ทางราชการ เขาทำกันอย่างนี้หรือ ผมไม่เข้าใจเลยทำไมจึงปล่อยให้ละเลย กันมาถึงขนาดนี้ขอเรียนถามแด่นักชนครับ

(การประมูลค่าเงินมาถึงตอนนี้ประชาชนสภาผู้แทนราษฎรมีกิจจำเป็นได้ลงจากบัลลังก์ไป และได้มอบให้รองประธานสภาผู้แทนทำหน้าที่แทน)

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอชี้แจงต่อท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องต่อไปนี้ที่จริงทางสายนี้เป็นทางสายที่พิเศษจริง ๆ อย่างที่ท่านสมาชิกได้กล่าว เพราะเหตุว่าบริษัทนี้เมื่อได้รับการก่อสร้างแล้วก็ได้สิ้นสุดสัญญาลงเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๕ และถูกปรับมาตามลำดับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มกราคม ต่อมาในสมัยรัฐบาลครั้งก่อนนั้นเนื่องจากว่าราคาข้าวของแพงและค่าน้ำมัน ค่าก่อสร้างขึ้นราคาก็ได้มีสัญญาที่รับประมูลไปแล้วมีสิทธิที่จะยกเลิกสัญญาได้ เพราะฉะนั้นบริษัทนี้ก็ได้รับการยกเลิกสัญญาไปตั้งแต่วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๐๓ ที่นี้

ในการที่จะลงนามยกเลิกสัญญาตามมติคณะรัฐมนตรีนี้ บริษัททัศนวิศวกรรม จำกัดจะต้องมีหนังสือคำประกันผลงานจากธนาคาร และจะต้องชำระหนี้ซึ่งมีอยู่กับกรมทางหลวง ประมาณ ๒๘๘,๕๕๐ บาท มาชำระต่อกรมทางหลวง ฯ ก่อนวันลงนามยอมเลิกสัญญา เนื่องจากเป็นอย่างที่ท่านผู้แทนผู้มีเกียรติกล่าวคือบริษัททัศนวิศวกรรม จำกัด มีปัญหาทางการเงินก็ไม่สามารถมาตกลงได้ ยังไม่ได้ลงนามในข้อตกลงกัน กรมทางหลวง ฯ ได้เร่งรัดไปหลายครั้ง ครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๑๘ ได้แจ้งให้บริษัทมาลงนามในข้อตกลงเลิกสัญญา เพราะมิฉะนั้นจะเป็นปัญหาทางกฎหมาย ให้มาเลิกภายใน ๑๐ วัน ถ้าหากว่าพ้นครบกำหนดดังกล่าวแล้วไม่มาดำเนินการกรมทางหลวง ฯ ก็จะพิจารณาตามความเหมาะสม ครบ ๑๐ วันแล้วบริษัทก็ไม่มาอีก เพราะฉะนั้นกรมทางหลวงจึงได้รายงานมาที่กระทรวงคมนาคมเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๑๘ เพื่อให้พิจารณาสั่งการ และในกรณีไม่เคยมีเป็นตัวอย่างมาเลย และก็ไม่ได้หลักเกณฑ์ตามมติของคณะรัฐมนตรี กระทรวงก็ได้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้กำหนดหลักเกณฑ์เรื่องนี้เสียต่อไป และได้อนุมัติให้เลิกแล้ว และได้กราบเรียนมาแล้วว่าเพื่อให้งานนี้สำเร็จลุล่วงไปเสียที ไม่มาราธอนอย่างท่านว่า ก็ได้อนุมัติให้กรมทางหลวงดำเนินการก่อสร้างเอง โดยจะเริ่มงานตั้งแต่เดือนสิงหาคมนี้ซึ่งคิดว่าประมาณ ๑๐ เดือนก็จะเสร็จสำหรับเรื่องการประมูลนั้น เนื่องจากว่าในระยะเบี่ยงของราชการในการประมูลไม่ว่าจะเป็นการก่อสร้างประเภทใด ๆ ก็ตาม บริษัทที่จะประมูลนั้นจะต้องแสดงฐานะ และความสามารถในการกระทำที่แล้มาแล้ว รวมทั้งผลงานด้วย เพราะฉะนั้นจึงต้องมีการจดทะเบียนตามระเบียบ ซึ่งผมเชื่อว่าบริษัทนั้นต่อไปเมื่อมีผลงานเป็นอย่างนี้แล้ว ก็คงจะตัดสินใจในการที่ไม่ให้มาประมูลต่อไปได้ ซึ่งผมรับว่าจะได้ไปทักขณ จะไปดูไปพิจารณาตามที่ท่านได้กล่าวมา สำหรับเรื่องการประมูลที่จะมอบให้เขตให้ทางนั้น สำหรับการทำทางนั้นไม่ใช่ว่าอยู่ที่ ๆ เราจะไปทำกัน เมื่อเป็นทางหลวงจังหวัดหรือเป็นทางหลวงแผ่นดินตามมาตรฐานจะต้องมีการสำรวจและออกแบบกองสำรวจและออกแบบนี้เป็นกองอยู่ที่กองกลางของกรมทางหลวง เพราะฉะนั้นเมื่อสำรวจ และออกแบบแล้ว ก็จำเป็นต้องประมูลเพื่อให้ผู้ประมูลนั้นได้มาเข้าใจในเรื่องสเปค (spec.)

ในการที่จะออกแบบและประมูลให้เป็นที่เรียบร้อย ส่วนเขตการทางและแสวงการทางนั้น มีหน้าที่ ๒ อย่าง อย่างหนึ่งบำรุงทางที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น ๒. ความคุมการก่อสร้างตามโครงการซึ่งกรมทางหลวงดำเนินการเอง และ ๓. เป็นผู้ตรวจสอบผลงาน เพราะฉะนั้น เจริญขอเรียนชี้แจงในชั้นนี้ตามที่ท่านสงสัยมา

นายอำ รวงเงิน (พิบูลย์) : ท่านประธานที่เคารพ ผมก็รู้สึกสนใจขึ้นมา นิดหนึ่ง ที่ท่านรัฐมนตรีได้ยืนยันว่าจะมาทำในเดือนสิงหาคมและจะให้แล้วเสร็จ ภายใน ๑๐ เดือน แต่เรื่องนี้ผมยังเป็นห่วงครับ เดือนสิงหาคมมันก็เป็นฤดูฝนด้วย ผมคิดว่า มันเป็นเรื่องที่ทำไมจะต้องกำหนดเวลาเดือนสิงหาคม หรือเดือนอะไรหลาย ๆ อย่าง เป็นวิธีการอะไร ผมไม่เข้าใจเลยว่าทำไมระเบียบราชการมันจึงเป็นอย่างนี้ เดือน สิงหาคม ๑๐ เดือนนั้นนะ ไม่มีทางได้ทำเลยครับ เพราะมันคือฤดูฝน ที่ที่ท่านบอกว่า ผู้บิณฑบาตจะครบ เลิกสัญญาไม่ได้ ดิฉันก็ขอทูลถามว่า ผมอยากจะถามว่านักกฎหมาย ที่ปรึกษาทนายของกระทรวงคมนาคมเป็นอย่างไร ทำสัญญาเสร็จแล้ว เลิกไม่ได้ คนบิณฑบาตลงโทษไม่ได้ ไม่เข้าใจเลยครับว่านักกฎหมายเขาทำกันอย่างไร ผมรู้ว่า บริษัทมีอยู่ครบอยู่ ๓ ปีครับ วันละ ๓,๕๐๐ บาทครับ ปรับอยู่ ๓ ปี วันละ ๓,๕๐๐ บาท แต่บริษัทยังไม่ขาดทุน แล้วผมยังไปถามบริษัทว่าเป็นอย่างไร ปรับ ๓ ปี วันละ ๓,๕๐๐ บาท จะขาดทุนไหม อู๊ย ไม่ขาดหรอกครับ ๆ นี่เป็นที่น่าสัง เกตว่าการออกแบบก่อสร้าง ตั้งงบประมาณโง่โง่ โง่โง่ครับ ถ้าไม่โง่แล้วทั้งไปแล้ว มันฉิบหาย เพราะฉะนั้น การออกแบบตั้งงบประมาณโง่โง่อย่างนั้นะ มันมีทุกกรมกอง เขาทำกันมาเป็นประเพณี แล้ว มันเขาโง่กันทั้งนั้นแหละครับ นายช่างไปตรวจตงเงินเกิดบริษัทประจำ ผมรู้ครับ แล้วทุกบริษัท ให้ไปคุมงานที่ไหนตงเงินที่นั่น เดือนละสองพันสามพัน เอมมาจากไหน บริษัทจะเอาเงินมาจากไหน ไม่เอาเงินภาษีของชาวบ้าน ผมอยากจะ เรียนถามอย่างนี้ เพราะจะโง่ถ้านักวิศวกรทั้งหลายเรามีอุดมการณ์ของชาติก็มันงั้น เติบ อย่าเป็นทาสสถาบัน อย่าขายตัว อย่าเห็นแก่อำมาตย์ นี่แหละบ้านเมืองมันจะล่มจมมันจะ ฉิบหายอยู่ตรงนี้ ผมไม่เชื่อจริง ๆ ว่าการออกแบบก่อสร้างทุกแห่ง จะทำไปด้วย ความบริสุทธิ์ใจ นี่จะเห็นได้ว่าที่ถนนสายนี้เป็นตัวอย่างครับ ปรับมา ๓ ปีไม่ขาดทุนเลย

มันเป็นอะไรมันอย่างไรกัน แล้วอีกอย่างหนึ่งผมเห็นว่าจะทำในฤดูฝนนี้ ผมไม่เชื่อนะครับ
 ข้อหนึ่งละ เชื่อว่าจะทำไม่ได้ และจะยึดเยื้อกันต่อไปอีก งานที่เสร็จไปแล้ว ๘๓
 เปอร์ เซ็นต์นะครับ ตามที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจงนะผมก็ยังไม่เชื่อสนิทนักหรอก ถ้าไปดู
 ข้อเท็จจริงแล้วมันจะเกินกว่านั้น มันจะเกินกว่านั้นครับแต่ว่าถึงอย่างไรก็ตามถ้าหากว่า
 ยังมีการรับผิดชอบอยู่ละก็ ก็ถือว่าให้เป็นเรื่องของรัฐบาลก็แล้วกัน อีกเรื่องหนึ่งเรื่อง
 ค่าชดเชยที่ดิน อย่างนั้นผมก็ได้ยื่นท่านตอบกับท่าน ส.ส. จังหวัดเพชรบูรณ์ มาเมื่อวาน
 มันก็คล้ายคลึงกัน แต่ก็น่าเป็นห่วงเหลือเกินว่าค่าชดเชยนั้นผมมันเสร็จไปแล้วเป็น ๘ ปี
 จากที่ลุงถึงความสมบูรณ์ครับ ๑๗ กิโลเมตร **เสร็จ** ไปแล้ว ๘ ปี เวลานั้นก็ยังไม่ได้อ
 ค่าชดเลย ไม่ได้ค่าชดเชยครับ ค่าชดเชยที่นั่นทำให้ประชาชนเขาเข้าใจว่ารัฐบาลไม่
 สมใจ เจ้าหน้าที่แย่มาก ถ้าจะไปพูดถึงระเบียบข้อกฎหมายระเบียบราชการที่เขาทำกัน
 อยู่ในเวลานั้นะครับ มันให้ความสะดวกใครไม่ได้ทั้งสิ้น แต่คนที่เขาเสียผลประโยชน์ไป
 แล้วนะครับ อย่างดีที่ว่าเขาต้องหวังอะไรสักอย่างหนึ่ง เงินที่เขาต้องการจะได้ชดเชย
 ก็อยากได้ และมาร้องกับผมเป็นหลายร้อยรายที่เดียวให้ช่วยติดต่อบริษัทอยู่ตลอดกลไก
 ต่าง ๆ ของท่านนะ ทั้ง ๆ ที่คิดทุกแปลงไม่มีปัญหาเลยครับไม่มีปัญหาอะไรทั้งสิ้น ไม่ใช่
 เป็นที่สาธารณะ ไม่ใช่ที่อะไรทั้งสิ้น ไม่มีปัญหาเลย แต่ทำไมไม่พยายามที่จะแก้ปัญหานี้
 ให้ลุล่วงไปโดยเร็วได้ ผมอยากจะเรียนถามว่า ค่าชดเชยที่ดินทั้งหมดจะให้เสร็จให้ทัน
 ภายใน ๓ เดือนจะได้ไหม ทั้งค่าตัวอาคารก็ ค่าชดเชยที่ดินก็คืนและอีกประการหนึ่งครับ
 ยังมีปัญหาอีกอย่างหนึ่งซึ่งกรมทางหลวงเอาเปรียบประชาชนอยู่ ที่ดินผ่านศูนย์กลางจาก
 กลางถนนออกไปข้างละ ๑๐๐ เมตร นะครับ ข้างละ ๑๐๐ เมตรนะ มีกฎเกณฑ์อะไร
 ไม่ทราบ ใครจะไปทำนิติกรรมที่ไหนไม่ได้ ต้องขออนุญาตกรมทางก่อนครับ คนที่
 ไม่เกี่ยวข้องนอกเขต นอกเขตของกรมทางเสียอีกแต่ทำไมกรมทางต้องมีบทบาทเข้าไป
 ก้าวถ่างเขา เขาจะขาย ทำนิติกรรมไม่ได้ ซื้อไม่ได้ อะไรไม่ได้ของกรมทางมากจน
 ขออนุญาตกรมทางมาก่อนในเขต ๑๐๐ เมตรนะครับ นี่เป็นปัญหาที่ประชาชน
 เขาเดือดร้อน การขออนุญาตก็ไม่มีอะไรมาก ส่งมาถึงกรมเดือนสอง เดือนมันก็ได้ แต่
 เขาพนไม่ไหวหรอกครับ วิธีการระเบียบราชการอย่างนี้จะเลิกเสียได้ไหม

ผมขอเรียนถาม ๒ อย่างก่อน

พลตรี สิริ สิริโยชิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมขอเรียนชี้แจงแก่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้ การที่กรมทาง
ได้กำหนดว่าจะเริ่มทำตั้งแต่สิงหาคมนี้ ก็โดยที่ถ้าเมื่อได้รับอนุมัติจากกระทรวงแล้ว
ก็เริ่มดำเนินการ หมายความว่าเมื่อได้รับอนุมัติว่า ให้กรมทางทำอะไรก็ต้องมีการ
เตรียมการ นี้กระผมหมายถึงจะเริ่มให้ตั้งแต่สิงหาคมนี้ คือ เตรียมเรื่อง เครื่องมือ
เครื่องไม้ที่จะโยกย้ายไปทำการตลอดเตรียมในเรื่อง การที่จักหาวัสดุ ในการที่จะ
ก่อสร้างให้พร้อมมูล เมื่อยพอเสร็จสิ้นแผนแล้วก็จะโคลงมือทำไป และงานบางอย่างนี้
ก็ทำในระหว่างนี้ได้บ้างเหมือนกัน จึง เมื่อเริ่มลงมือทำ ก็กราบเรียนชี้แจงมา เพื่อให้
ท่านผู้มีเกียรติได้มีความสบายใจว่าไม่ได้ละทิ้ง จะเริ่มทำให้ตั้งแต่เดือนสิงหาคมนี้ และ
ได้ประมาณการประมาณเวลาแล้วว่าจะเสร็จภายใน ๑๐ เดือน สำหรับเรื่อง
การปรับที่ว่างถูกยกเว้นถึง ๓ ปีนั้น ที่ว่าทำไมไม่ช้ากว่านั้น ถ้านับเวลาก็เป็น ๓ ปี
แต่ถ้าหากจะนับแล้วปรากฏว่าเป็นเรื่องของรัฐมาก่อนจะปรับ การปรับนั้นเราปรับ
ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มกราคมเป็นต้นมา ทั้งนี้เมื่อปรับเป็นต้นมาแล้ว โดยที่มีมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๓ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ทำให้ในมติของคณะรัฐมนตรีในขณะนั้น
เนื่องจากค่าของขึ้นราคา น้ำมันขึ้นราคา ค่าก่อสร้างขึ้นราคาประมาณตั้งแต่ ๓๐ - ๕๐
เปอร์เซ็นต์ ก็ทำให้บริษัทนี้ได้รับการยกเว้นค่าปรับตั้งแต่วันที่เมื่อมีมติอันนั้น เพราะฉะนั้น
ทำให้เขามีสิทธิตามมติของคณะรัฐมนตรี จึงไม่ใช่รวมเกิน ๓ ปี ทั้งนี้กระผมขอ
ได้รับว่าในการออกแบมนั้นตั้งแต่มาเป็นรัฐมนตรีก็ได้พยายามที่จะควบคุม และกวดขัน
อยู่โดยตลอด ในเรื่องการออกแบมหรือการแก้ไขรายการซึ่งกระผมเอง ยอมรับตาม
ข้อเท็จจริงว่าได้มีการหักทวงกันอยู่เสมอ ที่จริงแล้วในทางค่านี้นี้ในฐานะที่กระผม
ก็เคยเรียนมาโดยตรงและที่จริงกระผมก็ศึกษา เรื่องการขนส่งมาโดยตรงในชีวิตทหารนี้
และได้ไปศึกษาต่อมาก็ศึกษา เรื่องการขนส่งโดยตรงอยู่แล้วก็พอจะมีความเข้าใจ
อยู่บ้างที่จะอ่านเรื่องอะไรออก ก็ได้พยายามกวดขันและวางระเบียบแบบแผน ให้รัดกุม
มาโดยตลอด สำหรับค่าชดเชยนั้นกระผมขอกราบเรียนว่าค่าชดเชยนั้นสำหรับสิ่งก่อสร้าง

และพืชผลนั้นกระผมได้ยืนยันแล้วว่า จะให้เสร็จในปีงบประมาณ ๒๕๑๘ แต่สำหรับเรื่อง
ที่ดินนั้นจะให้เสร็จ ๓ เดือนคงไม่ทัน เพราะว่าบางรายคงจะต้องมีปัญหา เรื่องการโอน
โฉนดปัญหาเรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่งเรื่องนี้เรียบร้อยแล้วรับรองว่าจำนวนเงินเพียงเท่านี้
จะจัดให้หมดภายในปีงบประมาณ ๒๕๑๘ ในปีงบประมาณหน้าครับ ในปีงบประมาณ ๒๕๑๘
สำหรับเรื่องการที่กรมทางหลวงข้างทางไว้อีกข้างละ ๑๐๐ เมตรผู้ใดจะไปทำนิติกรรม
ไม่ได้นั้น กระผมก็เมื่อวานไม่มีเวลาจะไปสอบถาม เพราะว่าเมื่อคืนเรายู่ที่กันจนดีหนึ่ง
กระผมรับว่าจะไปสอบถามดู ถ้ามีข้ออย่างไรแล้ว กระผมจะกราบเรียนให้ทราบ และ
กระผมไม่เห็นด้วยเหมือนกันในการที่จะไปหวงห้ามกรรมสิทธิ์ของเจ้าของ

นายอำเภอ ร่องเงิน (พิทลุง) : ท่านประธานครับ ผมก็พอใจไม่คิดใจอะไร
มากมายหรอกครับ ก็ยังมีปัญหาอะไรสงสัยเคลือบเคลือบกันอยู่นิด ๆ หน่อย ๆ ครับ ในการที่
ท่านบอกกว่าปรับผู้รับเหมาผิดสัญญาเนี่ยเนี่ย คือความจริงนะ วัสดุขึ้นราคาตอนนั้นปรับไปได้
สองปี หรือเท่าไรนั้นก็จำไม่ได้หรอกครับตัวเลข ผมก็ไม่ได้แก้ตัวเลขเท่าไร แล้วก็มี
การช่วยเหลือกันครับ ทั้ง ๆ ที่ว่าเราทำมาก่อนผิดสัญญามาถึงสองปี แล้วมาได้รับการ
การยกเว้น วัสดุขึ้นราคาเนี่ย ผมทราบมาว่าทางบริษัทนั้นวิ่งเต้น เพื่อต้องการให้
เลิกการปรับไปเท่านั้นเอง ความจริงเนี่ยมันผิดกฎหมายอยู่แล้ว น่าที่จะว่าคนไหน
ผิดกฎหมายนะ ทำไมจะต้องถูกปรับอยู่สองปีสามปีครับ ไม่สมควรอย่างยิ่งอย่างน้อยที่สุด
สมมุติว่าเราทำสัญญา สัญญา เขาผิดสัญญาปีเดียวหรือ ๓ เดือนก็ฟ้องเลิกสัญญา ปรับ
แล้วก็ฟ้องเลิกสัญญา ก็ต้องทำกันอย่างน้อย ๓ ปี เลิกสัญญาไม่ได้ ทำสัญญา
กันไว้อย่างไร กระผมไม่เข้าใจเลยนะครับ แสดงว่ารัฐบาลนี้เอง หรือรัฐบาลทุกรัฐบาล
โง่กว่าพ่อค้าเสียอีก โง่มาทุกยุคทุกสมัย มันเป็นอย่างนี้ ค่าชดเชยที่ดินมีเลขศูนย์ครับ
มีเลขศูนย์จริง ๆ บางแปลงนะครับได้ราคาถ้าไปตกลงกันกับคณะกรรมการ บางที
ก็จะได้ราคาแพง ๆ หน่อย บางทีก็อาจจะมีส่วนแบ่งกันบ้างนี้เป็นที่พวกนักวิจารณ์ของ
ประชาชน สิ่งปลูกสร้างบางแห่งครับ ราคาไม่สมควรละครับ ถ้าถูกใจกันตกลงกันได้
ก็ราคาแพง ๆ และเอามาแบ่งกันก็มี กระผมไปเห็นมาแห่งหนึ่งครับเป็นเรื่องประหลาด
ที่นคร ๆ เจ้าหน้าทีไปร่วมมือกับเอกชนออกสั้ห่งทุนไปทำบ้านหลังหนึ่ง ไปวางไว้

ในเขตถนน แล้วไปตีราคากัน มันเป็นอย่างนี้ครับ เพราะฉะนั้นในเหตุการณ์ทำนองนี้
อย่าให้มันเกิดขึ้นอีก ขอให้ตรงไปตรงมากันหน่อยเถอะ ผมก็ขอฝากข้อสังเกตไว้กับ
ท่านรัฐมนตรี อันนี้ก็คือว่าอย่างน้อยที่สุดถนนสายนี้ก็มีความหวังว่าเสร็จแน่ เพราะท่าน
รัฐมนตรีก็รับปากรับคำกันอย่างจริงจัง ประชาชนชาวพัทลุงก็ไม่น่าวิตกโรคตายกันแล้ว
น้ำในตลาดก็จะต้องไม่ท่วมเหมือนอย่างที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ ทำอะไรไม่ได้เลยครับเห็นใจ
เถอะครับ ในเขตสุขาภิบาลใกล้ ๆ อำเภอซึ่งเพิ่งนั้นนั้นเอาลูกรังไปขาย แล้วไม่ได้
ทำอะไรเลย ในเขตสุขาภิบาลปากคลองริมสถานีรถไฟก็เช่นเดียวกัน ซึ่งเพิ่งนั้น ไม่มี
การทำอะไรได้ ร้านค้าทุกคนจะผูกคอตายกันหมดแล้ว เพราะฉะนั้นผมขอฝากว่า
ถ้าพยายามเร่งให้เร็วกว่านั้นได้เท่าไรก็เป็นพระคุณอย่างยิ่ง อย่างน้อยที่สุด
ก็อย่าไปคิดว่าพัทลุงนั้นเป็นเมืองที่ถูกทอดทิ้งเหมือนอย่างที่เคย ๆ กล่าวกันมาก่อนนะครับ
ผมขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรี เป็นอย่างยิ่ง

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมขอชี้แจงเพื่อความสบายใจของท่านผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้ เรื่อง
การยกเว้นต่าง ๆ นั้น เป็นเรื่องของรัฐบาลชุดก่อน ๆ ได้ทำไปแล้ว ซึ่งปัญหาเหล่านี้
จะไม่มีอีกต่อไป ส่วนเรื่องราคาที่ดินนั้น เรามีหลักการในการพิจารณาและ
วางระเบียบอยู่แล้ว ที่จริงหลักการระเบียบแบบแผนของราชการนั้นเมื่ออยู่อย่างเรียบร้อย
แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องที่บุคคล เพราะฉะนั้นผมขอความกรุณา พวกเราสมาชิกสภา
ในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชนก็ช่วยกันเป็นหูเป็นตาว่า เมื่อหลักการมีแล้วบุคคลใด
กระทำไม่ดี ขอให้ช่วย ๆ กันมันขึ้นมา ไม่จำเป็นเป็นทางการเป็นส่วนตัวก็ได้ผมรับรอง
จะช่วยกันแก้ไขเรื่องนี้ให้มากที่สุด และผมเคยไปประชุมกับราษฎรทุกแห่ง และชี้แจงให้
ราษฎรได้เข้าใจระเบียบการปฏิบัติและผูกพันต่อหน้าทั้งราษฎรและข้าราชการ เพราะ
ฉะนั้นผมขอความร่วมมือจากท่านผู้มีเกียรติในโอกาสต่อไปถ้าจะพบเห็นอีกด้วย ขอ
ขอบพระคุณครับ

นายปรีชา เพ็ชรสิงห์ (เสย) : ท่านประธานที่เคารพผมที่กำลังยื่นญัตติอยู่
ชื่อ ปรีชา เพ็ชรสิงห์ ครับ จากจังหวัดเลย ผมอยากจะให้ข้อสังเกตกับท่านประธาน

สภาผู้แทนราษฎร การจัดกระทำตามหรือการจัดกฏัตติ หรือการร่างกฎหมายอะไรนี้
 ท่านชอบไปทำคนเดียวแล้วท่านชอบไปนอกเรื่องอะไร เป็นเรื่องควม หรือไมควม
 นี้เป็นสิ่งที่สภาผู้แทนราษฎรของ เรานี้เคยมีเคยมีเพิ่มเติมที่ครบอย่างผมนี่เป็นกระตุ้ม เป็นเรื่อง
 ควมมาตั้งแต่ ๒ เดือนที่แล้ว เป็นกระตุ้มที่ ๓๓๓๓ และอ้างระเบียบข้อบังคับด้วย
 ตามปกติแล้วผมจะไม่เสียมารยาทเลยในทางระเบียบ หรือหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร
 เรื่องของผมจะไม่เป็นเรื่องควมได้อย่างไรครับ เรื่องความสัมพันธ์ไมตรี ระหว่าง
 ประเทศจะทำให้เสียหายมาก ถ้าหากว่าเราไม่ได้จัดการแก้ไขโดยเร่งควม จะทำให้
 เสียหาย เมื่อวานนี้ผมขอชมเชยท่านประธานและทางรัฐบาลเป็นอย่างยิ่ง ที่พรรค
 ประชาธิปัตย์ แนวนร่วมสังคมนิยม ยื่นเป็นญัตติควมขึ้นมาเพื่อเปิดอภิปรายทั่วไป และ
 รัฐบาลใจกว้างเปิดให้มีการอภิปรายทั่วไปจนถึงที่สุด แต่กระตุ้มตามของผมนี้ได้รับ
 หรืออาจจะ เป็นกระตุ้มหลาย ๆ ท่านที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ประชาชนได้เลือกมา
 ระหว่างไทยกับลาวนี้เวลานี้ลาวนี้จับแล้วครับ จับเจ้าหน้าที่สถานทูตของไทยไปแล้ว
 เขาประกาศไปง ๆ มาเป็นเวลาตั้งร่วม ๒ เดือนแล้ว กระตุ้มของนายปรีชา เพ็ชรสิงห์
 ทำไมไม่จัดเข้าเป็นกระตุ้มควมซึ่งอยู่ในระเบียบข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๓๐
 ท่านประธานไปอ่านให้ที เป็นเรื่องของประเทศทำไมไม่จัดครับ ควมหรือไมควม
 เขาบอกว่าจะมากินข้าว เขาก็ดูครหานี้ แล้วจะมากินข้าว ที่ยังที่นครราชสีมา
 กองทัพของลาว แต่ไม่ใช่ลาวนะครับ ขอให้ท่านประธานสภาผู้แทนที่เคารพของผม ได้
 ไปปรกเห็นความสำคัญของประเทศชาติด้วย กระผมนามสกุล เพ็ชรสิงห์ครับ ชาวจังหวัด
 เลยเลือกมา ท่านได้มีเจ้าหน้าที่เขอะแยะเลยของสภานี้ครับ พิจารณาเถอะครับว่า
 ญัตติหรือกระตุ้มไหนที่เป็นกระตุ้มควมหรือไมควม ขอให้พิจารณาตัวกรามเรียนท่านประธาน
 ขอให้ท่านบัญญัติ อย่างนี้ถึงจะเป็นวิธีที่ถูก ทำไมว่าควมไมควม ก็ขยี้มัน ๓๐ กว่า
 กระตุ้มแล้ว จะตอบของใคร เป็นวิธีที่ทางสภานี้ทำงานยังไม่มีลปรัตขอให้ที่ปรึกษาของ
 ท่านประธานทั้งสามสี่คนนั่งอยู่พิจารณาว่า ของนาย ก. นาย ข. นี้ควมหรือไมควม
 กระผมยกตัวอย่าง เช่นของสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมินี้เขาเสนอมาแล้วป่านนี้เป็นเวลา
 เท่าไร แล้วยังไม่ไ้พูดเลย ปรีชาอีกคน หนึ่งในกลุ่มนี้ กระผมจะรักษาระเบียบ

ขอบังคับของสภาผู้แทนราษฎรอย่าง เกรงคราญ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณในภารกิจข้อสั่ง เสด
เรื่องกระทู้ถามลาชาหรือไม้มัน อยากรจะเรียนให้ที่ประชุมทราบว่าภารกิจที่สมาชิก
ตั้งกระทู้มานั้น ทางสภาจะจัดส่ง ไปให้กระทรวงที่เกี่ยวข้อง เมื่อกระทรวง
ที่เกี่ยวข้องได้ทราบตามกระทู้ที่สมาชิกได้ถาม แล้วกระทรวงจะได้ตอบยืนยันมาสภา
เมื่อกระทรวงได้ยืนยันมายังสภาแล้ว เราจึงได้จัดเข้าระเบียบวาระทั้งนี้ก็เพื่อต้องการ
ให้ผู้ถามกับผู้ตอบได้มีการตอบกันโดยถูกต้อง ไม่ให้ตอบกันชนิดที่เรียกว่า ไปไหนมา
๓ ๖ ๓๐ก นี้เป็นเหตุผล ความล่าช้ามิได้อยู่ที่สภานี้แต่ฝ่ายเดียว การทำงานนี้
จำเป็นจะต้องมีความเกี่ยวข้องของระหว่างรัฐสภาและรัฐบาล ขอได้โปรดเข้าใจตามนี้ด้วย
ต่อไปเป็นกระทู้ถามลำดับที่ ๓ ของนายทวี สุรินทร์คำ เรื่อง นำท่วมจังหวัด
สุโขทัย ถามกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอเชิญ

นายทวี สุรินทร์คำ (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายทวี
สุรินทร์คำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุโขทัย สังกัดพรรคประชาธิปัตย์
ได้ร่วมกับคุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดสุโขทัย
เช่นเดียวกันตั้งกระทู้ถามเรื่องปัญหา นำท่วมจังหวัดสุโขทัย ซึ่งขอเรียนถามท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังต่อไปนี้

เนื่องจากชาวจังหวัดสุโขทัยส่วนใหญ่ทำเนินชีวิต และหาเลี้ยงชีพ เป็น
เกษตรกรจนเป็นเกษตรกร แท้ชาวจังหวัดสุโขทัยนั้น นอกจากจะเผชิญปัญหา เรื่อง
โจรผู้ร้ายดังที่พวกเราได้กล่าวกันเมื่อคืนนี้แล้ว แต่จังหวัดสุโขทัยก็ต้องเผชิญกับปัญหา
น้ำท่วม การเกิดปัญหาน้ำท่วมนี้ กระผมคิดว่าท่านรัฐมนตรี เองหรือท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ก็คงจะทราบดีว่าก่อให้เกิดความเสียหาย ไม่ว่าจะเป็นเรือสวนไร่นา พืชไร่หรือ
ถนนหนทาง ไม่ว่าจะเป็นของเอกชน ไม่ว่าจะเป็นของรัฐบาล หรือไม่ว่าจะเป็นของชาวไร
ชาวนา ท่านประธานที่เคารพครับ ความเสียหายต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้ากระผมคิดว่า
การเกิดปัญหาน้ำท่วมนี้มานาน ๆ ปีจะเกิดขึ้นครั้ง กระผมคิดว่ากระทู้ถามอันนี้กระผม
จะไม่ย่ำว่าเป็นกระทู้ถาม แต่ปัญหานี้และการเกิดน้ำท่วมขึ้น ชาวจังหวัดสุโขทัยนี้

จำนวนถึง ๔ หรือ ๕ อำเภอในจำนวนทั้งหมด ๘ อำเภอ ได้แก่ อำเภอศรีสำโรง อำเภอสวรรคโลก อำเภอเมือง อำเภอกงไกรลาศ และอำเภอคีรีมาศ ต้องเผชิญกับ ปัญหาน้ำท่วมต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้เรือสวนไร่นานับเป็นจำนวนแสน ๆ ไร่ ต้องจม อยู่ใต้น้ำ ความเสียหายเหล่านี้ได้เกิดขึ้นบ่อยครั้ง เกิดเป็นประจำทุกปี แล้วปีหนึ่ง หลาย ๆ ครั้ง เพราะฉะนั้นในฐานะที่กระผมเป็นคนที่อยู่ที่จังหวัดสุโขทัยตั้งแต่เด็กจนโต กระผมได้เห็นปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นเป็นเวลาดังแต่กระผมตัวยังเล็ก ๆ ยังเป็นเด็กจนถึง ขนาดนี้ปัญหาเหล่านี้ก็ยังเกิดขึ้นอยู่ กระผมคิดว่ารัฐบาลยุคก่อน ๆ ไม่อยากจะประณาม นักว่าทำไมถึงปล่อยให้เลยเถิดจางจังหวัดสุโขทัยของกระผมถึงอย่างขนาดนี้ ความจริง ปัญหาเหล่านี้ไม่น่าจะให้เกิดขึ้นเป็นเวลา ๑๐ ปีถึง ๒๐ ปีอย่างทุกวันนี้ ท่านประธานที่เคารพ ครับความเสียหายต่าง ๆ เหล่านี้เนื่องจากมีสาเหตุซึ่งที่กระผมกล่าวต่อไป สาเหตุ อันแรกนั้นก็คือความตื้นเขินและความคับแคบของลำน้ำยม แม่น้ำยมเป็นแม่น้ำสายหนึ่ง ที่ไหลมาจากจังหวัดภาคเหนือของประเทศไทย นั่นคือจังหวัดแพร่ ผ่านจังหวัดสุโขทัย แต่พอผ่านอำเภอศรีสำโรงจนถึงอำเภอสวรรคโลก ตอนบริเวณตอนใต้ ของอำเภอ สวรรคโลก ตั้งแต่ตำบลลาดยาวต้องลงมาในแม่น้ำอำเภอศรีสำโรง อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย และอำเภอกงไกรลาศ ลำแม่น้ำ โค้ดคับแคบเข้าจนทำให้มีลักษณะคล้าย ๆ กันคลองบางกอกน้อยของจังหวัดพระนครของเรา ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจาก ความคับแคบเหล่านี้แล้ว ก็ยังมีความตื้นเขินของแม่น้ำทำให้ไหลผ่านไม่สะดวกก่อให้เกิด ปัญหาน้ำท่วมบ่อยครั้งและเป็นประจำทุกปี ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากนี้ การสร้างประตูน้ำที่ตำบลยางซ้าย หรือที่เรียกกันว่าปากคลองบ้านหลุม เพื่อที่จะเอาน้ำ ไปใช้ในการเกษตรกรรมสำหรับเกษตรกร ทำพืชไร่ เรือสวนไร่นานั้น เนื่องจาก ประตูน้ำที่สร้างขึ้นมีขนาดเล็ก การปิดเปิดไม่สะดวก พอถึงเวลาหน้าน้ำมาเศษสวะ เข้าไปอุดตัน เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอหรือไม่มีเครื่องมือที่จะไปจับเศษสวะนี้ ใ้ทันก็ เกิดปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ ปัญหาเนื่องจากความตื้นเขิน ปัญหาเนื่องจากความคับแคบ ของ ลำแม่น้ำยม ปัญหาเนื่องจากการทำประตูระบายน้ำที่ปากคลองบ้านหลุมนี้ไม่ถูกต้อง สมควรที่จะมีการปรับปรุง ก่อให้เกิดการทำให้เกิดปัญหาน้ำไหลไม่สะดวกการระบายน้ำ

จังหวัดแพร่ ซึ่งสามารถเก็บกักน้ำได้ประมาณ ๕๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร จะเป็นการ
 บรรเทาอุทกภัยและช่วยผลิตไฟฟ้าโดยสามารถทำการเพาะปลูกได้ตลอดทั้งปี ในพื้นที่
 ๒๗๓,๐๐๐ ไร่ สำหรับการก่อสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำห้วยสักนั้น ขณะนี้ได้เร่งด่วนสำรวจ
 หารายละเอียดเพิ่มเติมและเพื่อนำข้อมูลออกแบบขั้นรายละเอียดและกำหนดไว้ว่าจะใช้
 เวลาก่อสร้างประมาณ ๖ ปี แต่ถึงอย่างไรก็ตามส่วนปัญหาเฉพาะหน้าโดยเร่งด่วน ที่
 กำลังเดือดร้อนอยู่ในขณะนี้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยกรมชลประทานก็จะชุกทำ
 การขุดลอกแม่น้ำยมในช่วงที่ต้นเขื่อน ทั้งหมดประมาณ ๑๕ กิโลเมตร โดยจะเริ่มดำเนินการ
 ในปีงบประมาณ ๒๕๑๕ นี้ และจะแล้วเสร็จในปีงบประมาณ ๒๕๒๐ นี้

สำหรับข้อที่ ๒ ที่ท่านถามมานั้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ขอตอบดังนี้
 การแก้ไขและปรับปรุงประตูน้ำเพื่อให้ระบายน้ำได้สะดวกนั้น ขอชี้แจงว่าขณะนี้
 ยังไม่มีความจำเป็น เพราะมีโครงการที่จะขุดลอกแม่น้ำยมอยู่แล้ว เมื่อขุดลอกแม่น้ำยม
 แล้ว กระแสน้ำในแม่น้ำยมก็จะไหลแรงขึ้นและในขณะที่เดียวกันก็จะดึงเอาเศษขยะ
 ไปด้วย นอกจากจะขุดลอกแม่น้ำยมแล้ว ขณะนี้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
 โดยกรมชลประทานได้ดำเนินการออกแบบการกันขยะหน้าประตูน้ำแห่งนี้แล้ว ทั้งนี้
 เพื่อป้องกันมิให้ขยะไหลเข้าประตูน้ำ

สำหรับคำถามข้อที่ ๓ นั้นขอชี้แจงว่า การขุดลอกและขยายลำน้ำในช่วง
 ระหว่างอำเภอศรีสาครจนถึงอำเภอองไถลานั้น ทำให้ราษฎรที่อยู่อาศัยและ
 ทำมาหากินในบริเวณริม ๒ ฝั่งแม่น้ำซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากก็ได้รับความเดือดร้อนมาก
 เพราะการขุดลอกและขยายลำน้ำจะต้องขยายพื้นที่ออกไปอีกประมาณ ๕ เท่า ของ
 ลำน้ำเดิม สาเหตุที่ต้องขยายออกไปถึง ๕ เท่า ก็เพราะแม่น้ำยมตอนที่กล่าวถึง
 จะรับน้ำได้เพียง ๒๕๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที แต่ปริมาณน้ำสูงสุดในปีปกติก็ประมาณ
 ๑,๔๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที

ส่วนปัญหาข้อที่ ๔ ซึ่งได้ถามมานั้น กรมชลประทานขอเรียนชี้แจงดังนี้ วิธีการ
 ระบายน้ำที่ได้รับความเสียหายจากน้ำท่วม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
 ก็ได้วางโครงการไว้ ๒ โครงการด้วยกัน คือโครงการระยะยาว กระทรวงเกษตร

และสหกรณ์ ไคว่างโครงการก่อสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำห้วยสักอยู่แล้ว ถ้าโครงการนี้
 แล้วเสร็จ ก็จะสามารถบรรเทาอุทกภัยลงได้ สำหรับโครงการระยะสั้น
 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะได้ดำเนินการขุดลอกแม่น้ำยมในช่วงที่ต้นเขื่อน ประมาณ
 ๑๕ กิโลเมตร โดยจะเริ่มดำเนินงานในปีงบประมาณพุทธศักราช ๒๕๑๕ นี้ ก็จะ
 แล้วเสร็จ ก็ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งเป็นระยะ ๑ ปี กำลังเร่งความที่กำลัง
 จะทำอยู่ในขณะนี้ครับ

นายวิช สุรินทร์คำ (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอชักชวน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทั่วไปนี้ครับ คือเมื่อตะกี้นานก่อนว่า
 จะให้มีการขุดลอกแม่น้ำยม เป็นระยะทางยาวถึง ๑๕ กิโลเมตร ถ้าหากเป็นไปได้
 ท่านรัฐมนตรีจะตอบได้หรือไม่ จากคำขอร้อง ถึงตำบลอะไร ของอำเภออะไร ไซ้
 งบประมาณเท่าไร และกี่ไร่ถด หรือไร่อะไรขุด และนอกจากนี้แล้ว ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ กระผมคิดว่า การทำสิ่งเหล่านี้ เรื่องฝ่ายหรือว่า เขื่อนกักเก็บน้ำที่ห้วยสัก
 จังหวัดแพร่ นั้น โครงการนั้น ตั้ง ๒ ปี กระผมขี้จะสงสัยอีกเหมือนกันว่า ความที่แถม
 ทราบมาขึ้น มีโครงการอย่างหนึ่ง ก็คือ โครงการฝายท่าแม่ ที่แก่งหลวง ตำบลท่าไชย
 อำเภอศรีสัชนาลัย กระผมใคร่ขอทราบว่าจะทำแม่หรือฝายอันนี้ กระผมคิดว่าจะช่วยแก้ไข
 ปัญหาการเกิดปัญหาอุทกภัยน้ำท่วมจังหวัดสุโขทัยได้อย่างหนึ่งและนอกจากนี้ก็จะก่อให้เกิด
 ผลประโยชน์แก่ราษฎรแถวอำเภอศรีสัชนาลัย อำเภอสวรรคโลก อำเภอศรีสำโรงและ
 อำเภออื่น ๆ ได้มีโอกาสใช้น้ำในการเกษตรกรรม เกษตรกรรมต่าง ๆ กระผมจึงใคร่
 ขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่า ท่านจะดำเนินการสร้างฝายหรือ
 ท่านแม่หรือไม่ว่างไร ขอถามท่านก่อนครับ ขอขอบคุณครับ

นายวิช กลิ่นประทุม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :
 ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมใคร่ขอตอบกระทู้ถามของ
 คุณวิช สุรินทร์คำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุโขทัย ดังต่อไปนี้ ความคันเขื่อนและ
 ความคันแคบ ของแม่น้ำในช่วงระยะอำเภอศรีสำโรง ไปจนถึงอำเภอองไถลาต นั้น
 ช่วงที่ต้นเขื่อนของลำน้ำยมมีอยู่เพียงลำเภอ เมืองที่ตำบลยางซ้ายไปถึง เขตตำบลทาดวน

อำเภอคลองไทรตื้นเท่านั้น และเป็นระยะทางประมาณ ๑๕ กิโลเมตรตามลำน้ำ ส่วนจาก
อำเภอศรีสำโรงถึงอำเภอเมืองลำน้ำยม ไม่ได้ขึ้นเงินแต่อย่างใด ที่เห็นว่าลำน้ำ
คัมแคมนั้น เป็นลักษณะของธรรมชาติ เนื่องจากลำน้ำสาแหรกที่ราบต่ำได้ไหลบ่าขึ้นฝั่ง
ทั้งสองข้างเสียส่วนมาก สำหรับฝ่ายน้ำนั้น กระผมใคร่จะเรียนชี้แจงว่าทางกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ได้ดำเนินการ เจาะและสูบน้ำใต้ดินเพื่อการชลประทาน สำหรับ
จังหวัดสุโขทัยในเร็ว ๆ นี้ และจะดำเนินการ ส่วนฝ่ายนั้นกระผมจะได้ปรึกษาหารือกับ
ทางเจ้าหน้าที่ของกรมชลประทานเพื่อจะหาแหล่งน้ำให้เกษตรกร ได้ทำการเพาะปลูกได้
ในจังหวัดสุโขทัย

นายวิชา สุรินทร์คำ (สุโขทัย) : ท่านประธานครับ กระผม นายวิชา
สุรินทร์คำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุโขทัย สังกัดพรรคประชาธิปัตย์
ใคร่ขอถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรฯ ถึงเรื่องรายละเอียดต่อไปนี้
สักเล็กน้อย ก็คือปัญหาที่เมื่อครั้งที่ท่านมองว่ามรดกเรื่องเศษสวะ ที่ก่อให้เกิดปัญหา
ปากคลองบ้านหลุมหรือประตูน้ำอุคคั้นนั้น ท่านกำลังคิดออกแบมถึง เครื่องเก็บเศษสวะนี้
กระผมไม่แน่ใจว่าคิดออกไปแล้ว แล้วท่านจะเอาไปทำหรือเปล่า หรือคิดเฉยๆ และ
นอกจากนี้แล้วแควบริเวงปากคลองบ้านหลุมนี้ ในขณะนี้เท่าที่กระผมไปเห็นมา มีป้าย
อยู่อันหนึ่ง ซึ่งถ้าท่านรัฐมนตรีกระทรวง เกษตรฯ เชื่อกว่ากระผมสักนิดหนึ่งโดยการไปเยี่ยม
ที่นองธารจังหวัดสุโขทัยของกระผมบ้างตามที่กระผมเชิญไว้แล้ว านหา รัฐมนตรี ถ้าจำ
ไม่ผิด ก็คงจะเคยบอกกระผมว่า จะไป แล้วนี่ก็ ๕ เดือนมาแล้วครับ คืออย่างนี้ครับ
ตรงนี้มีป้ายอันหนึ่งบอกว่าห้ามจับสัตว์น้ำ ท่านประธานครับ ปรากฏว่าน้ำส่วนใหญ่ขึ้น
จะไหลไปทางปากคลองบ้านหลุมเป็นส่วนใหญ่ ปลาไปทางโน้นหมด พอถึง เวลา
หน้าปลาขึ้นนั้น เมื่อก่อนนี้ยังไม่มีปากคลองบ้านหลุม หรือยังไม่มีการจับปลาในบริเวณ
เหล่านี้ พี่น้องชาวจังหวัดสุโขทัยบริเวณตอนเหนือแม่น้ำ บริเวงตอนเหนือปากคลอง
บ้านหลุมนี้ หรือแม้กระทั่งจังหวัดแพร่ได้รับความสะดวกและมีความเป็นอยู่อย่างสุขสบาย
ในการทำมาหากินเลี้ยงชีพครอบครัวด้วยการจับปลาเป็นจำนวนมาก แต่ในขณะนี้
ราษฎรบริเวณสองฝั่งแม่น้ำยมหรือบริเวณเหนือปากคลองบ้านหลุมนี้ได้รับความเดือดร้อน

เนื่องจากฝ่ายของการห้ามจับสัตว์น้ำของท่าเหม็นไม่ศักดิ์สิทธิ์ปรากฏว่ากระผมเดินไปแล้ว
 เห็นแต่อะไรก็ไม่รู้ เครื่องจับปลาทั้งนั้น พอถึงเวลาหน้าปลาขึ้น กระผมทราบข่าวว่า
 มีผู้มีอิทธิพลคนหนึ่ง เขาไปหากินกับการจับปลาเหล่านี้ ภัยการใช้สิ่งอุกหรือผิด
 ไม่ไปปลาขึ้นตามหน้าของประตูระบายน้ำนั้นเสีย แล้วก็ทำการจับสัตว์น้ำเอาไปขาย
 เป็นปีไม่ได้ขายเป็นกิโล เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะฝากให้ท่านรัฐมนตรี ว่าการ
 กระทรวงเกษตรฯ ช่วยแก้ไขปัญหานี้ด้วย แล้วปัญหาอันนี้จริงอยู่ กระผมเชื่อว่า
 ราษฎรบริเวณเหล่านี้ แถบบริเวณบางซายนั้นจะได้รับการจับสัตว์น้ำแถบบริเวณเหล่านี้
 บางแก่ส่วนใหญ่แล้ว ไม่ได้ได้รับความสะดวก ส่วนใหญ่แล้ว ได้รับการกีดกันจากผู้มีอิทธิพล
 เหล่านี้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงฝากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ว่า ท่านจะ
 จัดการเรื่องนี้ได้หรือไม่ และนอกจากนี้แล้วคือปัญหาอีกอย่างหนึ่งก็คือ เนื่องจากกระผม
 กล่าวเมื่อตะกี้นี้ว่า น้ำท่วมจังหวัดสุโขทัยนั้นเกิดขึ้นบ่อยครั้งและเกิดขึ้นทุกปีไปหนึ่งหลาย
 หน ปรากฏว่ารัฐบาลยังไม่ได้เอาไปแก้ไขอย่างจริงจังแล้วก็นอกจากนี้ปรากฏว่าน้ำท่วม
 ที่หนึ่งก็เอาเงินไปช่วยเหลือที่หนึ่ง แต่ก็ช่วยที่หนึ่งก็ช่วยได้ไม่มาก ถนนหนทางหลายสาย
 หลายแห่งเสียหายหมด เงินต้นของท่านที่เขาไปใช้หรือเอาไปทำซ่อมแซมหรือเอาไปให้
 ราษฎรใช้นั้น ปรากฏว่า เอาไปทำซ่อมแซมถนนหนทาง อันเกิดจากความเสียหายจาก
 น้ำท่วมไม่ได้ เนื่องจากโครงการ เป็นโครงการซ้ำซ้อน เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะ
 ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ว่าท่านจะกรุณาตอบกระผมได้ เนื่องจาก
 มีถนนหลายแห่งเสียหายและก็สายท่านม คูคลอง สะพานหลายแห่งเสียหายหลายอำเภอ
 ภัยกับความที่กระผมกล่าวมาข้างต้นนั้นน้ำท่วม ความเสียหายเกิดมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๓
 ในขณะนี้เงินช่วยเหลือน้ำท่วมเพื่อซ่อมแซมช่วยเหลือสิ่งที่เป็นสาธารณประโยชน์นั้น ยัง
 ไม่ได้ กระผมเชื่อแน่ว่าในขณะนี้และในสภาแห่งนี้ มีตัวแทนราษฎรหลายท่านได้มาออกกับ
 กระผมว่าปัญหาที่น้ำท่วมนั้น เงินช่วยเหลือน้ำท่วมนั้นไปแต่ตัวหนังสือ แต่เงินจริง ๆ
 ที่จะเอาไปช่วยเหลือชาวบ้านจริง ๆ นั้นไม่มีเพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านมีวิธีการอย่างไร
 จะทำอย่างไร มีนโยบายอย่างไร เกี่ยวกับการช่วยเหลือน้ำท่วมนี้ ใ้บอกด้วย ถ้าหากว่า
 ตอบได้ ขอขอบคุณครับ

นายทวีช กลิ่นประทุม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์) :
 ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกระผมใครจะขอตอบกระทู้ถามของท่าน
 คุณทวีช สุรินทร์คำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุโขทัยที่ถามมา นั้น เรื่องตามที่
 กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ได้ออกแบบการกันขยะหน้าประตูน้ำแห่งนี้ ซึ่งว่ากำลัง
 ออกแบบนั้น ก็ดำเนินการโดยเร่งด่วนและก็จะกระทำอย่างแน่นอน และจะกระทำ
 อย่างเร่งด่วน เพราะกระผมจะสั่งการไปเอง เพราะว่าถ้าสิ่งใดที่เป็นความเดือดร้อน
 ของราษฎรแล้ว กระผมมีใจที่นอบน้อมใจ จะดำเนินการโดยเร่งด่วน สำหรับในการที่
 กระผมจะขึ้นไปดูด้วยตนเองนั้น ก็เนื่องจากว่าได้รับปากกับท่านสมาชิกว่าจะไปอยู่ที่
 จังหวัดสุโขทัย เพื่อแก้ปัญหา เรื่องน้ำท่วมนี้ก็ไปจังหวัดแพร่และอุตรดิตถ์ วันนั้นก็บังเอิญ
 ไม่ได้แวะสุโขทัย ก็ผ่านมาพอดี ก็คิดว่าในโอกาสข้างหน้า คิดว่าประมาณอีกสักสองสาม
 อาทิตย์นั้นก็จะขึ้นไปดูด้วยตนเอง และขอคิดเห็นต่าง ๆ ที่ได้ให้กระผมมานั้นก็จะได้
 ดำเนินการแก้ไข เพื่อขจัดความเดือดร้อนของชาวไร่ชาวนา ที่ไ้เข้ามาในแม่น้ำยมนี้
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่จังหวัดสุโขทัย กระผมจะได้รับคำเนิการแก้ไขโดยเร่งด่วนสำหรับ
 เงินช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยนั้นกระผมก็ได้ติดตามและก็จะแจ้งให้ท่านทราบอีกครั้งหนึ่ง
 เพราะว่าในเรื่อง เหตุการณ์ในอดีตนั้น เราก็จะได้สอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องและก็จะได้แจ้ง
 ให้ท่านทราบภายหลัง

นายทวีช สุรินทร์คำ (สุโขทัย) : กระผมขอโอกาสที่จะซักครั้งนี้เป็น
 ครั้งสุดท้าย ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมก็เชื่อว่า บางทีกระผมก็ตามปัญหาน้ำท่วม
 จังหวัดสุโขทัยนี้ เป็นปัญหาที่กว้าง เป็นปัญหาใหญ่ บางที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 เกษตรและสหกรณ์อาจจะตอบไม่ชัดแจ้งนัก แต่กระผมก็พอใจ ท่านรัฐมนตรีครับ กระผม
 ขอซักถามท่านอีกสักเล็กน้อย ถึงแม้ว่าท่านจะไม่ตอบกระผมว่าฝ่ายท่านแบงหลวงนั้น
 จะสร้างเมื่อไร หึ่ง ๆ ที่มีหนังสือจากท่านเนียบนายกรัฐมนตรีตอบมายังราษฎร คำบ
 นาทุ่ง อำเภอสวรรคโลกว่าจะสร้างในปี ๒๕๒๐ แต่ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 เกษตรและสหกรณ์บอกว่ายังไม่ทราบ จะรับดำเนินการและจะสอบถามให้ ก็ขอขอบคุณ
 ท่านรัฐมนตรีครับ กระผมใคร่ขอถามถึงว่าคือปัญหาน้ำท่วมนี้ นอกจากคลองลำแม่น้ำ

จังหวัดสุโขทัยคืนเงินแล้ว ยังมีคลองหลายแห่งซึ่ง เป็นประโยชน์แก่ประชาชน และเป็นที
 หมายนำจากแม่น้ำยมให้ไหลไปสู่ที่กิน และเป็นประโยชน์ต่อการเกษตรกรรม นั่นคือ
 คลองเหมืองช้าง ซึ่งไหลจากอำเภอสวรรคโลกไปสู่อำเภอองไถลาค คลองนี้ถ้าหากว่า
 ไม่คืนเงินแล้วจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในเขตท้องที่ต่างๆ ทั้งแต่อำเภอสวรรคโลก
 ผ่านอำเภอศรีสำโรงและอำเภอองไถลาคท่าประชาชนที่เคารพศรัทธากระผมขอฝากปัญหา
 เรื่องคลองเหมืองช้างและนอกจากนี้คือคลองแม่รำพันถ้าผมจำไม่ผิดก็คงอยู่ในตำบลแถว
 อำเภอเมืองนี้เอง ขอฝากไว้ด้วยว่าปัญหาคลองคืนเงินเหล่านี้ ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีมี
 นโยบายแล้วถึงการขุดลอกแม่น้ำเพื่อใช้ เป็นประโยชน์ต่อการเกษตรกรรมแล้ว ขอให้
 ท่านรีบดำเนินการ เป็นการโดยด่วนด้วย ท่านประธานที่เคารพรับเท่าที่กระผมถามและ
 ท่านรัฐมนตรีตอบมานี้ เมื่อตะกั้นกระผมจับใจความว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 คมนาคมบอกว่า ถ้ารัฐบาลขุดนี้ได้ถึง ๑๐ เดือน ก็คงจะทำอะไรได้บ้าง กระผมก็ซักจะ
 ไม่แน่ใจว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ฯ ต่อไปอีก ๑๐ เดือนท่านจะอยู่หรือ
 เปล่าก็ไม่รู้ ตอบกระผมอย่างนี้ กระผมเองก็ไม่แน่ใจเหมือนกันท่านประธานครับ เพราะ
 ตะกั้นถึงอย่างไรก็แล้วแต่ กระผมขอฝากให้รัฐบาลขุดนี้ ได้ให้ความเอาใจใส่ ต่อพี่น้อง
 ชาวสุโขทัยของกระผมให้มากกว่านี้ และถ้าหากว่า ท่านรัฐมนตรีบอกว่า จะพยายามไป
 จังหวัดสุโขทัย เพื่อดูแลความเดือดร้อนต่าง ๆ กระผมก็ขอขอบคุณและก็ช่วยบอกด้วยว่า
 จะไปเมื่อไร กระผมจะได้นำพี่น้องชาวสุโขทัย ที่ได้รับความเดือดร้อนจากปัญหาต่าง ๆ
 มาร้องเรียนด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทั่งถามสำคัญต่อไป เป็นของ
 คุณมานิต ไสยวิจิตร เรื่อง เงินค่าตอบแทน ของสมาชิกสภาจังหวัด สภาเทศบาล และ
 สภาตำบล ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เชิญคุณมานิต

นายมานิต ไสยวิจิตร (ภาพสมิธ) : ท่านประธานสภาที่เคารพท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติ กระผม มานิต ไสยวิจิตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัด
 พรรคเกษตรสังคม ขอตั้งกระทั่งถาม ตาม ทพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ดังต่อไปนี้

๓๕
 ๓๕
 ค่ายปรากฎาสมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาจังหวัด และสมาชิกสภาตำบล
 ซึ่ง เราถือว่าเป็นสภาสูงสุดระดับท้องถิ่นระดับจังหวัดและระดับตำบล ได้ทำหน้าที่ประชุม
 พิจารณาเงินงบประมาณของเทศบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สอบสวนการคลัง
 การตราเทศบัญญัติหรือการตราข้อบัญญัติจังหวัดตลอดจนการช่วยเหลือส่งเสริมอาชีพอาสา
 เพื่อความผาสุกของราษฎรและเพื่อความเจริญของท้องถิ่น มีการประชุมสมัยสามัญและ
 สมัยวิสามัญ ปีหนึ่ง ๆ ก็มีการประชุมบ่อยครั้ง ไม่น้อยกว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 แต่ค่าป่วยการหรือว่าเบี้ยประชุมนั้นสำหรับสมาชิกสภาเทศบาลตำบล ก็ปรากฎา
 เพียงเดือนละ ๒๐๐ บาท สมาชิกสภาเทศบาลเมือง เดือนละ ๔๐๐ บาท แล้วก็สมาชิก
 สภาเทศบาลนครก็เดือนละ ๑,๐๐๐ บาท สำหรับสมาชิกสภาจังหวัด เบี้ยเลี้ยงวันละ
 ๓๐ บาท เฉพาะวันมาประชุม ส่วนสภาตำบลนั้นก็ทราบว่าเป็นวันละ ๒๐ บาท สมาชิก
 ส่วนมากไม่เป็นคนร่ำรวย แต่ด้วยการเสียสละกันทั้งนั้นแม้แต่การหาเสียงก็ไม่แพ้สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร ก็เข้าสู่ศรที่ว่าผู้ใหญ่นาน พัน กำนัน หมื่น สมาชิก แสน ผู้แทน ล้าน
 สำหรับสมาชิกสภาเทศบาล เวลาสมัครรับเลือกตั้งต้องมีเงินประกันคนละ ๒,๐๐๐ บาท
 เป็นค่าสมัคร ถ้าจะเทียบกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วจะเห็นว่าไม่เป็นธรรมเลย จึง
 ขอประทานกราบเรียนถาม ทพทฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. สำหรับสมาชิกสภาตำบล สมาชิกสภาจังหวัด ให้ได้รับเงินเดือนหรือ
 ค่าป่วยการ เป็นรายเดือนจะไ้หรือไม่

ข้อ ๒. สำหรับสมาชิกสภาตำบลควรจะมีรายไ้อย่างน้อยเดือนละ ๔๐๐
 บาท แล้วก็สมาชิกเทศบาลตำบลควรมีรายไ้เดือนละ ๒๐๐ บาท ควรจะปรับปรุงให้ไ้
 เดือนละ ๒๐๐ บาท หรือ ๔๐๐ บาท สมาชิกสภาเทศบาลเมืองปัจจุบันมีรายไ้เดือนละ
 ๔๐๐ บาท ควรจะปรับปรุง ๔๐๐ บาทหรือ ๑,๐๐๐ บาทส่วนสมาชิกสภาจังหวัดยังไม่มี
 รายไ้เป็นรายเดือนแต่มีรายไ้เป็น เบี้ยประชุมรายวัน ควรจะปรับปรุงให้มีรายไ้
 เดือนละ ๑,๐๐๐ บาท หรือสูงกว่านั้นจะไ้หรือไม่ สำหรับในการช่วยเหลือการปรับ
 อดิธา นี้ จะดำเนินการไ้หรือไม่อย่างนั้น ขอไ้ตอบไ้ทราบด้วย

พันตำรวจโท บุญเลิศ เลิศปรีชา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย):
 ท่านประธานที่เคารพ ตามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ตั้งกระทู้ถามเกี่ยวกับ
 ค่าตอบแทนสมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาตำบลและสมาชิกสภาเทศบาลว่า จะให้ได้รับ
 เป็นเงินเดือนได้หรือไม่ โดยให้สมาชิกสภาจังหวัดได้รับเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท สมาชิก
 สภาตำบลได้รับเดือนละ ๕๐๐ บาท สมาชิกสภาเทศบาลได้รับเดือนละ ๔๐๐ บาทนั้น
 กระผมขอเรียนว่า การจัดตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด สภาตำบล และสภาเทศบาล
 ของทางราชการ ได้จัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ที่จะกระจายอำนาจการปกครองให้ท้องถิ่น
 ดำเนินการปกครองตนเอง มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการ เป็นของตนในท้องถิ่น มีงบประมาณ
 ดำเนินการ เป็นของตนเอง เพราะฉะนั้นการที่จะพิจารณาให้เงินค่าตอบแทน แก่สมาชิก
 สภาจังหวัด สมาชิกสภาตำบล ตลอดจนสภาเทศบาลนั้น จำเป็นจะต้องคำนึงถึงฐานะ
 และรายได้ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นดังกล่าวนั้นด้วยว่าจะสามารถ รับภาระได้
 มากน้อยแค่ไหน เท่าที่ปรากฏ องค์การบริหารส่วนจังหวัดและสภาตำบล เกือบทุกแห่ง
 ประสบปัญหาเรื่องการขาดแคลนงบประมาณดำเนินการต้องอาศัย เงินอุดหนุนจากรัฐบาล
 อยู่เสมอ ทั้งนี้การที่จะกำหนดให้สมาชิกสภาจังหวัดได้เงินค่าตอบแทนเป็นเงินเดือน ๆ
 ละ ๑,๐๐๐ บาท สมาชิกสภาตำบลได้เงินตอบแทนเป็นเงินเดือน ๆ ละ ๕๐๐ บาท
 จึงนับได้ว่าเป็นการเพิ่มภาระให้แก่หน่วยการปกครองท้องถิ่น ทำให้หน่วยการปกครอง
 ท้องถิ่นไม่สามารถที่จะมีความเป็นอิสระในการปกครองตนเองได้มากยิ่งขึ้น ตัวอย่าง
 จังหวัดแม่ฮ่องสอนเมื่อรายได้ปีละประมาณ ๓ แสนบาท ถ้าหากว่า จะจ่ายค่าตอบแทนให้
 สมาชิกสภาจังหวัดเดือนละ ๑,๐๐๐ บาทต่อ ๑ คน และให้สมาชิกสภาตำบลเดือนละ
 ๕๐๐ บาทต่อ ๑ คน ก็จะไม่พอจ่าย อย่างไรก็ตามก็เกี่ยวกับเรื่องนี้ถ้าหากจะพิจารณาดัง
 ภาระหน้าที่ของสมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาตำบล โดยเปรียบเทียบกับสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร เป็นบรรทัดฐานแล้วก็เห็นว่า เป็นเรื่องที่น่าจะพิจารณาเงินค่าตอบแทน
 ให้บ้าง และการที่จะเพิ่มก็จำเป็นจะต้องพิจารณาดังงบประมาณ ของรัฐบาลด้วย ซึ่งจะ
 ได้รับอนุมัติจากสภาให้หาจากรายได้เพิ่มเติมได้มากน้อยแค่ไหนนั้น ต้องถือหลักเป็นหลัก
 สำคัญ ฉะนั้นจึงขอตอบคำถามโดยสรุปว่าในสภาวะที่รัฐบาลจำเป็นต้องเร่งรัดในการ

พัฒนาความรู้ในทุกช่องทางที่สมควรทั้งทางไกลความเจริญโดยเร่งด่วนเช่นนี้ การที่จะเพิ่ม รายได้ให้แก่สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาตำบลให้มีรายได้เป็นค่าตอบแทนรายเดือน จึงยังไม่เป็นการสมควรขณะนี้ เว้นแต่ว่าทางรัฐสภา จะได้พิจารณาสนับสนุน ให้ รัฐบาลได้เก็บภาษีบางประเภทเพิ่มเติมโดยเฉพาะเกี่ยวกับภาษีที่ดิน ภาษีรายได้และ ภาษีทรัพย์สินซึ่งกำลังพิจารณาขยายวง เสนออยู่ ถ้าหากว่าสามารถขยายการพิจารณาของ สภานี้ไปได้ ก็อาจจะได้รับการพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนี้ต่อไป

นายมานิต ไสยวิจิตร (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ กระฉอกใครอยากจะขอเรียนถามว่า สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ค่าสมัคร ๔,๐๐๐ บาท และเงินเดือน ๑๕,๐๐๐ บาท ส่วนสมาชิกสภาเทศบาล ค่าสมัคร ๒,๐๐๐ บาท เงินเดือน ๔๐๐ บาท เช่นนี้เห็นว่าเป็นการไม่ได้สัดส่วนหรือว่า เป็นการไม่ยุติธรรม กระผมใครอยากจะขอเรียนถามว่า สำหรับค่าสมัครของสมาชิกสภาเทศบาลในโอกาส ต่อไปนั้น ท่านจะมีทางแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ลดน้อยลงกว่าปัจจุบันนี้จะได้หรือไม่ เพื่อให้ได้เป็นไปตามสัดส่วนของการที่จะให้เบ็ดอัตราเงินเดือน นอกจากนี้ท่านที่กระผม ได้รับฟังการตอบกระทู้ของ พลเอก รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อคืน บอกว่าเงินงบประมาณไม่มี แต่ผมมั่นใจว่ารัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลที่เราทำได้ ถ้าหากท่านมี แนวโน้มหมายที่จะให้การช่วยเหลือแก่สมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาลแล้ว ก็ คงทำได้ แม้แต่การผันเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท หรือจะผันต่อไปอีกในงบประมาณปีต่อไป ๓,๕๐๐ ล้านบาทนี้ ท่านก็ยังทำได้ สำหรับสมาชิกสภาจังหวัดก็หรือสมาชิกสภาเทศบาล ก็คือ ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้ง เข้ามาก็รู้สึกว่าการหาคะแนนนิยมหรือการหาเสียงนั้น ก็ได้ หุ่่มเหไม่แต่ผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นสมาชิกเหล่านี้ก็ไม่ใช่เป็นคนเสียมันคง ก็อาจจะมีการขาดแคลนอยู่บ้าง ถ้าท่านได้กรุณาให้การสนับสนุนโดยให้ความช่วยเหลือ เป็นรายเดือน ก็จะเป็นประโยชน์แก่สมาชิกเป็นอย่างมาก นอกจากนี้สำหรับการปรับปรุง เงินเดือนของ สมาชิกสภาเทศบาลอย่างสมาชิกสภาเทศบาลมีรายได้เดือนละ ๔๐๐ บาท เป็นประจำ มานานแล้ว ที่นี้เทศบาลหนึ่ง ๆ รายได้อาจจะไม่เหมือนกัน อย่างเทศบาลใด ที่มีรายได้สูง นายกเทศมนตรีหรือคณะเทศมนตรีนั้นก็ควรจะปรับปรุงให้สูงขึ้น ส่วนสมาชิก

ไม่มีการปรับปรุงอะไรเลย สำหรับระเบียบเหล่านี้กระผมเห็นว่า เป็นระเบียบที่เก่าแก่ ล้าสมัย ท่านจะมีทางปรับปรุงแก้ไขระเบียบเก่า ๆ เหล่านี้ได้หรือไม่อย่างไรขอขอบคุณ ครับ

พันตำรวจโท บุญเลิศ เลิศปรีชา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติสำหรับที่ท่านถามว่าค่าสมัคร ของ สมาชิก สภาผู้แทนไม่เป็นส่วนสำคัญในอัตราค่าบริการสมัครสมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาจังหวัด อันนี้กระผมจะได้นำไปพิจารณาต่อไป สำหรับงบประมาณต่าง ๆ ที่ได้ตั้งไว้ นั้นเราจะไป ใ้ชนิดประเภทไม่ได้ ขณะนี้องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้จ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงการประชุมให้ สมาชิกสภาจังหวัดครั้ง ๗๕ บาท ต่อสมาชิกสภาจังหวัด ๑ คน เงินรายได้ที่นำมาจ่าย เป็นค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเบี้ยประชุมได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ดังเช่นในงบประมาณปี ๒๕๑๔ ได้รับเงินอุดหนุนเพื่อการนี้เงิน ๒ ล้านเศษ ซึ่งต้องจ่ายอุดหนุนให้รวม ๗๐ จังหวัดด้วยกัน สำหรับอัตราค่าช่วยการของสมาชิกสภาเทศบาลเป็นไปตามข้อบังคับ ของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้วางไว้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าได้เงินงบประมาณเพิ่มขึ้น ก็จะได้แก้ไขข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทยต่อไป ข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดให้สมาชิกสภาเทศบาลได้รับค่าช่วยการตามฐานะของเทศบาล คือ สมาชิก สภาเทศบาลนครเดือนละ ๘๐๐ บาท สมาชิกสภาเทศบาลเมือง เดือนละ ๔๐๐ บาท สมาชิกสภาเทศบาลตำบล เดือนละ ๒๐๐ บาท ซึ่งขณะนี้กระทรวงมหาดไทยก็กำลัง พิจารณาปรับปรุงแก้ไข เกี่ยวกับการเพิ่มค่าช่วยการให้แก่สมาชิกสภาเทศบาลรวมทั้งการ เพิ่มเงินค่าช่วยการแก่ประธานสภา รองประธานสภา กับเบี้ยประชุมกรรมการของ สภาเทศบาลอยู่แล้ว ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน รวมทั้งเพื่อให้ข้าราชการ เงินได้เองท่านเอง เกี่ยวกับคณะเทศมนตรี เพราะฉะนั้นกระผมขอชี้แจงให้ท่านทราบ

นายมานิต ไสยวิจิตร (ภาพสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ขอขอบคุณ ทนาย รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่ท่านจะพิจารณาปรับปรุง แก้ไขอัตราค่าช่วยการของสมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล แต่อยากจะขอเรียน ถามว่าท่านจะแก้ไขปรับปรุงได้เมื่อไร อย่างไร หรือหากว่าเพียงแต่ทุกเฉยๆ อยากจะ

ขอเรียนถามว่าท่านจะแก้ไขปรับปรุงอย่างไร เมื่อไร เพื่อให้ท่านสมาชิกสภาจังหวัด
หัวราชอาณาจักรได้มีความอบอุ่นใจบ้าง เพราะสมาชิกสภาจังหวัดก็คือสมาชิกสภาเทศบาล
หรือสมาชิกสภาตำบลก็ดี ปัจจุบันนี้รู้สึกว่ามีบทบาทสำคัญในการที่จะพัฒนาประเทศ ให้
เจริญก้าวหน้า ก็อยากจะขอให้ท่านอย่าให้เป็นที่แน่นอนและเป็นที่มั่นใจว่าท่านจะปรับปรุง
ได้เมื่อไร และนอกจากนี้กระผมใคร่จะขอเรียนถามว่าในการประชุมสัมมนา สมาชิก
สภาจังหวัดทั่วประเทศที่ โรงแรมโฆษะ จังหวัดขอนแก่น ในวันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ.
๒๕๑๔ แล้วก็ได้มีการ เชิญบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไปเป็นผู้สังเกตการณ์ด้วย ใน
ขณะนั้นกระผมก็ได้มีโอกาสไปสังเกตการณ์ในการประชุมสัมมนาสมาชิกสภาจังหวัด ที่
ขอนแก่น และการประชุมสัมมนาในครั้งนั้น สมาชิกสภาจังหวัดที่มีมติในการประชุม บอกว่า
ต่อไปองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือสมาชิกสภาจังหวัดนั้นจะจัด เป็นรูปองค์การบริหาร
ขึ้น ประธานสภาจะให้แต่งตั้งเป็นนายกองค์การแล้วก็ให้มี รององค์การแล้วก็มีสมาชิก
สำหรับนายกองค์การนั้นได้วางอัตราเงินเดือนไว้เดือนละ ๗,๕๐๐ บาท รองนายก
องค์การ เขาได้วางอัตราเงินเดือนไว้ ๖,๐๐๐ บาท แล้วก็สมาชิกองค์การนั้น อัตรา
เงินเดือนวางไว้ ๕,๐๐๐ บาท เรื่องนี้ประธานการประชุมสัมมนาในครั้งนั้น ได้เสนอ
เรื่องราวมายังกระทรวงมหาดไทยแล้วหรือไม่ อย่างไร ถ้าหากได้รายงานมายัง
กระทรวงมหาดไทย ทางกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาการประชุมสัมมนา ในครั้งนั้น
อย่างไรหรือไม่ ขอได้โปรดตอบให้ทราบให้เป็นที่ชัดเจนด้วยครับ

พันตำรวจโท บุญเลิศ เลิศปรีชา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย):
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สำหรับกรณีที่ท่านถามว่าในการพิจารณา
ที่จะปรับปรุงแก้ไข เกี่ยวกับค่าบ่วยการให้แก่สมาชิกสภาเทศบาลนั้น จะทำจริงหรือเปล่า
อันนี้กระผมขอเรียนว่า กระทรวงมหาดไทยกำลังพิจารณาอยู่ เพราะว่าเรื่องนี้จะต้อง
มีการประชุมเกี่ยวกับเทศบาลทั่วประเทศ โดยนายกสันนิบาตเทศบาลอาจจะต้อง เข้ามา
ประชุมพิจารณาแก้ไขกัน ส่วนการแก้ไขอย่างนั้นก็เป็น เรื่องของกระทรวงมหาดไทย
ร่วมกับสันนิบาตเทศบาล เพราะฉะนั้นกระผมขอรับรองว่า เรื่องนี้เรากำลังปรับปรุง
แก้ไขอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการปรับปรุงแก้ไขจะเป็นอย่างไร ก็คงแล้วแต่ที่ประชุม

ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมานิตพอใจหรือยัง

นายมานิต ไสยวิจิตร (ภาพสินธุ์) : กระผมยังไม่ได้รับตอบจาก ท่านครับ คือที่กระผมถามว่า การประชุมสภามาของสมาชิกสภาจังหวัดที่ราชอาณาจักรที่จังหวัดขอนแก่น ซึ่งได้เสนอเรื่องราวในการที่จะลงมติกันบอกว่า นายกองัดการ เงินเดือน ๗,๕๐๐ บาท แล้วที่รองนายก ฯ ๖,๐๐๐ บาท แล้วที่สมาชิก ฯ เดือนละ ๕,๐๐๐ บาทนั้น ท่านได้มีการพิจารณาปรับปรุงหรือไม่อย่างไรคุณาตยาให้ทราบด้วยครับ

พันตำรวจโท บุญเลิศ เลิศปรีชา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เรื่องนี้กระผมก็ได้ตอบแล้วว่า ทางกระทรวงมหาดไทยกำลังพิจารณาอยู่ เพราะฉะนั้นการพิจารณาอย่างไรนั้นก็ เป็นเรื่องที่จะได้ติดตามผลต่อไป

นายมานิต ไสยวิจิตร (ภาพสินธุ์) : ขอขอบพระคุณอย่างสูงครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้มีเวลาเหลืออยู่เพียงเล็กน้อยก็จะถึง ๑๒ นาฬิกา ผมจึงขอพักการประชุมและประชุมต่อไปในภายหลังครับ

(นายประยูร สุรนันทน์ โคยมือขึ้น)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีอะไรหรือครับ

นายประยูร สุรนันทน์ (อุตรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม มีเรื่องที่จะต้องปรึกษาสักเล็กน้อยครับ ท่านประธานที่เคารพ และสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผม ประยูร สุรนันทน์ จากจังหวัดอุตรธานี สังกัดพรรคพลังใหม่ เรื่องที่กระผมจะเรียนปรึกษาในขณะนี้ผมจะใช้เวลาประมาณ ๒ นาทีนะครับ คือทางท่านประธานจะกรุณาตอบหรือไม่ก็ไม่เป็นไร กระผมอยากให้คุณเก็บไปคิดเสียก่อน คือเรื่องที่กระผมจะเรียนปรึกษาท่านในขณะนี้ผม ปรากฏว่าในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ของเรามีการตอบกระทู้เข้าหนึ่งก็ได้ประมาณ ๘ กระทู้เท่านั้น กระผมได้นำพิจารณา ดูกระทู้แล้วก็จะเห็นว่า มีกระทู้แฉ่งออกเป็นชนิดใหญ่ ๆ ได้ ๒ ชนิด คือ กระทู้ที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับท้องถิ่น กับกระทู้ที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับส่วนรวมทั้งหมด กระผมอยากจะใคร่ขอเรียนให้ข้อสังเกตดังต่อไปนี้ว่า กระทู้ที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับท้องถิ่นนั้น

ถ้าทางประธานสภาจะให้เจ้าของกระทู้กับรัฐมนตรีผู้เกี่ยวข้องไปตอบ แล้วก็นัดอีกเสียบ
 เอาไว้ไปเปิดในสถานีวิทยุของทางราชการประจำจังหวัดนั้น ๆ ก็น่าจะไต่สวนเวลา
 ของเราขึ้น เช่นสมมุติว่ากรณีที่มีน้ำท่วมที่กิ่งกุดจับ จังหวัดอุดรธานี สมมุติว่า กระทบ
 จะเป็นผู้ตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและ สหกรณ์ ทางสถานีก็จะจัด
 ห้องบันทึกเสียงให้กระทู้ถามไปอ่านกระทู้ที่นั่นแล้วก็ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรฯ
 ตอบกระทู้ที่นั่น บันทึกแล้วก็ส่งไปออกวิทยุที่จังหวัดอุดรธานีอย่างนี้ คือจังหวัดอื่นไม่ได้
 เกี่ยวข้องก็จะรู้สึกว่บรรยากาศของที่ประชุมหรือเวลาที่เรานั่งไปไม่ได้ถูกต้อง อันนี้
 เรียกว่า กระทู้ที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น น่าจะเอาไปอย่างนั้น แล้วกระทู้ที่เกี่ยวข้อง
 ส่วนกลางนั้นอาจจะมาตอบในสถานีครบ เพราะว่าปรากฏว่า ขณะนี้กระทู้ที่ค้างอยู่
 ในสถานีเป็นร้อย ๆ หลายร้อยกระทู้ และไม่มีทางตอบเสร็จอย่างแน่นอน วันละ ๔ นี้
 เพราะฉะนั้นกระทู้จึงขอเรียนปรึกษาท่านประธานสภาว่าจะกระทำการนี้ได้อย่างไรที่
 กระทู้ปรึกษาอย่างนี้ไม่ได้หมายความว่า กระทู้ไม่ได้ทราบระเบียบข้อบังคับการประชุม
 ของสภาผู้แทนราษฎร กระทู้ได้ตระหนักเป็นอย่างดี แค่อยากจะเรียนปรึกษาและ
 ให้ข้อสังเกต ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณในการที่ท่านสมาชิก
 ได้ตั้งข้อสังเกตแล้วเพื่อปรึกษาในเรื่องนี้ รู้สึกว่าเป็นแนวความคิดที่ดีแล้วพิจารณาแล้ว
 อาจจะ เป็นการขัดกับข้อบังคับหรือไม่อย่างไรนั้น ผมคิดว่าในระหว่างนี้เรากำลัง
 พิจารณาข้อบังคับซึ่งกำลังดำเนินการค้างอยู่ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าในการพิจารณา
 ร่างข้อบังคับถ้าได้นำบทบัญนี้เข้าสู่ที่ประชุมก็จะได้เกิดประโยชน์แก่บรรดาสมาชิก เชิญ
 คุณพิภพครับ

นายพิภพ อะสีศิริพันธ์ (กรุง เทพมหานคร) : ท่านประธานบอกว่าจะประชุม
 ท่อบายสองโมงครึ่ง

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีได้ครับ บ่ายโมงครึ่ง
 ขอประทานโทษ ถ้าหากว่าผมพูดผิดไป คือว่าประชุมท่อบายโมงครึ่งขอพักการประชุมครับ

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้สมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอทำเนิการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่ค้างระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๓/๒๕๑๘ (สามัญสมัยที่สอง) ความจริงควรจะเป็นครั้งที่ ๑๒/๒๕๑๘ (สามัญ
สมัยที่สอง) เพราะค้างกันมาหลายนัดแล้ว ระเบียบวาระที่ค้างมาเมื่อครั้งที่ ๑๒ ก็มี
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุง เทพมหานคร เบ็ดเสร็จทั้งหมด
มีหลายฉบับด้วยกัน มีของคุณหลวงชดชารพดชิไกร คุณเปลื้อง ๓ นคร คุณคำรง
ลัทธพิพัฒน์ คุณธีร บุนนาค คุณพรพนทิพา วิชิโรบล คุณทอง ธนกาญจน์ คุณธาดา
สงวนพงศ์ คุณสุกจิตต์ จำปาทอง คุณเสริมชาติ ยามะรัตน์ ท่านที่ผมเอ่ยนามมานี้มีอยู่
รวมด้วยกัน ๓ ร่าง.....

นายศิริ ยาสุก (สุรินทร์) : ท่านประธานครับ กระผมขอเสนอญัตติครับ
เกี่ยวกับระเบียบวาระครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกี่ยวก่อน ผมขอเล่าเรื่องให้ฟัง เสียก่อน
มีเรื่องแรก ชื่อร่างพระราชบัญญัติว่า ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กรุง เทพมหานคร (ฉบับที่...) พ.ศ..... เรื่องที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารราชการกรุงธนบุรี พ.ศ..... เรื่องที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจ
หน้าที่บางส่วนของกรุง เทพมหานคร ไปเป็นของกรุงธนบุรี พ.ศ..... ๓ ร่างนี้
ผู้เสนอเหมือนกันหมดทุกท่านนะครับ เรื่องที่ ๔ ชื่อร่างว่า ร่างพระราชบัญญัติ
จัดตั้งจังหวัดธนบุรี พ.ศ..... ร่างนี้เป็นของคุณเปรม มาลากุล ๓ อัยการ
คุณสม วาสนา คุณนิมม วรปัญญา และคุณปรีชา เพ็ชรสิงห์ ร่างต่อไปร่างที่ ๕
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดธนบุรี พ.ศ..... คุณประเทือง คำประกอบ และ
คุณปัญญา เกสรทอง ร่างที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กรุง เทพมหานคร (ฉบับที่...) พ.ศ..... ของคุณชู คุณสมัย คุณอำพัน ทิรัญโชติ
และคุณฉัตรศักดิ์ โภคกุลกานนท์ เป็นผู้เสนอ ร่างที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบ

บริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่...) พ.ศ..... คุณสมบุญ บัดติก
คุณทินกร ปรีชาพันธุ์ เป็นผู้เสนอ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด
อันนี้ยังไม่ต้องนะครับ เบิกเสร็จ ๗ ร่างนี้ ที่ตกค้างมาจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๒/๒๕๑๘ (สามัญสมัยที่สอง) คุณศิริ เชิญครับ

นายศิริ ผาสุก (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ศิริ ผาสุก
จากสุรินทร์ พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ตามร่างพระราชบัญญัติตั้งแต่ที่ ๑ ถึงที่ ๕
นี่นะครับ กระผมพิจารณาแล้วเห็นว่า มันเกี่ยวข้องกับกันนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๕ ฉบับนี้ เจตนารมณ์ที่สำคัญก็คือต้องการแยกกรุงเทพมหานครกับ
ชนบรีออกนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมจึงใคร่ขอเสนอให้นำร่างพระราชบัญญัติที่ ๔ คือ
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดชนบรี พ.ศ..... ของคุณเปรม มาลากุล ๗ อยู่ชยา
คุณสม วาสนา และคุณนิยม วรปัญญา และคุณปรีชา เพ็ชรสิงห์ กับร่างพระราชบัญญัติ
จัดตั้งจังหวัดชนบรี พ.ศ..... ของคุณประเทือง คำประกอย คุณบัญญัติ เสงรพจะ
มาพิจารณาก่อนครับ เพราะว่าถ้าหากว่าร่างทั้งสองนี้พิจารณาเสร็จแล้วเราจะสามารถ
พิจารณาร่างที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ค่อยไปได้อีกครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนที่จะเข้าประชุมนี้ คุณประยูรศักดิ์
ชลาชนเลขะ ได้เสนอข้อคิดว่าใครที่จะได้มาร่วมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๕
ฉบับ คือที่ผมอ่านตามลำดับเมื่อตะกั้น คือที่ ๑ ถึง ๕ นะครับ ซึ่งเป็นของ
คุณหลวงชลาธารพฤติไกรและคณะทั้ง ๓ ฉบับ ของคุณเปรม ของคุณบัญญัติ เพราะว่า
มีหลักการสำคัญ คือแยกจังหวัดกรุงเทพมหานครกับจังหวัดชนบรี หรือนัยหนึ่งจัดตั้ง
จังหวัดชนบรี ขอให้รวมการพิจารณา คุณศิริว่าอย่างไร อย่างนี้ดีไหมครับ

นายศิริ ผาสุก (สุรินทร์) : ท่านประธานครับ ร่างนี้นะครับ มันมีเจตนา
เหมือนกันครับ คือแยกกรุงเทพมหานครกับชนบรีเหมือนกัน แต่ว่าร่างที่ ๔ ที่ ๕ นั้นครับ
หมายถึงว่าจัดตั้งก่อน ส่วนร่างที่ ๑ ที่ ๒ นั้น หมายถึงการจัดระเบียบบริหารราชการ
เมื่อจัดตั้งแล้ว เพราะฉะนั้นมันจะไม่เหมือนกันครับ ร่างความสัณเฒันจะต่างกัน มาตรา
ต่าง ๆ มันจะต่างกันมากนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าจะมาพิจารณารวมกัน ไม่ได้

ต้องมาพิจารณาว่าจะจัดตั้งก่อนครบ ว่าจะตั้งหรือไม่ เสร็จแล้วที่นี้เราก็คอยมา
จัดระเบียบบริหารต่อไปครับ

พลเรือเอก หลวงชลธารพฤทธิไกร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผมขอเรียนให้ทราบว่า การพิจารณา
การที่จะยกพิจารณา ๒ ฉบับ คือฉบับที่ ๔ และที่ ๕ มาพิจารณาก่อนนั้น พิจารณา
ดูตามตัวหนังสือที่เสนอร่างมาแล้ว ถ้าจะแยกไปอย่างนั้นแล้ว ได้แต่จังหวัดชลบุรีออกไป
แต่ในรัฐจะทำอะไรได้ สำหรับร่างที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ นั้น มีสมมุติษณ์แยกออกไปเป็นกรุงเทพมหานคร
แล้วก็กรุงเทพมหานครนั้น จะได้แยกเขตและแขวงจากกรุงเทพมหานครออกไป แล้วก็มี
ตำแหน่งบริหาร มีหน้าที่ ตำแหน่งบริหารทุกอย่าง และฉบับที่ ๓ นั้น ก็เป็นการโอน
อำนาจจากกรุงเทพมหานครมาเป็นของกรุงเทพมหานครไว้แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๕ ที่ ๖ นั้น
ไม่ยกพิจารณาก่อนแล้วทำอะไรไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นขอเสนอว่าคงพิจารณาโดยเป็น
ฉบับหลัก คือที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ แล้วยังอีก ๒ ฉบับ คือ ๔ และ ๕ เถอมารวมด้วย
พิจารณารวมกันเช่นนี้แล้ว นั้นแหละจะได้เป็นพระราชบัญญัติที่สมบูรณ์ ขอให้พิจารณา
ให้ดูตามตัวหนังสือฉบับที่ ๔ ที่ ๕ ไม่สมบูรณ์เลย แต่ว่ามีหลักอันเดียวกัน ก็จะต้องแยก
ชลบุรีออกไปต่างหาก อันนี้ตรงกันทั้ง ๕ ฉบับ แต่ว่าแยกไปแล้ว ถ้าจะทำ ๒ ฉบับนี้ก่อน
แล้วทำอะไรไม่ได้ เพราะฉะนั้นขอให้พิจารณาด้วยกันโดยอาศัยฉบับที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓
เป็นหลัก ขออย่าให้มีที่รู้มานะเลยครับ อย่างนี้มันถูกต้อง ขอความกรุณาเถอะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เวลานี้กำลังปรึกษาเรื่องรวมพิจารณาทั้ง ๕
ฉบับ คุณศิริยังยืนยันไหมครับ

นายศิริ ผาสุก (สุรินทร์) : ไม่ครับ

นายสมบูรณ์ บัณฑิต (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ เมื่อคราวก่อนมี
การประชุมผมจำได้ว่า คุณเปรม มาลากุล ๗ อุษยชา ได้เป็นผู้เสนอเปลี่ยนแปลงระเบียบ
วาระโดยพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ของ
คุณเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ และ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กรุงเทพมหานคร ของคุณชู และของผมนักด้วยอีก ๓ ฉบับ ได้เปลี่ยนแปลงระเบียบวาระมาแล้ว

คุณที่เสนอไม่คือคุณเปรม ฯ ในการประชุมครั้งนั้นได้มีการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ
ของคุณเสวทรผ่านไปแล้ว แล้วก็เวลานี้ก็ออกเป็นกฎหมายไปแล้วการพิจารณาต่อไปนั้น
ควรจะเป็นร่างพระราชบัญญัติของคุณชูหรือของแหม เป็นวาระแรกตามที่ คุณเปรม
มาลากุล ณ อุบลยา ได้เสนอต่อที่ประชุม ผมขอ เสนอ เป็นอย่างนี้ครับผมขอเรียนถามว่า
คุณเปรม ฯ ได้เคยเสนออย่างนี้หรือเปล่าครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเปรมว่าอย่างไร

นายเปรม มาลากุล ณ อุบลยา (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม เปรม มาลากุล ณ อุบลยา จากอุตรดิตถ์ พรรคสยามใหม่ เท่าที่กระผมได้ฟัง
ทั้งเพื่อนสมาชิกคือคุณศิริ ผาสุก และพลเรือเอกหลวงชลธารพตธิไกร ได้เสนอ
ท่านประธานเมื่อสักครู่นี้ กระผมมีความเห็นด้วย เพราะว่า พระราชบัญญัติทั้ง ๕
ฉบับนี้เรามีจุดประสงค์ที่จะแยก แต่ส่วนที่เพื่อนสมาชิกคือคุณศิริได้เสนอว่า จะเอา
ร่างพระราชบัญญัติของกระผมกับของคุณประเทือง คำประกอบ และคุณบุญจะ เกสรทอง
เป็นวาระแรกนั้น กระผมก็อยากจะขอความกรุณาครับ คือให้พิจารณาด้วยกันกับของ
พลเรือเอก หลวงชลธารพตธิไกร เอาปัญหาว่าแยกก่อนเพราะมีเป้าหมายเดียวกันครับ
ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมบุญหมายความว่า จะเปลี่ยนระเบียบวาระ

นายสมบุญ บัตติค (น่าน) : มีครับ ระเบียบวาระนั้นเปลี่ยนมาแล้ว
ตั้งสมัยคราวประชุมครั้งที่แล้วครับ ขอโปรดพลิกดูรายงานการประชุมมา แต่ปัญหาว่า
คุณเสวทรบอกว่าหลักการต่างกัน รวมกันไม่ได้ ก็เลยพิจารณาของคุณเสวทรไปฉบับหนึ่ง
แล้วฉบับรองลงมาควรจะเป็นร่างพระราชบัญญัติของคุณชู และต่อไปควรจะเป็นของแหม
แล้วก็กลับไปเป็นเรื่องของ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปล่า ๆ คนละแง่คนละมุมแล้ว เวลา
เอาเรื่องเถียวว่า ๕ ฉบับนี้จะรวมพิจารณากันหรือไม่เท่านั้นแหละ

นายสมบุญ บัตติค (น่าน) : เปล่าครับ ผมก็มาทบทวนว่า การประชุม
ครั้งที่แล้วได้เปลี่ยนระเบียบวาระมาแล้วครับ เปลี่ยนเป็นสามฉบับด้วยกันครับ ของ

คุณเสวตร เบียมพงศ์สานต์ ฉบับหนึ่ง ของคุณชู อุณสมัย ฉบับหนึ่ง และที่ของกรม อีกฉบับหนึ่ง ระเบียบวาระนี้ควรจะเป็นอย่างนี้ครับ

นายเกษม สรศักดิ์เกษม (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธานที่เคารพ กรม นายเกษม สรศักดิ์เกษม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดฉะเชิงเทรา พรรค ประชาธิปัตย์ กรมขอกราบเรียนท่านประธานโดยความเคารพว่า ระเบียบวาระ ที่เราจะพิจารณากันในภาคบ่ายนี้ ร่างกฎหมายของท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องประเภทหนึ่งของ คุณสมบูรณ์ บัณฑิต กับของคุณชู อุณสมัย นั้น ในเมื่อกฎหมายของคุณเสวตร ซึ่งได้ผ่านวุฒิสมาชิกไปแล้ว ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดวันเลือกตั้ง กทม. เพราะฉะนั้นกฎหมายสองฉบับนี้โดยความเคารพแล้ว กรมคิดว่าวาระปฏิบัติจะไม่เกิดขึ้น ก็เนื่องจากกฎหมายของคุณเสวตร ได้ผ่านวุฒิสมาชิกไปแล้ว จะเป็นกฎหมายแล้ว เพราะฉะนั้นกำหนดการ เลิกกั้งของ กทม. ก็จะไม่มีผลสำหรับกฎหมาย สองฉบับนี้ เพราะฉะนั้นกรมขอกราบเรียนท่านประธานว่าของคุณสมบูรณ์ บัณฑิต ก็คือ ของคุณชู อุณสมัย ก็คือ ในเมื่อไม่มีผลสำหรับการเลือกตั้ง กทม. ครั้งนี้แล้ว ก็ขอให้ผู้เสนอทั้งสอง รายจะถอนไป ขอกราบเรียนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ก็ไว้อีกทีหนึ่ง เราเอาเรื่องนี้ประเด็นที่ คุณประยูรศักดิ์ เสนอมาอันนี้รวม ๕ ฉบับนี้ พิจารณาพร้อมกัน ท่านผู้ใดจะเห็น เป็นอย่างอื่นใหม่ เอ้า คุณศิริ มีอะไรอีกละ

นายศิริ ผาสุก (เพชรบุรี) : กรมได้พิจารณาแล้วนะครับ ก็เห็นว่า ทั้ง ๕ ร่างนั้นครับ ถ้าสามารถจะรวมได้ก็เพียง ๓ ร่างเท่านั้นครับ คือร่างที่ ๒, ๔, ๕

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละคุณศิริ เพื่อไม่ให้เสียเวลา ผมขอ มติเสียให้รวมหรือไม่ให้รวมนะครับ ของคุณศิริที่เสนอว่าเสนอให้รวม ๓ ฉบับใหม่

นายศิริ ผาสุก (เพชรบุรี) : ครับ ๓ ฉบับ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๓ ฉบับกับ ๒ ฉบับใหม่ แยกกันใหม่
ขอผู้รับรองมติของคุณศิริ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมติเลยนะครับ คือว่าของคุณศิริ
หมายความว่า ๓ ฉบับ ของคุณหลวงชลธารพฤณีไกรและคณะ ฉบับที่ ๔. ของคุณเปรม
ฉบับที่ ๕. ของคุณปัฏจะโน้นนะให้แยกเป็นสองชุด ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับข้อเสนอของคุณศิริ
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับข้อเสนอของคุณประยูรศักดิ์
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าให้รวมพิจารณาทั้งหมดทั้ง ๕ ฉบับ เริ่ม
พิจารณา คุณหลวงชลธารพฤณีไกร เชิญครับ

(สำเนา)

วันที่ ๒๑๕๒/๒๕๑๘ วันที่ ๑ พ.ค. ๒๕๑๘

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ความมาก

สภาผู้แทนราษฎร

๒๔ เมษายน ๒๕๑๘

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติกึ่งสภาท้องถิ่น พร้อมทั้งบันทึกหลักการและเหตุผล

ข้าพเจ้าขอ เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ฉบับนี้มาเพื่อได้โปรดนำ เสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร
พิจารณา ได้แนบบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติมาพร้อมกับหนังสือ
นี้ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลเรือเอก หลวงชลธารพฤติไกร

(หลวงชลธารพฤติไกร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกรุงเทพมหานคร

บันทึกหลักการและ เหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขมาตรา ๖ มาตรา ๕๐ และเพิ่มมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๘

เหตุผล

เนื่องจากความที่ได้มีการ รวมอาณา เขตสองฝั่งแม่น้ำ เจ้าพระยาของจังหวัด
พระนครและจังหวัดธนบุรี เดิมเข้าเป็นหน่วยปกครองเดียวกัน เริ่มด้วยประกาศ
คณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๔, ๒๕ และฉบับที่ ๓๓๕ และต่อมาได้มีพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๘ จัดตั้งกรุงเทพมหานครขึ้นเป็นท้องถิ่น
นครหลวง โดยถืออาณาเขตรวมของสองจังหวัด เดิมดังกล่าวเป็นเขตพื้นที่ขึ้น ปรากฏว่า
ประชาชนในอาณาเขตที่เป็นจังหวัดธนบุรี เดิมมีเจตนารมณ์ที่จะให้แยกอาณาเขตปกครอง
ทางฝั่งธนบุรี เดิมเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นแยกต่างหากจากกรุงเทพมหานคร เพื่อ
ชำระรักษาไว้ซึ่งฐานะอันสูง เกินทางประวัติศาสตร์ของกรุงธนบุรี มิให้เสียหายไป
ประกอบกับการจัดระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร โดยมีอาณาบริเวณ

กว้างขวางทั้งสองฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาขึ้น ทำให้ขอบเขตการบริหารกว้างใหญ่ไพศาล
เกินไป ระบบบริหารขนาดใหญ่เช่นนี้ย่อมหาเห็นจากประชาชนเกินสมควร จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัติขึ้น เพื่อให้สามารถรวบรวมอาณาเขตท้องที่จังหวัดธนบุรี ขึ้น
ขึ้นเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น เรียกว่า กรุงเทพมหานคร

พร้อมกันนี้ ก็จะได้เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ ระหว่างรัฐบาล กับ
กรุงเทพมหานครให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ร่าง

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ...

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดระเบียบบริหารราชการ
กรุงเทพมหานคร

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
ราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒ ให้กรุง เทพมหานคร เป็นพวงการ เมือง มีฐานะ เป็นราชการ
 บริหารส่วนท้องถิ่นนครหลวงโดยมีระเบียบการปกครองตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ
 และมีอาณาเขตท้องที่ตามทีกรุง เทพมหานครมีอยู่ ก่อนวันที่ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔
 ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๑๔ ไซ้บังคับ

ให้แบ่งพื้นที่กรุง เทพมหานครออกเป็นเขตและแขวง ดังต่อไปนี้

๑. เขตพระนคร
๒. เขตดุสิต
๓. เขตบางรัก
๔. เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย
๕. เขตปทุมวัน
๖. เขตพระโขนง
๗. เขตบางนา
๘. เขตบางกะปิ
๙. เขตบางเขน
๑๐. เขตยานนาวา
๑๑. เขตสัมพันธวงศ์
๑๒. เขตลาดกระบัง
๑๓. เขตมีนบุรี
๑๔. เขตห้วยขวาง
๑๕. เขตหนองจอก
๑๖. แขวงวังบูรพา
๑๗. แขวงพระราชวัง
๑๘. แขวงสำราญราษฎร์
๑๙. แขวงบวรนิเวศ
๒๐. แขวงตลาดยอด

๒๑. แขวงชนะสงคราม
๒๒. แขวงสามพระยา
๒๓. แขวงศาลเจ้าพ่อเสือ
๒๔. แขวงเสาชิงช้า
๒๕. แขวงบางขุนพรหม
๒๖. แขวงบ้านพานถม
๒๗. แขวงราชบพิธ
๒๘. แขวงวัดโสมนัส
๒๙. แขวงป้อมปราบ
๓๐. แขวงเทพศิรินทร์
๓๑. แขวงคลองมหานาค
๓๒. แขวงบ้านบาตร
๓๓. แขวงสี่พระยา
๓๔. แขวงมหาพฤฒาราม
๓๕. แขวงสุรวงศ์
๓๖. แขวงสี่ลม
๓๗. แขวงบางรัก
๓๘. แขวงกุสุต
๓๙. แขวงถนนนครไชยศรี
๔๐. แขวงบางซื่อ
๔๑. แขวงสวนจิตรลดา
๔๒. แขวงวชิรพยาบาล
๔๓. แขวงสี่แยกมหานาค
๔๔. แขวงลาคยว
๔๕. แขวงอนุสาวรีย์

๔๖. แหวงตลาคบาง เชน
 ๔๗. แหวงคลอง เกษม
 ๔๘. แหวงออเงิน
 ๔๙. แหวงท่าแวง
 ๕๐. แหวงสายไหม
 ๕๑. แหวงสองห้อง
 ๕๒. แหวงสีกัน
 ๕๓. แหวงเพชรบุรี
 ๕๔. แหวงทุ่งพญาไท
 ๕๕. แหวงถนนพญาไท
 ๕๖. แหวงมักกะสัน
 ๕๗. แหวงสามเสนใน
 ๕๘. แหวงบางกะปิ
 ๕๙. แหวงห้วยขวาง
 ๖๐. แหวงกระทุ่มราย
 ๖๑. แหวงหนองจอก
 ๖๒. แหวงคลองสิบสอง
 ๖๓. แหวงคลองสิบ
 ๖๔. แหวงคูน้ำเหนือ
 ๖๕. แหวงโคกแฝด
 ๖๖. แหวงลำผักชี
 ๖๗. แหวงต๋อยกิ่ง
 ๖๘. แหวงคลองจั่น
 ๖๙. แหวงสามเสนนอก
 ๗๐. แหวงลาดพร้าว

๓๑. แขวางจมน้ำ
 ๓๒. แขวางวังทองหลาง
 ๓๓. แขวางหัวหมาก
 ๓๔. แขวางคลองกุ่ม
 ๓๕. แขวางสะพานสูง
 ๓๖. แขวางคันนายาว
 ๓๗. แขวางวังใหม่
 ๓๘. แขวางรองเมือง
 ๓๙. แขวางปทุมวัน
 ๔๐. แขวางสวนอัมรินทร์
 ๔๑. แขวางบางจาก
 ๔๒. แขวางคลองเตย
 ๔๓. แขวางพระโขนง
 ๔๔. แขวางบางนา
 ๔๕. แขวางสวนหลวง
 ๔๖. แขวางหนองบอน
 ๔๗. แขวางคลองตัน
 ๔๘. แขวางประเวศ
 ๔๙. แขวางคอกไม้
 ๕๐. แขวางมีนบุรี
 ๕๑. แขวางแสนแสบ
 ๕๒. แขวางบางชัน
 ๕๓. แขวางทรายกองดิน
 ๕๔. แขวางสามวาตะวันออก
 ๕๕. แขวางสามวาตะวันตก

๕๖. แหวงทรายกองดินใต้
 ๕๗. แหวงลาดกระบัง
 ๕๘. แหวงคลองสองต้นนุ่น
 ๕๙. แหวงคลองสามประเวศ
 ๑๐๐. แหวงลำปลาทิว
 ๑๐๑. แหวงทับยาว
 ๑๐๒. แหวงชุมทอง
 ๑๐๓. แหวงยานนาวา
 ๑๐๔. แหวงบางคอแหลม
 ๑๐๕. แหวงวัดพระยาไกร
 ๑๐๖. แหวงทุ่งมหาเมฆ
 ๑๐๗. แหวงทุ่งวัดดอน
 ๑๐๘. แหวงช่องนนทรี
 ๑๐๙. แหวงบางโคล่
 ๑๑๐. แหวงบางโพธิ์พาง
 ๑๑๑. แหวงตลาดน้อย
 ๑๑๒. แหวงสัมพันธวงศ์
 ๑๑๓. แหวงจักรวรรดิ

การแก้ไขเปลี่ยนแปลง เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ
 มาตรา ๙ ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้ เป็นมาตรา ๔๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ

ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พุทธศักราช ๒๕๑๔

"มาตรา ๔๗ ทวิ ในกรณีที่มีปัญหาว่ารัฐมนตรีหรือกรุงเทพมหานคร ได้ปฏิบัติการ
 อย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมาย หรือปฏิบัติหน้าที่เกินขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ตามที่
 กฎหมายกำหนดหรือวินิจฉัยสั่งการอย่างหนึ่งอย่างใด โดยมีขอด้วยเจตนารมณ์แห่ง
 กฎหมาย ก็ให้มีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เพื่อวินิจฉัยว่า การใช้อำนาจของรัฐมนตรี

หรือกรุง เพมหานคร เป็นไปโดยถูกต้องหรือไม่"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร

กรุงเทพมหานคร ๒๕๑๔ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๐ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแก้ไขกฎหมายว่าด้วย การจัดตั้งศาลปกครองตาม ความในมาตรา ๒๑๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้ผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อ ศาลปกครอง ฟ้องคดีต่อศาลแพ่ง และให้คำพิพากษาของศาลแพ่ง เป็นที่สุด

การพิจารณาวินิจฉัยของศาลแพ่งในฐานะ เป็นศาลปกครอง ให้ศาลแพ่งมีอำนาจ สั่ง เพิกถอนการกระทำของรัฐมนตรีหรือกรุง เพมหานครได้"

.....
.....

(ลงชื่อ) พลเรือเอกหลวงชลธารพฤทธิไกร ปลัดอง ฒ นคร คำวง ลัทธพิพัฒน์
พีร์ มุนนาค พรรณทิพา วัชรโอบต ทอง ธนกาญจน์
ชากา สงวนพงษ์ สุกจิตต์ จำปีทอง เสริมชาติ ยามะรัตน์ ยูเสเต

(ลงชื่อ) มุทพล ศรีมุงคุณ เสนาะ พึ่งเจียม วิจิต วิเศษสุวรรณภูมิ
อารีย์ วีระพันธุ์ วีระ มุสิกพงศ์ สัมพันธ์ ทองสมัคร
สุธีร์ อัครวาณิชย์ สุรปราณี ไกรฤกษ์ เกษม บุกรุณทอง
มีชัย พันธุวร เทอดพงษ์ ไชยนันท์ ทองแสง ภูวิชัย
อุดม นาสูก พิภพ อะสีติรัตน์ ณรงค์ สุนทรวร
ชวน หลีกภัย ประยูรศักดิ์ ชลาชนเกษะ ประเสริฐ พุ่งสี
พีระพงศ์ อิศรภักดี ส่งสุข ภักเกษม อำ รองเงิน
บุญเกิด หิรัญคำ แคล้ว นรปติ ประเทือง วิจารณวีริษา
บุญทัน ดอกไธสง เทียนชัย อุทัยวงศ์ ประมวล สภาวสุ
ประวิทย์ ศรีชัยรัตน์ นิยม วรปัญญา จรุง ปราบวิบุตลุง ผู้รับรอง

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

ร่าง

ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข	หมายเหตุ
<p>มาตรา ๒ ในกรุงเทพมหานคร เป็นบทวางการ- เมือง มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น^{นครหลวง} โดยมี การปกครองตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ^{นครหลวง}และอำนาจเขต ของเทศบาลกรุงเทพมหานครอยู่ในวิสัยพระราชบัญญัติ^{นครหลวง}ที่ บังคับ</p> <p>ในแบบบทการปกครองกรุงเทพมหานครออก เป็นเขตและแขวงตามลำดับตามพื้นที่เขตและแขวงที่อยู่ใน วิสัยพระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับ</p> <p>บทบัญญัติแห่งกฎหมายใด^{ที่}ขัดแย้งหรือ หมายถึงบทบัญญัติแห่งพระราชธรรมนูญ^{ที่}อำเภอ ให้</p>	<p>มาตรา ๒ ในกรุงเทพมหานคร เป็นบทวางการ- เมือง มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น^{นครหลวง}ของ โดยมีระเบียบการปกครองตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ^{นครหลวง} และอำนาจเขตของเทศบาลกรุงเทพมหานครมีอยู่ก่อนวันที่ ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๔ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๑๔ ในบังคับ</p> <p>ในแบบบทการปกครองกรุงเทพมหานครออกเป็นเขตและ แขวงดังต่อไปนี้</p> <p>ฯ ล ฯ</p>	

ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข	หมายเหตุ
<p>นายณัฐพงษ์เดช อ่างอิงพจนต์อาด ในนายณัฐพงษ์เดชวง ความพระราชบัญญัติ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงพงศกวงศ์ เพมหมานคร ในตราไม่พระราชบัญญัติ มาตรา ๕๐ ในระหว่างพจนต์อาดมีกฎหมายว่า ด้วยการจัดตั้งศาลปกครองตามความในมาตรา ๖๑๕ ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อ ศาลปกครอง ฟ้องคดีต่อศาลแพ่ง และให้คำพิพากษาของ ศาลแพ่ง เป็นที่สุด</p>	<p>การแก้ไขเปลี่ยนแปลงพงศกวงศ์ เพมหมานคร ในตราไม่พระราชบัญญัติ มาตรา ๕๐ ในระหว่างพจนต์อาดมีกฎหมายว่า ด้วยการจัดตั้งศาลปกครองตามความในมาตรา ๒๑๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้มีสิทธิฟ้องคดี ต่อศาลปกครอง ฟ้องคดีต่อศาลแพ่ง และให้คำพิพากษา ของศาลแพ่ง เป็นที่สุด การพิจารณาวินิจฉัยของศาลแพ่งในฐานะเป็น ศาลปกครอง ในศาลแพ่งมีอำนาจสั่งเพิกถอนการกระทำ ของรัฐมนตรีหรือกึ่งเพมหมานครได้</p>	

(สำเนา)

วันที่ ๒๐๖๘/๒๕๑๔ วันที่ ๒๔ เม.ย. ๒๕๑๔

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ความมาก

สภายูแทนราษฎร

๒๔ เมษายน ๒๕๑๔

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภายูแทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมทั้งบันทึกหลักการและเหตุผล

ข้าพเจ้าขอเสนอ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ฉบับนี้มาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภายูแทนราษฎรพิจารณา ได้แนบบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ ร่างพระราชบัญญัตินี้มาพร้อมกับหนังสือแนบแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลเรือเอก หลวงชลธารพฤติไกร

(หลวงชลธารพฤติไกร)

สมาชิกสภายูแทนราษฎร จังหวัดกรุงเทพมหานคร

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร

พ.ศ.....

หลักการ

จัดตั้งกรุงเทพมหานครขึ้นเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

เหตุผล

เนื่องจากได้มีการรวมจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี เข้าด้วยกันและได้มีการจัดระเบียบราชการบริหารของหน่วยปกครองใหม่ ที่เกิดจากการรวมสองจังหวัดนี้ เข้าด้วยกันในรูปต่าง ๆ จนในที่สุดได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๑๔ นั้น ปรากฏว่า มีเสียงเรียกร้องจากชาวจังหวัดธนบุรีเดิม ไม่เห็นด้วยกับการรวมเขตการปกครองดังกล่าว โดยมีเหตุผลว่า อาณาเขตจังหวัดธนบุรีเดิม มีประวัติความเป็นมาสูง เกินอยู่ในประวัติศาสตร์ของชาติ สมควรที่จะให้จัด เป็นหน่วยการปกครองต่างหาก ที่มีเอกลักษณ์ของตนเอง ดังนั้น เพื่อสนอง เจตนารมณ์ของประชาชนดังกล่าว จึงเห็นสมควรให้รวบรวมอาณาเขตท้องที่ ที่เคยเป็นจังหวัดธนบุรี เดิมขึ้นเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นที่มีรูปแบบการบริหารพิเศษ เช่นเดียวกับกรุงเทพมหานคร

ร่าง

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งกรุงเทพมหานครขึ้นเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น โดยมี
ระเบียบบริหารราชการ เป็นเขตเทศ

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กรุงเทพมหานคร พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งกรุงเทพมหานครเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีระเบียบบริหาร
ราชการและอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่น ๆ ในส่วนที่ได้บัญญัติไว้
แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้
พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งใดอ้างถึง
กรุงเทพมหานคร เขต แขวง จังหวัด อำเภอ ตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล
สุขาภิบาล ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งนั้น อ้างถึง

กรุงธนบุรี เขต หรือ แขวง ตามพระราชบัญญัติแล้วแต่กรณี **เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ**
บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัติ

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

หมวด ๑

การจัดระเบียบบริหารราชการกรุงธนบุรี

มาตรา ๖ ให้กรุงธนบุรีเป็นทรวงการเมือง มีฐานะเป็นราชการบริหาร
ส่วนท้องถิ่น โดยมีระเบียบการปกครองตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติและเมื่ออาณาเขต
ท้องที่ตามที่กรุงธนบุรีมีอยู่ก่อนวันที่ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม
๒๕๐๔ ไซ้บังคับ

ให้แบ่งพื้นที่การปกครองกรุงธนบุรีออกเป็นเขตและแขวงตามลำดับ ตามพื้นที่
เขตและแขวงที่มีอยู่ก่อนวันที่ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๐๔
ไซ้บังคับ

บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดอ้างถึงพื้นที่จังหวัดให้หมายถึงพื้นที่กรุงธนบุรี อ้างถึง
พื้นที่อำเภอให้หมายถึงพื้นที่เขต อ้างถึงพื้นที่ตำบลให้หมายถึงพื้นที่แขวง
พระราชบัญญัติ

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงพื้นที่กรุงธนบุรี ให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ

มาตรา ๗ บรรคากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ คำสั่ง ระเบียบใดของกรุงธนบุรี
ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือ
แย้งกับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง

มาตรา ๘ ให้บรรคากิจการทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ และเงินงบประมาณของ
กรุงธนบุรีที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นของกรุงธนบุรีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ ให้บรรคาวุฒิสภาและตุลาการของกรุงธนบุรีซึ่งเดิมเป็นพนักงาน

1111

1111

1111

กรุงเทพมหานครตามที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีหมาย

มาตรา ๑๓ กรุงเทพมหานครมีปลัดกรุงเทพมหานครหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดและตามคำสั่งของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและรับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำของกรุงเทพมหานครให้เป็นไปตามนโยบายของกรุงเทพมหานคร กำกับ เรงรัด ติดตามผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในกรุงเทพมหานคร รวมทั้ง เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างกรุงเทพมหานครรองจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และจะให้มีรองปลัดกรุงเทพมหานครหรือผู้ช่วยปลัดกรุงเทพมหานคร หรือมีทั้งรองปลัดกรุงเทพมหานคร และผู้ช่วยปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการตามที่มอบหมายก็ได้

เมื่อปลัดกรุงเทพมหานครไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้รองปลัดกรุงเทพมหานครลำดับเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีรองปลัดกรุงเทพมหานคร หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งข้าราชการกรุงเทพมหานครผู้มีตำแหน่ง และอาวุโสสูงตามลำดับเป็นผู้รักษาราชการในตำแหน่งปลัดกรุงเทพมหานคร

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่ปลัดกรุงเทพมหานครจะพึงปฏิบัติ หรือดำเนินการตามกฎหมายใด ถ้ากฎหมายว่าด้วยกฏหมายนั้นมิได้บัญญัติในเรื่องการมอบอำนาจไว้ เป็นอย่างอื่น ปลัดกรุงเทพมหานครจะมอบอำนาจโดยทำ เป็นคำสั่งและประกาศในกรุงเทพมหานครกิจจานุเบกษา ให้รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้ช่วยปลัดกรุงเทพมหานคร หัวหน้าส่วนราชการที่เป็นสำนัก หรือเทียบเท่าสำนัก หัวหน้าเขต หัวหน้ากอง หรือข้าราชการกรุงเทพมหานครที่ดำรงตำแหน่ง เทียบเท่าหัวหน้ากองขึ้นไป ปฏิบัติราชการแทนในนามปลัดกรุงเทพมหานครก็ได้ แต่ถ้าจะมอบอำนาจให้ข้าราชการกรุงเทพมหานครตั้งแต่ระดับหัวหน้าแผนกลงไปปฏิบัติราชการแทน ต้องให้ได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครก่อน

ส่วนที่ ๒

เขต

มาตรา ๑๔ ในเขตหนึ่ง ให้มีหัวหน้าเขตคนหนึ่งมีอำนาจหน้าที่ รับผิดชอบการปฏิบัติราชการภายในเขต และให้มีผู้ช่วยหัวหน้าเขต เป็นผู้ช่วยสั่งหรือปฏิบัติราชการแทน

หัวหน้าเขตใดก็ตามที่ได้รับมอบหมาย

มาตรา ๕๕ ในเขตหนึ่ง ถ้าเห็นสมควรอาจแบ่งออกเป็นแขวง ในแต่ละแขวง มีหัวหน้าแขวงคนหนึ่ง เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบปฏิบัติราชการในแขวง ขึ้นตรงต่อหัวหน้าเขตก็ได้

การตั้ง ยุบ และเปลี่ยนแปลงพื้นที่เขตและแขวง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และประกาศของกรุงเทพมหานคร และให้ประกาศในกรุงเทพมหานครกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๖ ให้หัวหน้าเขตมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) อำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายใด ๆ บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ ของ นายอำเภอ หัวหน้าส่วนอำเภอ และประธานกรรมการสุขาภิบาล เว้นแต่พระราชบัญญัติ นี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

(๒) อำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของหัวหน้าเขต

(๓) อำนาจหน้าที่ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือปลัดกรุงเทพมหานครมอบหมายตาม บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

ให้อำนาจหน้าที่ของหัวหน้าเขตตามที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับ ยัง คงมีอยู่ต่อไป เช่นเดิมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการ เปลี่ยนแปลง

บรรดาอำนาจหน้าที่ใดซึ่ง เป็นของราชการบริหารส่วนกลางหรือราชการบริหาร ส่วนภูมิภาค จะมอบให้กรุงเทพมหานครปฏิบัติก็ได้ โดยให้จัดทำโดยพระราชกฤษฎีกา กฎ กระทรวง ข้อบังคับ หรือประกาศกระทรวง แล้วแต่กรณี

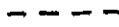
มาตรา ๕๗ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการ ที่หัวหน้าเขตจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมายใด ถ้ากฎหมายว่าด้วยกรนั้นมี ได้บัญญัติในเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หัวหน้าเขตจะมอบอำนาจให้ผูช่วย หัวหน้าเขต หัวหน้างาน หรือข้าราชการที่ดำรงตำแหน่ง เทียบเท่าขึ้นไป ปฏิบัติราชการ แทนในนามหัวหน้าเขตก็ได้

มาตรา ๕๘ ในกรณีเห็นเป็นการสมควรผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครอาจสั่งให้รวม

อำนาจหน้าที่ใดของ เขตใด เข้าด้วยกัน และให้หัวหน้าเขตใด เป็นผู้รับผิดชอบในอำนาจ
หน้าที่นั้นก็ได้ และให้ประกาศการรวมอำนาจหน้าที่ดังกล่าวในกรุงเทพมหานคร ๖
กวย

หมวด ๒

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๑๕ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย และการบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ให้
เป็นไปตามกฎหมาย

(๒) สั่ง อนุมัติ อนุญาต เกี่ยวกับการราชการของกรุงเทพมหานคร ตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย

(๓) แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นประธานที่ปรึกษา ที่ปรึกษา หรือคณะที่ปรึกษาของ
ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือเป็นคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติราชการใด ๆ

(๔) บริหารราชการตามที่นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย

(๕) วางระเบียบวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการงบประมาณ การเงิน การคลัง การ
พัสดุ การจ้าง และอื่น ๆ ทั้งนี้ ภายใต้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๖) รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

(๗) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๒๐ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่ตามประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๒๐๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหาร
ราชการส่วนจังหวัด กฎหมายว่าด้วยเทศบาล กฎหมายว่าด้วยสุขาภิบาลและกฎหมายอื่น
ที่ใดกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด นายกเทศมนตรี คณะเทศมนตรี

ประธานกรรมการ สุขาภิบาล คณะกรรมการสุขาภิบาล แล้วแต่กรณี โดยอนุโลม ทั้งนี้
เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้ จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๒๑ ให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และรองผู้ว่าราชการ

กรุงเทพมหานครโดยตรงและลับ

ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร จะต้องมียศสมบัติตามมาตรา ๒๕ กับไม่มีลักษณะต้องห้ามมาตรา ๒๖ สำหรับหลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกตั้ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร -มหานครและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยอนุโลม

ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสมัครเป็นคณะ และให้ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งทำการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง เป็นคณะด้วย

ผลของการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ให้ประกาศในกรุงเทพมหานครกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๖ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ต้องมียศสมบัติต่างต่อไปนี้

(๑) สัญชาติไทยตามกฎหมาย แต่บุคคลผู้ใดสัญชาติไทยโดยการแปลงชาติ ต้องมียศสมบัติตามมาตรา ๒๓ อีกด้วย

(๒) อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในวันที่หนึ่งมกราคมของปีที่มีการเลือกตั้ง

(๓) มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร เป็นเวลาติดต่อกันจนถึงวันเลือกตั้ง ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน

มาตรา ๒๓ บุคคลผู้ใดสัญชาติไทยโดยการแปลงชาติ จะเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้ ต้องมียศสมบัตಿಯ่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รับหรือเคยรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(๒) เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น โดยมีเงินเดือนประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๓) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาซึ่งมีหน้าที่ในทางนิติบัญญัติ ผู้บริหารท้องถิ่น กำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หรือแพทย์ประจำตำบล

มาตรา ๒๔ บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ในวันเลือกตั้ง เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร คือ

- (๑) วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๒) หูหนวกและเป็นใบ้ ซึ่งไม่สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้
- (๓) ภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๔) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (๕) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง โดยคำพิพากษาตามกฎหมาย

ว่าด้วยการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๒๕ ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนดังต่อไปนี้

(๑) สัญชาติไทยตามกฎหมาย แต่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยและสัญชาติอื่นด้วยในขณะเดียวกันก็ บุคคลผู้ได้สัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติก็ ต้องมีคุณสมบัติตาม มาตรา ๓๕ อีกด้วย เว้นแต่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิดแต่เกิดในต่างประเทศ ไม่ต้องมีคุณสมบัติดังกล่าว

(๒) อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์ในวันที่หนึ่งมกราคมของปีที่มีการเลือกตั้ง

(๓) มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร เป็นเวลาติดต่อกันจนถึงวันสมัคร ไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

มาตรา ๒๖ บุคคลผู้มีลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร คือ

- (๑) ศิษยาภิบาลในศาสนาคริสต์
- (๒) เป็นบุคคลล้มละลายซึ่งศาลยังไม่สั่งให้พ้นคดี
- (๓) เป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามมาตรา ๒๔ (๑) (๒) (๓) หรือ (๕)

(๔) ต้องคำพิพากษาของศาลใดศาลหนึ่งให้จำคุก และต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลในคดีนั้น

(๕) เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไป โดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปีในวันเลือกตั้ง เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๖) เป็นหรือสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาซึ่งมีหน้าที่ในทางนิติบัญญัติ หรือผู้บริหารท้องถิ่นอื่น ในขณะที่เกี่ยวกับที่สมัครรับเลือกตั้ง เป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

(๗) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่ง หรือเงินเดือนประจำ

(๘) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของทางราชการไม่ว่าจะเป็นราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค หรือราชการบริหารส่วนท้องถิ่น พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจหรือการพาณิชย์ของท้องถิ่น

(๙) เป็นบุคคลซึ่งทางราชการ องค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ไล่ออกหรือปลดออก หรือให้ออก หรือเลิกจ้าง เพราะทุจริตต่อหน้าที่นับแต่วันที่ถูกไล่ออก ปลดออก ให้ออกหรือเลิกจ้างแล้วแต่กรณี ถึงวันสมัครรับเลือกตั้งยังไม่ครบแปดปี

(๑๐) ผู้เคยเป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งถูกออกให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๓๖ ถึงวันสมัครรับเลือกตั้งยังไม่ครบแปดปี

(๑๑) ผู้เคยเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานครซึ่งต้องออกจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๔๖ (๔) และ (๕) ถึงวันสมัครรับเลือกตั้งยังไม่ครบแปดปี

(๑๒) ผู้เคยเป็นสมาชิกสภาซึ่งมีหน้าที่ในทางนิติบัญญัติ หรือผู้บริหารท้องถิ่นที่ถูกสั่งให้พ้นจากตำแหน่งถึงวันสมัครรับเลือกตั้งยังไม่ครบแปดปี เพราะปฏิบัติการอันฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการอันไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ มีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย แก่ศักดิ์ตำแหน่งหรือแก่ท้องถิ่นนั้นหรือแก่ราชการ

มาตรา ๒๗ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร อยู่ในตำแหน่งตามวาระคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง

ในกรณีที่ตำแหน่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครว่างลงด้วยเหตุใด ๆ นอกจากการพ้นจากตำแหน่ง โดยถึงคราวออกตามวาระ หรือโดยประชาชนออกเสียง เป็น

ประชามติให้ถอดถอนหรือรัฐมนตรีโดยมติคณะรัฐมนตรีสั่งให้ออกจากตำแหน่งให้รองผู้ว่า
ราชการกรุงเทพมหานครตามลำดับที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจัดไว้ เข้าดำรงตำแหน่งแทน ใน
ระยะเวลาที่เหลือ

เมื่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครพ้นจากตำแหน่งตาม
วาระให้จัดการเลือกตั้งขึ้นใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดวาระ แต่ถ้าตำแหน่ง
ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครว่างลงทั้งหมดโดยเหตุอื่น ให้
ทำการเลือกตั้งขึ้นใหม่ภายในเก้าสิบวัน และให้ผู้ใดรับการเลือกตั้งอยู่ในตำแหน่ง โดย
เริ่มนับวาระใหม่

ในกรณีที่รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครว่างลงด้วยเหตุใด ๆ นอกจากการ
พ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งบุคคลที่เห็นสมควร ซึ่งมี
คุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๖ เป็นรองผู้ว่าราชการ
กรุงเทพมหานครแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่ได้รับการแต่งตั้งดังกล่าว
ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าที่กำหนด ระยะเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๕ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ดำรง
ตำแหน่งนับแต่วันเลือกตั้ง

ให้มีการมอบหมายงานในหน้าที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ภายในเจ็ดวันนับแต่
วันเลือกตั้ง

มาตรา ๒๕ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

(๑) ต้องไม่ดำรงตำแหน่งหรือหน้าที่อื่นใดในหน่วยราชการ หรือหน่วยงาน
ของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือการพาณิชย์ของกรุงเทพมหานคร หรือบริษัทซึ่งกรุงเทพมหานครถือหุ้นหรือ
ตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เว้นแต่ตำแหน่งที่ของดำรงตาม
บทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๒) ต้องไม่รับเงินหรือประโยชน์ใด ๆ จากหน่วยราชการ หรือหน่วยงาน
ของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือการพาณิชย์ของกรุงเทพมหานคร หรือบริษัทซึ่งกรุงเทพมหานครถือหุ้น
เป็นพิเศษนอกเหนือไปจากที่หน่วยราชการหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือ

การพาณิชย์หรือบริษัทกับบุคคลอื่น ๆ ในธุรกิจการงานตามปกติ

บทบัญญัติตามมาตรา ๓๑ ให้ใช้บังคับในกรณีที่ว่าราชการกรงชนบุรีหรือรองผู้ว่าราชการกรงชนบุรีรับเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ หรือเงินปีพระบรมวงศานุวงศ์หรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกัน และไม่ใช้บังคับในกรณีที่ว่าราชการกรงชนบุรีหรือรองผู้ว่าราชการกรงชนบุรีรับหรือดำรงตำแหน่งกรรมการวิสามัญของรัฐบาล หรือวุฒิสภา หรือสภาผู้แทนราษฎร หรือสภากรงชนบุรี หรือสภาท้องถิ่นอื่น หรือกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิตามมาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือกรรมการที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นโดยตำแหน่ง

มาตรา ๓๐ ผู้ว่าราชการกรงชนบุรีหรือรองผู้ว่าราชการกรงชนบุรีแล้วแต่กรณีพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุใด เหตุหนึ่ง กังต่อไปนี้

- (๑) ถึงคราวออกตามวาระ
- (๒) ตาย
- (๓) ลาออก โดยยื่นใบลาออกต่อรัฐมนตรี และให้มีผลนับแต่วันที่ยื่นใบลาออก
- (๔) กระทำการอันต้องห้ามตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕
- (๕) ซากคุณสมบัติตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕
- (๖) มีลักษณะต้องห้ามตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ยกเว้นมาตรา ๒๖ (๔)
- (๗) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำ

โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) ประชาชนออกเสียงเป็นประชามติว่าให้ถอดถอนผู้ว่าราชการกรงชนบุรีออกจากตำแหน่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๖

(๙) รัฐมนตรีโดยมติคณะรัฐมนตรีสั่งให้ออกจากตำแหน่ง เมื่อมีกรณีแสดงให้เห็นว่าผู้ว่าราชการกรงชนบุรีหรือรองผู้ว่าราชการกรงชนบุรีได้ปฏิบัติกรอันฝ่าฝืน ต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตามอันควรพึงปฏิบัติ หรือปฏิบัติการอันไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่หรือมีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย แก่ศักดิ์ตำแหน่ง หรือแก่กรงชนบุรี หรือแก่ราชการ

มาตรา ๓๑ เมื่อปรากฏกรณีตามมาตรา ๓๐ (๔) (๕) หรือ (๖) ให้รัฐมนตรี
สอบสวนแล้วมีคำสั่งให้ออกจากตำแหน่ง แต่ผู้ถูกสั่งให้ออกจากตำแหน่งมีสิทธิ ยื่นฟ้องต่อ
ศาลปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง คำพิพากษาของศาลปกครอง ให้ถือ
เป็นที่ยุติ

ในระหว่างรอคำพิพากษาของศาล ให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากตำแหน่งพักการปฏิบัติ
หน้าที่นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจนกว่าศาลจะพิพากษา

กรณีที่ผู้ถูกสั่งให้ออกจากตำแหน่ง ไม่ยื่นฟ้องต่อศาลหรือศาลพิพากษา ให้เป็นไป
ตามคำสั่ง ให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากตำแหน่งพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ของ
รัฐมนตรี

วันที่ได้รับคำสั่ง ให้หมายถึงวันที่กรุงเทพมหานครได้รับคำสั่ง

มาตรา ๓๒ เมื่อปรากฏพฤติการณ์ดังระบุไว้ตามมาตรา ๓๐ (๕) สมาชิกสภา
กรุงเทพมหานครไม่น้อยกว่าสอง ในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมด มีสิทธิ เสนอญัตติให้สภา
พิจารณามีมติให้ประชาชนออกเสียง เป็นประชามติว่า เห็นควรหรือไม่เห็นควร
ให้ถอดถอนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครออกจากตำแหน่ง โดยต้องระบุข้อกล่าวหาในญัตติ
ไว้ให้ชัดแจ้ง และห้ามมิให้มีการอภิปรายในสภานอกเหนือไปจากประเด็น ที่เป็น
ข้อกล่าวหาในญัตติ

ญัตติตามวรรคหนึ่งต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ ของจำนวนสมาชิก
ทั้งหมด

ให้ปลัดกรุงเทพมหานครดำเนินการให้ประชาชนออกเสียง เป็นประชามติ ของสภา
กรุงเทพมหานครภายในหกสิบวันนับแต่วันที่สภากรุงเทพมหานครมีมติ ตามวิธีการที่กำหนดไว้
ในกฎหมายว่าด้วยการดำเนินการให้ประชาชนออกเสียง เป็นประชามติ

ถ้าผลการออกเสียง เป็นประชามติมีเสียงข้างมากเห็นควรให้ถอดถอน ผู้ว่า
ราชการกรุงเทพมหานครออกจากตำแหน่ง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
ผู้ทั้งสองจะต้องพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มีการออกเสียง เป็นประชามติ

มาตรา ๓๓ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่พ้นจาก

ตำแหน่งคงปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่อไป จนกว่าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และรองผู้ว่า
ราชการกรุงเทพมหานครที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เข้ารับตำแหน่ง เว้นแต่การพ้นจากตำแหน่ง
ด้วยเหตุอื่นใดนอกจากการออกตามวาระ ให้ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง
ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ถ้าไม่มีปลัดกรุงเทพมหานครหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้
รัฐมนตรีแต่งตั้งรองปลัดกรุงเทพมหานคร หรือข้าราชการกรุงเทพมหานครหนึ่ง เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ใน
ตำแหน่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๓๔ เมื่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองผู้ว่า
ราชการกรุงเทพมหานครตามลำดับเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าปลัด
กรุงเทพมหานครไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองปลัดกรุงเทพมหานครผู้มีอาวุโสเป็นผู้รักษาราชการ
แทน

มาตรา ๓๕ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการ
ที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจะพึงปฏิบัติ หรือดำเนินการตามกฎหมายใด ถ้ากฎหมายว่าด้วย
การนี้มิได้บัญญัติในเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจะมอบ
อำนาจให้รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้ช่วยปลัด
กรุงเทพมหานคร หัวหน้าส่วนราชการที่เป็นสำนักหรือเทียบเท่าสำนัก หรือหัวหน้าเขตปฏิบัติ
ราชการแทนก็ได้

การมอบอำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นคำสั่งและประกาศในกรุงเทพมหานคร
กิจจานุเบกษา

หมวด ๓

สภากรุงเทพมหานคร

มาตรา ๓๖ สภากรุงเทพมหานครประกอบด้วยสมาชิกซึ่งราษฎร เลือกตั้งตามกฎหมาย
ว่าด้วยการ เลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

การ เลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ให้ถือ เกณฑ์จำนวนราษฎรตามหลักฐาน

การทะเบียนราษฎรที่กระทรวงมหาดไทยประกาศครั้งสุดท้าย ก่อนวันประกาศ

พระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร นั้นมีคะแนนต่อสมาชิกสภา

กรุงเทพมหานครหนึ่งคน เศษของหนึ่งแสนคนถ้าถึงห้าหมื่นคนหรือกว่านั้น ให้นับเป็นหนึ่งแสนคน

มาตรา ๓๗ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ต้องมีคุณสมบัติ และไม่มี

ลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และรองผู้ว่า

ราชการกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๔

มาตรา ๓๘ ผู้มีสิทธิรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ต้องมีคุณสมบัติ

ครบถ้วนดังต่อไปนี้

(๑) สัญชาติไทยตามกฎหมาย แต่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยและมีสัญชาติอื่นด้วย ใน

ขณะเดียวกันก็ดี บุคคลผู้ได้สัญชาติไทยโดยการแปลงชาติก็ดี ต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนด

ไว้ในมาตรา ๓๕ อีกด้วย เว้นแต่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิด แต่เกิดใน

ต่างประเทศ ไม่ต้องมีคุณสมบัติดังกล่าว

(๒) อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์ในวันที่หนึ่งมกราคมของปีที่มีการเลือกตั้ง

(๓) มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร เป็นเวลาติดต่อกันจนถึงวันสมัคร ไม่น้อยกว่า

หนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๓๙ บุคคลผู้มีสัญชาติไทยและมีสัญชาติอื่นด้วยในขณะเดียวกัน เว้นแต่

บุคคลผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิดแต่เกิดในต่างประเทศ และบุคคลผู้ได้สัญชาติไทย โดย

การแปลงชาติ จะเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานครได้ ต้องเป็นผู้มี

คุณสมบัติสอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าชั้นมัธยมปีที่หกหรือมัธยมศึกษาปีที่สาม ตามหลักสูตรของ

กระทรวงศึกษาธิการหรือมีความรู้ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่า และต้องมี

คุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เคยรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการทหาร

(๒) เคยเป็นข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันสมัครขึ้นไปหรือ

เทียบได้ตั้งแต่วันสมัครขึ้นไป โดยให้คณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร มีอำนาจเทียบชั้น

ตามนี้

(๓) เคยเป็นสมาชิกสภาซึ่งมีหน้าที่ในทางนิติบัญญัติ ผู้บริหารท้องถิ่น กำนัน
 สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หรือแพทย์ประจำตำบล

(๔) มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรไทยติดต่อกันนับแต่วันได้สัญชาติไทยมาแล้ว
 ไม่น้อยกว่าสิบปี

มาตรา ๘๐ บุคคลผู้มีลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้าม
 มิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร คือ

(๑) ศักยาเสพติดให้โทษ

(๒) เป็นบุคคลล้มละลายซึ่งศาลยังไม่สั่งให้พ้นคดี

(๓) เป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามมาตรา ๒๔ (๑)

(๒) (๓) หรือ (๔)

(๔) ต้องคำพิพากษาของศาลใดศาลหนึ่งให้จำคุก และต้องคุมขังอยู่
 โดยหมายของศาลในคดีนั้น

(๕) เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไป โดยที่พ้นโทษแล้วยังไม่ถึง
 ห้าปีในวันเลือกตั้ง เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๖) เป็นหรือสมัครรับเลือกตั้ง เป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการ
 กรุงเทพมหานครหรือสมาชิกสภาซึ่งมีหน้าที่ในทางนิติบัญญัตินอกจากสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร หรือ
 ผู้บริหารท้องถิ่นอื่นในขณะเดียวกันที่สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

(๗) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๘) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของทางราชการไม่ว่าจะเป็นราชการบริหาร
 ส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค หรือราชการบริหารส่วนท้องถิ่น พนักงานหรือ
 ลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจหรือของการพาณิชย์ของท้องถิ่น

(๙) เป็นบุคคลซึ่งทางราชการ องค์การของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจไล่ออก หรือ
 ปลดออกหรือให้ออก หรือเลิกจ้าง เพราะทุจริตต่อหน้าที่ นับแต่วันที่ถูกไล่ออก ปลดออก
 ให้ออกหรือเลิกจ้างแล้วแต่กรณีถึงวันสมัครรับเลือกตั้งยังไม่ครบแปดปี

(๑๐) ผู้เคยเป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งถูกให้ออกถอนจากตำแหน่ง ตาม

มาตรา ๓๖ ถึงวันสมัครรับเลือกตั้งยังไม่ครบแปดปี

(๑๑) ผู้เคยเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานครซึ่งต้องออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๖

(๑๒) (๑) ถึงวันสมัครรับเลือกตั้งยังไม่ครบแปดปี

(๑๒) ผู้เคยเป็นสมาชิกสภาซึ่งมีหน้าที่ในทางนิติบัญญัติ หรือผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งถูกสั่งให้พ้นจากตำแหน่งถึงวันสมัครรับเลือกตั้งยังไม่ครบแปดปี เพราะปฏิบัติการอันฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตาม หรือปฏิบัติการอันไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ มีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย แก่ศักดิ์ตำแหน่งหรือแก่ท้องถิ่นนั้นหรือแก่ราชการ

มาตรา ๔๑ อายุของสภากรุงเทพมหานครมีกำหนดคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง เมื่ออายุของสภากรุงเทพมหานครสิ้นสุดลง ให้จัดการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครใหม่เป็นการเลือกตั้งทั่วไปซึ่งต้องกำหนดวันเลือกตั้งภายในหกสิบวันนับแต่วันที่อายุของสภากรุงเทพมหานครสิ้นสุดลง

มาตรา ๔๒ สมาชิกภาพของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร เริ่มแต่วันเลือกตั้ง และอยู่ในตำแหน่งตามอายุของสภากรุงเทพมหานคร ถ้าสมาชิกกรุงเทพมหานครว่างลง เพราะเหตุอื่นนอกจากถึงคราวออกตามวาระหรือ เมื่อมีการยุบสภากรุงเทพมหานคร ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครขึ้นแทนภายในเก้าสิบวัน แต่สมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่เข้ามานั้น ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งแทน

ถ้าตำแหน่งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครว่างลงก่อนถึงกำหนดออกตามวาระ ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้

มาตรา ๔๓ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของนายกรัฐมนตรี มีอำนาจที่จะยุบสภากรุงเทพมหานคร เพื่อให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครใหม่ ในคำสั่งยุบสภากรุงเทพมหานครนั้น ต้องแสดงเหตุผลและต้องกำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครใหม่เป็นการเลือกตั้งทั่วไปภายในเก้าสิบวันนับแต่วันยุบสภากรุงเทพมหานคร

การยุบสภากรุงเทพมหานครจะกระทำได้เพียงครั้งเดียวในเหตุการณ์เดียวกัน

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแนะนำรัฐมนตรีให้ยุบสภากรุงเทพมหานครตามความในวรรคหนึ่ง แต่รัฐมนตรีไม่สั่งยุบสภากรุงเทพมหานครภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำแนะนำจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ถ้าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครยังเห็นว่า ควรยุบสภากรุงเทพมหานครก็ให้เสนอทบทวนไปยังรัฐมนตรีได้อีกครั้งหนึ่งในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้เสนอคำแนะนำครั้งแรก

ในกรณีที่รัฐมนตรียังไม่สั่งยุบสภากรุงเทพมหานครภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการขอให้ทบทวนตามความในวรรคสาม ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เสนอรัฐมนตรีสั่งยุบสภากรุงเทพมหานคร ในกรณีเช่นนี้ให้รัฐมนตรีสั่งยุบสภากรุงเทพมหานคร และสั่งให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครพ้นจากตำแหน่ง และให้รัฐมนตรีกำหนดให้มีการ เลือกตั้งทั่วไปภายในเก้าสิบวันนับแต่วันยุบสภากรุงเทพมหานคร

มาตรา ๔๔ สมาชิกสภากรุงเทพมหานครย่อม เป็นผู้แทนของประชาชน ภายในเขตกรุงเทพมหานครและต้องปฏิบัติหน้าที่ตามความเห็นของตนโดยบริสุทธิ์ใจ ไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติมอบหมายใด ๆ

มาตรา ๔๕ สมาชิกสภากรุงเทพมหานครต้องไม่ดำรงตำแหน่งหรือหน้าที่อื่นใดในหน่วยราชการ หรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือการพาณิชย์ของกรุงเทพมหานครหรือบริษัทซึ่งกรุงเทพมหานครถือหุ้น หรือตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๔๖ สมาชิกภาพของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครสิ้นสุดลงด้วยเหตุใด เหตุหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ถึงคราวออกตามวาระหรือมีการยุบสภากรุงเทพมหานคร
- (๒) ตาย
- (๓) ลาออก โดยยื่นใบลาออกต่อประธานสภากรุงเทพมหานครและให้มีผลนับแต่วันที่ยื่นใบลาออก
- (๔) กระทำการอันต้องห้ามตามมาตรา ๔๕
- (๕) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๔
- (๖) มีลักษณะต้องห้ามตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๐ ยกเว้นมาตรา ๔๐ (๔)

(๗) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) สภากรรณบุรีวินิจัยให้ออก เพราะเห็นว่า มีความประพฤติกิในทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่กรรณบุรีโดยสมาชิกสภากรรณบุรีไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมด เข้าชื่อ เสนอญัตติให้สภากรรณบุรีวินิจัย และมติในข้อนี้ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันที่สภากรรณบุรีลงมติ

(๙) ไม่มาประชุมสภากรรณบุรีสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุผลสมควร ในการนี้ให้ประธานสภากรรณบุรี เป็นผู้ออกคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง และมีผลนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่งนั้น

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับแก่กรณีตาม (๘) (๖) และ (๗) โดยอนุโลม

มาตรา ๔๗ ให้สภากรรณบุรีเลือกประธานสภาคนหนึ่ง และรองประธานสภาไม่เกินสองคนโดยให้ดำรงตำแหน่งทันทีที่ได้รับเลือก

ให้วุฒิวาราชการกรรณบุรีประกาศชื่อประธานสภา และรองประธานสภากรรณบุรีผู้ได้รับเลือกในกรรณบุรีกิจจานุเบกษา

ประธานและรองประธานสภากรรณบุรีดำรงตำแหน่งคราวละหนึ่งปี

มาตรา ๔๘ ประธานหรือรองประธานสภากรรณบุรี ย่อมพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงวาระด้วยเหตุใด เหตุหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ขาดจากสมาชิกภาพของสมาชิกสภากรรณบุรี

(๒) ลาออกจากตำแหน่ง โดยยื่นใบลาออกต่อวุฒิวาราชการกรรณบุรี และมีผลนับแต่วันที่ยื่นใบลาออก

(๓) เมื่อสมาชิกสภากรรณบุรีไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมด เข้าชื่อ เสนอญัตติให้สภากรรณบุรีมีการเลือกตั้งประธานและหรือรองประธานสภา ใหม่ และสภามีมติฉันทันด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด

มาตรา ๔๘ ประธานสภากรงชนบุรีมีอำนาจหน้าที่กำเนินกิจการ ของ
สภากรงชนบุรีให้เป็นไปตามระเบียบ

รองประธานสภากรงชนบุรีมีอำนาจหน้าที่กระทำการกิจกรร แทนประธาน
สภากรงชนบุรี เมื่อประธานสภากรงชนบุรีไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือความที่
ประธานสภากรงชนบุรีมอบหมาย

เมื่อประธานและรองประธานสภากรงชนบุรีไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถ
ปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สมาชิกสภากรงชนบุรีเลือกตั้งกันขึ้นเป็นประธานเฉพาะในคราวประชุม
นั้น

มาตรา ๕๐ การประชุมสภากรงชนบุรีให้เป็นไปตามข้อบังคับว่าด้วยการประชุม
สภากรงชนบุรีซึ่งสภากรง เหมมหานคร ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ เท่าที่ไม่
ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ โดยอนุโลม

ข้อบังคับว่าด้วยการประชุมสภาตามวรรคหนึ่งให้แก้ไขปรับปรุงได้ ด้วยคะแนน
เสียง ไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด และด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี
สภากรงชนบุรีมีอำนาจตราข้อบังคับ เกี่ยวกับ จรรยาบรรณของสมาชิกสภา
กรงชนบุรี

มาตรา ๕๑ ภายในสามสิบวันนับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภากรงชนบุรีแล้วเสร็จ
ให้มีการ เรียกประชุมสภากรงชนบุรี เพื่อให้สมาชิกได้มาประชุมเป็นครั้งแรก

ในปีหนึ่งให้มีสมัยประชุมสามัญของ สภากรงชนบุรีไม่น้อยกว่าสอง สมัย แต่ต้อง
ไม่เกินสี่สมัย จำนวนสมัยประชุมสามัญและวัน เริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปีแต่ละสมัยให้
สภากรงชนบุรีกำหนด

สมัยประชุมสามัญของสภากรงชนบุรีสมัยหนึ่ง ๆ ให้มีกำหนดเวลา สามสิบวัน
แต่ถ้ามีกรณีจำเป็น ให้ประธานสภากรงชนบุรีสั่งขยายสมัยประชุมสามัญออกไปอีกได้ตาม
ความจำเป็นครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

การปิดสมัยประชุมสามัญก่อนครบกำหนดเวลาสามสิบวัน จะกระทำได้แต่โดย
ความเห็นของสภากรงชนบุรี

มาตรา ๕๒ โดยปกติให้ประธานสภากรุงชนบุรี เป็นผู้เรียกประชุมสภากรุงชนบุรี ตามสมัยประชุมและ เป็นผู้ เปิดหรือปิดการประชุม

ในกรณีที่ไม่มีประธานสภากรุงชนบุรีหรือประธานสภากรุงชนบุรีไม่เรียกประชุม ตามกฎหมาย ให้รองประธานสภากรุงชนบุรี เป็นผู้ เรียกประชุมและ เป็นผู้ เปิดหรือปิดการประชุม

มาตรา ๕๓ นอกจากสมัยประชุมสามัญแล้ว เมื่อมีกรณีเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่กรุงชนบุรี ผู้ว่าราชการกรุงชนบุรีหรือสมาชิกสภากรุงชนบุรี มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดอาจทำคำร้องยื่นต่อ ประธานสภากรุงชนบุรีขอให้ เรียกประชุมสภากรุงชนบุรี เป็นการประชุมสมัยวิสามัญได้ ให้ประธานสภากรุงชนบุรี เรียกประชุมโดยกำหนดวันประชุมภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำร้อง

สมัยประชุมวิสามัญใหม่กำหนด เวลาสามสัปดาห์ แต่ถ้ามีกรณีจำเป็นให้ ประธานสภากรุงชนบุรีสั่งขยายสมัยประชุมวิสามัญออกไปอีกได้ตามความจำเป็น ครั้งละไม่เกิน สิบห้าวัน

การปิดสมัยประชุมวิสามัญก่อนครบกำหนด เวลาสามสัปดาห์ จะกระทำได้แต่ โดยความเห็นชอบของสภากรุงชนบุรี

มาตรา ๕๔ การประชุมสภากรุงชนบุรีทุกคราว ต้องมีสมาชิกมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ผู้ว่าราชการกรุงชนบุรี รองผู้ว่าราชการกรุงชนบุรี และข้าราชการกรุงชนบุรี ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงชนบุรี เห็นสมควร มีหน้าที่เข้าประชุมสภากรุงชนบุรีและมีสิทธิแสดงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับงานในหน้าที่ ข้อที่ประชุมแต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

มาตรา ๕๕ การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษา ให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ เว้นแต่ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ในพระราชบัญญัตินี้ หรือในข้อบังคับว่าด้วยการประชุมสภากรุงชนบุรี

สมาชิกสภากรุงชนบุรีคนหนึ่ง ย่อมมีเสียงหนึ่งในการออกเสียงลงคะแนน

ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๕๖ ห้ามมิให้สภากรุงเทพมหานครประชุมปรึกษาหารือ ในเรื่องนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือเรื่องที่ทำเป็นกฎหมาย

มาตรา ๕๗ การประชุมของสภากรุงเทพมหานครเป็นการ เปิดเผยตามลักษณะ ที่ได้กำหนดในข้อบังคับว่าด้วยการประชุมสภากรุงเทพมหานคร แต่ถ้าวาระราชการกรุงเทพมหานครหรือสมาชิกสภากรุงเทพมหานครมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดร้องขอให้ประชุมลับ ก็ให้กระทำได้

มาตรา ๕๘ ในที่ประชุมสภากรุงเทพมหานคร สมาชิกย่อมมีสิทธิตั้งกระทู้ถามผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในข้อความใด ๆ อันเกี่ยวกับงานในหน้าที่กรุงเทพมหานคร แต่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครย่อมทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะไม่ตอบ เมื่อเห็นว่าข้อความนั้น ๆ ยังไม่ควรเปิดเผยเพราะเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๕๙ สมาชิกสภากรุงเทพมหานครจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดมีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอให้เปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแถลงข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นในปัญหาอันเกี่ยวกับการบริหารราชการกรุงเทพมหานคร

ญัตติดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้ยื่นต่อประธานสภากรุงเทพมหานครและให้ประธานสภากรุงเทพมหานครแจ้งไปยังผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อกำหนดเวลาสำหรับ เปิดอภิปรายทั่วไป ซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้รับแจ้ง แต่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครย่อมมีสิทธิที่จะขอให้ระงับการ เปิดอภิปรายทั่วไปนั้นเสียได้ เมื่อเห็นว่าเป็นเรื่องที่ยังไม่ควรเปิดเผย เพราะเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของกรุงเทพมหานคร และหรือของประเทศชาติ

การ เปิดอภิปรายทั่วไปตามมาตรานี้ สภาจะลงมติในปัญหาที่อภิปรายไม่ได้

มาตรา ๖๐ สภากรุงเทพมหานครมีอำนาจเลือกสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ตั้งเป็นคณะกรรมการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานครหรือมิได้ เป็น

สมาชิกตั้ง เป็นคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อกระทำกิจการหรือพิจารณาสอบสวน หรือศึกษา เรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครแล้วรายงานต่อสภากรุงเทพมหานคร หรือ เพื่อให้ข้อปรึกษาหรือแนะนำในนามของสภากรุงเทพมหานครต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ข้อเสนอ ของคณะกรรมการดังกล่าวประธานสภาจะส่งให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พิจารณา ดำเนินการหรือจะนำเข้าหาหรือต่อสภากรุงเทพมหานครก็ได้

ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เสนอชื่อบุคคลผู้มีได้เป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร เพื่อให้ สภากรุงเทพมหานครตั้ง เข้าร่วมในคณะกรรมการวิสามัญชุดใด ๆ ทั้งคณะกรรมการ วิสามัญ เฉพาะกิจและคณะกรรมการวิสามัญประจำสภากรุงเทพมหานคร ได้เป็นจำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งคณะ ถ้าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เสนอชื่อดังกล่าว พ้นจาก ตำแหน่งให้กรรมการวิสามัญผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เสนอชื่อในพ้นจากตำแหน่ง

ให้ประกาศรายชื่อคณะกรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากสภากรุงเทพมหานคร ใน กรุงเทพมหานครกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๑ ให้มีคณะกรรมการสามัญประจำสภากรุงเทพมหานครดังต่อไปนี้ เป็น อย่างน้อย คือ

- (๑) คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม
- (๒) คณะกรรมการพิจารณาเปิด แฉรายงานการประชุมลับ

มาตรา ๖๒ ให้มีคณะกรรมการวิสามัญประจำสภากรุงเทพมหานคร ในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย คือ

- (๑) คณะกรรมการการศึกษา
- (๒) คณะกรรมการการโยธาและสาธารณูปโภค
- (๓) คณะกรรมการสาธารณสุข
- (๔) คณะกรรมการสังคมสงเคราะห์และสันตนาการ
- (๕) คณะกรรมการรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อม
- (๖) คณะกรรมการเศรษฐกิจการค้า
- (๗) คณะกรรมการกฎหมาย

(๔) คณะกรรมการส่งเสริมอาชีพ

(๕) คณะกรรมการการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อย

คณะกรรมการวิสามัญประจำสภากรุงเทพมหานครหนึ่ง ให้มีจำนวนไม่เกิน สิบเอ็ดคน โดยให้วุฒาราชการกรุงเทพมหานครเสนอชื่อบุคคลได้ตามที่มีบัญชีไว้ในมาตรา ๒๐ บรรคสอง

คณะกรรมการวิสามัญเฉพาะกิจพิจารณาร่างข้อบัญญัติงบประมาณ ให้มีจำนวน ไม่เกินสิบเอ็ดคน และให้วุฒาราชการกรุงเทพมหานครเสนอชื่อบุคคลผู้มีได้เป็น สมาชิกสภา กรุงเทพมหานครให้สภากรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการได้ไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวน กรรมการ ทั้งคณะ

มาตรา ๒๓ การประชุมคณะกรรมการตามมาตรา ๒๐ ต้องมีกรรมการประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม และให้ใช้ ขอบบังคับว่าด้วยการประชุมสภากรุงเทพมหานครโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ คณะกรรมการของสภากรุงเทพมหานครย่อมมีอำนาจเชิญเจ้าหน้าที่ ของ กรุงเทพมหานครมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำ หรือในเรื่อง ที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้ ทั้งนี้ จะกระทำนอกสมัยประชุมของสภากรุงเทพมหานคร ก็ได้ และถ้ามีความจำเป็นคณะกรรมการแต่ละคณะอาจตั้งคณะอนุกรรมการ ขึ้นพิจารณา รายละเอียดปลีกย่อยในเรื่องที่เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ แล้วเสนอรายงาน ต่อ คณะกรรมการก็ได้

มาตรา ๒๕ คณะกรรมการสามัญ และวิสามัญของกรุงเทพมหานคร ที่เป็น คณะกรรมการเฉพาะกิจให้สิ้นสภาพไปหลังจากที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และ เสนอรายงานต่อสภากรุงเทพมหานครเรียบร้อยแล้ว

คณะกรรมการสามัญและวิสามัญประจำสภากรุงเทพมหานคร ให้มีวาระการปฏิบัติ หน้าที่คราวละหนึ่งปี

หมวด ๘
อำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๒๒ นอกจากอำนาจหน้าที่อื่นที่พึงมีตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ
ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งใด ที่อ้างถึงกรุงเทพมหานครตามความในมาตรา ๘ แล้วภายใต้
บังคับแห่งกฎหมายให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับ

- (๑) การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน รวมทั้งการจัดให้มีตำรวจ
กรุงเทพมหานครและการดูแลและบังคับการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร และกฎหมายอื่น
ที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร
- (๒) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
- (๓) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- (๔) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัวและการรักษาพยาบาล
- (๕) การสาธารณสุขโรค
- (๖) การจัดการศึกษา
- (๗) การส่งเสริมการประกอบอาชีพ
- (๘) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๙) การปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรมและจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- (๑๐) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
- (๑๑) การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
- (๑๒) การวิศวกรรมจราจร
- (๑๓) การพัฒนาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- (๑๔) การจัดให้มีและบำรุงสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- (๑๕) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
- (๑๖) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
- (๑๗) การควบคุมความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัยในโรงแรมสรรพ

และสาธารณสถานอื่น ๆ

(๑๘) การสาธารณสุขการ

(๑๙) การสังคมสงเคราะห์

(๒๐) การส่งเสริมการศึกษา

(๒๑) การพาณิชย์ของกรุงเทพมหานคร

(๒๒) หน้าที่อื่น ๆ ตามที่นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีมอบหมาย หรือที่กฎหมายระบุ เป็นหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๒๗ ให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร โดยได้รับความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานคร ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร

(๒) เมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจตราข้อบัญญัติได้

การพาณิชย์ของกรุงเทพมหานคร จะกระทำได้อีกแต่โดยตราเป็นข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๒๘ กรุงเทพมหานครอาจให้บริการแก่เอกชน องค์การของรัฐหรือหน่วยราชการใด ๆ โดยมีค่าตอบแทนได้ในเมื่อบริการนั้นโดยปกติเป็นการบริการที่มีค่าตอบแทน การให้บริการที่มีค่าตอบแทนดังกล่าว ให้กระทำได้ เมื่อมีข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยการนั้นแล้ว

มาตรา ๒๙ กรุงเทพมหานครอาจดำเนินกิจการนอกเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อ

(๑) การนั้นจำเป็นต้องทำและเป็นการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับกิจการ ที่ดำเนินตามอำนาจหน้าที่อยู่ภายในเขตกรุงเทพมหานคร หรือเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในกรุงเทพมหานคร

(๒) ได้รับความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานคร

(๓) ได้รับความยินยอมจากสภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่น ซึ่งจะเข้าไป

ดำเนินกิจการ และ

(๔) ได้รับความอนุมัติจากรัฐมนตรี

หมวด ๕

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๓๐ ในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้จะกำหนดโทษผู้ละเมิด ข้อบัญญัติไว้ด้วยก็ได้ บทกำหนดโทษมิให้กำหนดโทษจำคุกเกินกว่าหนึ่ง เดือน หรือปรับเกินกว่าห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๑ บรรดาความผิดต่อข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ถ้าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้ช่วยปลัดกรุงเทพมหานคร หัวหน้าส่วนราชการที่เป็นสำนักหรือเทียบเท่าสำนัก หรือหัวหน้าเขต แล้วแต่กรณีเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษจำคุก ให้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระ เงินค่าปรับตามจำนวนที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้ช่วยปลัดกรุงเทพมหานคร หัวหน้าส่วนราชการที่เป็นสำนักหรือเทียบเท่าสำนัก หรือหัวหน้าเขต กำหนดภายในสามสิบวัน คดีนั้นเป็นอันสิ้นสุด

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระ เงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

เงินค่าปรับตามวรรคหนึ่ง ให้ตกเป็นรายได้ของกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๓๒ ร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครจะเสนอได้ก็แต่โดยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ถ้าสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร เป็นผู้เสนอ ต้องมีสมาชิกสภากรุงเทพมหานครลงนามรับรองไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกสภากรุงเทพมหานครทั้งหมด

ร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครที่เกี่ยวข้องด้วยการเงิน สมาชิกสภากรุงเทพมหานครจะเสนอได้ก็ต่อเมื่อมีคำรับรองของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๓๓ ร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครที่เกี่ยวข้องด้วยการเงินหมายความว่าถึง ร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยข้อความต่อไปนี้ทั้งหมด หรือแต่ข้อใดข้อหนึ่ง

(๑) การกั้นขึ้นหรือยกเลิกหรือลดหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือถอน หรือ

วางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาตหรือค่าบริการ

- (๒) การจักรสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินของกรุงเทพมหานคร
- (๓) การกู้เงิน หรือการค้าประกันหรือการใช้เงินกู้
- (๔) การพาณิชย์ของกรุงเทพมหานคร
- (๕) การออกพันธบัตรของกรุงเทพมหานคร

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่าง ข้อมติใด ๆ ใด เป็นร่าง ข้อมติที่เกี่ยวข้องกับการ เงิน ที่จะต้องมีคำรับรองของผูวาระชาการ กรุงเทพมหานครหรือไม่ให้ประธานสภากรุงเทพมหานคร เป็นผู้วินิจฉัย
 มาตรา ๙๔ เมื่อสภากรุงเทพมหานครได้พิจารณาร่าง ข้อมติใด ๆ ใดของกรุงเทพมหานคร และลงมติเห็นชอบแล้ว ให้ประธานสภากรุงเทพมหานครส่งให้ผูวาระชาการกรุงเทพมหานครภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่สภากรุงเทพมหานครมีมติเห็นชอบ และให้ผูวาระชาการกรุงเทพมหานครลงนามในร่าง ข้อมติใด ๆ ใดของกรุงเทพมหานครที่ผ่านความเห็นชอบของสภากรุงเทพมหานคร แล้วประกาศในราชกิจจานุเบกษา และกรุงเทพมหานครกิจจานุเบกษาเพื่อใช้บังคับ เป็นกฎหมายภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับร่าง ข้อมติใด ๆ ใดจากประธานสภากรุงเทพมหานคร

มาตรา ๙๕ ร่าง ข้อมติใด ๆ ใดของกรุงเทพมหานครที่ผ่านความเห็นชอบของสภากรุงเทพมหานครแล้ว เมื่อประธานสภากรุงเทพมหานครส่งให้ผูวาระชาการกรุงเทพมหานคร ถ้าผูวาระชาการกรุงเทพมหานครไม่เห็นชอบด้วยกับสภากรุงเทพมหานคร ให้ผูวาระชาการกรุงเทพมหานครส่งร่าง ข้อมติใด ๆ ใดนั้นพร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่เห็นชอบด้วยให้สภากรุงเทพมหานครภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ผูวาระชาการกรุงเทพมหานครได้รับร่าง ข้อมติใด ๆ ใดจากประธานสภากรุงเทพมหานคร เพื่อให้สภากรุงเทพมหานครพิจารณาใหม่ ถ้าผูวาระชาการกรุงเทพมหานครไม่ส่งให้สภากรุงเทพมหานครภายในกำหนดดังกล่าวให้ถือว่าผูวาระชาการกรุงเทพมหานครเห็นชอบด้วย ให้ประธานสภากรุงเทพมหานครลงนามในร่าง ข้อมติใด ๆ ใดนั้นแทนผูวาระชาการกรุงเทพมหานคร แล้วประกาศในราชกิจจานุเบกษา และกรุงเทพมหานครกิจจานุเบกษา เพื่อใช้บังคับ เป็นกฎหมาย

ร่าง ข้อมติใด ๆ ใดของกรุงเทพมหานครที่ผูวาระชาการกรุงเทพมหานครไม่เห็นชอบด้วย และส่งให้สภากรุงเทพมหานครพิจารณาใหม่ สภากรุงเทพมหานครจะยกขึ้นพิจารณาใหม่ได้ต่อ เมื่อเวลาไต่ลวงพ้นไปสามสิบวันนับแต่วันที่ผูวาระชาการกรุงเทพมหานครส่งกลับให้สภากรุงเทพมหานครนอกจากร่าง ข้อมติใด ๆ ใดของกรุงเทพมหานครที่เกี่ยวข้องกับการ เงินสภากรุงเทพมหานครอาจยกขึ้นพิจารณาใหม่ได้ทันที

ในกรณีที่สภากรงชนบุรีมีมติยืนยันร่าง เติมด้วยคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่าสามในสี่
ของจำนวนสมาชิกสภากรงชนบุรีทั้งหมด ให้ประธานสภากรงชนบุรี ส่งร่างข้อบัญญัติ
ดังกล่าวให้ผู้ว่าราชการกรงชนบุรี ซึ่งผู้ว่าราชการกรงชนบุรีต้องดำเนินการต่อไป ตาม
มาตรา ๓๔ ถ้าผู้ว่าราชการกรงชนบุรีไม่ดำเนินการตามกำหนด ให้ถือว่าผู้ว่าราชการ
กรงชนบุรี เห็นชอบด้วยกับสภากรงชนบุรีและให้ประธานสภากรงชนบุรีลงนาม ในร่าง
ข้อบัญญัตินั้นแทนผู้ว่าราชการกรงชนบุรี แล้วประกาศในราชกิจจานุเบกษาและกรงชนบุรี
กิจจานุเบกษาเพื่อใช้บังคับเป็นกฎหมาย

มาตรา ๓๖ ร่างข้อบัญญัติกรงชนบุรีที่สภากรงชนบุรีไม่เห็นชอบด้วย ให้เป็นอัน
ตกไปยกเว้นร่างข้อบัญญัติงบประมาณ

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่สภากรงชนบุรียังไม่เห็นชอบด้วย กับร่างข้อบัญญัติ
งบประมาณให้สภากรงชนบุรีเลือกคณะกรรมการวิสามัญตามมาตรา ๖๐ ขึ้น มีจำนวน
ไม่เกินสิบห้าคนเป็นคณะกรรมการวิสามัญเฉพาะกิจ เพื่อพิจารณาร่างข้อบัญญัติ
งบประมาณนั้นเสนอต่อสภากรงชนบุรีใหม่ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่สภากรงชนบุรี
แต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญดังกล่าว

ในกรณีที่สภากรงชนบุรียังคงยืนยันไม่เห็นชอบด้วยตามร่าง ข้อบัญญัติงบประมาณ
ที่คณะกรรมการวิสามัญเฉพาะกิจพิจารณาแล้ว ก็ให้ผู้ว่าราชการกรงชนบุรีลงนามใน
ร่างข้อบัญญัติงบประมาณซึ่งคณะกรรมการวิสามัญเฉพาะกิจพิจารณาแล้วนั้น และประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาและกรงชนบุรีกิจจานุเบกษาใช้บังคับได้เสมือนหนึ่งว่า สภา
กรงชนบุรีได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

มาตรา ๓๘ ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ และ
ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม สภากรงชนบุรีจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จ
ทุกชั้นตอนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่สภากรงชนบุรีได้พิจารณาร่างข้อบัญญัติงบประมาณ
นั้นเป็นครั้งแรก

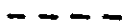
ในกรณีที่สภากรงชนบุรีไม่ได้พิจารณาร่างข้อบัญญัติงบประมาณนั้น ให้เสร็จสิ้น
ภายในกำหนดเวลาที่กล่าวในวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าสภากรงชนบุรีได้ให้ความเห็นชอบ ใน

ร่างข้อบัญญัติงบประมาณนั้น ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครลงนามและประกาศในราชกิจจานุเบกษาและกรุงเทพมหานครกิจจานุเบกษาเพื่อใช้บังคับ

มาตรา ๗๕ ในกรณีที่สภากรุงเทพมหานครสิ้นอายุหรือมีการยุบสภากรุงเทพมหานคร บรรดา ร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครที่สภากรุงเทพมหานครยังไม่ได้พิจารณา และที่พิจารณายังไม่แล้วเสร็จ ให้เป็นอันตกไป

หมวด ๖

การคลังและทรัพย์สินของกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๕๐ งบประมาณรายจ่ายของกรุงเทพมหานคร ให้ทำเป็นข้อบัญญัติของกรุงเทพมหานครซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นผู้เสนอ ถ้าข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณออกไม่ทันปีงบประมาณใหม่ ให้ใช้ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายในปีงบประมาณปีก่อนนั้นไปพลาง

ถ้าในปีใดจำนวนเงินซึ่งได้กำหนดไว้ตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ปรากฏว่าไม่พอสำหรับการใช้จ่ายประจำปีก็ดี หรือมีความจำเป็นที่จะต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายขึ้นใหม่ในระหว่างปีก็ดี ให้ตราขึ้นเป็นข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

มาตรา ๕๑ กรุงเทพมหานครมีรายรับดังต่อไปนี้

- (๑) รายได้จากทรัพย์สินของกรุงเทพมหานคร
- (๒) รายได้จากการสาธารณสุขโรค
- (๓) รายได้จากการพาณิชย์ของกรุงเทพมหานคร
- (๔) ภาษีอากรตามที่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้ให้เป็นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นของกรุงเทพมหานครโดยเฉพาะ
- (๕) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับตามที่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้
- (๖) ค่าบริการตามมาตรา ๖๔
- (๗) รายรับจากการจำหน่ายพันธบัตร โดยได้รับความเห็นชอบจาก

คณะรัฐมนตรีและตราเป็นข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

(๘) เงินกู้จากกระทรวง ทบวง กรม องค์การ หรือนิติบุคคลต่าง ๆ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานคร

(๙) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล ส่วนราชการหรือท้องถิ่นอื่น

(๑๐) เงินช่วยเหลือจากต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

(๑๑) เงินและทรัพย์สินอย่างอื่นที่มีผู้อุทิศให้

(๑๒) เงินช่วยเหลือหรือค่าตอบแทนอื่น ๆ

(๑๓) รายได้จากทรัพย์สินของแผ่นดิน หรือรัฐวิสาหกิจที่ดำเนินการ เพื่อมุ่งแสวงหาผลกำไรในกรุงเทพมหานครตามที่จะมีกฎหมายกำหนด

(๑๔) รายได้จากการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินหรือค่าธรรมเนียมพิเศษ ตามที่จะมีกฎหมายกำหนด

(๑๕) รายได้อื่นใดก็ตามที่จะมีกฎหมายกำหนด

มาตรา ๘ กรุงเทพมหานครอาจมีรายจ่ายดังต่อไปนี้

(๑) เงินเดือน

(๒) ค่าจ้างประจำ

(๓) ค่าจ้างชั่วคราว

(๔) ค่าตอบแทน

(๕) ค่าใช้สอย

(๖) ค่าวัสดุ

(๗) ค่าครุภัณฑ์

(๘) ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

(๙) เงินอุดหนุน

(๑๐) รายจ่ายอื่น ตามที่มีกฎหมายหรือระเบียบของกรุงเทพมหานครไว้

(๑๑) รายจ่ายตามข้อบัญญัติ

มาตรา ๔๓ ให้รัฐมนตรีออกระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการคลัง การงบประมาณ การรักษาทรัพย์สิน การจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สิน การจัดหาพัสดุ การจ้างและระเบียบอื่น ๆ เกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของกรุงเทพมหานครขึ้นไว้

มาตรา ๔๔ ให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบ การรับเงิน การจ่ายเงิน การบัญชี การเงิน และทรัพย์สินอื่น ๆ ของกรุงเทพมหานคร

เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครประกาศรายงานการรับจ่ายเงินประจำปีงบประมาณที่สิ้นสุดนั้นในราชกิจจานุเบกษา และกรุงเทพมหานครก็จจานุเบกษาโดยมิชักช้า

รายงานการรับจ่ายเงินประจำปีตามวรรคสอง เมื่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบแล้ว ให้ทำรายงานผลการตรวจสอบ เสนอ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเพื่อเสนอสภากรุงเทพมหานคร

หมวด ๓

ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกับกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๔๕ หน้าที่ราชการอื่น นอกเหนือจากที่พระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นใดกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร ถ้ากระทรวง ทบวง กรม ใดเห็นสมควรส่งข้าราชการมาประจำกรุงเทพมหานคร เพื่อปฏิบัติราชการในหน้าที่ของ กระทรวง ทบวง กรม นั้น ๆ ก็ย่อมทำได้ โดยทำความตกลงกับกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๔๖ การตั้งงบประมาณเป็น เงินอุดหนุนแก่กรุงเทพมหานคร ให้รัฐบาลตั้งให้แก่กรุงเทพมหานครโดยตรง

มาตรา ๔๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติราชการ ของกรุงเทพมหานคร เพื่อการนี้ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งสอบสวนข้อเท็จจริง หรือสั่งให้กรุงเทพมหานครชี้แจง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของกรุงเทพมหานคร และรัฐมนตรีจะยับยั้งการปฏิบัติราชการใดในกรณีที่มีปัญหาโต้แย้งของกรุงเทพมหานครที่ขัดต่อกฎหมายก็ได้

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่มีปัญหาว่า รัฐมนตรีหรือกรุงเทพมหานครได้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่ง

อย่างไรก็ตามกฎหมาย หรือปฏิบัติหน้าที่เกินขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด หรือวินิจฉัยสั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดโดยมิชอบด้วยเจตนารมณ์แห่งกฎหมายก็ให้มีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เพื่อวินิจฉัยว่า การใช้ดุลยพินิจของรัฐมนตรีหรือกรุงเทพมหานคร เป็นไปโดยถูกต้องหรือไม่

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๕ ให้คำเนิการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ในวันเดียวกันกับการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภากรุงเทพมหานครครั้งแรก **ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๘**

ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๑๐ มาใช้บังคับแก่การเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร โดยอนุโลม สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ให้แบ่งเขตเลือกตั้งตามเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งกำหนดไว้ในประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการกำหนดเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๑๓

มาตรา ๕๐ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร แต่มีให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๕ มาใช้บังคับแก่บุคคลดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร วางลงก่อนที่จะมีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ตามมาตรา ๔๕ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลที่เห็นสมควร เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าราชการ

กรุงเทพมหานครหรือรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่ผู้ได้รับแต่งตั้งโดยอนุโลม

มาตรา ๕๑ ในระหว่างที่ยังมิได้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครอง ตามความในมาตรา ๒๑๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้ผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ฟ้องคดีต่อศาลแพ่ง และให้คำพิพากษาของศาลแพ่งเป็นที่สิ้นสุด

การพิจารณาวินิจฉัยของศาลแพ่งในฐานะ เป็นศาลปกครอง ให้ศาลแพ่งมีอำนาจสั่งเพิกถอนการกระทำของรัฐมนตรีหรือกรุงเทพมหานครได้

มาตรา ๕๒ ให้ตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนัน ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงมีต่อไปจนกว่าจะมีประกาศกระทรวงยกเลิกตำแหน่งดังกล่าวในกรุงเทพมหานครกิจจานุเบกษา หรือมีตำแหน่งของแขวงตามมาตรา ๑๕ ขึ้นแทน

การรักษากฎการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

(ลงชื่อ) พลเรือเอก หลวงชลธารพฤติไกร พีร์ บุนนาค พรหมพิพา วัชรโรบล
เบ็ติง ฌ นคร ทอง ฌนกาญจน์ ธำภา สงวนพงษ์
สุจิตต์ จำปีทอง เสริมชาติ ยามะรัตน์ คำรัง ดัทธพิพัฒน์ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) ยุทธพล ศรีมงคล เสนาะ พึ่งเจียม วิจิต วิเศษสุวรรณภูมิ
อารีย์ วีระพันธุ์ วีระ มุสิกพงศ์ สัมพันธ์ ทองสมัคร
สุธีร์ อิศวานิชย์ สุรชาติ ไกรฤกษ์ เกษม บุตรขุนทอง
มีชัย พันธุวร เทอดพงษ์ ไชยนิรันทน ทองเส็ง ภูวิชัย

อุดม เภสัช	พิภพ อะสีติรัตน์	ณรงค์ สุนทรวร
ชวน หลีกภัย	ประยูรศักดิ์ ชลาชนนเกษะ	ประเสริฐ พงษ์สี
พีระพงศ์ อิศรภักดี	ส่งสุข ภัคเกษม	ผู้รับรอง

รับรองให้เสนอได้

(ลงชื่อ) คึกฤทธิ์ ปราโมช
(หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช)

นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

วันที่ ๒๑๕๓/๒๕๑๘ วันที่ ๑ พ.ค. ๒๕๑๘

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภาผู้แทนราษฎร

๒๔ เมษายน ๒๕๑๘

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่บางส่วนของกรุงเทพมหานคร ไปเป็น
ของกรุงเทพมหานคร พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมทั้งบันทึกหลักการและเหตุผล
ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่บางส่วนของ

กรุงเทพมหานคร ไปเป็นของกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ฉบับนี้มาเพื่อได้โปรดนำเสนอ

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ได้แนบบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้มาพร้อมกับหนังสือแนบแล้ว.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลเรือเอก หลวงชลธารพฤณีไกร

(หลวงชลธารพฤณีไกร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกรุงเทพมหานคร

มติที่หลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครไปเป็นของกรุงเทพมหานคร

พ.ศ.

หลักการ

ให้โอนอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครไปเป็นของกรุงเทพมหานคร

เหตุผล

เนื่องจากได้มีพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.
ไว้บังคับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครไปเป็นของ
กรุงเทพมหานคร พ.ศ. เพื่อให้กรุงเทพมหานครสามารถรับช่วงงานบริหารที่เกี่ยวข้องจาก
กรุงเทพมหานครมาดำเนินการได้

ร่างพระราชบัญญัติ

โอนอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครไปเป็นของกรุงเทพมหานคร

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ของ
กรุงเทพมหานครไปเป็นของกรุงเทพมหานคร พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ งบประมาณ
ข้าราชการ ของกรุงเทพมหานครในส่วนที่อยู่ในเขตธนบุรี เขตคลองสาน เขตหนองแขม
เขตราษฎร์บูรณะ เขตคลองจั่น เขตบางขุนเทียน เขตบางกอกใหญ่ เขตบางกอกน้อย
และเขตภาษีเจริญ ไปเป็นของกรุงเทพมหานคร

สำหรับข้าราชการที่ปฏิบัติงานอยู่ในสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร สำนักหรือ
ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งเทียบเท่าสำนักของกรุงเทพมหานคร ให้รัฐมนตรี
ดำเนินการจัดสรรให้แก่กรุงเทพมหานครตามความจำเป็น

มาตรา ๔ บรรดาอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ
กรุงเทพมหานครก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ถือเป็นอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครด้วย

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

(ลงชื่อ) พลเรือเอก หลวงชลธารพฤณีไกร เปลื้อง ณ นคร คำรง สัทธพิพัฒน์
พรี มุนนาค พรรณพิทา วัชรโอบล ทอง ธนภาณุจัน
ธาดา สงวนพงษ์ สุกจิตต์ จำปีทอง เสริมชาติ ยามะรัตน์ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) ยุทธพล ศรีมงคล เสนาะ พิงเจียม วิจิต วิเศษสุวรรณภูมิ
อารีย์ วีระพันธุ์ วีระ มุสิกพงศ์ สัมพันธ์ ทองสมัคร
สุธีร์ อัคราวิชัย สุรปณี ไกรฤกษ์ เกษม บุตรขุนทอง
มีชัย พันธุวร เทอดพงษ์ ไชยนิ่มพันธ์ ทองเส็ง ภูวิชัย
อุคม ฉาสุก พิภพ อะสีติรัตน์ ณรงค์ สุนทรวร
ชวน หลีกภัย ประยูรศักดิ์ ชลาชนเคชะ ประเสริฐ ท่งสี
พีระพงศ์ อิศรภักดี ส่งสุข ภักเกษม อำ ร่องเงิน
บุญเกิด หิรัญคำ แคล้ว นรปติ ประเทือง วิจารย์วีระชา

(ลงชื่อ) มุหนัน คอกโธสง เทียนชัย อุตัยวงศ์ จรุง ปรามวิบุตฺตุง ประมวล สภาวสุ
ประวิทย์ ศรีวัชรินทร์ ประทีป ทองคำใส นิยม วรปัญญา ผู้รับรอง
รับรองให้เสนอได้

(ลงชื่อ) คีตกฤษ์ ปราโมช
(หม่อมราชวงศ์คีตกฤษ์ ปราโมช)
นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

วันที่ ๓๓๐๓/๒๕๑๘ วันที่ ๑ ก.ค. ๒๕๑๘

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภาผู้แทนราษฎร

• กรกฎาคม ๒๕๑๘

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดนครบุรี พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดนครบุรีพร้อมทั้งบันทึกหลักการและเหตุผล

ข้าพเจ้าขอ เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดนครบุรี พ.ศ.

ฉบับนี้มาเพื่อได้ โปรดนำ เสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ได้แนบบันทึกหลักการ
และเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติมาพร้อมกับหนังสือแนบแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) เปรม มาลากุล ณ อยุธยา

(นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุตรดิตถ์

บันทึกหลักการและเหตุผล
 ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดฉะบุรี

พ.ศ.

หลักการ

ให้จัดตั้งจังหวัดฉะบุรีโดยแยกเขตฉะบุรี เขตบางกอกน้อย เขตบางกอกใหญ่ เขตคลองสาน เขตภาษีเจริญ เขตบางขุนเทียน เขตคลองสาน เขตราชบุรีบูรณะ และ เขตหนองแขม ออกจากกรุงเทพมหานคร แล้วรวมจัดตั้งเป็นจังหวัดฉะบุรี โดยเปลี่ยนเขตเป็นอำเภอ

เหตุผล

โดยที่ท้องที่กรุงเทพมหานครมีอาณาเขตกว้างขวาง มีประชาชนมากมาย เนื่องด้วยนำเอาธนบุรีซึ่งเดิมเป็นจังหวัดแยกกันต่างหาก เอามารวมกันเข้า ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๔ , ๒๕ และ ๓๓๕ โดยให้ชื่อเป็นกรุงเทพมหานคร กำหนดเป็นท้องที่นครหลวงไว้ แต่ในท้องที่ธนบุรีในประวัติศาสตร์เคยเป็นราชธานี หลังจากได้กอบกู้เอกราชมา และในขณะนี้ก็เป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นแยกต่างหาก จากกรุงเทพมหานครอยู่แล้ว ส่วนการจัดระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีอาณาบริเวณกว้างขวางทั้งสองฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ทำให้ขอบเขตการบริหาร กว้างขวางมากเกินไป ฉะนั้น เพื่อประโยชน์แก่การปกครองและ อำนวยความสะดวก ให้แก่ประชาชน และเพื่อรักษาเกียรติประวัติของราชธานีกรุงธนบุรี เดิมในอดีตตั้งกล่าวไว้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ไว้

รพ

พระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดธนบุรี

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่ เป็นการสมควรจัดตั้งจังหวัดธนบุรีขึ้นเพื่อประโยชน์แก่การปกครองและ
อำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดธนบุรี
พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่น ๆ ในส่วนที่
ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้
ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ให้แยกเขตกรุงธนบุรี เขตบางกอกน้อย เขตบางกอกใหญ่ เขต
คลองสาน เขตภาษีเจริญ เขตบางขุนเทียน เขตคลองสาน เขตราชบุรีบูรณะ และเขต
หนองแขม ออกจากกรุงเทพมหานคร แล้วรวมจัดตั้งเป็นจังหวัดธนบุรี โดยเปลี่ยนเขต
เป็นอำเภอ มีเขตท้องที่ตามเขตซึ่งกล่าวมาอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ และสิทธิของกรุงเทพมหานคร
ในส่วนที่เกี่ยวกับเขตตามมาตรา ๔ ไปเป็นของจังหวัดชลบุรี

มาตรา ๖ ให้บรรดาระเบียบ กฎ ข้อบังคับ และคำสั่งซึ่งใช้บังคับอยู่ในเขต
ตามมาตรา ๔ คงมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง

มาตรา ๗ การปฏิบัติงานเกี่ยวกับกรรมาธิการ การทะเบียน และการอื่น ๆ
ซึ่งปฏิบัติอยู่ในเขตตามมาตรา ๓ ให้ดำเนินไปเช่นเดิมจนกว่าจะมีการสั่งเปลี่ยนแปลง

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้ง **ผู้ซึ่งมีคุณสมบัติ**
ครบถ้วนตามกฎหมายว่าด้วยการ เลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด เข้าเป็นสมาชิกสภาจังหวัด
ชลบุรี ให้ครบจำนวนตามที่กฎหมายกำหนด ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครประจำเขต
ตามมาตรา ๔ พ้นจากหน้าที่ในวันเดียวกันกับวันที่แต่งตั้งสมาชิกสภาจังหวัดชลบุรี

ให้สมาชิกภาพแห่งสภาจังหวัดชลบุรีตามวรรคหนึ่ง สิ้นสุดลงในวาระแรก เมื่อ
ครบหนึ่งปี นับแต่วันที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้ง

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งโอนข้าราชการและลูกจ้าง ของ
กรุงเทพมหานครตามที่เห็นสมควร ไปเป็นข้าราชการและลูกจ้าง ขององค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดชลบุรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐ ให้โอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ ของกรุงเทพมหานคร ตามที่
รัฐมนตรีเห็นสมควร ไปเป็นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี **ภายใน**
หนึ่งร้อยแปดสิบวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๑ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการดำเนินการตามมาตรา ๘ มาตรา ๙
และมาตรา ๑๐ การบริหารราชการจังหวัดชลบุรี ให้คงดำเนินไปเช่นเดิมที่เป็นอยู่
ในวันใช้พระราชบัญญัตินี้ จนกว่ารัฐมนตรีจะมีการสั่งเปลี่ยนแปลง

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย **รักษาการตาม**
พระราชบัญญัตินี้

.....
.....

(ลงชื่อ) เปรม มาลากุล ณ อยุธยา

นิยม วรปัญญา

(ลงชื่อ) อุกมพร ขอเพิ่มกลาง

จรูญ กวานนท์

สถาปน ศิริจันทร์

บุญคุ้ม จันทรวรวิชัยวงศ์

แสวง ชวีชะระชุม

สุชุม เลาวณย์ศิริ

จรูญ ปราบริบูรณ์

สุนทร ยี่งนคร

ชาตุมุทต สุทธิรักษ์

ประพันธ์ อัมพช

ธเนศร เอียดสกุล

สม วาสนา

ปรีชา เพ็ชรสิงห์ ผู้เสนอ

ณอม แสงสุริยจันทร์

จำสืบเอก สมชาย อินทรารุช

ประยงค์ โมกขพันธ์

พิชัย ยันตะบุตรย์

ประมวล สภาวสุ

สมักร เจริญรัตน์

สง่า วัชรภรณ์

ปิยะฉัตร วัชรภรณ์

ชำนาญ บุคหนอง

ประทวน รมนยานนท์

ผู้รับรอง

(สำเนา)

วันที่ ๓๐๓๓/๒๕๑๘ วันที่ ๑ ก.ค. ๒๕๑๘

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ความมาก

สภาผู้แทนราษฎร

๓๐ มิถุนายน ๒๕๑๘

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดขอนแก่น พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมทั้งบันทึกหลักการและเหตุผล

ข้าพเจ้าขอ เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดขอนแก่น พ.ศ. ฉบับนี้
 มาเพื่อได้โปรดพิจารณาที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ได้แนบบันทึกหลักการและ
 เหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้มาพร้อมกับหนังสือแนบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ประเทือง คำประกอบ

(นายประเทือง คำประกอบ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดฉะบุรี

พ.ศ.

หลักการ

ให้จัดตั้งจังหวัดฉะบุรีโดยแยกเขตฉะบุรี เขตบางกอกน้อย เขตบางกอกใหญ่ เขตคลองสาน เขตภาษีเจริญ เขตบางขุนเทียน เขตคลองจั่น เขตราษฎร์บูรณะ และ เขตหนองแขม ออกจากกรุงเทพมหานคร แล้วรวมจัดตั้งเป็นจังหวัดฉะบุรี โดยเปลี่ยนเขต เป็นอำเภอ

เหตุผล

โดยที่ท้องที่กรุงเทพมหานครมีอาณาเขตกว้างขวาง และมีพลเมืองมาก โดยเฉพาะในเขตท้องที่จังหวัดฉะบุรีเดิม ส่วนใหญ่มีความเจริญไม่เหมาะสมที่จะจัดการบริหารแผนนครหลวงได้ ทั้งในประวัติศาสตร์ก็เคยเป็นราชธานี หลังจากการกอบกู้เอกราชสมภารจะรักษาไว้เป็นเกียรติประวัติแห่งการรวมกันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวของชาติไทย ดังนั้นเมื่อประกอบนโยบายแผนการปกครองและอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน และเพื่อรักษาเกียรติประวัติของราชธานีในอดีตดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดฉะบุรี

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งจังหวัดชลบุรีขึ้น เพื่อประโยชน์แก่การปกครองและ
อำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดชลบุรี
พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่น ๆ ในส่วนที่
ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้
ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ให้แยกเขตชลบุรี เขตบางกอกน้อย เขตบางกอกใหญ่ เขต
คลองสาน เขตภาษีเจริญ เขตบางขุนเทียน เขตคลองสาน เขตราชบุรีบูรณะ และเขต
หนองแขม ออกจากกรุงเทพมหานคร แล้วรวมจัดตั้งเป็นจังหวัดชลบุรี โดยเปลี่ยนเขตเป็น
อำเภอ มีเขตท้องที่ตามที่เขตดังกล่าวมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ และสิทธิของ
กรุงเทพมหานครในส่วนที่เกี่ยวกับเขตตามมาตรา ๔ ไปเป็นของจังหวัดชลบุรี

มาตรา ๖ ให้บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งซึ่งใช้บังคับอยู่ในเขต
ตามมาตรา ๔ คงมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง

มาตรา ๗ การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการภาษีอากร การทะเบียนและการอื่น ๆ
ซึ่งปฏิบัติอยู่ในเขตตามมาตรา ๔ ให้ดำเนินไปเช่นเดิมจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติ
ครบถ้วนตามกฎหมายว่าด้วยการ เลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด เข้าเป็นสมาชิกสภาจังหวัด
ชลบุรี ให้ครบจำนวนตามที่มีกฎหมายกำหนด ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

และให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครประจำเขตตามมาตรา ๘ พ้นจากหน้าที่ในวันเดียวกันกับวันที่แต่งตั้งสมาชิกสภาจังหวัดขอนแก่น

ให้สมาชิกภาพแห่งสภาจังหวัดขอนแก่นตามวรรคหนึ่งสิ้นสุดลง ในวันเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดขอนแก่น ในวาระแรกซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งโอนข้าราชการ และลูกจ้างของกรุงเทพมหานครตามที่เห็นสมควร ไปเป็นข้าราชการและลูกจ้างของกรมที่เกี่ยวข้องและขององค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นแล้วแต่กรณี ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการดำเนินการตามมาตรา ๘ และมาตรา ๘ การบริหารราชการจังหวัดขอนแก่นให้คงดำเนินไปเช่นแต่เดิมอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจนกว่ารัฐมนตรีจะมีการสั่งเปลี่ยนแปลง

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

(ลงชื่อ)	ประเทือง คำประกอบ	ปิยะ เกสรทอง	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	ถวิล พิบรมพิณฑร์	ประสงค์ วงษ์สุนทร	
	มานิต ไสยวิจิตร	ประวัติ เบ็ญรภาค	
	ศิริ พุ่งทอง	สุทิน ใจจิต	
	พชัย กาญจนาวุธชัย	เดชาทร เปี่ยมพงศ์สานต์	
	สุทิน กุญฑานนท์	วิรัช กุฑมาศ	
	แผน สิริเวชชะพันธ์	ประเสริฐ บุญสม	
	เจริญ ปรามณศักดิ์	สมบุญ บัณฑิต	
	สถาปน ศิริพันธ์	สุระ ชัยวิรัตน์	
	จรัญ วัฒนากร	อาคม สุวรรณเทพ	
	ประยูร สุรนิววงศ์	ถาวร นรปติ	ผู้รับร่าง

พลเรือเอก หลวงชลธารพฤติไกร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผม พลเรือเอก หลวงชลธารพฤติไกร สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ตามที่กระผมและคณะได้เสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.
 ๒๕๔๘ เข้าสู่สภาเพื่อพิจารณาในวันนี้รวม ๓ ฉบับ ดังที่ปรากฏตามระเบียบวาระแล้วนั้น
 กระผมขอพูดเรียนชี้แจงความมุ่งหมายโดยย่อของพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ เฉพาะข้อนี้
 สัมพันธ์กันอยู่เป็นดังนี้ คือการยกวางอาศัยหักล้างมีปรากฏอยู่ในระเบียบบริหารราชการ
 กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๘

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับแรกเรียกว่าร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
 กรุงเทพมหานคร สารสำคัญก็คือกำหนดชื่อ เขตและแขวงที่อยู่ในสังกัดกรุงเทพมหานคร
 โดยเฉพาะคือไม่มีเขตและแขวงของกรุงเทพมหานครรวมอยู่ด้วย หมายความว่าเขตและแขวงที่
 ไม่มีชื่อปรากฏย่อมจะต้องไปอยู่กรุงเทพมหานครต่อไป

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับที่สองจัดตั้งกรุงเทพมหานครเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นโดย
 ยกเป็นร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ในรูปแบบลักษณะเดียวกัน
 กับของกรุงเทพมหานคร

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับที่สามเป็นร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่บางส่วนของ
 กรุงเทพมหานครไปเป็นของกรุงเทพมหานคร

ร่างพระราชบัญญัตินี้ทั้ง ๓ ฉบับนั้นเมื่อพิจารณาแก้ไขเห็นชอบแล้ว กรุงเทพมหานครจะมี
 การปกครองในรูปแบบเดียวกันกับการปกครองกรุงเทพมหานคร แต่แยกออกไปเป็นอิสระ
 ทั้งนี้เป็นการขอเรื่องเพื่อทำความเข้าใจกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย เป็นเบื้องต้น
 ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ยังมีสาระสำคัญบางประการ
 ที่จะต้องยกขึ้นมากล่าวเป็นหลักการคือต้องการให้กรุงเทพมหานครได้มีการปกครองเป็นอิสระโดย
 ลำพังไม่รวมอยู่กับกรุงเทพมหานคร เช่นที่เป็นอยู่ในเวลานี้ และในขั้นนี้เป็นหลักการที่สำคัญ
 ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ต่อไปนี้กระผมจะเรียนให้ทราบถึง

เหตุผลที่เสนาอรรังพระราชบัญญัติดังกล่าวมาแล้วนั้นว่ามีและเป็นมาดังต่อไปนี้

๑. นับตั้งแต่ได้มีการปฏิวัติเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๘ หัวหน้าคณะปฏิวัติได้ประกาศยกเลิกเฟื้องถอนรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๑๑ ความสิ้นสุดของรัฐสภาและคณะรัฐมนตรีก็สิ้นสุดไปด้วย คงเหลือแต่คณะปฏิวัติบริหารราชการแทน และเริ่มต้นด้วยคำประกาศของคณะปฏิวัติประกาศเป็นฉบับ ๆ นับตั้งแต่ฉบับที่ ๑ ถึงฉบับที่ ๓๒๔ เป็นฉบับสุดท้ายประกาศของคณะปฏิวัติทุกฉบับถือ เป็นกฎหมายบังคับโดยสมบูรณ์ สรุปแล้วกฎหมายที่เกิดจากประกาศของคณะปฏิวัติบางฉบับได้เป็นไปคามความต้องการที่เกิดขึ้น โดยโมหจริตของคณะปฏิวัติ โดยเฉพาะที่ยกมากล่าวในที่นี้ก็คือประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๔ ให้รวมจังหวัดพระนครและธนบุรี เป็นหนึ่งจังหวัด เรียกว่านครหลวงกรุงเทพธนบุรี มีสภาจังหวัดของนครหลวงกรุงเทพธนบุรีให้เรียกว่า "สภานครหลวงกรุงเทพธนบุรี" ประกาศเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๑๘ ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๕ ประกาศรวมเทศบาลให้เทศบาลนครกรุงเทพและเทศบาลกรุงเทพธนบุรีเป็นเทศบาลนครหลวง ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๑๖ มีประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๐๕ โดยอ้างหลักการ เหตุผลเพื่อความก้าวหน้าต่อไปอีกให้เรียกนครหลวงประเทศไทยว่า "กรุงเทพมหานคร" กรุงเทพมหานครมีสภากรุงเทพมหานคร สำหรับตำแหน่งของบุคคลที่จะบริหารนั้นไม่ขอกล่าวในที่นี้ ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ที่ต้องการจะกล่าวในที่นี้และชี้ให้เห็นว่าคำว่า "กรุงเทพธนบุรี" หายไปไหน ก็ไม่ทราบหายไปอยู่ที่ไหน ทั้งนี้ขอจะหาคำตอบได้ว่ากรุงเทพธนบุรีนั้นหายไปหรือหมดไป เพราะว่าท่านผู้มีอำนาจมีโมหจิตหลงเห็นผิดเป็นตอบเพื่อที่จะรวมอำนาจไว้ให้อยู่ในมือของคณะปฏิวัติ โดยมีใครระลึกรังถึงประวัติศาสตร์ของชาติไทยเลย จึงขอยกมากล่าวโดยย่อที่สุดดังนี้ สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี พ.ศ. ๒๓๑๐ ถึง พ.ศ. ๒๓๒๕ พระเจ้าตากทรงนิมิตไปว่า พระเจ้าแผ่นดินองค์เก่า ๆ แห่งกรุงศรีอยุธยา มาขับไล่จึงไต่ขอพหมาตั้งราชธานีขึ้นใหม่อยู่ที่กรุงธนบุรี ทำพิธีปราบดาภิเษกเป็นกษัตริย์ไทยองค์ที่ ๑๗ ทรงพระนามว่า สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี และได้ทรงพระราชทานเมืองใหม่ว่า กรุงธนบุรีศรีมหาสมุทร ซึ่งเรียกย่อว่ากรุงธนบุรี การที่ชื่อกรุงธนบุรีต้องเงี่ยหายไปเป็น

เวลานั้นเกือบ ๘ ปีนั้น เป็นเพราะผู้มีอำนาจบังอาจยกเลิกเทิดทูนพระบรมราชโองการ
 ซึ่งพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ
 "กรุงธนบุรี"
 สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีได้ทรงกอบกู้ประเทศไทยให้ได้เป็นเอกราช และสืบเนื่องต่อกันมา
 จนถึงปัจจุบันเป็นเวลา ๒๐๘ ปีแล้วและทางราชการได้สร้างอนุสาวรีย์เป็นเครื่องหมาย
 ไว้ที่วงเวียนใหญ่ไว้เป็นที่เคารพสักการะอยู่ทุกวันนี้ นั้นเป็นการยืนยันว่า คำว่า
 "กรุงธนบุรี" จะสูญเสียหายไปจากความทรงจำของประชาชนชาวไทยไม่ได้และโดยเฉพาะ
 ชาวธนบุรีทั้งหลายกำลังต้องการให้โลกกลับมาโดยเร็ว ท่านประธานสภาที่เคารพ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ตามที่กระผมและคณะได้มีความเห็นร่วมกันเสนอร่าง
 พระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ เพื่อแยกเอากรุงธนบุรีออกไปจากกรุงเทพมหานครนั้น ไม่ใช่
 เฉพาะแต่ผู้ที่เป็นชาวธนบุรี เท่านั้น มีชาวพระนครเห็นด้วย เห็นดีเห็นชอบ ผู้หนึ่งคือ
 นายคำรง อัทธพิพัฒน์ ขอประทานโทษที่ได้ออกนาม และได้เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงไขว่
 ยกร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับให้แล้วเสร็จตามเวลาที่ต้องการได้ และอยู่ในพรรค
 เดียวกันก็จริง แต่กระผมต้องขอขอบคุณนายคำรง อัทธพิพัฒน์ ไว้ ณ ที่นี้เป็นอย่างมากด้วย
 ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายกระผมรู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่มี
 คณะเพื่อนสมาชิกต่างพรรคอีก ๒ พรรคได้เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดธนบุรีด้วย
 ได้ว่าท่านสมาชิกทั้ง ๒ คณะนี้มีความเห็นของตอกกันและด้วยความเจตนาดี กระผมก็ขอ
 ถึงโอกาสขอพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ทั้งหลาย กระผมขอความกรุณากรรมวณเวลาอีกเล็กน้อย คือเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๗ กรกฎาคม
 ๒๕๐๘ นี้ นายพีร บุนนาค ขอโทษที่ต้องออกนามอีกได้จัดการให้มีการปราศรัยและพูดถึง
 เรื่องจังหวัดธนบุรีและชาวธนบุรี ที่วงเวียนใหญ่ กรุงเทพมหานคร กระผมได้รับเชิญไป
 ร่วมในงานนั้นด้วย ซึ่งเริ่มต้นตั้งแต่เวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา วันนั้นเป็นวันอาทิตย์มีคนน้อย
 แต่พูดไป ๆ มีผู้แวะฟังมากจับทุกที จนมีคำจำกัดก็มากมากขึ้น ผู้เขาทั้งหลายคนอาสา
 เข้าขอพูดบ้าง และพูดถึงเรื่องต้องการให้จังหวัดธนบุรี ก็คือกรุงธนบุรีโลกกลับไปเป็น

เมืองหลวงเดิม ไม่ต้องการรวมอยู่กับกรุงเทพมหานคร เช่นที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ ทั้งนี้ยอมเห็น
การแสดงให้เห็นความต้องการของประชาชนชาวธนบุรี กระทบจึงขอฝากท่านสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร ได้โปรดพิจารณาด้วยเหตุผล และสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติที่เสนอนี้ด้วย
ทั้งนี้ เป็นเหตุผลที่สำคัญประการหนึ่ง

เหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือกรุงธนบุรีถูกกลืนเข้าไปอยู่ในกรุงเทพมหานคร เป็นเวลา
นานเกือบ ๔ ปี ไม่มีอะไรดีขึ้น มีแต่เสื่อมโทรมลงทุกที ภูคดองต้นเขิน นำเนาแห้ง
ยุ้งฉาง ถนนหนทางสกปรกเป็นต้น จึงขอความเห็นใจจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย
อีกครั้งหนึ่ง ได้ช่วยพิจารณาสนับสนุนด้วย ขอขอบคุณครับ

นายพีร ภูนาศ (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ท่านพี่น้องชาวธนบุรีซึ่งกำลังรอตั้งอยู่ในฐานะเป็นเจ้าของดินแดนดินไทย ก่อนก่อนกรรม
ต้องขอกราบขอพระคุณบรรดาเพื่อนผู้แทนราษฎรในสถาบันแห่งนี้ กระทบถือว่ากฎหมาย
ฉบับที่เราร่วมกันมานี้จะ เป็นของท่านผู้หนึ่งผู้ใดก็ตาม ท่านทั้งหลายนี้แม่เต่างพรรคกลางพวก
แต่กระทบคิดว่า เป็นที่นายยึด เป็นอย่างยิ่งว่าธาตุแท้ของนักการเมืองนั้น เมื่อออกมารับ
ตรงกันแล้ว เขาจะหันหน้าเข้าหากัน เพราะฉะนั้นในการเซ็นรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ก็ตาม ธรรมดาตามข้อบังคับหรือตามรัฐธรรมนูญ เราใช้สมาชิกเพียง ๒๐ คนก็พอ
แล้วสำหรับร่างกฎหมายที่กระทบและโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทบจะออกกล่าวนี้ได้แน่ คือ
ท่านพลเรือเอกผู้เขา พลเรือเอก หลวงชดธรรพพิไลโร เจ้ากรุงธนบุรี และเป็นผู้มี
ความหยิ่งในศักดิ์ศรีของบ้านเกิดเมืองนอน ท่านหลวงชดธรรพ ๗ ผู้นี้ เมื่อวันที่กระทบไป
พูดที่วงเวียนใหญ่ซึ่งประชาชนเขาจัดให้ วันนั้นเขาจะไปจะตกมากก็ตาม แต่พอตอนค่ำเขา
คนก็มากขึ้น ๆ วันนั้นยัง เลี้ยงมีงานของบรรดาพรรคการเมืองทั้งหลาย ซึ่งเป็นพรรคใหญ่
ต้องไปปราศรัยเกี่ยวกับ กทม. ผู้ที่กระทบกราบสนิทดและเคารพที่ส่วนนั้น คือ พลเรือเอก
หลวงชดธรรพพิไลโรท่านได้หาสังฆารฉันทน์ของบ้านนี้ไปพบและไปปราศรัยกับประชาชน
สิ่งนี้กระทบอยากจะกราบเรียนต่อไปนี้ กระทบใครจะขอเรียนให้ท่านประธานได้โปรด
ทราบว่า บัดนี้กฎหมายที่เสนอเขารวกัน หลักใหญ่ก็คือว่าต้องการจะแยกกรุงธนบุรีนี้ เอา

หลักใหญ่มาผูกกับก้อนในเรื่องรายละเอียดต่าง ๆ นั้น กระผมคิดว่าเราจะผูกกันให้หลัง
 กระผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่มีคำว่าฝ่ายคน ไม่มีคำว่าฝ่ายสนับสนุน แต่เป็นกฎหมาย
 ของคนไทยทั้งชาติ นั่นก็หมายความว่าทุกคนในที่นี้มีความเห็นของตงกันที่จะเทิดทูน
 พระบรมเชษฐาภคินีขององค์พระมหากษัตริย์ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช กษัตริย์
 พระองค์ท่านใดทรงมีพระมหากรุณาธิคุณต่อชาติไทยอย่างเป็นทางการเป็นอันพอ เพราะว่าสามารถ
 กอบกู้เอกราชของชาติไทยมา กระผมมีความยินดีอยู่ บุคคลที่อยู่ในประวัติศาสตร์หลาย
 จังหวัดจะขอร่วมอภิปรายในวันนี้ด้วยอย่างจังหวัดจันทบุรีก็ดี นั่นก็เป็นเรื่อง เป็นเมือง
 ประวัติศาสตร์ที่สมเด็จพระเจ้าตากสินได้ไปกระทำการกอบกู้เอกราชมา กระผมใคร่
 จะขอรวบรวมเรียนต่อประธานและที่ประชุมนี้ว่า กระผมมีความรู้สึกภาคภูมิใจอยู่สำหรับ
 พรรคการเมืองใหญ่ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพรรคประชาธิปัตย์ก็ดี พรรคเกษตรสังคมก็ดี
 พรรคแนวร่วมและพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย มีชื่ออยู่ในที่ที่นั่งนี้ครับ เพราะฉะนั้น
 กระผมคิดว่ากฎหมายในหลักการแล้วที่จะแยกจันทบุรีนั้นเป็นเรื่องเกียรติภูมิของชาติไทยและ
 เป็นสิ่งที่จะต้องจารึกไว้ในประวัติศาสตร์ กระผมพูดเช่นนั้นก็เพราะว่าในระยะของ
 การกอบกู้เอกราชภายหลังที่เราต้องสูญเสียเอกราชไปแล้วนั้น ได้มีการพลิกแผ่นดินขึ้นมา
 โดยเร็วที่สุดในการที่จะกลับคืนความเป็นเอกราชมาสู่ชาติไทย สมเด็จพระเจ้าตากสิน-
 มหาราช พระองค์กอบกู้ชาติไทยมารวมกับพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ทั้ง ๒
 พระองค์นี้ก็ได้สร้างเมืองขึ้นมา ๒ เมือง ในรัชสมัยของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชนั้น
 อย่างที่หลวงชลธารพศิโกกรทวนได้พูดไปนะครับ ไททรงพระสุบินแล้วก็มาสร้างกรุงธนบุรี
 ขึ้นมา หลังจากนั้นมาแล้วพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ซึ่งพระองค์ได้เคย
 กู้ชาติกูบ้านกูเมืองร่วมกับสมเด็จพระเจ้าตากสินมา พระองค์ก็ได้มาสร้างกรุงเทพมหานคร
 อมรินทร์โกสินทรขึ้น อันนี้เป็นการแสดงให้เห็นว่าในประวัติศาสตร์นั้นต้องรักษาไว้ซึ่ง
 ประวัติศาสตร์ของชาติไทย เรามีเมืองอยู่ ๔ เมือง ซึ่งเป็นเมืองหลวงในสมัยอดีต
 และปัจจุบันนี้

๑. กรุงสุโขทัย

- ๒. กรุงศรีอยุธยา
- ๓. กรุงธนบุรี และ
- ๔. กรุงเทพมหานครอมรรัตนโกสินทร์

ท่านเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติที่รักเคารพทั้งหลาย ทำไมเล่าครับจึงได้มีบุคคล
เพียงกลุ่มเดียวบังอาจมาลอบประวัติกาศตร์ของชาติไทยไป นั่นคือเอากรุงธนบุรีไปไหนครับ
เอามาผนวกกันเพื่อที่จะให้เป็นไปตามความต้องการของบุคคลเหล่านั้นเท่านั้น กระทบ
จะไม่พูดสำหรับบุคคลที่หมกมุ่นไปแล้ว เพราะเป็นวิสัยมารยาทในทางการเมือง
แต่กระแวมคึกฉาบรุมในที่ที่กระทำไปนั้น ถ้าไม่เป็นการถูกต้องแล้ว ผู้ที่ท่านนั้นเกี่ยวนี้ไม่มี
แผนดินจะอยู่ กระแวมก็ว่าอันนี้อาจจะเป็นกรรมส่วนหนึ่ง กระแวมจึงคิดว่าบัดนี้ครับ
เพื่อที่จะให้ชาติบ้านเมืองได้ดำเนินไปเข้าสู่ในสภาวะปกติ องค์พระสยามเทวาธิราช
องค์พระมหากษัตริราชทุกพระองค์นั้น ที่มีคุณงามความดีต่อชาติบ้านเมือง ท่านอย่าถือว่า
วิญญานของท่านที่ได้สิ้นไปแล้วนั้นจะไม่คุ้มครองชาติไทย เพราะอย่างนั้นใครที่ไปทำอะไร
ผิด ๆ เข้า มันจึงได้มีเหตุการณบ้านเมืองที่เกิดขึ้น ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่รักเคารพ
ทั้งหลาย กระแวมก็พยายามต่อสู้เรื่องเอากรุงธนบุรีคืนมาตั้งแต่สมัยรัฐบาล ฯพณฯ สัตยา
ธรรมศักดิ์ ซึ่งในตอนนั้นกระแวมทำบันทึกถึงรัฐบาล ถึง ฯพณฯ ในฐานะนายกรัฐมนตรี
 ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีสัตยาธรรม ได้มีบันทึกตอบหนังสือของกระแวมไปและก็นอกว่าได้ส่งเรื่องนี้
ไปยังกระทรวงมหาดไทย เห็นชอบด้วยที่จะให้พิจารณาตามนี้ กระแวมก็ส่งเรื่องนี้ครับ
เอาสำเนาให้ครับเก็บเอาไปให้ดูอีกทีหนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในขณะนั้น
อย่าให้กระแวมเอ่ยชื่อเลยครับ มีแต่เป็นมารยาทในทางการเมือง ท่านไม่ได้แยแส
และกัสถานิติบัญญัติในขณะนั้น กระแวมก็ออกหนังสือความเวียนมาใส่ไว้ตามรั้งนกด่าง ๆ
ให้เจ้าหน้าที่สถานีเพื่อที่จะขอความกรุณาให้บรรดาสมาชิกสถานีนิติบัญญัติในขณะนั้น ให้ได้
เห็นใจเอืกรับ ว่าควรที่จะแยกเสียกรุงธนบุรี เพราะมันเป็นเมืองหลวงของพระมหากษัตริราช
มาก่อน แล้วยังเป็นเมืองในประวัติศาสตร์ แต่ไม่ได้มีผู้ที่อยู่ในสภาวะนั้นซึ่งเป็นสภาแต่งตั้ง
ได้มีความเข้าใจดี มีความเห็นหรือมีเชื้อไขคอประชาน ก็กระแวมอย่างน้อยที่ได้สงสัย

ความคิดเห็นมา บัดนี้ถึงเวลาแล้วครับ สถานี้เลือกมาจากประชาชน เราจะทำอะไร
 เพื่อประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชนสักอย่างหนึ่ง กระผมจึงดำเนินการที่จะ
 เอาเรื่องขึ้นมาสู่สภา ในวันนั้นกระผมขอกราบเรียนต่อที่ประชุมว่า การร่างกฎหมายนั้น
 กระผมทำโดยพลการ และก็ไม่เสนอเข้ามาใน ประกาศของคณะปฏิวัติในการรวมเขต
 อาณาเขตตั้งแม่น้ำเจ้าพระยาของจังหวัดพระนครและธนบุรี เข้าเป็นหน่วยปกครอง หน่วย
 เดียวกัน เริ่มด้วยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๔, ๒๕ แต่เมื่ออ่านไป ๆ มันไปเจอ
 ฉบับ ๓๓๕ เข้าอีก เพราะฉะนั้นในวันนั้นกระผมคิดว่าเมื่อมันเป็นความไม่รอบคอบเพียงพอ
 การเสนองานเมืองนี้หรือดำเนินการทางการเมืองนั้น เราจะต้องยื่นอุบายเหตุผล
 ในวันนั้นกระผมขอขอบคุณท่านอดีตรัฐมนตรีของพรรคประชาธิปัตย์ คุณดำรง อัครวิวัฒน์
 ท่านมากกว่า คุณศิริ อันนี้ก็มีมากขอให้ออนไปแล้วมาร่างร่วมกันและจะออกมาให้พร้อมมูลที่สุด
 กระผมคิดว่าเมื่อเห็นทั้งหลายมีความเห็นสอดคล้องกันอย่างนี้ กระผมจึงได้ถอนร่างฉบับนั้น
 และคุณดำรงได้ถูกขึ้นเกิดมาจับมือกับกระผมเพื่อให้เห็นว่าสจริตของนักการเมือง ลากแต่
 ของนักการเมือง เมื่อมีอุบายตรงกันแล้ว เราร่วมกันได้ครับ ในเรื่องความสำคัญของ
 ชากีบ้านเมือง เพราะฉะนั้นกระผมขอขอบคุณคุณดำรง ในนามพรรคประชาธิปัตย์ไว้ ณ
 โอกาสนี้ด้วย ส่วนบรรดาเพื่อนสมาชิกทั้งหลายแต่ละพรรคนั้น กระผมขอกราบขอพระคุณ
 ท่านที่ท่านได้ให้ความกรุณา เป็นผู้ร่วมเสนออุบายบ้างและเห็นรับรองร่างกฎหมายนี้ กระผม
 คิดว่าร่างกฎหมายของกระผมฉบับนี้เห็นกันหลายพรรคครับ ความจริงต้องการ ๒๐ คน
 เราได้ประมาณ ๖๐ กว่าคน เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอกราบขอคุณบรรดาเพื่อนสมาชิก
 ทั้งพรรคฝ่ายค้านทุกพรรคและสหพรรคของเราไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย กระผมจะขอ
 ประทานเสนอเหตุผลในบางประการสั้น ๆ ในการที่กระผมจำเป็นต้องมาเห็นต่อ
 ร่วมเสนอกฎหมายฉบับนี้ร่วมกับคุณหลวงชอธารพฤติไกรนั้นก็เพราะว่า ใ้ก่อนคุณดำรงสำคัญ
 ของกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับที่ได้เสนอมานี้กับพร้อมมูลจริง ๆ และโดยเฉพาอย่างยิ่ง
 อย่างเมื่อตะกั้นในการยกมือขึ้น เพื่อที่จะให้เลือกเอาว่าจะพิจารณารวมหรือไม่นั้น กระผม
 จำเป็นจะต้องยกมือว่าควรพิจารณา เพราะว่าคุณการเห็นตั้งไว้ กระผมไปเห็นข้อ

รวมกัน และกระผมรวมแล้วด้วย กระผมจะเห็นเป็นอย่างอื่นไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็จำเป็น
 ที่จะต้องสนับสนุนกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับนี้ และก็กระผมเชื่อเหลือเกินครับ ในหลักการใหญ่ ๆ
 ที่เรารวากันนั้นก็คือว่าเราต้องการจะแยกธนบุรี เมื่อต้องการจะแยกธนบุรี ทุกคนมีความเห็น
 สอดคล้องต้องกันหมด กระผมคิดว่าคงจะไปกันได้ กระผมจะเสนอเหตุผลบางประการสั้น ๆ
 แล้วต่อไปกระผมเชื่อว่าคงดำรง ซึ่งเป็นตัวเรี่ยวตัวแรงในการร่างกฎหมายฉบับนี้ คงจะได้
 เอากฎหมายของท่านไปมาให้สภานี้ได้พิจารณาต่อไป กระผมอยากจะอธิบายเพียงสั้น ๆ
 คือ ๑. กระผมบันทึกไว้อย่างนี้ กรุงเทพมหานคร เป็นศูนย์กลางทางประวัติศาสตร์ของชาติไทย
 ที่สำคัญ กล่าวคือนอกจากจะเคยเป็นราชธานีในอดีตแล้ว ยังเป็นส่วนที่จะทำให้สามารถ
 ระลึกถึงวีรกรรมอันกล้าหาญของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช วีรกษัตริย์ผู้ทรง
 กอบกู้เอกราชของชาติไทยมา ในภาวะที่เมืองไทยขณะนั้นตกอยู่ในความระส่ำระสายและ
 แดกแยกเป็นก๊กเป็นเหล่า ดังนั้นถ้าไม่มีเหตุผลหรือความจำเป็นอย่างที่สุดแล้ว ก็ไม่ควรจะให้
 ชื่อธนบุรีไม่ยอมให้ชื่อธนบุรีต้องเลื่อนหายไป เพราะเมื่อเอ่ยคำว่า "ธนบุรี" ทุกคนจะนึก
 ถึงราชธานีเดิม ซึ่งประกอบกับวีรกรรมของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งในยามที่สภาพการเมืองปัจจุบันทำให้มีการแบ่งแยกเป็นกลุ่มเป็นก๊กเป็นเหล่า ซาก
 การประสานร่วมมือซึ่งกันและกัน การกระทำให้เกิดความรู้สึกร่วมกันว่าเกิดมาเป็น
 คนไทยร่วมกัน ยอมที่จะกอดคอกันเมื่อมีภัยมาถึงชาติบ้านเมือง ขอให้เหตุการณ์ตาม
 ประวัติศาสตร์ และเป็นส่วนช่วยอันสำคัญยิ่งทำให้เกิดความสามัคคีในชาตินี้เป็นหลักสำคัญ
 กระผมใคร่จะขอกราบเรียนว่า สำหรับในด้านเกี่ยวกับการปกครอง อยากจะกราบเรียน
 ต่อสภาว่า ทางด้านที่จะปกครองนั้น เขตพื้นที่ปกครองของกรุงเทพมหานครในปัจจุบันนี้
 มีอาณาเขตกว้างขวางเกินไป ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดิน และไม่
 สามารถสนองบริการต่อประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังปรากฏเป็นปัญหาที่เห็นชัดแจ้ง
 อยู่ในปัจจุบันนี้ จึงควรที่จะแบ่งแยกพื้นที่ปกครองออกเป็น ๒ ส่วน เพื่อให้สามารถจัด
 ระเบียบบริการ ให้บริหารราชการแก่ประชาชนให้ดียิ่งขึ้นไป ทางด้านลักษณะแตกต่าง
 กระผมคิดว่าควร รวมพระนครและธนบุรี เข้าเป็นกรุงเทพมหานคร โดยมีเหตุผลว่าเป็น

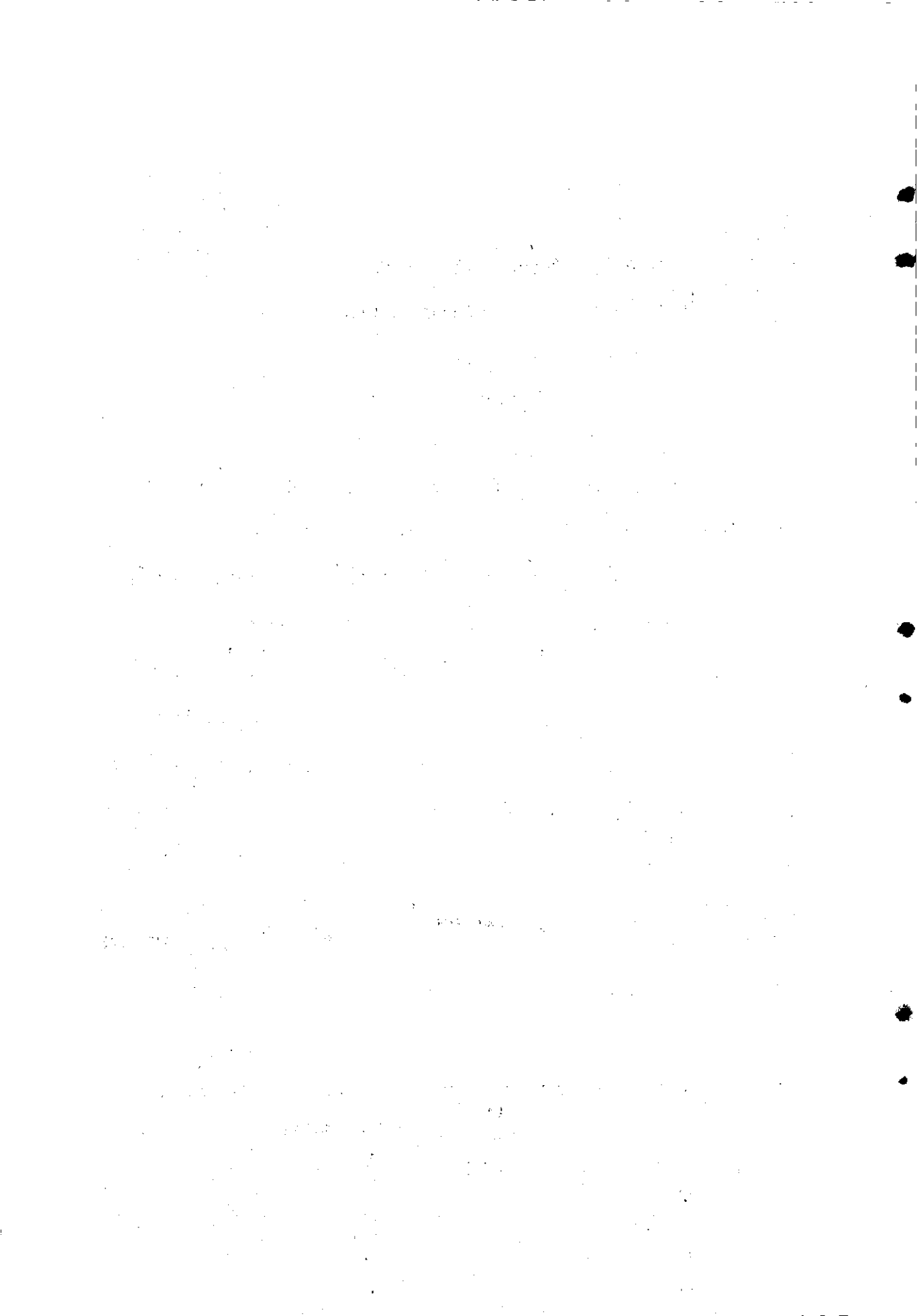
ที่ซึ่งมีลักษณะความเจริญใกล้เคียง รวบรวมประชาชนมีการเคลื่อนย้ายชายเทไปมา
 ซึ่งกันและกันนั้น ธรรมดาดีกว่าเหตุผลอันนี้ไม่เพียงพอ เพราะว่าถ้ามองกระทำเช่นนี้ธรรมดา
 คิดว่าไม่เป็นการถูกต้องสำหรับชนบุรี โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ที่มีความเจริญ ซึ่งมิได้อยู่
 เฉพาะเขตอันใน และเป็นพื้นที่ส่วนน้อยไม่ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ธรรมดาจะขอกราบเรียน
 ดังนี้ ของพื้นที่ชนบุรีทั้งหมดเท่านั้น ก็พื้นที่เป็นเขตในชั้นใน ก็คือบางกอกน้อย
 บางกอกใหญ่ กอองसान ชนบุรี มีพื้นที่รวมประมาณ ๔๓,๘๕๐ ตารางกิโลเมตรเท่านั้น
 ส่วนเขตที่ออกไปอำเภอต่างนอก เช่น หนองแขม คลองจั่น บางขุนเทียน ภาษีเจริญ และ
 ราษฎร์บูรณะ นั้น มีพื้นที่รวมกันประมาณถึง ๔๐๕,๕๕๕ ตารางกิโลเมตร และลักษณะ
 ความเจริญและความเป็นอยู่ของประชาชน ถ้าเป็นเขตชั้นในมีลักษณะชุมชนแบบเมือง
 แต่ถาเป็นเขตชั้นนอกจะมีลักษณะชุมชนแบบชนบทกึ่งกว่านั้นที่จะให้รูปลักษณะการปกครอง
 เป็นแบบเมืองหลวง เช่นกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นเขตที่มีเมืองมากกว่าพื้นที่ก้นบ่อ จึงเห็นว่า
 เป็นการไม่ถูกต้องเป็นการรวมอำนาจในการปกครอง ผิดนโยบายของรัฐบาลในการที่จะ
 กระจายอำนาจการปกครองนี้ไปสู่ทั่วประเทศ ธรรมดาจึงไม่เห็นชอบด้วยในการ
 แสดงออกเช่นนี้ ธรรมดาคิดว่าในปัญหาเกี่ยวกับที่ธรรมดาได้อภิปรายมาโดยย่อนี้ เชื่อว่า
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายขอได้โปรดสำนักด้วยครับว่าการจะกระทำการอะไรง่าย ๆ
 นั้น ถ้าหากว่าเกี่ยวกับเรื่องประวัติศาสตร์ เรื่องของชาติบ้านเมืองนั้น ผู้บริหาร
 ชาติบ้านเมืองจะต้องคิดโดยรอบคอบ ถึงความต้องการของประชาชน และสิ่งใดที่เป็น
 สมบัติของเขานั้น เขาชอบรักและหวงแหน เพราะฉะนั้นธรรมดาจะยกตัวอย่างง่าย ๆ ว่า
 สมัยที่กรุงธนบุรีพ้นจากสภาพความเป็นเมืองหลวงในสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช
 มาแล้ว ธรรมดาอยากจะกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า ราชวงศ์จักรีซึ่งแต่พระบาทสมเด็จพระ
 พระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมาจนถึงในหลวงรัชกาลปัจจุบันมีถึง ๕ รัชกาล พระองค์ยังไม่ไป
 แต่ละองค์ คงทิ้งสภาพกรุงธนบุรีนั้นไว้เพื่อจะรักษาไว้ซึ่งประวัติศาสตร์ว่า เมืองธนบุรีนี้
 เคยเป็นเมืองหลวงของมหาราชมาแล้ว เจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดินยังไม่กระทำ เพราะฉะนั้น
 บุคคลธรรมดาสามัญธรรมดาไปกล่าวกระทำอย่างนี้ ธรรมดาคิดว่าเป็นการกระทำที่เหมือน

ต่อจิตใจคนไทยทั้งชาติ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องชาวนครบุรี ในด้านประวัติศาสตร์
 กระผมก็ได้ทราบเรียบร้อยแล้วในแง่ของความรู้สึกในแง่ของจิตใจ สิ่งเหล่านี้กระผมจึงใคร่
 ขอประทานบารมีให้เพื่อนร่วมสภาทั้งหลายได้โปรดเถิดครับว่า ฎหมายฉบับนี้ เราจึงมา
 รวมกันเป็นเจ้าของทั้งสภา กระผมขอกราบขอพระคุณท่านและขอให้ระลึกว่า ในหลวง
 องค์ปัจจุบันนี้เสด็จทุกปีนครบุรีที่อนุสาวรีย์สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชนั้น แสดงถึงว่า
 พระองค์ต้องการที่จะไม่ให้มีการแบ่งแยกขึ้นในเมืองไทยเรา จึงมีความรู้สึกอันหนึ่งครับว่า
 สิ่งใดที่ควรกระทำ และสิ่งใดที่ควรระวังไว้ก็ควรระวังไว้ อย่าให้เกิดความแตกแยก
 เกิดความรู้สึกระหว่างพระนครกับนครบุรี ในแง่ของการปกครองนั้น ความแอกข์ของ
 จังหวัดพระนครนี้มีอยู่มาก แวกก็เจริญอยู่ในอำเภอเมืองไม่ก็อำเภอ นี้พูดถึงพระนคร
 ง่าย ๆ ครับ แลอำเภออื่นนอกออกไปจะเป็นบางกะปิออกไปนะ เป็นเมืองมีหนึ่งเอาเข้า
 มารวม ความเจริญในพระนครยังแบ่งไปไม่ทั่ว ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย แล้วยัง
 โลกโมโหสันเอานครบุรีเข้ามาให้เป็นเมืองเอกแทน ธรรมชาตินครบุรีคนไทยที่ได้อันกรับ
 เมื่อรวมกัน นำมาถ่วงเป็นเมืองเอกแทนนี้แหละครับนำความเสื่อมโทรม นำความวิบัติมาสู่
 ประเทศไทย เรื่องราวจึงได้เกิดขึ้น กระผมอาจจะเป็นคนหัว เก่า แลว่ากระผมคิดว่า
 อันใดที่บรรพบุรุษพ่อแม่ปู่ย่าตาทวดรักษาไว้ให้เราเห็น เราเป็นลูกหลานควรจะต้อง
 ความกตัญญูเพื่อที่จะรักษาสิ่งเหล่านั้นไว้ให้เป็นมรดกตกทอดไปชั่วความอายุรอดของชาติไทย
 กระผมขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภามุแทนราษฎร : ประเด็นก็มีอันเกี่ยวเท่านั้นแหละ

นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา พรรคสยามใหม่จากจังหวัดอุตรดิตถ์ ความจริงแล้วตาม
 ประวัติศาสตร์จังหวัดนครบุรี และความเป็นมาต่าง ๆ ของจังหวัดนครบุรี และความสำคัญของ
 จังหวัดนครบุรี ความเกี่ยวข้องกับจังหวัดพระนครนั้น ก็มีเพื่อนสมาชิกเป็นผู้ที่เสนอร่าง
 พระราชบัญญัติร่วมกันกับกระผมถึง ๕ ฉบับนี้ได้ออกไปแล้วสองท่าน ก็รู้สึกว่าคุณค่า
 ต่าง ๆ นั้น ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ออกไปแล้วเสียเกือบจะจนหมดแล้ว กระผมเองก็อยาก

จะกล่าวเสริมเพื่อเจตนากรมของร่างพระราชบัญญัติของกรม และของคณะกรรมการ
 กระทั่งของเพื่อนสมาชิกของพรรคประชาธิปไตยและพรรคเกษตรสังคม ก่อนหน้านั้นกรมเอง
 ก็ใคร่จะขอทราบเรียนพี่น้องชาวจังหวัดขอนแก่นไว้ก่อนว่า ซึ่งกระผมนี้ในฐานะเป็น
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดอุดรคติลในจังหวัดภาคเหนือ แต่ทำไมจึงจะมาคิดแยก
 และจัดตั้งจังหวัดขอนแก่นขึ้น พี่น้องจังหวัดอุดรคติลของกรมก็คงจะแปลกใจ แต่
 ผู้แทนราษฎรตามกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นคือผู้แทนของประชาชนชาวไทย สิ่งใดที่เป็นความ
 ต้องการของประชาชน สิ่งใดที่จะเป็นความปรารถนาของประชาชนส่วนใหญ่ และความ
 ถูกต้องที่ถูกต้อง ความไสยศาสตร์ก็ ความประวัติศาสตร์ก็ ความเกียรติประวัติของ
 พระมหากษัตริย์ พระเจ้าตากสินมหาราชก็ และตามระบอบการปกครองแบบระบอบ
 ประชาธิปไตยก็ เพื่อนสมาชิกแห่งสภาอันทรงเกียรตินี้คงทราบแล้วว่า ร่างพระราชบัญญัติ
 ทั้ง ๕ ฉบับนี้ ทำไมจึงมีเจตจำนงอันเดียวกัน คือเราต้องการจะแบ่งเอาจังหวัดขอนแก่น
 ที่ได้ถูกกลืนมาเกือบ ๔ ปีแล้ว ทั้งที่เพื่อนสมาชิก คือ พลเรือเอก หลวงวฒนวรพฤติไกร
 โลกสว่างไว้แล้ว กรมเองตามประวัติศาสตร์ก็ไม่อยากจะทำว่า จังหวัดขอนแก่น
 มีความเป็นมาอย่างไร เพราะเพื่อนสมาชิกก็โลกสว่างไปหมด ด้วยเหตุผลที่กระผมจะใคร่
 ขอทราบเรียนท่านประธาน ไท่ทราบว่ประวัติศาสตร์ของประเทศไทยเกี่ยวกับจังหวัด
 ทั้งสองที่เคยเป็นเมืองหลวงมาแล้วถูกกลืนหายไป และเป็นการแสดงให้เห็นว่าเป็นการ
 ทำลายประวัติศาสตร์ไทย และชื่อเมืองหลวงเดิมด้วย ทั้งที่เมืองหลวงทั้งสองเมืองนี้
 เป็นการเชิดชูเกียรติในทางประวัติศาสตร์มาอย่างดียิ่ง และอีกประการหนึ่ง จังหวัด
 พระนครนั้นก็มิใช่เขตอาณาบริเวณกว้างขวาง ทำให้การปกครอง เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง
 บ้านเมือง ก็กรุงเทพรมหานครก็แค่นี้ทั่วถึงกัน เพราะก่อนจะมีการรวม ๒ จังหวัด
 เข้าด้วยกัน การบริหารงานของแต่ละจังหวัด ก็ยังไม่สามารถจัดทำได้เรียบร้อยทั่วถึงได้
 ดังจะเห็นได้เช่นการสาธารณสุขโรคได้แก่ไข้พระป่า ไข้ป่า การสาธารณสุข โรงพยาบาล
 สภากาชาดหรือสภาเทศบาลยังไม่สามารถที่จะขจัดปัญหาต่าง ๆ เมื่อรวมกันโดยมี
 การบริหารแต่ฝ่ายเดียวแล้วการจักราษาการบริหารย่อมทำให้ตีหัวไปไม่ได้ ยิ่งไปกว่านั้น

พ่อแม่พี่น้องในวั้นั้น ความจริงแล้วกระผมตั้งใจว่าจะไปในวั้นั้น แต่เนื่องจากติดธุระ
 ทางคานอื่น แต่ถึงกระนั้นก็ตามกระผมมีความระวาระวักขุติในการจัดแยกจังหวัดชลบุรี
 ออกไปจากกรุงเทพมหานครนั้นก็จะเข้าสู่สภาเร็ว ๆ นี้ ตรงตามเป้าหมายของประชาชน
 ของพวกแม่พี่น้องชาวจังหวัดชลบุรี และกระผมก็ใคร่ขอกราบเรียนเพื่อนสมาชิกก็คงจะ
 เห็นพ้องต้องกันว่าเราไม่ใช่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัด ที่เราได้รับเลือกตั้งมา
 แต่เพียงจังหวัดเดียวเท่านั้น สิ่งใดที่เป็นความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ในจังหวัดใด
 ก็ก็ตาม กระผมขอแนะนำเตือน เพื่อนสมาชิกของกระผมก็จะมีได้นิ่งๆ ภายก็พยายามที่จะ
 เสนอร่างกฎหมายให้ตรงตามเป้าหมายความต้องการและความผาสุกของประชาชนส่วนใหญ่
 กระผมขออธิบายเพียงแค่นี้ก่อน ขอขอบพระคุณครับ

นายปรีชา เพ็ชรสิงห์ (เคย) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติ กระผม ปรีชา เพ็ชรสิงห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย กระผมเป็นผู้หนึ่ง
 ที่มีโอกาสได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแยกจังหวัดพระนครซึ่งมีชื่อว่า กทม. ให้จังหวัดชลบุรี
 แยกตัวออกไปจาก กทม. ที่กระผมกล่าวแล้ว ที่ของชาวกรุงธนบุรีที่รัก กระผมอยู่ทาง
 ภาคอีสานจนเหนือสุดที่จังหวัดเลย หากไม่ได้ออกกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา หากแต่ว่า
 ผู้แทนราษฎรของประเทศไทยทุกท่าน ๒๒๕ คน รับผิดชอบทั่วประเทศ ขอไปรักที่ของ
 ได้รับทราบด้วย กระผมเองมีบ้านอยู่ที่กรุงเทพมหานครและเคยไปอยู่ที่จังหวัดชลบุรี เป็นเวลา
 ตั้ง ๒ เดือน การปกครองท้องถิ่นของกรุงเทพฯ และกรุงธนบุรีนั้น ยังเป็นไปไม่ทั่วถึง
 ในตรอกในซอยต่าง ๆ ถ้าฝนตกลงมา ยังละอะเทอะถึงกว่าหัวเมืองอื่นก็ยังมีบางซอยเข้าไป
 ในซอยมีใจผู้ร้าย ประชาชนไม่กล้าเดินผ่านก็ยังมี เพราะเหตุใด ผู้ที่ครองอำนาจ
 เมื่อสมัยที่นานมาแล้ว กระผมจะไม่ขอกล่าวชื่ออะไร ได้รวบรวมทั้ง ๒ จังหวัดเข้าพระยา
 คือกรุงเทพมหานครและชลบุรี เข้ามารวมกันเข้าเป็น กทม. ผลอันที่จะเกิดขึ้นคือ
 การรวมอำนาจในทางการเมืองยุคเมืองมองในทางประวัติศาสตร์แล้ว จะเสียภาพพจน์ของ
 ประวัติศาสตร์แห่งชาติไทย ซึ่งเราได้ศึกษาเจ้าเรียนมาตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ ๔ นี้จะกระรับ
 เป็นเหตุผลที่ทำให้ผมสำนึกอยู่ตลอดเวลา ในเมื่อเราสามารถบริหารท้องถิ่นยังไม่ได้ได้รับ

ความสะดวกหรือความสมบูรณ์ของสุขเพียงพอ เหตุใดเล่าถึงเอาพระนครธนบุรีมารวมกัน และจะมองในทางอีกด้านหนึ่งก็เห็นว่าสมัยนี้ซึ่งเป็นที่รัฐบาลของหม่อมราชวงศ์ถนัดศรี ปรมาโฆส ในกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นได้เขียนไว้ว่าจจะกองกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น แต่การรวมอำนาจขึ้นมากหรือเข้ามาใน กทม. นั้นมันก็เป็นวิธีที่ขัดกับรัฐธรรมนูญตามหมวด ๕ มาตรา ๒๑๕ มาตรา ๒๑๖ มาตรา ๒๑๗ ซึ่งกฎหมายรัฐธรรมนูญได้เขียนไว้ชัด จะกองให้เจ้าหน้าที่หรือเจ้าของท้องถิ่นมีการปกครองตนเอง แล้วเลือกผู้แทนของเขามาบริหารกันเอง นี่เป็นวิธีที่มองเห็นได้ชัดซึ่งหากว่ารวม กทม. พระนครและธนบุรีอยู่รวมกันแล้วก็จะขัดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ กระผมเองในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรแห่งจังหวัดเลย มองเห็นความสำคัญในประเด็นนี้เป็นหลัก ถึงได้ร่วมกันร่างกับคุณเปรม มาลากุล และคุณสม วาสนา และเพื่อนสมาชิกอีก ๑ คนรวม ๔ ท่านแล้วไปร่วมกับร่างพระราชบัญญัติของทานุญมีเกียรติพรรคประชาธิปัตย์อีกรวมจำนวน ๕ ฉบับด้วยกัน แต่ผมจะชี้ให้เห็นว่าผู้แทนราษฎรที่อยู่พื้นที่ไหนหรือบางร่างของท่านหลวงชดชวาทฤทธิไกรนั้น เป็นการร่างที่ไม่เหมือนกับของ คุณเปรม มาลากุล นะครับ ขอประณามให้พิจารณาให้ถี่ถ้วนครับ ท่านผู้แทนราษฎร เพราะว่าของ คุณเปรม มาลากุล ร่วมกับคุณปรีชา เสงี่ยมิ่งนั้นเป็นการแยกออกไปเป็นจังหวัดพระนคร เป็น กทม. และกับ ไม่ติดกันอย่างนั้นครับ เป็นจังหวัดโดยให้เขามีการ เลือกตั้งของเขาต่างหาก ต้องให้เขามีผู้ว่าราชการจังหวัดของเขา ต้องให้เขาเลือกนายกเทศมนตรี ให้เขาเลือกสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลของเขาให้พิจารณาให้ถี่ถ้วน มันผิดกันที่ตรงนี้ เพราะฉะนั้นในทางประวัติศาสตร์และในทางกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ตลอดทั้งการบริหารราชการแผ่นดิน มันมีความสำคัญและจะขัดกันหมด และถ้าหากว่ามีการแยกจังหวัดธนบุรีออกจาก กทม. แล้ว จะทำให้การปกครองท้องถิ่นของจังหวัดธนบุรีนั้นคล่องตัวขึ้นไปอีก ความเจริญนั้นจะนำไปสู่พี่น้องชาวธนบุรี แล้วจะทำให้ประชาชนในภูมิภาคส่วนนี้ซึ่ง เป็นเมืองหลวงในทางประวัติศาสตร์ มีความเจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้นไป ผมค่อยแจกนาดีในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรของประเทศไทย เพื่อสักก็สภาอภิธานแห่งจังหวัดเลยนั้น มีความเต็มใจอย่างยิ่งที่อยากจะเห็นกรุงธนบุรี

นี้เป็นจังหวัดชนบุรีเหมือนเดิมในประวัติศาสตร์ครับ กระผมขอพูดสั้น ๆ แก่ได้รับ

นายประเทือง คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานสภาที่เลาฟ และ
ท่านสมาชิกผู้เกียรติ กระผม ประเทือง คำประกอบ พรรคเกษตรสังคม แห่งจังหวัด
นครสวรรค์ กระผมเองก็เป็นผู้หนึ่งที่ได้อ่านร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดชนบุรีขึ้นมา
ร่วมกับคุณบุญจะ เกสรทอง หลักการของเราก็เห็นว่าจังหวัดชนบุรีนี้เคยเป็นจังหวัดเก่าแก่
และเคยเป็นราชธานี กระผมเองก็ได้รับการร้องเรียนจากบรรดาชาวชนบุรีที่มีความประสงค์
ที่ต้องการแยกชนบุรีออกจากกรุงเทพมหานคร และแยกเขตชนบุรี เขตบางกอกน้อย
เขตบางกอกใหญ่ เขตคลองสาน เขตภาษีเจริญ เขตบางขุนเทียน เขตตลิ่งชัน
เขตราชบุรีบูรณะ และเขตหนองแขม ออกจากกรุงเทพมหานคร จัดตั้งเป็นจังหวัดชนบุรี
เช่นเดิม โดยเหตุผลก็ว่าท้องที่กรุงเทพมหานครนั้นที่เอามารวมเป็นกรุงเทพมหานคร
โดยผนวกเอาจังหวัดชนบุรีเก่าเข้ามานั้นมีอาณาเขตกว้างขวาง การปกครองก็ไปอย่างไม่
ทั่วถึง โดยเฉพาะเขตจังหวัดชนบุรี เก่านั้นถ้าเอาที่เจริญหรือเขตที่เจริญเพียง ๓ - ๔
อำเภอ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๐ เพอร์เซ็นต์ของชนบุรีเก่าเท่านั้นเอง ส่วนเขตชั้นนอกซึ่งมี
หนองแขม ราชบุรีบูรณะตลิ่งชันก็ยังไม่เป็นสภาพเหมือนจังหวัดทั่ว ๆ ไปในประเทศไทย ความ
เจริญก็ยังไม่ค่อยมีและพื้นที่ส่วนใหญ่ก็เป็นพื้นที่สวนผลไม้ ฉะนั้นเมื่อผนวกเข้ามาอยู่ใน
กรุงเทพ ฯ แล้วความเจริญก็กระจายไปไม่ทั่วถึง อันนี้ละครับก็เป็นเหตุผลที่ว่าชาวชนบุรี
อยากจะขอแยกชนบุรีออกเป็นจังหวัดออกไปจากกรุงเทพมหานคร และโดยเฉพาะชาวชนบุรี
มีความภูมิใจของตัวเองมากในฐานะที่เป็นราชธานีเก่าสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสิน ที่
กอบกู้เอกราชของชาติ เมื่อ พ.ศ. ๒๓๑๐ อันนี้ละครับก็เป็นความภูมิใจของชาวชนบุรี
อยากจะรักษาสื่อชนบุรีนี้ไว้ให้ใหญ่กับประเทศไทย เพราะว่าป็นราชธานีเก่า ชาวชนบุรี
เกรงว่าถ้าหากว่าความคานวณกับกรุงเทพมหานครแล้วที่ชนบุรีเมื่ออีก ๒๐ - ๓๐ ปีต่อไปก็จะ
เลือนหายไปดังเช่นเมืองหริภุญชัย หรือเมืองไชยปราการ เวลานี้เราก็ไม่สามารถจะรู้ว่า
อยู่ที่ไหน ชาวชนบุรีมีความภูมิใจอยากจะให้เป็นชาวชนบุรีอย่างเดิม เป็นจังหวัดชนบุรี
เพื่อรักษาประวัติศาสตร์และการรวมหัวใจชาติไทยอันนี้ละครับ กระผมก็มีเหตุผลอย่างนี้

สาเหตุที่กระผมเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดชลบุรีนี้ ก็เนื่องจากจังหวัดที่กราบเรียน
 มาแล้วได้รับการร้องเรียนจากประชาชนทางชลบุรีเป็นอย่างมาก และโดยเฉพาะ
 การปกครอง ความเจริญที่กรุงเทพมหานครรวมเข้ามานั้นภาวการณ์ต่าง ๆ ก็เก็บเข้ามาที่
 กรุงเทพมหานคร การกระจายความเจริญไปก็ไม่ได้ทั่วถึง โดยเฉพาะอย่างกรณีที่มี
 การผันเงินคราวที่แล้ว เขตอำเภอชั้นนอกที่เป็นอำเภอเก่า ๆ ก็ไม่ได้รับการผันเงิน
 ไปช่วย ท่านนายกรัฐมนตรีก็มีความปรารถนาที่จะให้การผันเงินไปสู่ทุกตำบล ชาวชลบุรี
 แดบหนองแวม คลังชันก็ไม่ได้รับเงินค่าบดละ ๕ แสนบาทก็ไม่ได้ช่วยและกรุงเทพมหานคร
 ก็ไม่เคยหยิบยื่นอะไรไปให้เขา เขาก็ยังอยู่ในสภาพเช่นเดิม ฉะนั้นชาวชลบุรีจึงมี

ความปรารถนาที่จะแยกชลบุรีเกาะนี้ออกไปเป็นจังหวัด มีลักษณะการปกครองเป็นจังหวัด
 เหมือนจังหวัดทั่วไปในประเทศไทย สำหรับทางก้านประวัติศาสตร์หรือทางก้านอื่น ๆ ก็มี
 ท่านสมาชิกโคกกลาวอภิปรายมานานแล้ว ว่ากระผมเองก็มีความเห็นว่าสถานที่นี้คงจะมี
 ความเห็นที่ว่าเราควรที่จะแยกชลบุรีออกไปเป็นจังหวัด ส่วนการปกครองเป็นลักษณะใดนั้น
 กระผมก็คิดว่าสถานที่นี้จะได้พิจารณาว่าจะเป็นกรุงชลบุรี หรือว่าจะเป็นจังหวัดชลบุรีก็อยู่ใน
 คุณุทธิกิจของสถานที่ กระผมก็ใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานสภาและสมาชิกทุกท่านว่า ขอได้
 โปรดพิจารณาจากกฎหมายฉบับนี้เพื่อแยก จัดตั้งจังหวัดชลบุรีออกไปให้สมเจตนารมณ์ของ
 ประชาชนชาวจังหวัดชลบุรีด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีแต่เสียงสนับสนุนทั้งนั้น คุณพรรตติพา

นางพรรตติพา วัชโรบล (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ที่ฉัน

พรรตติพา วัชโรบล พรรคประชาธิปัตย์ การเสนอร่างพระราชบัญญัติแยกชลบุรีนี้ ก็ฉันก็
 รู้สึกว่าทุกพรรคคงจะสนับสนุน ซึ่งคุณพี่ ส.ส. สุพรรณบุรีเองก็ได้พูดแล้วว่าสภาแห่งนี้เป็น
 สถานที่เรารวมกันทำงานกันไต่บาง มีอะไรจะรวมกันไม่ได้เลย และที่ฉันเองก็มีอุดมคติใน

การทำงานและเข้ามาเล่นการเมืองในคราวนี้ว่า เรานั้นเข้ามาเล่นการเมืองเพื่อรับใช้
 เป้าหมาย มีได้รับใช้ตำบลตลอดหรือรับใช้หัวหน้าพรรคการเมืองหนึ่งพรรคการเมืองใด
 ฉะนั้นร่างพระราชบัญญัตินี้ก็จะจะเป็นนิติอันดีและเป็นตัวอย่างแก่สถานที่ ให้ทำงาน

รวมอุคมกคติดต่อไป ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่เหตุผลและหลักการอันหนึ่งก็คือจะแยกชนบุรี
 ออกจากฝั่งกรุงเทพฯ ๗ นี้เป็นหลักสำคัญ เหตุผลทางด้านประวัติศาสตร์นั้นเพื่อนสมาชิก
 พรรคประชาธิปัตย์ ท่านสมาชิกอาวุโสของเรา คุณหลวงชอธารพฤติไกรและเพื่อนสมาชิก
 อื่น ๆ ก็ทำให้เหตุผลไปแล้วทางด้านประวัติศาสตร์ ซึ่งตัวมันเองก็เห็นด้วยและจะไม่ขอ
 กล่าวซ้ำเหตุผลทางด้านอื่นก็คือว่าหลังจากที่กรุงธนบุรีได้ถูกรวมเข้ามาเป็นกรุงเทพมหานคร
 นี้แล้วนั้น ชาวฝั่งธน ๗ มีความรู้สึกทะลักทะขวางใจเสียเหลือเกิน อย่างน้อยที่สุดข้อก็
 ทำให้ทางเขาไม่เกิดความเคยชิน ความไม่เคยชินอันนี้เกิดขึ้นก็ตั้งแต่วางผังไม่ใช้ชาวฝั่งธน ๗
 เท่านั้น คงจะเป็นทั้งประเทศไทยซึ่งเคยเขียนเจกหมายไปถึงชาติพี่น้องหรือเพื่อนฝูง
 ในฝั่งธนบุรีนั้น เวลาลงท้ายจะเขียนจังหวัดคงธนบุรีทุกครั้งไป เป็นความเคยชินอย่างนั้น
 และบ่อย ๆ เหตุผลทางด้านการบริหารนั้น ชาวฝั่งธน ๗ ซึ่งมีความน้อยเนื้อต่ำใจทางด้าน
 ความเจริญต่าง ๆ นั้น เป็นเวลานาน และรู้สึกว่าจะถ้าหากว่าใครรวมเข้าไปแล้วนี้
 คงจะทำให้ดีขึ้นบ้าง ถึงแม้จะเสียความรู้สึกทางด้านจิตใจ แต่การริเริ่มทางความเจริญ
 นั้นคงจะเจริญขึ้นบ้าง แต่ความจริงนั้น ท่านประธานที่เคารพ ความจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่
 ความลำหลังของธนบุรียังเป็นอย่างเก่า ยังอยู่สภาพเก่า ยังอยู่สภาพเก่า ถนนที่
 เชื่อมหน้าซุทธาที่ผูกติดถนนประชาธิปไตย และถนนเพชรเกษมถัดมา และหลังจากนั้น
 ก็มีถนนแควบางขุนนนท์ซึ่ง เป็นถนนของท่านผู้มีอำนาจบาตรใหญ่เท่านั้นเอง นอกจากนั้นแล้ว
 ไม่มีถนนอะไรที่ขึ้นเลย ถนนชอกตวนช้อยต่าง ๆ ไม่มีถนนที่จะเป็นปูชนียมณฑล อัยยาวแต่
 ซิมณฑลเสริมเหล็กเลยนะกะ เว้นถนนที่เป็นสะพานพาดกระเถาะระกะ คีตันเคยกราบเรียน
 กับท่านพี่ของชาวฝั่งธน ๗ มาแล้วว่า ทำไมฝั่งธน ๗ นี้มีขโมยโจรมากมาย อันหนึ่งก็คือ
 ว่าตำรวจนั้นไล่จับขโมยไม่ทันกะ ขโมยวิ่งหลบเข้าไปในซอยซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินวิ่งได้
 เร็วกว่าตำรวจแล้วไม่หกล้ม ตำรวจวิ่งไล่จับไป จับไปจับมาโดนขโมยจับเพราะไปหกล้ม
 ในซอย อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นความไม่เจริญความน้อยเนื้อต่ำใจนี้มีอยู่ในประชาชน
 ชาวฝั่งธน ๗ และมีอยู่ในข้าราชการในเทศบาลเป็นอย่างมาก แม้กระทั่งคนกวาดถนน
 ซึ่งเคยมากวาดถนนเป็นประจำหน้าบ้านของคีตันก็เคยบ่นแหมอก คุณครับเป็นความจริงนะครับ

ผมนี้พอใจเหลือเกิน แม้กระทั่งภาษาชะกวดดนมไม่กวดกัมถึงโดยฉงของฝั่งชน ฯ ยังไม่
เหมือนของฝั่งโน้นเลยครับ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นความน้อยเนื้อต่ำใจนี้ที่ฉันคิดว่า
ไม่ควรจะปล่อยให้หมักหมมกันไปนาน ควรถึงคราวแล้วที่เราจะช่วยกัน ขณะนี้เราเป็น
ที่ทราบอยู่แล้วว่าประชาชนคนไทยนั้นไม่มีความสุขเลย มีแต่ความห่วงใย บ้างก็ตก
ระกำลำบาก บ้างก็ยากจน บ้างก็เป็นหน่วยงานราชการบ้านเมือง ไม่ทราบว่า จะเป็นอย่างไร
ต่อไป อันใดที่เป็นความสุขอย่างน้อยที่สุดก็หาดีกว่าว่างพระราชาบัญญัตินี้ได้ผ่านไปในวัน
ผลประโยชน์ที่เห็นชัด ๆ ในวันนี้คือความสุขทางใจละ ความสุขทางใจของท่านพี่น้อง
ชาวฝั่งชน ฯ อย่างน้อยความสุขทางใจนั้นได้ไปแล้ว อันใดที่เป็นความสุข อันใดที่เป็น
สิ่งปรารถนาของประชาชนก็ฉันคิดว่าสภาแห่งนี้ไม่ห่วงแทน สภาแห่งนี้พร้อมที่จะตอบสนอง
สิ่งนั้นแก่ประชาชนอย่างแน่นอน เหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือ ศักดิ์ในกรอຍากจะกรวยเวียน
ท่านพี่น้องชาวกรุงเทพมหานครและชนบุรี ซึ่งขณะนี้กำลังฟังการปราศรัยอยู่ว่าการ เสนอ
ร่างพระราชบัญญัติแยกฝั่งชน ฯ ออกจากกรุงเทพมหานครนั้นมิได้หมายถึงมีผลถึงการ
เลือกตั้ง กทม. คราวนี้ในวันที่ ๑๐ สิงหาคมนี้ ท่านยังต้องไปออกเสียงเลือกตั้งผู้ว่า ฯ
และสมาชิกสภากรุงเทพมหานครตามเคย การเสนอร่างพระราชบัญญัติแยกอันนี้ ถ้าหากว่า
ผ่านพ้นไปในวันนี้แล้ว เราจะมีเทศบาล ซึ่งจะอนุโลมใหญ่ ๆ และรองผู้ว่า ฯ
และสมาชิกได้ทำงานต่อไป ถ้าหากได้รับเลือกตั้งอาจจะเป็นผู้หนึ่งหรือสองปี และที่
ท่านสมาชิกสุพรรณบุรีได้พูดว่าร่างพระราชบัญญัติ ๕ ฉบับนั้นนี้มีหลักการเหมือนกัน ก็ฉัน
อยากจะใคร่ขออีกสักนิดเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักการของพรรคประชาธิปัตย์นั้น นอกจากที่เรา
จะแยกชนบุรีออกไปแล้ว เรายังคำนึงถึงขบวนการชนบุรีให้เท่ากับกรุงเทพมหานครตาม
รัฐธรรมนูญ ซึ่งกำหนดเอาไว้ในนี้ก็ชนบุรีนั้นจะต้องมีผู้ว่า ฯ ที่มาจากการเลือกตั้ง จะต้อง
มีสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง มีทุกอย่างเหมือนกับฝั่งกรุงเทพมหานครนี้อย่างแน่นอน คงจะไม่มี
ดิคนะคะ เพราะฉะนั้นฉันขอรบกวนเรียนสั้น ๆ เพียงเท่านี้ละ ขอขอบพระคุณ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุกิจจิตต์ เขียว ไม่ได้ฟังความที่คุณแม่ก็ทำไม่ได้
นายสุกิจจิตต์ จำปีทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
สุกิจจิตต์ จำปีทอง ส.ส. กรุงเทพมหานคร กระผมก็เป็นผู้เสนอรวมในร่างพระราชบัญญัติ

แยกชนบุรีหนึ่ง กระณมอยากจะชอกราบเรียนท่านประธานว่าสิ่งที่กระณมได้มีประสบการณ์
 มาโดยเฉพาะกระณมก็เป็น ส.ส. ที่ได้รับเลือกมาจากในเขตของจังหวัดชนบุรีเดิม
 คือเขต ๕ กระณมเองนั้นกระณมมีความปรารถนาที่อยากจะกราบเรียนท่านเพื่อนผู้แทนใน
 สถานี้ควรวา ท่านผู้แทนในสถานี้หลายพรรคด้วยกันได้กรุณาสนับสนุนและเสนอร่าง
 พระราชบัญญัติแยกจังหวัดชนบุรีนี้ ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ให้สถานี้ได้มีความสัมพันธ์กลมเกลียวกัน
 ในระหว่างร่างพระราชบัญญัตินี้ ชาวชนบุรีนี้ได้เรียกร้องกันเหลือเกินที่อยากจะให้แยก
 จังหวัดชนบุรีกับสู่สภาพเดิมของเขา ซึ่งในระยะ ๔ ปีที่แล้วมานั้น ชนบุรีนี้ได้ถูกยุบเข้ามา
 รวมเป็นกรุงเทพมหานคร กระณมไม่อยากจะกล่าวในคำประวัติศาสตร์ เพราะในคำ
 ประวัติศาสตร์นี้ทางท่าน ส.ส. ๓ - ๔ ท่านก็ได้อภิปรายกันมาแล้วสำหรับในเรื่อง
 เกี่ยวกับจังหวัดชนบุรีนั้น แต่เดิมมาก็ไม่ได้รับพระมหากรุณาธิคุณสักเท่าไรนัก ก็รู้สึกว่าจะ
 ไม่ค่อยได้รับความเป็นธรรมเท่าใดนัก สำหรับในส่วนกลางที่ทางรัฐบาลได้งบประมาณไป
 กระณมอยากจะชอกราบเรียนท่านประธานว่า ชนบุรีมีอยู่ด้วยกัน ๕ อำเภอ ถ้าจะเรียก
 ความเหมาะสมนี้ตามกฎหมาย กทม. ก็เรียกเป็นเขต ๕ เขตนี้ ท่านประธานที่เคารพ
 ท่านจะเห็นว่าจังหวัดชนบุรีนี้ส่วนใหญ่เป็นนาเป็นส่วน และก็มีคลองเป็นจำนวนมากมาย
 เหลือเกิน ส่วนถนนนั้นรู้สึกว่าจะน้อยกว่าคลองเป็นจำนวนมากประชาชนที่อยู่ในจังหวัดชนบุรี
 ส่วนใหญ่ก็ได้ประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม พวกพี่น้องที่เขาได้ทราบร่างพระราชบัญญัติ
 ที่พรรคประชาธิปัตย์ร่วมกับเพื่อนพรรคอื่นได้เสนอกันมารวมกัน ๕ ฉบับนี้ เขารู้สึกมี
 ความยินดียินดีเหลือเกินที่เขาจะได้เห็นสภาพชนบุรีของเขาได้กลับมาเป็นสภาพจังหวัดชนบุรี
 เดิม หรือจะเรียกว่าเป็นกรุงชนบุรีตามประวัติศาสตร์นั้น การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
 เมื่อสมัยที่ยังเป็นจังหวัดชนบุรีเดิมนั้นก็ไม่ค่อยได้รับความเป็นธรรมเท่าไรนัก กระณมอยาก
 จะกราบเรียนท่านประธานว่าจะยกตัวอย่างสัก ๒ - ๓ อย่าง คือในด้านภาษี ภาษีค้อเลื่อน
 ซึ่งจังหวัดชนบุรีนี้เราได้มีส่วนแบ่งไปจากจังหวัดพระนครเพียง ๑ ต่อ ๙ เท่านั้น และ
 กอมาในขณะนั้นเราเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม และในขณะนั้นกระณมก็เป็นสมาชิก
 สภาจังหวัดชนบุรีด้วยผู้หนึ่ง กระณมและผู้วาราชการจังหวัดจึงได้มีการปรึกษาหารือและมี

การครองกันจนในที่สุดก็ได้เงินเพิ่มมาเป็น ๑ ต่อ ๔ ค่าเฉลี่ยแล้วก็ได้ประมาณปีละ ๕ ล้านบาท สำหรับภาษีอื่น ๆ นั้น เช่นภาษีโรงเรือน ซึ่งกระทรวงการคลังแบ่งมาให้อีกปีหนึ่งก็จะได้ประมาณไม่เกิน ๑๐ ล้านบาท เงินอุดหนุนต่าง ๆ ที่ได้รับเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๕ นี้ยังพระนครถ้าจะเปรียบเทียบกับกันแล้ว ถ้าหากว่าตั้งพระนครทำงาน ๗ ชั้น หรือถนน ๗ สาย ตั้งขมูร์นั้นจะโคถนนเพียง ๑ สายเท่านั้น งบประมาณเห็นว่าสิ่งเหล่านี้เราก็ไม่ได้รับความเป็นธรรมคาโดยตลอด และเป็นที่ยึดแล้วว่า ขมูร์นี้ยังมีสภาพพื้นที่เป็นป่าประชาชนส่วนใหญ่ที่อยู่ในเขตท้องที่อำเภอบางขุนเทียน อำเภอภาษีเจริญ และอำเภอหนองแขม อำเภอคลองตัน อำเภอรามบุรีบูรณะ ๔ อำเภอนี้ ท่านประธานที่เคารพ ถ้าไปเห็นสภาพประชาชนที่อยู่กันด้วยความลำบากยากแค้นแล้ว ท่านจะมีความรู้สึกวาประชาชนที่อยู่ในเขตนั้นไม่มีอะไรที่เขาได้รับการบริการจากส่วนกลางของรัฐเลยหรือการบริหารของกรุงเทพมหานครที่อยู่ปัจจุบันนี้ บูดาราชการจังหวัดก็ไม่เคยผ่านเข้าไปดูความทุกข์ยากของเขา งบประมาณจะยกตัวอย่างว่า มีคลองทั้งสิ้นประมาณ ๓๐๐ - ๔๐๐ คลองนี้ เรา จะได้รับการบูรณะ โคงประมาณไปขุดคลองปีหนึ่งได้เพียง ๔ - ๕ คลอง และคลองหนึ่งก็จะได้เงินเป็นจำนวนหมื่นเท่านั้น งบประมาณจะเรียนท่านประธานตรง ๆ ว่าขาดการเหลียวแลเป็นอย่างยิ่ง ไม่ได้รับการสนใจเลย ชาวบ้านที่อยู่ในกรุงเทพมหานครหรือในเขตที่กระผมเรียกว่าอำเภอภาษีเจริญ อำเภอบางขุนเทียนนั้น ชาวบ้านไม่เคยเห็นไฟฟ้าก็มีครับ ไฟฟ้ายังไม่ถึงเขา กระผมจะยกตัวอย่าง หมู่บ้านใหญ่ที่สุดในเขตท้องที่อำเภอบางขุนเทียน ค่าบดแสมค่า ไม่มีไฟฟ้าใช้ ไม่มีน้ำประปาใช้ ไม่มีอะไรสักอย่างที่จะบริการให้เขา ของงบประมาณขุดคลองมากไม่ได้ เมื่อสมัยก่อนนั้นทางส่วนจังหวัดเคยให้งบประมาณขุดคลอง ๕ ปีต่อ ๑ ครั้ง ๕ ปีต่อ ๑ ครั้งนั้นก็ให้มาคลองหนึ่ง ถ้าจะคิดเป็นเส้น ราคาเส้นละประมาณ ๕๐๐ บาทเท่านั้น ก็เพียงแต่เอาคนไปไทย ๆ แล้วก็ลอกคลองไปปะข้าง ๆ เสร็จแล้วโคลนเลนเหล่านั้นมันก็ไหลลงมาอยู่สภาพเดิมอีก ขณะนี้ลำคลองต่าง ๆ นี้ดินเขินไปหมดแล้ว ยังไม่มีงบประมาณเข้าไปช่วยเหลือเขาเลย เขาได้ร้องทุกข์มาอยู่เสมอ กระผมรับเรื่องอย่างนี้ไว้ประมาณ ๑๐๐ กว่าเรื่อง แล้วเสนอไปทางกทม. ก็อาจจะได้ในปี ๒๕๑๕ นี้บางเป็นบางขึ้นบางราย งบประมาณจะขอทราบเรียนว่า

ในด้านสาธารณูปโภคต่างๆ นั้นมันไม่ได้รับความเป็นธรรมแล้ว สิ่งที่ยังจะต้องให้เขาได้รับ
 บริการก็คือ น้ำประปาที่ไม่เคยมีที่จะออกไปถึงอย่างอำเภอทองเขมนี้ก็ไม่ มี นอกจาก
 ไปเจาะน้ำบาดาล แล้วก็แจกจ่ายกันไปให้เท่านั้นเอง ก็ไม่ได้รับความสะดวกอะไร
 เท่าที่ควร อำเภอบางขุนเทียนก็เช่นเดียวกัน ปีหนึ่ง ๆ ตั้งงบประมาณขุดน้ำบาดาลไว้
 เสร็จแล้วขุดน้ำบาดาลก็ไม่ได้ออก เพียงแต่ขุดไว้แล้วก็ให้ชาวบ้านไปเอา หรือต่อท่อไปบ้าง
 เพียงกิโลเมตรสองกิโลเมตรเท่านั้น จังหวัดธนบุรีนี้เป็นจังหวัดที่กว้างใหญ่ไพศาล มี
 เนื้อที่ติดต่อกับทะเล จังหวัดธนบุรี มีทะเลระดับท่าเรือประธาน กิตตะเสด ๓ กิโลเมตร
 ครึ่ง ทางเขตอำเภอบางขุนเทียนติดกับจังหวัดสมุทรปราการกั้นเพียง ติดกับจังหวัด
 สมุทรสาครอีกด้านหนึ่ง เป็นบริเวณที่ดินที่ยังไม่ได้ทำประโยชน์อะไรก็คิดว่า ท่านประธาน
 ที่เคารพ คงจะเห็นความจำเป็นของพี่น้องชาวจังหวัดธนบุรีเป็นอย่างยิ่ง ผมอยากจะขอ
 กราบเรียนต่อไปว่า ๕ อำเภอของจังหวัดธนบุรีนั้น ๕ อำเภอนี้ถ้าหากว่าเราได้แยก
 จังหวัด แยกจังหวัดธนบุรีออกไปบริหารเป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดแล้ว กระผมคิดว่าคงจะได้
 ทำประโยชน์ให้กับชาวจังหวัดธนบุรีเป็นอย่างยิ่ง ถนนหนทางต่าง ๆ ขณะนี้ถ้าหากว่าเรา
 จะรอนงบประมาณของทางกรุงเทพฯ ซึ่งปัจจุบันนี้แล้วไม่ได้รับความสะดวกเลย ระยะ ๘ ปี
 นี้ชาวบ้านประชาชนต่างเรียกร้องขอให้แยกจังหวัดธนบุรีกลับคืนไปสู่สภาพเดิม เพราะ
 การบริหารส่วนอำเภอหรือเรียกว่าเขตนั้นจะทำอะไรแต่ละครั้ง จะของงบประมาณแต่ละครั้ง
 แต่ละอย่าง จะต้องเสนอมายังกรุงเทพมหานคร กว่าจะพิจารณากันไปพิจารณามาก็มาแล้ว
 สองปียังไม่ได้เรื่อง ฝ่ายโยธาของกรุงเทพมหานครนั้นมีความสนใจเพียงแต่ขอให้ทำอยู่
 ในเขตของกรุงเทพมหานครเฉพาะฝั่งพระนครเท่านั้น ส่วนฝั่งธนบุรีเราจะเห็นได้ว่า
 ถ้าของงบประมาณนี้หากสามปีได้เป็นอย่างนี้มาโดยตลอด สะพานหัก ถนนพังรื้อเข้าไปเถอะ
 จะขาดความเหลียวแลเป็นอย่างยิ่ง ถ้าถามทางเขตแล้วทางเขตก็บอกว่าเสนอไปแล้ว
 เวลานี้งานมันไม่คล่องตัวเลย ก็มันว่าไม่ว่าจะไม่คล่องตัวละครับ ท่านประธานที่เคารพ
 ๒๕ อำเภอนี้มันเป็นกรุงเทพมหานครนี้ ธนบุรีมีอยู่ ๕ อำเภอ ฝั่งพระนครมี ๑๕ อำเภอ
 เขามารวมกันแล้วผู้ว่าการนครหลวง ๆ คนเดียวแล้วก็ไม่เคยเอาใจใส่เกี่ยวกับท้องที่

รอมบอกเลย ก็จะไปเห็นได้อย่างไรว่าสภาพเขาเดือดร้อนอย่างไร เมื่อเขาเรียกร้องมา
 ก็ไม่มีความหมายอะไร นอกจากว่าจะขอให้ประชาชนยกยวบนกันมาร้องเป็นคราว ๆ เท่านั้น
 จึงจะมีประโยชน์ขึ้นมาบ้าง เขาเกรงใจขึ้นมาบ้าง ถ้าทำหนังสือร้องไปก็เจียม และ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้วขณะนี้ใกล้กับการเลือกตั้งกรุงเทพมหานคร ใกล้กับการเลือกตั้ง
 ทม. นี้ สมาชิกที่กำลังรณรงค์หาเสียงก็เป็นที่น่าใจเหลือขนาดว่าการประชาสัมพันธ์
 เพื่อให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิใช้เสียงนั้นหยอเหยงเหลือเกิน ประชาชนก็ไม่ค่อยอยากจะ
 ออกกันไปใช้เสียง กระผมเห็นว่าขาดการบริหารที่ดีสำหรับเป็นผู้นำของกรุงเทพมหานคร
 โดยเฉพาะผู้ว่าการ ๆ ที่กำลังรักษาการอยู่ในขณะนี้ กระผมอยากจะขอกราบเรียนว่า
 ปีหนึ่ง ๆ ของจังหวัดชลบุรีนั้นเรามีกประมาณ งบประมาณที่จะให้ส่วนกลางที่ได้ไปเป็น
 จำนวนครุ เงินเดือนข้าราชการนั้น อันนี้ไม่พูดถึง แต่จะพูดถึงงบประมาณค่าใช้จ่าย
 เกี่ยวกับเรื่องคาชอมแซมหรือว่าก่อสร้างสิ่งต่าง ๆ เราจะมีน้อยเหลือเกินไม่เกิน ๓๐
 ล้านบาท ในเงินจำนวน ๓๐ ล้านบาท มาเทียบกับสมัยนี้ก็ยังจะคงทำอะไรไม่ได้
 มากมายนัก จังหวัดชลบุรีก็มีนอกเขตเทศบาล มีโรงเรียนอยู่ประมาณ ๔๗ โรงเรียน
 ๔๗ โรงเรียนและอยู่ในเขตเทศบาลเดิมก็มีอีกประมาณ ๓๐ กว่าโรงเรียน กระผมอยากจะ
 ขอกราบเรียนว่า โรงเรียนเหล่านี้ก็ไม่ค่อยที่จะพอเพียงกับนักเรียนที่กำลังเติบโตขึ้นมา
 ในขณะนี้ นักเรียนเวลานี้สมควรความีโรงเรียนหนึ่งหลังมีห้องอยู่ ๑๐ ห้อง แต่มีครูเพียง
 ๔ คนอย่างนี้รู้สึกว่าการศึกษาก็ไม่เพียงพอ กระผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานว่า
 หากว่าสภานี้ได้สนับสนุนในร่างพระราชบัญญัติ ที่เรากำลังเสนอเข้ามาเพื่อแยกไปบริหาร
 ส่วนจังหวัดชลบุรีนั้น กระผมคิดว่าจะได้ประโยชน์อย่างที่สุด เพราะชลบุรีจะต้อง
 ดำเนินการเก็บภาษีเองได้ และก็ใช้จ่ายเอง โดยเฉพาะแล้วงานนี้มันคล่องตัวขึ้น
 ไม่เหมือนอย่าง ๒๔ อำเภออย่างที่กรุงเทพมหานครในขณะนี้ กระผมอยากจะขอ
 กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ เวลานี้ชาวชลบุรีแสนสาหัสควายน่าน่านาค่าคลอง
 ภาษีเจริญและคลองต่าง ๆ หลายอำเภอเน่าหมก เนื่องจากว่าโรงงานอุตสาหกรรม
 มีจำนวนมากมายเหลือเกิน พอขออนุญาตเปิดทางกระหวงก็อยู่ในอำนาจของกระหวง

เท่านั้น ไม่ได้ให้กับเขตหรือว่าในทองที่เขาได้คุณแลหรือ เขาได้มีส่วนร่วมที่จะอนุมัติด้วย โดยเฉพาะกระทรวงอุตสาหกรรมแล้ว เขาจะควบคุมทั้งหมดอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครคือ จังหวัดธนบุรีและจังหวัดพระนครแต่เดิมมาแล้วจนกระทั่งปัจจุบันนี้ โรงงาน ของอุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมแบบแปลนเขาไปถูกต้องทุกประการ พอสร้างโรงงานนี้ยังไม่ทันจะเสร็จทาง กระทรวงอุตสาหกรรมก็ออกใบอนุญาตโดยปกติแล้ว โรงงานอุตสาหกรรมนี้จะต้องมีการถ่ายเทน้ำเสียมีการลงนามออกกรองน้ำ เมื่อน้ำใส่สูบน้ำออกพอสมควรแล้วจึงจะปล่อยระบายลงสู่ลำคลอง แต่ปัจจุบันนี้ไม่เช่นนั้น ขณะนี้ทางประธานที่เคารพ โรงงานต่าง ๆ ท่อทอลงมายังท่อของเทศบาล ท่อของกรุงเทพมหานครไม่มีใครทราบ เจ้าหน้าที่ก็ไม่ทราบ แล้วน้ำที่กองสู่ลำคลองอย่างกลองกมี้เจริญเวลานี้มีน้ำเน่ามาก น้ำเน่ามากก็เนื่องจากว่า โรงงานนี้ปล่อยน้ำเน่าลงคลอง น้ำเน่าลงคลองนี้ทำอันตรายที่สุดให้กับชาวบ้านซึ่งไม่มีน้ำประปาใช้ไม่มีน้ำฝนจะเอาไว้กินนาน ๆ ก็จำเริญท้องไส้เน่าคอง แต่เน่าคองเวลานี้ แสงที่ระสกปรกโสโครก เมื่อสกปรกโสโครกชาวบ้านร้องไป เมื่อร้องไปแล้วไปถึง กระทรวงอุตสาหกรรมแล้วก็มาพิสูจน์กันมาเอาน้ำไปตรวจมาเอาอะไรก็อะไรกันหลายฝ่ายด้วยกัน เสร็จแล้วก็จะปรากฏว่าน้ำเน่าหรือไม่เน่า เรื่องก็หายไปอีกเป็นโดยนี้โดยตลอด เรื่องโรงงานนี้ทางกระทรวงอุตสาหกรรมนี้ไม่ได้ทำให้ดีขึ้นเลยหลังจากมีการร้องเรียนไปประมาณสัก ๕๐ - ๕๐ เรื่องนี้แล้วก็ยังอยู่อย่างเดิม คือปล่อยน้ำลงคลองตอนกลางคืน เวลานี้ราษฎรเกือบครึ่งเรื่องน้ำ ชาวสวนผักชาวสวนกล้วยไม้ ๆ เวลานี้ ๓ - ๔ อำเภอ นี้ กระทบจะกราบเรียนท่านประธานว่าเขาลงทุนมาเป็นร้อย ๆ ล้านนะครับ สวนกล้วยไม้ที่เขาปลูกมากตาม ปลูกพวกกล้วยไม้ชนิดต่าง ๆ ลงทุนกันเป็นเงินนับร้อยล้าน แต่เวลานี้กำลังจะประสบความพินาศ เพราะว่าน้ำเสีย น้ำเสียนี้จะทำให้สวนกล้วยไม้ล้มเฉาไปหมดและกำลังจะล้มจมกับอยู่เป็นทิวแถว สวนส้มบางมกกำลังจะประสบความวิบัติ ขณะนี้เป็นเรื่องที่ว่าประธานกำลังอยากจะจับตัวรัฐบาล อยากจะทราบว่ากระทรวงอุตสาหกรรมนี้ ได้มีมาตรการอย่างใดที่จะควบคุม กระทบอยากจะขอทราบเรียนว่าพรรคประชาธิปัตย์ โดยคณะที่เป็น ส.ส. อยู่ในเขตท้องที่เห็นไกลออกไปเยี่ยมเยียนประชาชนอยู่เป็นประจำ

กระผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานว่าความเดือดร้อนของประชาชนนั้น เป็นความเดือดร้อนที่กำลังจะลุกลามไปใหญ่โต การเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาโดยที่ทางสถานีได้เซ็นรับรองกันไปเป็นจำนวนมากนั้น กระผมก็ขอขอบพระคุณเพื่อนสมาชิกทั้งหลายที่ได้เห็นความสำคัญของจังหวัดชลบุรีซึ่งมีจุดเด่นมาในอดีตเป็นประวัติศาสตร์ ในด้านประวัติศาสตร์นั้นกระผมจะไม่กล่าวถึง เพราะว่าท่านสมาชิกได้พูดมาพอสมควรแล้ว ถ้าหากว่าได้มีการแยกจังหวัดนี้ออกไปแล้ว การคล่องตัวในการบริหาร ๕ อำเภอนี้จะมี ความคล่องตัวก็ จะมีความคล่องตัวสำหรับเกี่ยวกับการบริการประชาชนเวลานี้อย่างในเขต ไม่ทองไกลหรือครบตลาดบางแคว้นเท่านั้น เลยบางแคว้นไปก็ค่อยห่างไปอีกอีกไกลหนึ่งไม่มี น้ำกิน พอหน้าแล้งนี้หมดแล้วไม่มีแล้ว ทาง กทม. ทำอย่างไรก็ทางเขต พุดถึงทางเขต เสียก่อน พอร้องเรียนมาทางเขต ทางเขตบอกว่ามีรถนำอยู่คันเดียวครับ ถอนไปซื้อน้ำ ตามเสน วันเดียวได้ ๒ เทียวแล้วก็ไปแจกราษฎร คนเป็นแสนคนเป็นหมื่นคนน้ำแค่ ๒ เทียว กระผมไปเห็นแล้วมันเศร้าใจ ทำอย่างไรเล่าที่จะทำให้ประชาชนเขาได้รับบริการ อย่างนี้ อย่างน้ำประปาอย่างนี้ ประชาชนเขากำจัดเดือดร้อนอย่างนี้ ร้องขึ้นมาทาง กระทรวงมหาดไทย ร้องขึ้นมาทาง กทม. เรื่องต่าง ๆ หายเงิบไปหมดกระผมนำกระฐู เข้าสภาเวลานี้เรื่องความเดือดร้อนของประชาชน ๑๐ กว่ากระฐูไม่เคยได้บรรจุระเบียบวาระเลย วันนี้กระผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานว่ากระผมรู้สึกขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสขึ้นมาอภิปรายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติแยกจังหวัดชลบุรีออกไป เป็น กรุงเทพมหานครด้วยการสนับสนุนของเพื่อนสมาชิก กระผมขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ขอขอบพระคุณครับ

นายสันติ อรุโฑทัย (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายสันติ อรุโฑทัย ส.ส. ขอนแก่น พรรคแนวร่วมสังคมนิยม ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแยกเขตปกครองกรุงเทพมหานครออกจากกรุงเทพมหานคร เพื่อให้เป็นเขตปกครองต่างหากเป็นเอกเทศ เพื่อให้สอดคล้องที่ว่า กรุงเทพมหานครนั้นเป็นเมืองหลวงประวัติศาสตร์ ซึ่งสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชได้ตั้งกรุงเทพมหานครขึ้นตามประวัติศาสตร์ ซึ่ง ส.ส. ท่านผู้เป็น

เจ้าของร่างโคซี่แจงและอภิปรายถึงประวัติศาสตร์ที่เราตั้งมาแล้วนั้น กระผมรู้สึกเห็นใจ
 และก็ขอสรรเสริญในน้ำใจของผู้มีกตัญญูต่อผู้มีคุณ คือ ส.ส. ท่านผู้เป็นเจ้าของผู้เสนอ
 ร่างกฎหมายฉบับนี้ ในขณะเดียวกันนั้นกระผมผู้หนึ่งซึ่งได้เป็นเจ้าของพระราชบัญญัติจัดตั้ง
 จังหวัดชุมแพ ได้เสนอเข้ามาสู่สภาแต่ยังไม่ได้เขาระเบียบวาระก็อยากจะหาคะแนนรวมใน
 การที่จะให้สนับสนุน แต่ในการที่ตนมาอภิปรายนี้ ไม่ใช่ว่าตนอยากจะมาสนับสนุนให้
 กรุงเทพมหานครนี้แยกออกจากกรุงเทพมหานครในขณะนี้ เพราะเหตุว่ากรุงเทพมหานครและ
 กรุงเทพมหานครนั้นจะมีการเลือกตั้งผู้ว่าการกรุงเทพมหานครในวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๐๘
 นี้จะครบ ถ้าหากว่าการเลือกตั้งผ่านไปแล้ว การปฏิบัติงานต่าง ๆ เกี่ยวกับกรุงเทพมหานคร
 นี้อาจจะยุ่งยากจะครบ และนอกจากนี้ในขณะที่ท่าน ส.ส. ที่เคารพทั้งหลายผู้อยู่ในสภานี้
 มาจากหลายจังหวัดในประเทศไทย ท่านอยู่จังหวัดไหนท่านก็รู้จักสภาพความเป็นอยู่ใน
 จังหวัดของท่าน ผมเองอยู่ในจังหวัดขอนแก่นก็รู้จักสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในจังหวัด
 ขอนแก่นดี ขณะนี้ประชาชนในต่างจังหวัดโดยเฉพาะในภาคอีสานนี้มีความเรียกร้องต้องการ
 อยากรจะให้สภานี้หรือรัฐบาลนี้ได้ให้การช่วยเหลือสนับสนุนในการครองชีพในการประกอบกิจการ
 ทำมาหาเลี้ยงชีพ ในการพัฒนาบ้านเมืองซึ่งเป็นหัวเมืองยังไม่ได้รับความเจริญเท่าเทียมกัน
 กรุงเทพมหานครและกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานคร เป็นเมืองหลวงของ
 ประเทศไทยมาช้านาน ความเจริญต่าง ๆ ความสะดวกสบายต่าง ๆ การบริหารงานก็ดี
 การบริการประชาชนในด้านต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานครก็ดี ในกรุงเทพมหานครก็ย่อมจะดีกว่า
 หัวเมือง คือรอบนอกของกรุงเทพ ฯ ถนนในหัวเมืองนี้ท่านทั้งหลายซึ่งอยู่นอกบ้าน
 นอกเมืองก็เห็นแล้วว่าไปมาหาสู่ไม่ได้สะดวกสบาย ถ้าหากมาแยกกรุงเทพ ฯ กรุงเทพ ฯ
 ไปเป็นเขตปกครองอีกเขตหนึ่งก็จะเพิ่มปริมาณงบประมาณในการก่อสร้างต่าง ๆ ขึ้นและ
 บุคลากรก็เพิ่มขึ้นเป็นกำลังสองจากขณะนี้ผมจะสิ้นเปลืองงบประมาณในการบริหารราชการ
 ของจังหวัดที่เพิ่มขึ้นใหม่เป็นของธรรมดา กระผมเองก็รู้สึกเห็นใจและครับ ถ้าหากว่าจะ
 คำนวณไม่ให้มีการแยกเขตกรุงเทพมหานคร ออกไปจากกรุงเทพมหานครก็เกรงว่าเมื่อตัวเองเสนอ
 เข้ามามากจะครบ เพราะฉะนั้นในขณะนี้กระผมจะไม่พูดอะไรมาก อยากรจะให้ข้อสังเกตว่า

ท่าน ส.ส.ทั้งหลายเรามาปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย ๘๐ กว่าล้านคนมี
 กระผมขอสนับสนุนเจ้าของผู้เป็นเจ้าของพระราชบัญญัตินี้ว่า ได้ปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง
 โดยสมบูรณ์แล้ว และขอให้ขอสังเกตว่า ขณะนี้บ้านเมืองกำลังเรียกร้องต้องการ คือ
 ชาวไร่ชาวนาต้องการอยากจะมีที่อยู่อาศัย ชาวไร่ชาวนาประสบภาวะความเดือดร้อน
 นานาประการ แต่สภาเราก็มานั่งพิจารณาที่จะปรับปรุงในเรื่องที่ไม่ถึงปากถึงท้องของ
 ประชาชนนครับ ผมขอให้ขอสังเกต ผมจะไม่พูดมาก เพราะผมเป็น ส.ส. หน้าใหม่
 และก็ไม่เคยเวที ในฐานะที่ผมเป็นผู้อยู่ในพรรคแนวร่วมสังคมนิยมนี้ จะคำกัไม่ค้านละครับ
 จะสนับสนุนก็ไม่สนับสนุน ขอขอบคุณครับ

นายประยงค์ มุกดาสาร (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ พรรคสังคมนิยม-
 แห่งประเทศไทยรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสพูดถึงนครหลวงแห่งประเทศไทยในอดีต
 ทั้งสองแห่งนี้ ในกาที่จะแยกหรือไม่แยกที่เรากำลังพิจารณากันอยู่ จะไม่เป็นการยุ่งยาก
 และหนักใจอะไรเลยในการตัดสินใจที่ว่าควรจะสนับสนุนให้แยกหรือไม่ให้แยก ถ้าหากว่า
 เสียงเรียกร้องในการที่จะให้มีการแยกกรุงเทพมหานครออกไปจากกรุงเทพมหานครนี้เป็นประสามติ
 ของประชาชนของนครหลวงทั้ง ๒ ยิ่งเจ้าพระยา เป็นเสียงของประชาชนที่เรียกร้องขึ้นมา
 เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ได้หมายถึงว่ากระผมเองไม่ได้เคารพในความคิดเห็นของตัวแทน
 หรือผู้แทนราษฎรของกรุงเทพมหานครและกรุงเทพมหานครและท่านอื่นที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ขึ้นมา แต่กระผมเองไม่ได้มีกำเนิดอยู่ที่กรุงเทพมหานคร แต่เป็นคนบ้านนอก
 เพราะฉะนั้นกระผมก็มองภาพของนครทั้งสองนี้ในสายตาของคนที่ไม่ได้มาเกิดอยู่ที่นี้ เพราะ
 ฉะนั้นความคิดเห็นของกระผม ความประทับใจและสิ่งทีกระผมจะพูดออกไปก็อาจจะ
 ไม่เหมือนกับท่านที่เป็นผู้ที่เกิดอยู่ในตัวกรุงเทพ ฯ และธนบุรีนี้ะครับ กระผมเองอยากจะ
 แสดงความคิดเห็นว่า การที่จะแยกกรุงเทพมหานครออกไปนั้น ถ้าหากว่าเรามองกันในเรื่องของ
 การบริหาร ซึ่งเราอาจจะถือว่า ถ้าการแยกกรุงเทพมหานครออกไปจากกรุงเทพมหานครจะเป็น
 ความสะดวกของเจ้าหน้าที่ในการที่จะอ่าน ขความสะดวกให้กับประชาชน เป็นการกระจาย
 อำนาจ เป็นการแบ่งความรับผิดชอบให้กับเจ้าหน้าที่บ้านเมืองที่จะบริการประชาชน

ชาวกรุงเทพฯ ๗ และกัมพูรี ในฐานะซึ่งเป็นนครหลวงมาทั้ง ๒ แห่ง อันนี้ก็เป็นที่น่า
สนับสนุนอย่างยิ่ง ความยุ่งยาก ความไม่สะดวกสบายของประชาชนทั้ง ๒ ฝ่ายนี้
เจ้าพระยา ฝั่งกรุงเทพฯ ๗ ก็คือ ฝั่งกัมพูรีก็เช่น ถ้าเราพิจารณากันอย่างลึกซึ้งอย่าง
ละเอียดแล้ว มันเกิดจากการที่ไคร่บ้านครหลวงทั้งสองมารวมกันเข้าเป็นอันเดียวกันนั้นใช่ใหม่
หรือว่าเกิดจากระบบในการบริหาร ซึ่งผู้ที่ทำหน้าที่ในการบริหารบ้านเมืองไม่ได้เอาใจใส่กับ
ความทุกข์สุขของประชาชนอย่างแท้จริง ทานที่อยู่ฝั่งกัมพูรีได้โอกาสรวมและก็ได้ทุกข์ถึง
ความลำบากของประชาชนในฝั่งนั้น เรื่องคลอง เรื่องถนนหนทาง ตรอกซอกซอยซึ่งมี
โจรผู้ร้าย และทำให้ประชาชนได้รับความลำบาก กระผมเองได้อาศัยอยู่ฝั่งกรุงเทพฯ ๗
อยู่ที่พระโขนงที่นั้นก็มีความยากลำบากถนนหนทางก็ซุกซกไม่สะดวกเหมือนกัน เพราะฉะนั้น
กระผมได้มองเห็นว่าการศึกษาที่กัมพูรีฝั่งนั้นไม่ได้มีความสะดวกสบาย ประชาชนได้รับความ
เดือดร้อนอันใด กรุงเทพมหานครอีกด้านนี้ตามรอบนอกก็คงจะได้รับความลำบาก
ความเดือดร้อนเช่นเดียวกันนั้น ทานที่กำลังหาเสียงในการเลือกตั้งผู้ว่า กทม.
แต่ละคนนั้นก็คงจะได้พบสิ่งเหล่านี้ด้วยตัวท่านเอง เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะมองเห็นว่า
ในแง่ของการบริหารนี้การที่รวมนครหลวงทั้ง ๒ แห่งมาไว้เป็นอันเดียวกัน และก็ให้
ประชาชนตัดสินใจในวิถีชีวิตของเขาโดยการเลือกตั้งผู้ว่า กทม. หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพ-
มหานคร ซึ่งจะมีขึ้นในวันที่ ๑๐ ขึ้น ก็เป็นการให้พี่น้องทั้ง ๒ ฝ่ายนี้เจ้าพระยานี้ได้
ตัดสินใจชะตากรรมแห่งชีวิตของเขาด้วยกัน อันนี้ก็เป็นที่จะต้องพิจารณากันและอีกแง่หนึ่ง
ในแง่ของประวัติศาสตร์นั้น มีท่านผู้มีเกียรติได้พูดมาแล้วว่า กรุงเทพมหานครนั้นเป็นนครหลวง
ในอดีต สมควรที่จะคงเอกลักษณ์อันไว้และกษัตริย์และนามนั้น ก็น่าที่จะแยกออกไป แต่
กระผมอยากจะให้ท่านผู้มีเกียรติได้มองถึงแง่มุมศาสตร์บาง ในแง่มุมศาสตร์นั้น กรุงเทพฯ ๗
กับกัมพูรีนั้นมีอาณาเขตติดต่อกันเพียงมีแม่น้ำเจ้าพระยาขวางกัน คนที่อยู่ฝั่งกัมพูรีหรือที่อยู่
ฝั่งกรุงเทพฯ ๗ ก็มีความรู้สึกของตัวเองนั้นอยู่ในนครหลวงเช่นเดียวกัน กระผมคิดว่าคงจะ
เป็นเช่นนั้น เพราะว่าอาณาเขตติดต่อกันเพียงมีแม่น้ำเจ้าพระยาขวางกัน นครหลวงใหญ่ ๆ
ของต่างประเทศก็มีแม่น้ำกลาง เช่น เมืองลอนดอนของประเทศอังกฤษ ก็มีแม่น้ำเทมส์

ฝากกลาง เมืองเซียงไฮ้ของสาธารณรัฐประชาชนจีนนี้มีพลเมือง ๑๒ ล้านคน ก็มีแม่น้ำ
 ไหลผ่านเหมือนกัน สิ่งเหล่านี้เราจะมองเห็นว่ามหานครที่มีแม่น้ำไหลผ่านนั้น ก็เปรียบ
 ประหนึ่งก็เป็นสายธารแห่งน้ำใจที่จะเชื่อม ๒ ฝากฝั่งนั้นให้มีความรักสมัครสมานมีความ
 สามัคคีกลมเกลียวกัน กระผมไม่สามารถและก็ไม่อาจจะไปหาชีวิตจิตใจของคนทั้ง ๒ ฝากฝั่ง
 ใคว่า เขาอยากจะแยกกันอยู่หรือว่าเขาอยากจะรวมกัน กระผมไม่อยากจะพูดถึงภษิต
 ของคนไทยเราที่ว่า รวมกันเราอยู่ แยกกันเราตาย กระผมไม่อยากจะพูดถึงเรื่องนี้และสิ่งนี้
 ซึ่งไม่อาจที่จะนำมา เปรียบเทียบกับสิ่งที่เรากำลังพิจารณากันอยู่ได้ แต่กระผมอยากจะให้
 มองถึงแง่ของการพัฒนาอีกแง่หนึ่ง ในด้านการพัฒนาขึ้น การรวมนครหลวงที่มีอาณาเขต
 ติดต่อกันเข้าไว้ด้วยกันนี้ ก็อาจจะเป็นการที่จะให้เกิดความกว้างใหญ่ไพศาลของนครหลวง
 ซึ่งฝั่ง เมืองฝั่งนครหลวงก็ได้มีการขยายให้กว้างใหญ่และไพศาลออกไป กระผมเอง เป็น
 คนบ้านนอก อยู่จังหวัดชัยภูมิ ชื่อ ประยงค์ มุลสาร พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย
 คบชีวิตใจของกระผมแล้ว กระผมเองอยากจะให้รวมเอากรุงเทพฯ กรุงเทพมหานคร
 เข้ามาไว้เป็นนครหลวงเดียวกันด้วยซ้ำ ถ้าหากว่ามีอาณาเขตติดต่อกัน แทนเงินยกยเกล้า
 เพราะว่าทำไม่ได้ เพราะว่าอาณาเขตไม่ได้ติดต่อกัน กระผมอยากจะให้มหานครแห่ง
 กรุงเทพฯ ฯ ของเรานี้เป็นนครที่มีความยิ่งใหญ่ ทั้งในแง่ของอาณาเขต ในแง่ของประชาชน
 ในแง่ของความเข้มแข็งมั่นคง ในแง่ของความสามัคคีกลมเกลียวกัน ในแง่ของการรับผิดชอบ
 ระคากรรรมร่วมกัน ในฐานะที่เป็นนครหลวงของประเทศ ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพรักครับ
 กระผมในนามพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยได้พูดในตอนแรกแล้วว่า มันจะไม่เป็น
 การยากแต่อย่างใด ในการที่จะตัดสินใจว่าจะให้การสนับสนุนหรือคัดค้าน ถ้าหากว่า
 เสียงเรียกร้องนี้เป็นเสียงเรียกร้องของประชาชนเป็นจำนวนมากใน ๒ ฝากฝั่งนี้ โดยที่
 ได้แสดงออกอย่างชัดเจน แม้จะผ่านตัวแทนที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นมาโดยมี
 ลายลักษณ์อักษรที่สามารถจะยืนยันได้ว่า นี่เป็นเจตนารมณ์ของประชาชนชาวกรุงเทพฯและ
 ชนบุรีที่จะให้แยกกันอยู่เป็น ๒ นครแล้วไซ้ ก็ไม่เป็นการยากที่พรรคสังคมนิยม
 แห่งประเทศไทย ซึ่งเห็นความสำคัญของประเทศชาติและเสียงเรียกร้องของประชาชนว่า

นั่นคือเสียงของผู้เป็นเจ้าของประเทศ และผู้เป็นใหญ่ในแผ่นดินผู้ทรงอำนาจและทรงอำนาจอธิปไตยทั้งในแง่ของการบริหารการปกครองรวมทั้งเศรษฐกิจและสังคมไว้ในมือของเขาแล้วนั้นแหละครับ สิ่งทีกระผมอยากจะถูกในนามพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ขอประณามครับ

นายวิรัช กุฑมศาสตร์ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายวิรัช กุฑมศาสตร์ ทางพรรคพลังใหม่ได้กำหนดหมายให้ผมเป็นผู้พูดเนื่องจากกระผมเผ้าว่าจะเป็น ส.ส. ขอนแก่น เป็นคนภูธร แต่ก็ไ้บังเอิญมาแต่งงานกับสุภาพสตรีแห่งอำเภอน้ำเจียว ชนมุรี ก็ได้ศึกษาในเรื่องนี้มาโดยตลอดพรรคพลังใหม่ใครขอประกาศหาที่และพรรคสนะต่อชาวกรุงเทพฯ นครทั้ง ๒ ซึ่งทั้งฝั่งกรุงเทพฯ และฝั่งชนมุรีว่าเรามีความเห็นด้วยและอยากจะไ้ร่ถึงข้อสัง เกตณ์ประการท้าย สำหรับข้อที่เราสนับสนุนและเห็นด้วยนั้น ในค่านประวัติศาสตร์ ในค่านประวัติศาสตร์หลาย ๆ ท่านก็ได้กล่าวมาแล้วว่า เราจำเป็นต้อง เทอคทุนพระ เกียรติของสมเด็จพระเจ้ากรุงชนมุรีหรือสมเด็จพระเจ้าตากสิน สำหรับเมืองประวัติศาสตร์นั้น โดยปกติธรรมดาแล้วมันจะไม่เปลี่ยนชื่อ พรรคเองก็ได้เคยไม่พอใจที่มีการตั้งชื่อว่กรุงเทพฯ นคร น่าจะมีชื่อใหม่ที่เหมาะสมมากกว่านี้ ที่จะให้เชื่อมสนธิหรือสมาชิให้เป็นที่ที่เหมาะสม เพื่อรักษาประวัติศาสตร์ไว้ สำหรับชื่อในประวัติศาสตร์ ไม่ใช่เฉพาะชื่อจังหวัดเท่านั้นที่ไม่เปลี่ยนชื่อ แม้แต่ชื่อของวิทยาลัย โรงเรียนและสถานที่ต่าง ๆ ก็มันจะไม่นิยมเปลี่ยนกันโดยทั่วไป สำหรับข้อที่สนับสนุนในประการที่ ๒ คือ ในค่านความไม่เท่าเทียมกัน ความไม่เสมอภาค ความไม่รักความยุติธรรม ระหว่างนครทั้ง ๒ ซึ่งคือ ฝั่งขวาและฝั่งซ้าย พรรคพลังใหม่ตระหนักอย่างแน่ใจว่า กรุงเทพฯไม่ไ้รับความเอาใจใส่ดูแลเท่าที่ควรยังขาดสาธารณูปโภคและขาดถนนหนทาง ขาดโทรศัพท์ ตรอก ซอก ซอย ไม่ไ้รับการเอาใจใส่และการส่งเสริมอาชีพยังไม่ดีเท่าที่ควร ทางพรรคพลังใหม่ตระหนักในเรื่องนี้เป็นอย่างดีและพร้อมที่จะแก้ไขถ้าหากว่าไ้รับโอกาสอันนั้น สำหรับสิ่งที่ใคร่ขอตั้งข้อสัง เกต ข้อสัง เกตของพรรคพลังใหม่มีข้อสัง เกตอยู่หลายประการ ประการแรกการรวมกันน่าจะมีประโยชน์ในค่านบริหาร และ

ข้อสำคัญที่สุดได้มีผู้บริหารซุกเดียวกันทั้ง ๒ ฝ่าย ก็น่าจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในด้านบริหารได้
 หลักการบริหารที่สำคัญที่สุดนั้นก็คือความคล่องตัวในการบริหารในการสั่งงาน ถ้าหากแยกไป
 ทั้ง ๒ มีผู้บริหาร ๒ ชุดแล้ว ความคล่องตัวจะดีขึ้นกว่าเดิม ข้อนี้จะต้องพิจารณากันและ
 ประการที่ ๒ หลักบริหารสืบต่อมันจะประหยัดไหม ถ้าหากเรามีผู้บริหาร ๒ ชุด และ
 ประสิทธิภาพและประสิทธิผลจะเกิดขึ้นใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประสานงานจะดีขึ้นใหม่
 จะสร้างสะพานจะมีการ เกี่ยวกันใหม่ว่าใครจะเป็นผู้ลงทุน ถ้าหากเกิดมีการ เก็บภาษีทั้ง
 ๒ ฝ่าย ถ้าหากจะเป็นเงินของภาษีอากรทั้ง ๒ ฝ่าย ถ้าหากจะสร้างสะพาน คนไหนจะ
 ทำสะพานไหน จะมีโอกาสเป็นไปได้ไหม ที่การประสานงานแทนที่จะเป็นการประสานงานนั้น
 กลับจะเป็นการประสานงาน ซึ่งเคยเกิดขึ้นหลายแห่งหลายครั้งในประเทศไทย ถ้าหากมี
 บุคคล ๒ ชุดมาบริหารงาน ซึ่งข้อนี้เป็นข้อที่อยากจะใคร่ตั้งข้อสังเกตไว้ให้แก่สภานี้เพื่อ
 พิจารณาค้นคว้า สำหรับนอกจากนั้น นอกจากหลักในการบริหารแล้ว หลักเด็ด ๆ ด้าน
 เศรษฐกิจต่าง ๆ ถ้าหากแยกกันนั้น จะทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจของทั้ง ๒ ฝ่ายดีขึ้นใหม่
 เป็นข้อที่น่าจะต้องพิจารณากันเช่นเดียวกัน และข้อสำคัญอีกประการหนึ่งคือด้านสังคม
 มีหลายท่านได้พูดในคานาสังคมว่าขณะนี้รู้สึกได้ว่า ชาวกรุงเทพมหานครนี้ไม่ว่าที่ไหนก็ไม่รู้สึกตัว
 มากมายนักว่าอยู่ฝั่งไหน บางคนอยู่ฝั่งขวาไปแต่งงานกับฝั่งซ้าย ฝั่งซ้ายไปแต่งงานกับฝั่งขวา
 อยู่กรุงเทพฯ ๗ ไปแต่งงานกับชนบท อยู่ชนบทไปแต่งงานกับเมืองในกรุงเทพฯ อยู่ในกรอบกรัว
 เดียวกันไม่เกิดความรู้สึก บางคนขณะนี้อยู่ชนบทมาทำงานที่กรุงเทพมหานคร บางคน
 ตั้งถิ่นฐานมาของอยู่ในกรุงเทพมหานครไปทำงานที่ชนบท รู้สึกว่าท่านผู้หนึ่งได้พูดว่า
 สายน้ำเจ้าพระยานี้เป็นสายธารที่จะผูกนำใจของบุคคลทั้งสองฝั่งให้เข้าด้วยกัน เพราะฉะนั้น
 ถ้าหากรวมกันนั้นจะเป็นประโยชน์ใหม่ ในแง่ประสานนำใจของคนทั้งสองฝั่งนี้เป็นข้อที่น่าจะ
 สังเกตไว้ กระผมมีความรู้สึกเหมือนเกี่ยวกับพรรคพลังใหม่ว่าความต้องการที่แท้จริงของ
 ชาวทั้งสองฝั่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวฝั่งชนบทนั้นมีอะไรบ้าง กระผมมีความรู้สึก
 ความต้องการโดยแท้จริงประการแรก คืออยากจะให้ลงชื่อไว้ ไม่ว่าจะรวมการบริหาร
 หรือไม่รวมการบริหาร ก็ขอให้ชื่อไว้เพื่อเป็นสิ่งที่บันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ ไม่อยากจะให้

สิ่งเหล่านี้ลืมนำไปกับประวัติศาสตร์และความต้องการที่น่าจะเป็นความจริง ประการที่ ๒
 ทำอย่างไร เราจะเทิดทูนแด่พระเกียรติของพระบาทสมเด็จพระเจ้าตากสิน สมเด็จพระเจ้า
 กรุงธนบุรี ซึ่งเป็นมหาราชที่สำคัญอย่างยิ่งของประเทศไทยไว้ให้ดีที่สุด ไม่ว่าจะรวมหรือ
 ไม่ว่าจะแยกก็ตอง เทิดทูนพระเกียรติพระองค์ท่านไว้ให้ดีที่สุด เป็นประการที่ ๒ และ
 ขอสังเกตประการที่ ๓ ซึ่งน่าจะเป็นความต้องการของชาวธนบุรี ทำอย่างไรเกียรติภูมิ
 และเกียรติศักดิ์ของชาวธนบุรีจะคงอยู่และจะเป็นหยักอยู่เท่าเทียมและเสมอภาค กับ
 ชาวกรุงเทพฯ ทำอย่างไร เราจะสร้างเกียรติภูมินั้นไม่ให้เกิดมีความค้อย ให้ความ
 เท่าเทียมและเสมอภาคกันเป็นความต้องการประการที่ ๓ ของชาวธนบุรี และประการที่ ๔
 กระผมคิดว่า เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง ทำอย่างไรชาวธนบุรีจะได้รับความเสมอภาค
 ความยุติธรรมและความเท่าเทียมกันในด้านการจัดสรรงบประมาณ ในด้านการศึกษาและ
 พระบรมวงศ ในด้านสาธารณูปการ ในด้านสาธารณสุขโลก และในด้านส่งเสริมอาชีพ
 ของชาวสวนต่าง ๆ ทำอย่างไรจึงจะได้สิ่งเหล่านี้ พรรคพลังใหม่เองตระหนักเป็นอย่างดีว่า
 ปัญหาของชาวธนบุรีมีอะไรบ้าง เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะรวมหรือจะแยกกัน ถ้าหากได้ตั้ง
 ประการนี้พร้อม กระผมคิดว่าชาวธนบุรีก็คงจะพึงพอใจ และพรรคพลังใหม่เองก็ตามัก
 พึงพอใจไม่ว่าจะรวมหรือจะแยก ทั้งนี้ผู้ที่สถาปนาเป็นผู้วินิจฉัยว่าความเหมาะสมเป็นอย่างไร
 จะเหมาะแก่กาลละโอกาสและกาลสมัยว่าจะแยกกันในตอนนี้หรือว่าจะรอไว้ก่อน พรรค
 พลังใหม่ใครขอให้สถาปนาเป็นผู้ตัดสินและจะมีความพึงพอใจในคำตัดสินของสถาปนา ซึ่งเป็นสถาบัน
 สูงสุดในระบอบประชาธิปไตย ขอขอบพระคุณอย่างยิ่งครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็พอฟังได้แล้วกระมัง

นายบุญจะเกสรทอง (เพชรบูรณ์) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม

บุญจะ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคเกษตรสังคม กระผม
 แลออกใจท่านประธานเหลือเกินครับ กระผมเป็นผู้เสนอร่างนี้ ทำทำไมอยากจะได้ กระผม
 เพราะฉะนั้นกระผมมีสิทธิในการที่กระผมจะอภิปราย ก็แล้วกระผมก็เป็นส่วนที่เสนอร่าง
 เมื่อคุณเปรมพุก คุณปริชาต์เสนอ ท่านก็ให้พูดทั้ง ๒ คน เพราะฉะนั้นกระผมถึงอยาก

จะพูดกับท่านสักทีหนึ่ง เพราะฉะนั้นกระผมเองกระผมรักษามารยาท บางครั้งเรื่องไหน
เรื่องไหนที่ไม่เกี่ยวกับกระผม กระผมไม่เคยยกมือ แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องซึ่งกระผมเสนอ
กระผมก็มีเหตุผลในตัวของกระผมจะมีสิทธิในการอภิปรายครับ ขอความกรุณาท่านประธาน
ได้พิจารณาในข้อเสนอก่อนของกระผมด้วยครับ ขอขอบคุณ

ท่านประธานที่เคารพ เหตุผลที่กระผมเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมเอง
ก่อนอื่นที่กระผมจะอภิปรายต่อไปกระผมอยากจะทำความเข้าใจกับพี่น้องชาวจังหวัดเพชรบูรณ์
เสียก่อนว่า กระผมในฐานะผู้แทนจังหวัดเพชรบูรณ์ ทำไมจึงมาเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้เป็นการแยกกรุงเทพมหานครกับชนบุรีออกไป แต่อย่าลืมว่าตามรัฐธรรมนูญนั้น กระผม
เป็นผู้แทนราษฎรก็ถือว่าเป็นผู้แทนประชาชนชาวไทย ก็ย่อมต้องมีหน้าที่ที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่าง
ที่จะเกิดผลประโยชน์แก่ชาติและส่วนรวม ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะท้าวถึงความเดิม
ก่อนที่จะมีการรวมกรุงเทพมหานครและกรุงเทพมหานครนี้ ขณะนั้นเป็นนโยบายของรัฐบาลสมัยนั้น
ที่ต้องการจะรวมกรุงเทพมหานครกับชนบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดนนทบุรี เข้ามาเป็น
กรุงเทพมหานคร เพื่อให้มีอาณาเขตการปกครองให้กว้างขวาง ให้เป็นนครอันยิ่งใหญ่
ดังเช่นนานาประเทศ แต่ท่านประธานที่เคารพ ๘ ปีมาแล้วที่การรวมนั้น กระผมคิดว่า
ไม่ได้เกิดประโยชน์กับประชาชนชาวกรุงเทพมหานครและกรุงเทพมหานครเลย กลับเป็นการ
เสียเปล่า การไม่เสมอภาคในการจะพัฒนาในจังหวัดชนบุรี เพราะวาทะกรรมคิดว่าส่วนใหญ่
ของงบประมาณทั้งหมดนั้น กรุงเทพมหานครเบียดบังเอาส่วนรายได้ของจังหวัดชนบุรีเข้ามา
อย่างมาก ท่านอย่าลืมว่าอาณาเขตของชนบุรีนั้นกว้างใหญ่ มีรายได้ของตัวเองเป็น
อย่างมากมหาศาล เพราะมีโรงงานอุตสาหกรรมอย่างมากมาย นี่เป็นเหตุผลด้วย
ประการหนึ่ง เพราะฉะนั้นในเมื่อได้มีการรวมแล้วมันไม่ได้เกิดผล ซึ่งจะไปสู่ประชาชน
ในด้านความเจริญของท้องถิ่นแล้ว กระผมก็คิดว่าน่าที่จะมีการเปลี่ยนแปลง และกระผม
เชื่อว่าการที่กระผมและคณะประเทือง คำประกอบ เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตรงกับ
นโยบายของรัฐบาลนี้อย่างแน่นอน เพราะวาทะกรรมที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานเอง
คิดว่าคงจะเป็นร่างพระราชบัญญัติการ เงิน แต่ทำไมถึงเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้า

สภาได้ เพราะรัฐบาลให้การรับรอง กระผมเชื่ออย่างนั้น เพราะประธานเองนั้น
 การวินิจฉัยพระราชบัญญัติฉบับไหนจะเป็นพระราชบัญญัติการเงินหรือไม่ กระผมไม่มั่นใจ
 เท่าใดนัก แม้แต่พระราชบัญญัติของกระผมฉบับหนึ่งซึ่งเสนอเข้ามาเป็นพระราชบัญญัติ
 ซึ่งยกเลิกสัญญาอันไม่เป็นธรรมต่อรัฐ ท่านยังชี้บอกว่าเป็นการเงิน แต่ร่างพระราชบัญญัตินี้
 เป็นการเงินชัด ๆ ในเมื่อแยกกรุงเทพมหานครออกจากกรุงเทพมหานครอะไรไปแล้วเพราะฉะนั้น
 กระผมจึงถือว่าพระราชบัญญัติฉบับใหม่ของกระผมนั้นสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล จึง
 ทำให้มีโอกาสนำเข้าสู่สภา กระผมจึงอยากจะกราบเรียนท่านประธานดังนี้ เพราะฉะนั้น
 เหตุผลในการแยกต่าง ๆ นั้น กระผมคิดว่าหลายท่านก็ได้อภิปรายมาแล้ว แม้แต่
 ท่านประธานเองก็ยังเห็นว่าการอภิปรายในเหตุผลนั้นได้เหมือน ๆ กัน แต่กระผมอยาก
 จะให้ข้อสังเกตท่านประธานสักเล็กน้อย เพราะร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๕ ฉบับนี้ กระผม
 คิดว่าหลักการมันไม่ตรงกันทั้งหมด ทั้ง ๕ ฉบับอย่างเด่นชัด เพราะร่างพระราชบัญญัติ
 ของกระผมกับของคุณเปรม มาลากุล ๗ อยู่ชยานั้น เป็นร่างพระราชบัญญัติที่แยกจังหวัด
 ๗ และเปลี่ยนเขตการปกครองจากเขตมาเป็นอำเภอ ดังคำในหลักการของกระผมที่
 เสนอมานั้น หลักการให้จัดตั้งจังหวัดชลบุรี โดยแยกเขตชลบุรี เขตบางกอกน้อย เขต
 บางกอกใหญ่ เขตคลองสาน เขตภาษีเจริญ เขตบางขุนเทียน เขตคลองตัน เขต
 ราษฎร์บูรณะ และเขตหนองแขม ออกจากกรุงเทพมหานคร แล้วรวมจัดตั้งเป็นจังหวัดชลบุรี
 โดยเปลี่ยนเขตเป็นอำเภอ ของคุณเปรมกับของกระผมมันเหมือนกัน แต่สำหรับของ
 ท่านคุณหลวงชลธารพศศิไกรนั้นเป็นหลักการ เป็นร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
 กรุงเทพมหานคร ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารกรุงเทพมหานคร และร่างพระราชบัญญัติ
 โอนอำนาจหน้าที่บางส่วนของกรุงเทพมหานครออกไป เพราะฉะนั้นกระผมให้ข้อสังเกต
 ไว้ว่าการรวมพิจารณาที่นั่น ค่ายหลักการอาจจะอภิปรายรวมกัน แต่การขอมติในการจะรับ
 ร่างพระราชบัญญัตินั้น กระผมตั้งข้อสังเกตให้ท่านว่า ท่านจะต้องหาจับประเด็นใหญ่ๆ
 เพราะไม่อย่างนั้นจะเกิดความวุ่นวาย เพราะในประเด็นที่ท่านจับมาในสภานี้ กระผม
 เห็นวุ่นวายหลายครั้งแล้ว เพราะมันไม่ถูกกับประเด็นเมื่อหลักการไม่ตรงกันเสนอเข้าไป

แปรรูปคดี เช่นอย่างร่างพระราชบัญญัติป่าไม้เมื่อวานนี้ เพราะความผิดพลาดหลักการมันไม่เหมือนกัน ไม่ตรงกัน แต่เสร็จแล้วรวมพิจารณา แล้วไม่ได้ขอมติเป็นร่าง ๆ ไปหรือเป็นเรื่อง ๆ ไป พอไปพิจารณาศึกษากรรมาธิการ แล้วกลับลงมาเป็นมัญหาอย่างเมื่อวานนี้ เพราะฉะนั้นวันนั้นกระผมให้ข้อสังเกตท่านคิดให้ดี ก่อนที่ท่านจะขอมติรับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๕ ฉบับนี้หรือไม่ เพราะฉะนั้นกระผมเองจะขออภิปรายเพียงแค่นี้ เพราะเหตุผลในการแยกหรือไม่แยกนั้นกระผมว่าทุกท่านได้พูดแล้ว มีเหตุผลที่น่าฟังด้วยกันทั้งนั้น ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังไม่พออีกหรือครับคุณดำรง รมว.รักษาพระองค์

นายดำรง สัทธพิพัฒน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมดำรง สัทธพิพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมจะไม่รบกวนเวลาของสภาอันมีเกียรติแห่งนี้มากนัก แต่จะขออภิปรายสั้น ๆ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับข้อสังเกตที่เพื่อนสมาชิกบางท่านได้ตั้งขึ้นสองสามประการ ในประการแรกท่านสมาชิกแห่งพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ได้ตั้งข้อสังเกตว่าในการที่จะแยกครั้งนี้เป็นมติของประชาชนทางฝั่งชน ๆ หรือไม่ ในข้อนี้ผมพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งได้รับเลือกตั้งจากกรุงเทพมหานครและในฝั่งชนบุรีทั่วทุกเขตนั้น อยากจะกราบเรียนว่าความจริงนั้นในประการแรกในครั้งแรกพรรคประชาธิปัตย์มีความตั้งใจที่จะเสนอกฎหมายฉบับหนึ่งเข้ามาว่าให้ประชาชนลงประชามติว่าจะแยกฝั่งชน ๆ ออกไปหรือไม่ แต่เมื่อพิจารณาถึงเวลาที่จะต้องมาเสียเวลาพิจารณากันในที่นี้ประการหนึ่ง กับเงินงบประมาณที่ต้องใช้จ่ายไปในการที่จะลงประชามติอีกประการหนึ่ง พรรคประชาธิปัตย์จึงได้ไต่กรรมาธิการทวนคุณถึงความรู้สึกของประชาชนซึ่งเราได้รับทราบมาตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรสมัยที่ผ่านมาก็ปรากฏว่าประชาชนทางฝั่งชน ๆ กังวลใจที่จะแยกตนเองออกไปเป็นหน่วยปกครองอิสระเพื่อรักษาเอกลักษณ์ตามนโยบายประวัติศาสตร์ ซึ่งท่านสมาชิกหลายท่านได้กล่าวมาแล้ว สำหรับประชาชนทางฝั่งพระนครนั้นเท่าที่ได้สังเกตก็ปรากฏว่าไม่มีความรังเกียจแต่ประการใด ในการที่จะให้มีการแยกการปกครองออกเป็น ๒ ฝั่ง เพราะฉะนั้นในแง่ที่เราักเข้าใจว่าจะเป็นการปฏิบัติที่ถูกต้องตรงตาม

ความประสงค์ของประชาชนทั้ง ๒ ฝ่าย ในข้อสังเกตประการที่ ๒ ที่ท่านสมาชิกแห่ง
 พรรคพลังใหม่ คุณวิรัช กุญฑมาศ โลกสาวข้อสังเกตซึ่งน่าสนใจและควรแก่การพิจารณา
 อย่างยิ่งสองสามประการ ในประการแรกที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการบริหารและการ
 ประหยัดนั้น เราได้พิจารณาอยู่แล้วเหมือนกันในการที่ร่างกฎหมายนี้เข้ามา ในแง่ของ
 ประสิทธิภาพนั้น เราเห็นว่ากรณีที่หน่วยปกครองกว้างใหญ่ไพศาลจนเกินไป ถ้าเกิดพลเมือง
 ทั้ง ๒ ฝ่ายนี้เวลานี้ก็รวม ๔ ล้านคน การที่มีหน่วยปกครอง ปกครองพื้นที่อันกว้างใหญ่ไพศาล
 และพลเมืองจำนวนมากเช่นนี้ การที่จะบริการประชาชน การที่จะสั่งการต่าง ๆ เพื่อ
 บริการประชาชนนั้น ย่อมเป็นไปได้ยากลำบาก ย่อมเป็นข้อที่จะเห็นกันได้ดีกว่าหน่วย
 การปกครองยิ่งกว้างใหญ่ออกไปเท่าไรก็ยิ่งห่างจากประชาชนมากเท่านั้น ยิ่งเอื้อมลงมา
 เท่าไรก็ยิ่งใกล้ประชาชนมากเท่านั้น เพราะฉะนั้นในแง่ของกรุงเทพมหานคร ถ้าได้มีการ
 แยกกันออกเป็น ๒ ส่วน การบริหารก็จะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในแง่ของการประหยัดนั้น
 ก็ในแต่ละอาจจะต้องมีการสร้างสำนักงานกลางที่ว่าการกรุงเทพมหานครขึ้นมา แต่อย่างไรก็ตาม
 ถ้าหากจะพิจารณาถึงโดยทั่วไปโดยตงแท้แล้ว ก็จะได้เห็นว่าได้มีการหมดเปลืองมากขึ้น
 แต่ประการใดมากมายนัก เพราะเหตุว่าบุคคล บุคลากร เจ้าหน้าที่ของ กทม. ที่มีปฏิบัติหน้าที่
 อยู่ทางฝั่งธน ฯ ในขณะนี้เราก็ยังใช้กันเดิมอยู่นั่นเอง ในแง่ของประชาชนนั้นก็ยิ่งจะ
 เกิดการประหยัดมากขึ้น เพราะว่าการศึกษาที่เราจะมาก็คือยังว่าการกรุงเทพมหานคร
 เขายิ่งมาได้สะดวก เพราะไม่ต้องข้ามปากทางถึงฝั่งทางนี้ก็เป็นข้อที่จะให้เกิดการประหยัด
 แก่ประชาชน ในอีกข้อหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการประสานงานซึ่งท่านสมาชิกจากพรรคพลังใหม่
 เห็นว่าอาจจะกลายเป็นการประสานงานกันได้ นั้น ทางกระผมก็ควรจะกราบเรียนว่า
 ในเรื่องนั้นในการบริหารต่าง ๆ นั้นย่อมจะต้องมีการประสานงานกันอยู่เสมอไม่ว่าใน
 ส่วนงานใด ๆ ทั้งสิ้นประเทศไทยคนไทยของเรา หน่วยราชการของเราจำเป็นต้อง
 เรียนรู้การประสานงานรู้จักการที่จะประนีประนอมยอมกันซึ่งกันและกัน เพราะถ้าได้มีการ
 การปรึกษารื้อกัน หรือมีเจตนาเห็นว่านี่ที่จะประสานงานกันแล้วก็ย่อมจะต้องเกิดการประสาน
 งานกันเป็นแน่แท้ เพราะฉะนั้นถ้าได้มีการหน่วยการปกครองขึ้นมาเช่นนี้ เราก็จะต้องเรียนรู้

การประสานงานซึ่งกันและกัน และแน่นอนเหลือเกินการบริการประชาชนทั้งฝั่งพระนคร
 และฝั่งชน ๆ นั้นย่อมมีการเกี่ยวพันกันอย่างมากมาย เพราะบริการสาธารณะนั้นมีการ
 เกี่ยวพันกันอยู่อย่างใกล้ชิด เมื่อเป็นเช่นนี้ย่อมจำเป็นเหลือเกินที่จะต้องมีระบบประสานงาน
 ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งในเรื่องนี้ผู้ร่างกฎหมายเกี่ยวแก่การปกครองท้องถิ่นของประเทศไทย
 ซึ่งได้แก่ระบบเทศบาลนั้น แต่เดิมมาก็มีใครเลยที่จะมองปัญหาเช่นนี้ คงจะเห็นว่าใน
 กฎหมายเทศบาลที่แล้ว ๆ มา ทุกฉบับก็ได้มีบัญญัติไว้ในกรณีที่เทศบาล ๒ แห่งมีกิจการ
 ซึ่งจะต้องกระทำร่วมกันนั้นก็กำหนดให้มีวิธีการประสานงาน โดยการตั้งรูปงานที่เรียกว่า
 สหการขึ้น เพราะฉะนั้นเมื่อมีการแยกทางฝั่งชนบุรีออกไปก็แน่นอนจำเป็นต้องมีรูปการ
 ประสานงานอย่างหนึ่งอย่างใดเกิดขึ้น ซึ่งจะเรียกว่าสหการหรือเรียกว่าอะไรก็แล้วแต่ ใน
 ประเด็นต่อไปซึ่งกรณีใครจะทราบเรียนในที่นี้อีกอย่างหนึ่งก็คือว่า การที่ได้เสนอเข้ามา
 นี้ของใหม่อยู่อย่างหนึ่ง ซึ่งใครจะขอเรียนเป็นข้อสังเกต มีใช้แต่เฉพาะการบริหาร
 กรุงเทพฯ - ชนมูรีเท่านั้น แต่จะมีความหมายถึงการปกครองท้องถิ่นของประเทศไทย
 โดยทั่วไปด้วย นั่นก็คือการที่ได้มีบัญญัติไว้ประการหนึ่งในกฎหมายนี้ว่า ในกรณีที่
 มีการขัดแย้งกันระหว่างทางราชการส่วนกลางและทางหน่วยการปกครองชนบุรี หรือกรุงเทพฯ
 ก็ตาม เพราะว่าเราได้เสนอกฎหมายแก้ไขกฎหมายจัดระเบียบราชการกรุงเทพมหานคร
 เข้ามาด้วย ก็เรื่องเป็นอย่างนี้ครับ มันมีเรื่องน่าสนใจครับ คือว่าในการปกครอง
 ท้องถิ่นนั้น เราไม่สามารถที่จะให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นอิสระ เสมือนหนึ่งกับเป็น
 ประเทศเอกราชที่จำเป็นที่จะต้องมีการควบคุมจากรัฐบาลกลางบ้างตามสมควร แต่ใน
 ขณะเดียวกันก็ย่อมจะต้องมีอำนาจอิสระภายในขอบเขตที่เหมาะสม ปัญหาว่าขอบเขตที่
 เหมาะสมนั้นอยู่ตรงไหน จะเอาชี้ให้เห็นกันตรงไหน ที่แล้ว ๆ มานั้นเรามีข้อที่จะแก้ไข
 ปัญหาเรื่องนี้ เราใช้ระบบเทศบาลระบบการปกครองท้องถิ่นมาจากต่างประเทศในรูปแบบ
 แต่เราไม่ได้รับเอาข้อคิดในแง่ที่ว่าจะให้ท้องถิ่นมีอำนาจอิสระเพียงใด เมื่อเป็นเช่นนี้
 ก็ปรากฏว่าหน่วยปกครองท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ผ่านมานั้นจึงได้ตกอยู่
 ภายใต้การควบคุมของกระทรวงมหาดไทยทุกกระเบียดนิ้ว จนกระทั่งมีคำกล่าวว่

เทศบาลเมืองไชนั้นไม่ใช่เทศบาล แต่ความจริงนั้นคือเทศมณฑล เพราะว่ากระทรวงมหาดไทยเข้าไปทับเสียแบบเฉย ตามหลักการที่เป็นอยู่ในต่างประเทศนั้นก็มิใช่วิธีการแก้ไข ปัญหาเรื่องนี้ ก็คือว่าในเมื่อมีปัญหาข้อพิพาทกันระหว่างรัฐบาลกลางและรัฐบาล ส่วนท้องถิ่นในเรื่องอำนาจหน้าที่นั้น เขาจะไปศาล ในยุโรปเขาก็จะไปศาลปกครอง ในประเทศอังกฤษ อเมริกา เขาก็ไปศาลธรรมดา ให้ศาลเป็นผู้ตัดสินว่าอำนาจของใครอยู่ ณ ที่ใด ปัญหาเรื่องนี้เห็นเคยประสบกับพรรคประชาธิปัตย์ เมื่อพรรคประชาธิปัตย์เข้าไปบริหารเทศบาลนครกรุงเทพฯ เมื่อคราวที่แล้วเราได้พิพาทกับทางกระทรวงมหาดไทยหลายกรณี เพราะทางกระทรวงมหาดไทยได้วางระเบียบข้อบังคับ ซึ่งจำกัดอำนาจแม้กระทั่งอำนาจการจ่ายเงินให้นายกเทศมนตรีนครกรุงเทพฯ ของเรานั้นจ่ายเงินได้คราวละ ๒๐,๐๐๐ บาท ซึ่งมีไม่เหมาะสมเลยกับการปกครองกรุงเทพมหานคร เช่นนี้ เมื่อเป็นเช่นนี้เราจึงได้พยายามแก้ปัญหามาโดยเพิ่มพยานคดีลงในกฎหมายกรุงธนบุรีและในกฎหมายกรุงเทพมหานครที่แก้ไขแล้ว ในเมื่อมีกรณีพิพาทเกิดขึ้นระหว่างอำนาจหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยและกรุงธนบุรีหรือกรุงเทพมหานครแล้วให้นำเรื่องนี้ไปขึ้นศาลปกครอง หรืออยากจะเรียนว่าความจริงขณะนี้ก็มีกรณีพิพาทกันมากมายว่ามีกรณีการยกฐานะ กรุงเทพมหานครขึ้นเป็นหน่วยการปกครองอิสระแล้ว แต่ความจริงนั้นก็ยังมีมาตรา ๘๖ กถาวไว้ว่า รัฐมนตรีมหาดไทยมีอำนาจที่จะวางระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับกรณีการงบประมาณ การบุคคล และกิจการทรัพย์สินอื่น ๆ ซึ่งอันนี้ก็เป็นข้อความที่ตรงกับทุกตัวอักษร ดังที่เป็นมาอยู่ในกฎหมายเทศบาลที่แล้วมาทุกฉบับ เมื่อเป็นเช่นนี้เราก็จะกล่าวไม่ได้เลยว่า กรุงเทพมหานครนั้นมีอำนาจอิสระตามสมควร กล่าวไม่ได้เลยเพราะว่ายังอยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยทุกประการ เมื่อเป็นเช่นนี้พรรคประชาธิปัตย์จึงได้เพิ่มข้อไขลงไปว่า เมื่อมีกรณีพิพาทเกิดขึ้นนั้นก็ต้องไปศาลปกครอง แต่ในขณะที่ยังไม่มีการตั้งศาลปกครองขึ้นในประเทศไทยนี้ให้ศาลแขวงเป็นผู้ดำเนินการตัดสินปัญหาเรื่องนี้ก่อนเมื่อพูดถึงปัญหาเรื่องนี้แล้ว กระผมก็เกรงจะกราบเรียนรัฐบาลว่า ศาลปกครองนั้นเป็นสิ่งที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ให้ตั้ง การมีศาลปกครองขึ้นนั้นจะแก้ปัญหามากหลายประการ

ไม่เฉพาะแต่ปัญหาการปกครองท้องถิ่น และรัฐบาลกลางเท่านั้น แต่ยังมีอีก ๑
อีกเกี่ยวกับประชาชนที่จะต้องพิพาทกับทางราชการ เพราะฉะนั้นในโอกาสนี้กระผมก็ใคร่
จะขอกราบเรียนทางรัฐบาลว่า ได้โปรดพิจารณาการที่จะเสนอร่างกฎหมายจัดตั้ง
ศาลปกครองเข้ามาในสภาฯ โดยด่วน เพื่อให้จะให้กิจการปกครองการบริหารบ้านเมืองเป็น
ไปได้โดยมีประสิทธิภาพและยุติธรรม ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอฟังแล้วกระมัง คุณสุจินต์ เอาสั้น ๆ หน่อยครับ

นายสุจินต์ เข้าวัดวิเศษ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ผมจะเอาสั้น ๆ ครับ
ตามที่ผมได้ฟังเพื่อนสมาชิกอภิปรายถึงเรื่องแยกจังหวัดพระนครและธนบุรีออกตามเดิมนั้นผม
อยากเรียนเป็นข้อสังเกตคือเพื่อนสมาชิกทั้งหลายว่า ก่อที่จะลงมติในเจตนารมณ์แต่เดิม
นั้นในการที่รวม ๒ จังหวัดเข้ากันนั้น เพื่อให้ให้อำนาจมาอยู่กับทางกรุงเทพมหานคร และ
บัดนี้เราจะมีการเลือกตั้งผู้ว่า ฯ กทม. แล้ว เพราะฉะนั้นอำนาจที่จะได้นั้นก็มาจาก
ประชาชน ถ้าเราแยกจังหวัดออกไปก็จะต้องมีผู้ว่า ฯ อีก ผู้ว่า ฯ นี้ก็ต้องขึ้นกับกระทรวง
มหาดไทยโดยเด็ดขาด การที่เราจะให้อำนาจกลับไปอยู่กับกระทรวงมหาดไทยหรือเราจะ
ให้ประชาชนเลือกผู้ว่า ฯ และสมาชิกของเราขึ้นเอง ข้อนี้ละครับที่ผมอยากเรียนเน้น
ข้อสังเกต

ในการที่เราแยกออกนั้นเมื่อมีจังหวัดภายใต้ตั้ง เยอะแยะ จังหวัดเป็นยูเก็บ จังหวัด
ก็ต้องทำตามกระทรวงมหาดไทยสิ่งอื่น ประชาชนกรุงเทพมหานคร ธนบุรีเราจะทำอะไร
เพิ่มขึ้นกว่าที่เป็นอยู่เวลานี้ที่เพิ่มอยู่เวลานี้มีมากมายส่วนใหญ่ กทม. เป็นผู้เก็บแล้วใช้ได้
ตามที่ทางสภาเห็นสมควร ถึงแม้จะขึ้นกระทรวงมหาดไทยบ้างก็ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการ
ซึ่งเลือกมาจากประชาชนเหมือนกัน นี่ละครับที่เป็นข้อสังเกตที่ผมอยากเรียนต่อสภาก่อนที่
เราจะลงมติกันครับ ขอขอบคุณครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ กระผมชื่อ แคล้ว นรปติ
ส.ส. ขอนแก่น พรรคแนวร่วมสังคมนิยม นะครับ ท่านประธานครับ กระผมจะขอเสนอ
ญัตติว่าดังนี้ครับ คือหมายความว่าให้สภาผู้แทนราษฎรนี้ตั้งกรรมการไปสัมภาษณ์สำรวจ

ความต้องการของพี่น้องประชาชนในจังหวัดชลบุรีก่อนที่จะมีมติรับหลักการ กระผมขอให้
 เหตุผลกับท่านประธาน ทั้งนี้เนื่องจากว่ากระผมจะขอกราบเรียนว่า เราสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรทั้ง ๒๒๘ ท่านซึ่งนั่งอยู่ในห้องประชุมนี้เนี่ย ส่วนมากเรามาจากบ้านนอก
 ตัวกระผมเองก็เป็นชาวจังหวัดขอนแก่น ถึงแม้ว่าจะได้เข้ามาอยู่ในจังหวัดพระนคร
 ไม่น้อยกว่า ๒๐ - ๓๐ ปี แต่โอกาสที่จะออกไปสัมผัสกับพี่น้องชาวชนบรีนั้นก็เป็นการ
 ออกจะยากเพราะว่าทั้งนี้เนื่องจากต้องประกอบภารกิจ ท่านประธานครับ นอกจากนี้
 ก็ปรากฏว่าท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมาจากจังหวัดต่าง ๆ นั้นก็รู้สึกจะเป็นการ
 ยากนักยากหนาที่จะออกไปสัมผัสต่อความรู้สึกของพี่น้องชาวชนบรีให้ทราบความรู้สึกอันแท้จริง
 นอกจากนั้น ท่านประธานครับ ถ้าหากว่าจะมีการลงมติไปนี้ จริงอยู่เราก็ให้เกียรติและ
 เคารพต่อการอภิปรายและต่อความเชื่อถือของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ซึ่ง
 ได้มีตำแหน่งในจังหวัดพระนคร เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดพระนครนี้ถึง ๒๖ ท่าน
 เราก็เคารพอยู่ แต่อย่างไรท่านประธาน เพื่อที่จะให้การลงมตินี้มันใกล้เคียงต่อความรู้สึก
 ของพี่น้องประชาชนในจังหวัดชลบุรีนั้น กระผมก็เห็นสมควรว่า สภาผู้แทนราษฎรของเรานี้
 ชอบที่จะได้แต่งตั้งกรรมาธิการออกไปสอบถามและสัมผัสความรู้สึกของพี่น้องชาวชนบรีก่อนที่
 จะมีมติรับหลักการ กรณีเช่นนี้ ท่านผู้เป็นประธาน ได้เกิดมาแล้ว กระผมขอยก
 ตัวอย่างนะครับ เมื่อประมาณพุทธศักราช ๒๔๘๕ คุณหมื่นจะเป็นสมัยของ
 หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี ในสมัยนั้นปรากฏว่า นายนาถ เงินตาบ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคามได้ขอเสนอที่จะให้บ้านแพ่ง แดงก็ตำบลซึ่งอยู่
 ความคลองฝั่งทางตะวันออกทางโน้นนะครับ มารวมกับจังหวัดขอนแก่น อย่างนี้ก็ปรากฏว่า
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอกฎัตติให้ให้มีกรรมาธิการออกไปสืบทราบ ออกไปสอบถาม
 สัมผัสความรู้สึกของพี่น้องชาวจังหวัดมหาสารคามว่ามีความจำเป็นที่จะต้องมารวมกับจังหวัด
 ขอนแก่นจริงหรือไม่ กระผมก็จำได้ว่าอย่างนั้นนะครับ กระผมก็ได้ออกไปเองกับคณะนั้น
 ถึงแม้ว่ากระผมยังไม่ได้เป็นผู้แทนราษฎรในขณะนั้น ด้วยเหตุผลดังนี้ ท่านประธาน กระผม
 จึงขอสรุปว่า ถ้าหากว่าเราจะลงมติไป จริงอยู่เราพร้อมที่จะยกมือให้ประชาธิปัตย์ แต่

ทว่าเราก็รู้สึกว่าจะออกจะเป็นการเป็นความรู้สึกของเราไปบ้างสักเล็กน้อยที่ต้องยกมือไปโดยที่
เราไม่รุขอเท็จจริงอย่างแจ่มแจ้ง คราวนี้ถ้าหากว่าเราจะยกมือค้านเราก็ทำไม่ได้
เพราะว่าเราก็ไม่ใช่ฝ่ายรัฐบาลและไม่ชอบที่จะกระทำกันั้น เพราะเราเคารพต่อ
ความรู้สึกของพี่น้องชาวชนบุรี คราวนี้ถ้าหากว่าจะไม่ยกมือแล้วพี่น้องชาวชนบุรีก็จะทว่า
เราไม่ปฏิบัติตามความประสงค์ ดังนี้แหละครับ มันลำบากใจครับ ท่านประธานสภา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณแล้ว ไม่ได้ทำอะไร ขอให้เสนอให้ชัดเจน
ตามข้อบังคับไปทำอะไร

นายแล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ขอเสนอให้สภานี้มีการตั้งกรรมการจากสภานี้
ไปสัมผัส ไปสอบถามความรู้สึกของพี่น้องชาวชนบุรี กระผมขอเสนอว่าอย่างนั้น ขอ
ผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ยังไม่ค่อยกระจ่างชัดในหน้าที่ของกรรมการ
ชุดนี้ ผมเข้าใจว่าสิทธิที่จะตั้งนั้นมีละ แต่ทำให้ไปทำอะไรบ้างนะครับ แล้วจะมี
เครื่องไม้เครื่องมืออะไร

นายแล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านประธาน คือให้ไปสอบถามพี่น้อง ความ
รู้สึกของพี่น้อง ความต้องการของพี่น้องชาวชนบุรีเพียงแค่นั้นนะครับ ท่านชอบที่จะแบ่งแยก
หรือว่าท่านชอบที่จะรวมอยู่กับจังหวัดกรุงเทพฯ เช่นเดีมนี่ เป็นอย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็หมายความว่าทั้งเสียงมติมหาชนท่านเองนั้นนะครับ

นายแล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : อย่างนี้ครับ ไปสอบถามไปยังความรู้สึก
ของมหาชนท่านเองนั้นครับ อย่างนี้จะเป็นการเหมาะสมยิ่งขึ้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ยุติของคุณแล้ว เป็นยุติแรก คุณคิดว่าอย่างไร

นายถวิล พิบพมหินทร์ (ร้อยเอ็ด) : ท่านผู้เป็นประธาน กระผม ถวิล
พิบพมหินทร์ จากร้อยเอ็ด แห่งพรรคเกษตรวิสัย ความข้อเสนอของคุณแล้ว นรปติ นั้น

กระผมไม่เห็นด้วย เพราะว่าเราผู้แทนราษฎรก็ได้รับเลือกจากบรรดาประชาชนทั่วทั้งประเทศแล้ว กอนที่จะยื่นร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๕ - ๖ ฉบับนี้มาก็เนื่องจากได้รับสัมผัสดูจากพี่น้องประชาชนชาวกรุงเทพมหานครแล้ว เป็นความเห็นส่วนใหญ่ เราถึงได้เห็นแต่บรรดาผู้แทนทุกท่านอภิปรายสนับสุน แล้วการที่จะให้ตั้งกรรมาธิการไปสัมผัสดูหรือไปสอบถามความเห็นของประชาชนอีกนั้น จึงจะทำให้เนิ่นช้าในการที่จะพิจารณาพระราชบัญญัติทั้ง ๖ ฉบับนี้ กระผมจึงไม่เห็นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นผมขอมติก็แล้วกันนะครับ คุณแล้ว

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : กระผมใครจะขอเรียนถามท่านผู้เสนอว่าผู้เสนอ ก็อยู่เป็น ส.ส. จังหวัดร้อยเอ็ดนะครับ กระผมขอเรียนถามว่า ท่านได้เคยเห็นหอม ๆ เข้าไปสอบถามพี่น้องในอำเภอสิงขร หรือในเขตสิงขรหรือไม่ แล้วท่านได้ไปหอม ๆ เก็บสอบถามความรู้สึกของพี่น้องชาวอำเภอชัยเจริญ หรืออำเภอชนบท หรืออำเภอ บางกอกใหญ่ หรืออำเภอบางกอกน้อยหรือไม่ เหล่านี้ยังเป็นกิ่งขานะครับ กระผมว่า อย่างนั้นครับท่านประธาน เหตุผลที่ผมสนับสุนขอเสนอวิธีของกระผมนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาคุณหลวงเจ้าของร่างดีกว่านะ เชิญคุณหลวง

พลเรือเอก หลวงชลธารฤทธิไกร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย การที่จะตั้งกรรมาธิการไปสัมผัสดูกับประชาชนชาวชนบทนั้น กระผมขอยืนยันว่า นายพีร บุนนาค ขอโทษที่ออกนาม กระผมและชาวชนบทอีกหลายคนก็พูดที่วงเวียนใหญ่ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ที่ผ่านมานี้ ชาวชนบทยืนยันเป็นเสียงเดียวกันว่า ต้องการให้แยก ไม่ต้องไปสัมผัสดูหรือครับ ขอรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณสุทิน

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทิน ใจจิต พรรคเกษตรสังคมน จากจังหวัดยโสธร เพราะว่าในการที่ท่านหัวหน้าพรรคแนวร่วมสังคมนิยม นะครับที่เสนอให้ตั้งกรรมาธิการไปสัมผัสดูก่อนนั้น กระผมก็ไม่เข้าใจว่าคณะกรรมาธิการ

ที่ได้รับแต่งตั้งจากสภานี้จะไปสัมผัสใครอย่างไร สัมผัสทรงไหน สัมผัสใคร เอาอะไรมาเป็น
 เครื่องยืนยัน เพราะฉะนั้นกระผมก็จึงมีความเห็นว่ามันเป็นการยากแก่การปฏิบัติ ถ้าเรา
 จะไปเดินท่อม ๆ อยู่ที่บ้านนี้เจริฐหรือหนองแขม เราจะไปตามใคร เราจะสำรวจ
 ประชาชาติได้อย่างไร กระผมคิดว่ากรรมการที่ตั้งไปจากสภานี้คงจะปฏิบัติได้ไม่สมบูรณ์
 และเมื่อนำกลับเข้ามาแล้ว กระผมก็คิดว่าใครจะเป็นผู้รับรองได้ แต่ในทหระณะของ
 กระผมเห็นว่าในฐานะที่จังหวัดขอนแก่นที่จะแยกใหม่ก็ หรือกรุงเทพมหานคร เรานี้ก็
 ก็มีผู้แทนซึ่งพรรคประชาธิปัตย์ส่วนใหญ่และก็พรรคอื่นบ้าง และก็มีผู้แทนจังหวัดอื่น ๆ
 ที่อยู่ใ้ในกรุงเทพหรือเป็นเลือดเนื้อเชื้อไขของกรุงเทพ ๆ นี้ก่อนที่นายร่างพระราชบัญญัติมากคง
 จะได้สำรวจตรวจตราพอสมควรแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมมีความเห็นว่ามันยากแก่การปฏิบัติ
 และไม่ควรถูกตั้งกรรมการไปสัมผัสครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมติแล้วกัน คุณแกล้ว

นายแกล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ กระผมขอตั้งคุณสุทิน ใจจิต
 ว่าตั้งนี้ครับ ในประมาณปีพุทธศักราช ๒๔๕๕ กระผมได้รวมไปกับคณะของพรรค
 ประชาธิปัตย์ คุณหลวงอะไรจำไม่ได้ ในขณะนั้นถึงแก่กรรมแล้วนะครับ แกล้วเป็นคุณหลวงครับ
 คืออย่างนี้ครับ เมื่อไปถึงอำเภอเชียงยืนแล้วนะครับ เขาก็มีการนัดประชุมราษฎรไว้
 หรือไม่เช่นนั้นก็เอากำนันผู้ใหญ่บ้านมาแล้วเราก็สอบถามความรู้สึกเป็นอำเภอ ๆ ไปเป็น
 แดง ๆ ไปกระทำตั้งนี้ไม่ยากครับ ไม่ต้องเดินท่อม ๆ ครับ วิธีปฏิบัติมากระทำ
 อย่างนั้นครับ ท่านผู้เป็นประธานไม่ยากเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอมติแล้วกัน ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ยุติธรรม

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ขอเรียนสำหรับ
 ปัญหาเรื่องที่คุณแกล้วสภาได้ส่งไปจริง เป็นอุทติของกระผมเอง แล้วยังคงอ้างคุณานุรักษ์
 เป็นกรรมการ เพราะเป็นผู้แทนมหาสารคามไปที่นั่น แต่ที่นั่นไปตำบลเคียว เหตุที่ไป
 ที่นั่นก็เพราะว่าเราห่างจากผู้แทนไม่มีความเห็นเหมือนกันอย่างกฎหมายฉบับนี้ คือที่นั่นมีว่า

คนหนึ่งอยากให้อยู่มหาสารคาม ผู้แทนมหาสารคามก็อยากให้อยู่อย่างนั้น แต่พวกขอนแก่น
 บอกว่าอยากจะให้ไปอยู่ขอนแก่น สภานี้ก็ไม่วะตัดสินใจอย่างไร ก็กรรมาธิการนี้ไป
 แคว่มาขึ้นตำบลเคียวกรับ ที่นั่นเมื่อไปนะ เขาก็ให้ราษฎรมาตำบลหนึ่ง ก็ไป แล้วปัญหา
 ยังเกิดมาอีกครั้งหนึ่งที่พิศิตรกับนครสวรรค์ จะแบ่งเขตกันที่อำเภอบางมูลนากกับอำเภอ
 ชุมแสง ผมก็เป็นกรรมาธิการอีกก็ไปอีก แต่มีนักตำบลเคียว แคว่ที่นั่นจังหวัดหนึ่ง
 มันไม่เหมือนกับที่โน่น แล้วเป็นจังหวัดอยู่เดิม แล้วเขตก็เขตเดิม ไม่ได้ไป ไม่ควรจะไป
 ผมเห็นอย่างนั้นนะครับ เหมือนอย่างที่ย้ายโยธามาเป็นจังหวัด ก็ไม่ได้ไปกัน แยกมาจาก
 อุบลราชธานี ก็กราบเรียนถึงความหลังว่า อย่างคุณแล้ว ก็จำไม่ค่อยจะแน่ พอที่ผมไปหา
 ทั้งสองแห่งก็เลยเรียนให้ทราบอย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอานะครับ ผมขอมตินะครับ
 (นายแคล้ว นรปติ ไถยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาน่า คุณจะถอนหรือ เชิญ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ กระผมจะขอแก้รัฐมนตรี

ใหญ่ ศรีราชา สักนิดเออะครับ กระผมได้ร่วมเดินทางไปกับหลวงอังกดาร์กับ กระผม
 จำได้ว่าในขณะของกระผมในขณะนั้น ในเวลาที่กระผมร่วมเดินทางไปนั้นะครับ ไปแล้ว
 ก็ไปหลายตำบลครับ เรื่องมันเป็นอย่างนี้ครับ ไปชุมนุมกันหลายหนหลายแห่งครับ มันเป็นอย่างนี้
 ท่านผู้เป็นประธาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลับจะเป็นเกียรติแก่ท่าน ส.ส. พรรค
 ประชาธิปัตย์เสียด้วยซ้ำไปว่าเราไปพบปะกับประชาชน ไปสัมผัสกับประชาชนที่เรามา
 ก็เพราะว่าเนื่องจากร่างพระราชบัญญัติของท่านหลวงชลธารพุดดิไกรนะ ถ้าหากว่า
 พี่เองชาวจังหวัดชลบุรีมีความเต็มใจที่จะแยกออกไปจากพระนครแล้ว ย่อมจะเป็นเกียรติ
 แก่ท่าน ส.ส. ผู้เสนอญัติร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นอย่างยิ่ง กระผมขอประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เออละครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นสมควร ก็เท่านั้นแหละ
 พุ่กั้พุกั้ไปเออะ

นายสิริ ณาสุก (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สิริ ณาสุกครับ

เมื่อก่อนจะรับ กระผมขอชี้แจงเพิ่มเติมจากหัวหน้าพรรคแนวร่วมสังคมนิยมนี้ครับ ก็ว่าตามสิทธิและครับ ทำได้ครับ ตามข้อบังคับที่ ๓๔ (๓) นะครับ ทำได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่างนั้นสิ ผมถึงได้ขอมติอย่างไรละ

นายศิริ มาตุก (สุริเตร์) : สาเหตุที่ท่านหัวหน้าพรรคแนวร่วมสังคมนิยมเสนอมาอย่างนั้นครับ เพราะว่าพรรคแนวร่วมสังคมนิยมก็ตาม พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยเองก็ตามไม่ทราบครับ คือเราไม่ทราบความติชมของชนบุรีนี้เป็นอย่างไร เราจะค้านกฎหมายฉบับนี้ ก็เกี่ยวกับว่าเราไม่เอาพวกนี้ครับ เราจะสนับสนุนเราก็ไม่รู้ว่ามีดีหรือออกนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นด้วยว่า อันนี้เป็นสิ่งที่ถูกต้องนะครับ เสนอไปนี่แต่กระผมมาพิจารณาอีกทีหนึ่ง กฎหมายฉบับนี้เสนอมาทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน และตามปกติแล้วรัฐบาลจะต้องรับไปพิจารณาาก่อน แต่ขณะนี้รัฐบาลก็ไม่รับไปพิจารณา ก็ที่สุดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับข้อเสนอของคุณแล้ว คือตั้งกรรมาธิการไปตรวจสอบข้อคิดเห็นของประชาชนชาวชนบุรีและกรุงเทพฯ ฯ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๗ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติไม่ให้สภาตั้งคณะกรรมการตามที่คุณแล้วเสนอ ต่อไปนี้ผมขอมตินะครับว่าที่ประชุมนี้จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๕ ฉบับนี้หรือไม่

(นายสมหวัง ศรีชัย โดยยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสมหวัง ศรีชัย (ชัยนาท) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมหวัง ศรีชัย ส.ส. ชัยนาท แห่งพรรคพลังใหม่ กระผมก็ควรจะเรียนปรึกษาสภานี้ก่อนจะลงมติกฎหมายฉบับนี้ เพราะว่ามันมีการรวมพิจารณาหลายฉบับ แล้วมันมีสารสำคัญอย่างยิ่ง

ที่แตกต่างกันเป็นการยากที่จะลงมติ สำหรับฉบับของพรรคประชาธิปัตย์ กุศลสินันต์เห็นจะไม่เป็นปัญหาอะไร ที่ฉบับของ กุศล ขอบพระทานโทษของเวียดนาม ของ กุศลแปรม กุศลประเทือง มีสารสำคัญว่าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ให้ใช้วิธีการแต่งตั้ง ซึ่งก็ขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๖ ส่วนฉบับของ ประทานโทษ กุศล วิธีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครนั้น กนละอย่างกับฉบับของ กุศลหลวงชลาธารพฤติไกร ของ กุศลหลวงชลาธารพฤติไกร ใช้เลือกจากประชาชนโดยตรง แต่สำหรับของ กุศลชูใช้เลือกจากสมาชิกสภาไปเลือกกันเองมันกนละอย่าง ส่วนฉบับของ กุศลสมบุญนั้น กำหนดให้เลือกตั้ง...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ของ กุศลสมบุญกับ กุศลชูยังไม่ถึงครับ

นายสมหวัง ศรีชัย (ชัยนาท) : อ้อ ยังไม่ถึง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังไม่ถึง

นายสมหวัง ศรีชัย (ชัยนาท) : ครับ เพราะฉะนั้นของ กุศลแปรมกับ กุศลประเทือง มันขัดรัฐธรรมนูญใช้แต่งตั้ง ที่นี้ถ้าเราจะรับ รับอย่างไร กระณมอยากจะรับของ

กุศลหลวงชลาธารพฤติไกร แต่กระณมไม่อยากจะรับของ กุศลแปรมและของ กุศลประเทือง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็แสดงแต่ก็รับ เดียวก็ลงมติอย่างไร เอาครับ

นายสมหวัง ศรีชัย (ชัยนาท) : ครับ กระณมจริงหรือจะใช้วิธีแบบไหน

จะแยกเป็นฉบับไปหรือจะอย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เราพิจารณาร่วมกัน มติที่ต้องเอารวมเหมือนกัน แลวส่วนจะเอาฉบับไหนเป็นหลักอีกทีหนึ่ง

นายสมหวัง ศรีชัย (ชัยนาท) : มีไคครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กนละตอน

นายสมหวัง ศรีชัย (ชัยนาท) : กระณมปรึกษาพิจารณารุ่นรวม รวมไปถึงแล้วว่กันไปแล้วครับแต่ตอนลงมติมันสมควรจะแยกลงมติว่าจะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับไหนหรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่เราเคยทำมาอย่างนี้ครับ มันต้องรับทั้งหมด ส่วนจะเอาฉบับไหนเป็นหลักนั้นก็อีกตอนหนึ่ง เป็นขั้นตอน ๒ ตอน แยกเป็น ๒ ตอน

นายสมหวัง ศรีชัย (ชัยนาท) : มันคนละหลักการเลยนะครับ เพราะว่าหลักการของหลวงชลาธารพฤติไกรนะใช้เลือกตั้งจากประชาชนโดยตรง ถูกตามรัฐธรรมนูญ

หลักการของคุณแปรมและคุณประเทืองนะ ไขแฉงตั้งชั้ครัฐธรรมนูญ มันคนละหลักการเลย เพราะฉะนั้นจะไปให้รับกันได้อย่างไร :

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือถ้าคุณไม่รับก็ไม่รับชั้

นายสมหวัง ศรีชัย (ชัยนาท) : ก็กระผมอยากจะรับทางโน้น แล้วทำอย่างไร

นายประยูรศักดิ์ ซลาชนเกษะ (กรุงเทพมหานคร) : ทำประธานที่เคารพ ผม ประยูรศักดิ์ ซลาชนเกษะ ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงเรื่องนี้กระผมเองได้เสนอญัตติต่อท่านประธานไว้เป็นอันดับแรกแล้ว เพราะเกรงว่าจะเกิดปัญหาดังที่ท่าน ส.ส. จากพรรคพลังใหม่ได้กรุณานำเรียนต่อที่ประชุมเมื่อสักครู่นี้ สำหรับในหลักการที่พิจารณาในชั้นรับหลักการนี้ให้เสนอรวมทั้ง ๕ ฉบับนั้น ก็ด้วยเหตุผลที่ว่าพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ และคุณธีร บุญมาก รวมกันนั้น ในหลักการของพระราชบัญญัติที่กล่าวถึงนี้ได้มีหลักการในการที่จะมีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร เช่นเดียวกับกรุงเทพมหานคร และศักดิ์ศรีของกรุงเทพมหานครนั้นเอง ส่วนอีก ๒ ฉบับ ก็ตามที่ประธานโหม้ที่กระผมชอกกล่าวนามที่พูดเสมอหวังได้กล่าวถึง ก็เป็นไปดังที่กล่าวนั้น ซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างกันไป กระผมได้นำเรียนต่อท่านประธานสภาแล้วว่า เราควรจะได้พิจารณาในชั้นรับหลักการในแง่ที่ว่า

เราจะแยกกรุงเทพมหานครออกเป็น ๒ ส่วนหรือไม่ เป็นอันดับแรก และอันดับที่ ๒ เมื่อแยกออกไปแล้วจะแยกเป็นอย่างไรตามวิธีการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับของกรุงเทพมหานคร ๗ หรือตามอีก ๒ ฉบับของคุณประเทือง กำประกอบ และคุณแปรม มาลาคุณ ๗ อยู่ช่า กระผมขอเรียนเสนอให้ท่านประธานขอมติต่อที่ประชุมเป็น ๒ อันดับนะครับ ดังที่กระผมได้เรียนไว้ในญัตติที่ได้เรียนเสนอต่อท่านประธานแล้ว

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย กระผมอยากจะขอฝากแนวความคิดเล็กน้อยตามที่ทางคุณสมหวัง ศรีชัย

แห่งพรรคหลังใหม่ก็ไปเรื่อยไปเมื่อสักครู่นี้ ทางพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย เห็นด้วย
 อย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะว่าในการรวมกิจการร่างพระราชบัญญัติแต่ละฉบับนั้น หลักการ
 มันจะต้องเหมือนกัน จึงจะรวมกิจการพวกกันได้ แต่ในกรณีของร่างพระราชบัญญัติฉบับของ
 คุณเปรม มาลากุล ๗ อัญชยา และฉบับของพลเรือเอก หลวงชลธารพฤติไกร กับคณะ
 เป็นผู้เสนออื่น มันหลักการในการเดือกตั้ง หลักการมันต่างกันในเรื่องที่ของคุณเปรม
 มาลากุล ๗ อัญชยา จะต้องมาจากการแต่งตั้ง แต่ของพลเรือเอก หลวงชลธารพฤติไกร
 จะต้องมาจากการเดือกตั้ง ที่ไม่กระผมอยากจะฝากข้อสังเกต กระผมบังเอิญได้ทราบ
 จากทางการประชุมของสหพรรค อันนี้อาจจะเป็นเพราะการชกแซกของกระผมก็ได้
 กระผมได้ทราบมาว่าทางสหพรรคได้มีมติในการพิจารณาพระราชบัญญัติทุกฉบับนี้ โดย
 กระจายที่กระผมถืออยู่นี้ ถือเป็นโรเนียวแจกของทางสมาชิกของสหพรรค ส่วนที่กระผมได้
 มาอย่างนั้น กระผมไม่พูดถึง เพียงแต่ว่ากระผมชกแซกมาได้แล้วก็เห็นดีนั้นบอกว่า
 ให้รับหลักการ สำหรับต่อไปบอกว่าส่งคณะกรรมการปลกรองพิจารณา โดยถือ
 ร่างพระราชบัญญัติซึ่งนายเปรม มาลากุล ๗ อัญชยา กับคณะเป็นหลักในการแปรญัตติ อันนี้
 ทำให้กระผมสงสัยเป็นอย่างยิ่ง เคมีที่เกี่ยวกับกระผมสงสัยแล้วว่าทำไมสมาชิกในพรรค
 ก็คือคุณพีร์ บุณนาค จึงมารวมลงชื่อในร่างของพรรคประชาธิปไตย ที่นี้เพื่อสองที่กระผมสงสัย
 คือทำไมจึงจะต้องเอาร่างซึ่งของคุณเปรม เป็นผู้เสนอมาเป็นหลัก ร่างของคุณเปรมนั้น
 เป็นร่างที่จะต้องยวราชการจังหวัดนครราชสีมาจะต้องมาจากการแต่งตั้ง ที่มีปัญหาทำไมจึงจะ
 ต้องมาเพิ่มยวราชการที่มาจากแต่งตั้ง โดยมาแยกจังหวัดนครราชสีมาไปอีกจังหวัดหนึ่ง
 ทั้ง ๆ ที่นโยบายของรัฐบาลเองก็แถลงไว้ว่าจะกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียว คุณสุทัศน์ จะเสนออะไรก็เสนอเลย

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) : กระผมขอความกรุณาสักเล็กน้อยครับ
 และอีกประการหนึ่ง เป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญด้วย กระผมจึงตั้งข้อสังเกตไว้เพื่อที่จะฝากให้
 ทางท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านได้โปรดพิจารณาในกรณีนี้ด้วยว่า การที่รัฐบาลรวมทั้ง
 สหพรรคได้เสนอมาอย่างนี้ และมีมติเช่นนี้รู้สึกว่าจะเป็นเงื่อนไขอยู่ขอบกอดอยู่ กระผม

ไม่ออกความเห็นในการที่จะเสนออะไร เพียงแต่จะตั้งข้อสังเกตในกรณีเช่นนี้ครับ

หลวงชลธารพฤษีไกร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผมอยากจะชี้แจงขอเท็จจริงให้ทราบดังนี้ สำหรับ
ร่างพระราชบัญญัติที่กระผมและคณะเสนอ ๓ ฉบับนั้นนะ ถ้าสมมุติว่าจะรับหลักการและ
ไปพิจารณาแก้ไขอะไรเสร็จเรียบร้อยแล้วใช้ได้ทันที และเป็นกรุงเทพมหานคร อีกสองฉบับนั้น
กระผมขอแยกเป็นจังหวัดพระนครและปกครองในลักษณะมีเทศบาล คนละอย่าง แคว
ทั้งสองฉบับนั้น มีเขียนไว้ว่าจะต้องแก่งตั้งสมาชิกทั้งสองฉบับ แล้วก็ลงท้ายที่หลังว่าถึง
จะเลือกตั้ง ถ้าอ่านโดยพิถีพิถารณาแล้วรู้สึกว้าชัคคอรัฐธรรมนูญ นี้กระผมเรียนให้ทราบ
แค่นี้ครับ

นายบัญชา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ ผม บัญจะ
เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคเกษตรสังคมชนบทกราบเรียน
ว่าร่างพระราชบัญญัติของผม และคณะประเทือง เสนอนานไม่แก้ไขรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด
เพราะว่าในร่างพระราชบัญญัติที่กระผมฉบับนี้เป็น การแยกจังหวัดชนบทออกไปเป็นจังหวัดหนึ่ง
เหมือนกับจังหวัดต่าง ๆ ในประเทศไทย โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งกระทรวงมหาดไทย
แต่งตั้งมีเจ้าหน้าที่อะไรเหมือนกับจังหวัดอื่น ๆ แต่ในมาตรา ๕ นั้นผมเพียงแต่ระยะแรก
ซึ่งยังไม่มีสมาชิกสภาจังหวัดนั้น ก็ให้แต่งตั้งไปก่อน และก็ให้มีการเลือกตั้งให้เป็นไปตาม
กฎหมายรัฐธรรมนูญ มันจะชัคคอตรงไหนครับ เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่าตามที่ว่าชัคคอรัฐธรรมนูญ
ไม่ชัคคออย่างแน่นอน แต่ผมตั้งข้อสังเกตให้ท่านไว้แล้วเมื่อครั้งร่างพระราชบัญญัติทั้ง
๕ ฉบับนี้หลักการจะไม่ตรงกันทั้งหมด ผมเองก็ยกมือให้พิจารณาทั้ง ร่างคณะปรวมกับของผม
เสียก่อน แล้วก็มาพิจารณาพรอมอภิปรายกันกับของฝ่ายของคณะหลวงชลธารฯ แต่เสร็จแล้ว
มติที่ประชุมสภาก็ให้รวมพิจารณาพรอมอภิปรายนั้นรวมได้ แต่พอขอประเด็นท่านก็ข้อมึงกับ
ชัคคอในข้อ ๔ ขอให้รวมหรือแยกประเด็นพิจารณาหรือลงมติ อันนี้เวลาลงมติดูที่ท่านก็แยก
ประเด็นได้ครับ ว่าตั้งประเด็นว่าร่างของคณะประเทืองกับผมกับคณะปรวม มาดูกล นั้น
ใครจะรับ ร่างของคณะชลธารฯ ใครจะรับ ก็รับ ก็แยกเวลาลงมติแยกลงมติได้ครับ

ไม่ใช่ว่าอภิปรายรับหลักการอภิปรายรวมกันแล้ว ท่านจะขอรับไม่รับทีเดียว ให้ท่านแยกได้
ความข้องกับกันได้แต่ละกรณี เวลาขอมตินี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะแยกขอเสียงทั้ง ๕ ฉบับ ๕ ครั้งใช่ไหม

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ไม่ใช่ครับ ของคุณหลวงชลธาร ฯ นะ
๓ ฉบับ ท่านก็ขอไป แล้วของคุณเปรมกับของอีก ๒ ฉบับ ท่านก็ขอไป ก็เวลาขอมติ
ขอมติ แยกได้ครับ ไม่ใช่อภิปรายรวมแล้ว ท่านประธานจะตองรับหลักการหรือ
ไม่รับอันเดียว ท่านมีสิทธิที่ท่านจะเรียกขอประเด็น โดยที่ว่าคุณตั้งประเด็นว่าใครจะรับรอง
พระราชบัญญัติของคุณประเทือง คำประกอบ และของสุกรมพร ไปรคยกมือขึ้น ใครจะ
รับของคุณหลวงชลธาร ๓ ฉบับยกมือขึ้น อันไหนจะรับหลักการอันนั้นไป อันนั้นก็ตกไป
มันก็ต้องทำอย่างนั้นครับ ถ้าไม่อย่างนั้นมันจะเกิดปัญหาอย่างร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกี่ยวก้อเหี คือเอาผูกใจัด ของคุณนะ
หมายความว่าให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าจะรับร่างของคุณหลวงกับคณะ ๓ ฉบับนั้นหรือไม่ประเด็น
หนึ่ง แต่อีกประเด็นหนึ่งก็ถือว่ารับของคุณเปรมหรือไม่ อีกประเด็นหนึ่ง ใจหรือไม่

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ครับ มันต้องอย่างนั้นครับ ความจริง
ก็น่าจะจับประเด็นใหญ่ๆครับ

นายสิริ บุญภาค (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงจะลงเลยกัน
ก็ยาก เพราะว่าดูที่พระเจ้าตากสินทั้งหลายนั้นก็มีความรู้สึกว่าเป็นที่จะต้องแยกกรุงธนบุรี
กระแสมขอกราบขอบพระคุณทุกท่าน แต่ประเด็นที่คุณบัญญัติ ชี้มาชี้เนี่ยก็เป็นเรื่องที่น่าเห็นใจ
แต่ว่ากระแสมจะขอประธานกราบเรียนว่าความจริงจังหวัดธนบุรีของเรานี้ถูกแยกออกมาแล้ว
ก็เรานี้ละครับเสียขวัญไปตั้งประมาณ ๓ - ๔ ปี แล้วที่นี้การที่เราวางกฎหมายขึ้นมาใน
ฉบับนี้ที่รวมกันนั้นกระแสมขอประธานกราบเรียนว่า กระแสมเห็นว่าร่างของทางฝ่าย
คุณหลวงชลธาร ฯ นี้มีอยู่ทุกอย่าง ครบพิศ (COMPLETE) แล้วรับกับการเลือกตั้ง
กม. ในครั้งนี้นั้นด้วย ส่วนว่าเราจะให้เขาอยู่นานแค่ไหนก็เรื่องเป็นมตเฉพาะกาลซึ่ง
เราจะว่ากันทีหลังนี้เป็นประเด็นที่ ๑ ประเด็นที่ ๒ กระแสมใครจะขอกราบเรียนต่อ

เพื่อนสมาชิกสหพรรค วันนั้นดำมิ่งเอิญกรรมไปประชุมค่าย กรรมจะชอก้านในทีประชุม
สหพรรคเพราะบังเอิญกรรมศึกประชุมงบประมาณ คือกรรมอยากจะทำประธาน
กราบเรียนว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาอะ นั้นไมต้องพูดละครับ

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : เกี่ยวกับท่านประธานครับ อันนี้เป็นเหตุผล
กรรมจะจงใจให้พรรคเพื่อนของกรรมได้รับรู้ในบางสิ่งบางอย่างครับ ก็ว่า
การแยกไปในลักษณะอีกอย่างนะเราต้องไปแต่งตั้งข้าหลวงเป็นการหมกเงินหมกทอง แล้วก็
ไปมีเทศบาลอีกอย่างนี้จะถือว่าเป็นการทำที่ถูกต้องมิได้ และในการที่กรรมเสนอกันขึ้นมา
อีกฉบับหนึ่ง คือดัมของหลวงชลธาร ฯ นั้นเราต้องการจะไปยกฐานะธนบุรีให้เป็น
กรุงธนบุรีเท่าเทียมกับกรุงเทพมหานครนี้ เพราะฉะนั้นประเด็นที่กรรมกราบเรียนนี้ก็คือ
หมายความว่าความหมดเปลือง สิ้นเปลืองก็จะน้อยลง แล้วก็ไม่ไปโดนกฎหมาย กทม. ที่จะ
เลือกตั้งวันที่ ๑๐ นี้อย่างน้อยให้เลือกไปให้เสร็จแล้วเราก็จะไปแยกกันครับ เมื่อไรอะไร
กันก็ว่ากันมา แต่เราให้พบเฉพาะกาลสักปีหนึ่งหรือ ๒ เดือน อะไรอย่างนี้กว่ากันไป

เพราะฉะนั้นกรรมขอกราบละครับคุณปัญจะหรือคุณประเทืองนี้ครับ ถ้าหากเมื่อไปเอา
อย่างท่านวานี้ เราต้องไปตั้งผู้ว่า ฯ อีก ตั้งผู้ว่า ฯ ตั้งรองผู้ว่า ฯ เราต้องไปอีก
อันหนึ่งเรามีเทศบาลอีกอันหนึ่ง มันจะยุ่งความหมดเปลืองจะเกิดขึ้น ปัญหาอันนี้กรรม
จึงขอ ถ้าท่านจะเรียกมติกรรมก็ขอฝากข้อคิดไว้กับพรรคเพื่อนฝูงทั้งหลายว่าเราจะยินยอม
ว่าอันไหนที่มันจะถูกแล้วมันจะเป็นประโยชน์กับประเทศชาติบ้านเมือง ไม่ใช่ว่าจะเป็น
ของฝ่ายค้านหรือฝ่ายสนับสนุน วันนี้เรามีจุดรวมอันเดียวกันคือการแยกธนบุรีหรือขอขอบคุณครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธาน ที่กรรมพูดนี้ไม่ได้
หมายความว่ากรรมจะมาเข้ากับทางสมาชิกของพรรคของกรรม แต่ว่ากรรมจะขอพูด
ตามที่ควรจะเป็นนะครับ คือว่าเรามีความเห็นว่าการจะแยกจังหวัดธนบุรีออกไปเป็น
จังหวัดหนึ่งต่างหากจากกรุงเทพมหานครการปกครองของ ๒ แห่งนี้ไม่ควรจะเหมือนกัน
สำหรับกรุงเทพมหานครนั้นก็ควรที่จะปกครองอย่างมหานครอื่น ๆ ทั้งหลายในโลก เช่น

โตเกียวหรือลอนดอนอะไรทำนองนั้นนะครับ อาจจะไม่มีเทศบาล แต่ว่าจังหวัดชลบุรีนั้น ก็ควรจะเหมือนกับจังหวัดเชียงใหม่ อุบลราชธานี หรือ เชียงราย ซึ่งมีพลเมืองมากก็จริง แต่มีทั้งเทศบาลและมีทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพราะเหตุนี้กระผมจึงเห็นว่าชลบุรีนั้น ควรจะปกครองอย่างจังหวัดอื่น ๆ เรา ปล่อยให้กรุงเทพมหานครซึ่งเป็นนครหลวงจริง ๆ นี้ปกครองอย่างนครหลวง มีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประมุขฝ่ายบริหารแต่สำหรับ จังหวัดชลบุรีก็ควรจะเป็นเช่นอย่างจังหวัดอื่น ๆ ก็จะมีผู้ว่าราชการจังหวัดอย่างที่โดยมี มาแล้ว แล้วก็มีสภาเทศบาล และก็ต้องมีองค์การบริหารส่วนจังหวัด ควรจะเป็นอย่างนั้น เช่นเดียวกับเชียงใหม่ มีสภาจังหวัด มิฉะนั้นแล้วเราก็ต้องมีจังหวัดเชียงใหม่ หรือ จังหวัดใหญ่ ๆ เชียงรายก็จะต้องมีปกครองอย่างกรุงเทพมหานครกันไปอีกหลายจังหวัด ครับ ที่นี้สำหรับที่ว่าจะจัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ั้น กระผมก็คิดว่าคงไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญ เพราะว่าเพียงในบทเฉพาะกาลเท่านั้นที่มีการแต่งตั้ง เราจะเห็นว่าในกฎหมายว่าด้วย กรุงเทพมหานครนั้นก็มีการแต่งตั้ง ในระหว่างชั่วระยะเวลาหนึ่ง นี้ อย่างผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานครเวลานี้ก็แต่งตั้ง ก็ไม่เห็นจัดรัฐธรรมนูญที่ตรงไหน เพราะว่ายังอยู่ใน ระหว่าง ๒ ปีที่ใช้รัฐธรรมนูญซึ่งจะหาอย่างไรก็ได้ จนกว่าจะมีกฎหมายว่าด้วยการนั้น โดยเฉพาะที่จะให้การปกครองของท้องถิ่นเป็นไปโดยการเลือกตั้งจากประชาชน สำหรับ ประเด็น ๒ ประเด็นที่เป็นปัญหานั้น กฎหมายที่มี ๕ ฉบับ ๒ ฉบับมีหลักการอย่างเดียวกัน อีก ๓ ฉบับมีหลักการอย่างเดียวกัน ก็แบ่งเป็น ๒ ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งต้องการให้แยกชลบุรี ออกไปเป็นจังหวัดธรรมดา แต่อีกฝ่ายหนึ่งต้องการให้แยกชลบุรีไปเป็นมหานครอีกมหานคร หนึ่ง การปกครองย่อมผิดแผกไปจากกัน ฉะนั้นในการลงมติก็สามารถที่จะให้สภานี้ แยกการลงมติได้ถึง ๒ ประเด็นอย่างที่กฎหมายจะไขเรียนให้สภาให้ทราบแล้ว

นายแสวง ศรีมาเสริม (นทบุรี) : กระผม แสวง ศรีมาเสริม ส.ส. นทบุรี สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ก่อนนี้กระผมขอขอบคุณท่านประธานเป็นอย่างมากที่ได้ให้โอกาส ผมได้มีโอกาสพูดในวันนี้ ผมขอกราบเรียนเพื่อนสมาชิกและท่านประธานสภาว่า ก่อนที่จะ พิจารณาว่าควรแยกโดยวิธีการแต่งตั้งหรือ เลือกตั้งนั้น กระผมขอเรียนความจริง

ให้สภาทราบดีว่าในฐานะที่ครั้งหนึ่งผมดำรงตำแหน่งหัวหน้ากองการเจ้าหน้าที่ในกระทรวงมหาดไทย และต่อมาผมได้เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา และต่อมาผมได้เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี เมื่อคณะปฏิวัติจะบีบบังคับการปกครอง ได้แต่งตั้งให้ผมเป็นหัวหน้าฝ่ายรักษาขนบทและส่งเสริมอาชีพ และต่อมาได้มีการยุบเทศบาลกรุงเทพและธนบุรีรวมเป็นเทศบาลนครหลวง และแต่งตั้งผมมาเป็นเทศมนตรีฝ่ายการคลัง เราจำเป็นต้องต้องทราบว่ามูลเหตุอะไรที่มีการยุบกันเช่นนั้น แนวนโยบายของ จอมพล ประกาศในสมัยนั้นมีความมุ่งหวังที่ต้องการจะให้มีการแต่งตั้ง ไม่ต้องการให้มีการเลือกตั้ง เพราะต้องการหวังอำนาจในทางการเมือง ในทางการปกครอง โค้งนายแสง ไชยอาญา ผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรีไปดูงานที่สหรัฐอเมริกา โดยทราบว่าที่สหรัฐนั้นมีการแต่งตั้งนายกเทศมนตรี ไม่มีการเลือกตั้ง นายแสง ไชยอาญา ได้กลับมารายงานว่า ในการที่สหรัฐอเมริกา มีการแต่งตั้งนายกเทศมนตรี มีการเลือกตั้งนั้น เพราะในรัฐนั้น ปรากฏว่าเป็นคนดีค่ามาก ถ้ามีการเลือกตั้งแล้วเกรงว่าคนดีค่าจะเป็นนายกเทศมนตรี โดยเหตุนี้เองสหรัฐอเมริกา จึงแต่งตั้งนายกเทศมนตรีไม่มีการเลือกตั้ง เมื่อมีการร่างพระราชบัญญัตินั้น ผมมีส่วนหนึ่งในการร่างพระราชบัญญัติที่จะรวมกรุงเทพมหานครกับธนบุรีรวมกัน และได้มีแนวนโยบายร่างไปให้มีการเลือกตั้ง เมื่อร่างไปให้มีการเลือกตั้งก็ไม่มีการพอใจ ได้รอกันอยู่ตลอดมา เพราะไม่พอใจในการที่ให้มีการเลือกตั้งในสมัยนั้นเมื่อมาตอน พ.ศ. ๒๕๑๔ ท่านคงจำได้ว่าในสมัยนั้นได้มีการเลือกตั้งสมาชิกเทศบาลนครกรุงเทพ พรรคประชาธิปไตยร่วมหัวมากได้เข้าเป็นผู้บริหารงานของเทศบาลนครหลวงกรุงเทพและธนบุรี และได้มีการชุกชุมเรื่องคดี ๒๐๐ ล้านบาทขึ้นมาดำเนินการ และปฏิเสธไม่ยอมให้หนี้ค่าปุ๋ยให้กัน ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกรุงไทย และธนาคารศรีอยุธยา ซึ่งมีหนี้สินถึงจำนวน ๑๐๐ กว่าล้านบาท กระผมเชื่อว่าท่านประธานคงจะได้ทราบเรื่องนี้ เพราะท่านประธานเคยดำรงตำแหน่งกรรมการธนาคารกรุงเทพอยู่แล้ว และนอกจากนี้ประชาธิปไตยได้ส่ง นายค็อก อภัยวงศ์ และ นายไพฑูริ เข้าบริหารงานหมู่ ๆ จะดำเนินการสอบสวนคดีทุจริตนี้แต่ใญ่ถูกอำนาจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กุศลเสวง รวบรวมเอาละครับ

นายแสวง ศรีมาเสริม (นนทบุรี) : นี่กระผมขอเรียนประเด็นที่มีมีการยุบครับ.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะขอมติเดี๋ยวครับ

นายแสวง ศรีมาเสริม (นนทบุรี) : และมีการยุบขึ้นมา เมื่อเช้านี้คณะปฏิวัติ
จึงได้ใช้อำนาจยุบกรุงเทพมหานครและธนบุรีรวมกันเป็นเทศบาลนครหลวง และแต่งตั้ง

ให้กระผมเป็นเทศมนตรีฝ่ายการคลัง

นายปรีชา เพ็ชรสิงห์ (เลย) : ท่านประธานครับ เป็นวาระที่ขอมติ
ไม่ใช่อภิปรายครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ขอรับ รวบรวมเอาละครับ กรุงเทพมหานคร
เออะครับ

นายแสวง ศรีมาเสริม (นนทบุรี) : ที่นี้ผลที่สุดที่มีการยุบนี้เนื่องจากให้
กระผมเข้าไปเพื่อจะดำเนินการรับใช้หนี้สินต่าง ๆ แต่กระผมเห็นว่า เป็นการไม่ชอบ
ผลที่สุดก็ให้มีการสอบสวนทุกทุจริตต่าง ๆ หลายเรื่องหลายประการ มันพิงพิงไปถึง
ฝ่ายรัฐบาลนั่นเอง จึงยุบมาเป็นเทศบาลนครหลวง และกระผมเป็นเทศมนตรีฝ่ายการคลัง
และเมื่อผลการสอบสวนมันพิงพิงกันอีกมาถึง เจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐบาลด้วย จึงได้รวมยุบอีก
ครั้งหนึ่งเป็นกรุงเทพมหานคร และได้มีการแต่งตั้งกันขึ้น และครั้งสุดท้ายนี้ก็มีการแก้ไข
กฎหมายให้มีการเลือกตั้งขึ้นเช่นนี้แหละ โดยเฉพาะเกียรติภูมิของจังหวัดธนบุรีนั้น กระผม
เองเป็นคนอยู่ในจังหวัดธนบุรี ประชาชนจังหวัดธนบุรีนั้นต้องการให้แยก และต้องการ
ให้มีเกียรติภูมิอย่างจังหวัดพระนคร ก็ต้องการให้เป็นกรุงเทพมหานครให้มีการเลือกตั้ง
ให้มีสิทธิและหน้าที่ เช่นเดียวกับกรุงเทพมหานคร เพราะกรุงเทพมหานครนั้นตามประวัติศาสตร์
อย่างที่พูดพิรวาก็ปรากฏว่าเคยเป็นนครหลวงมาแล้ว ถ้าหากว่ามีการดำเนินงานให้มี
ฐานะเท่าเทียมกว่ากรุงเทพมหานครแล้ว ประชาชนชาวจังหวัดธนบุรีซึ่งมีอยู่เป็นจำนวน
ไม่น้อยก็อาจจะน้อยเนื้อต่ำใจ กระผมจึงขอเสนอความคิดเห็นนี้ให้บรรดาเพื่อนสมาชิก
ทุกท่านได้โปรดพิจารณาว่าในกรณีที่แยกไปแล้ว ก็ควรให้มีฐานะเช่นเดียวกับ

กรุงเทพมหานครซึ่งปฏิบัติอยู่ขณะนี้ ขอขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมตินะครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดขอนแก่น ของคุณเปรม นาคากุลกับคณะและคุณประเทือง
กับคณะ โปรดยกมือขึ้น

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ เกี่ยวกับ
กระผมเรียนอะไรสักนิดหนึ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีทางออกแล้วนี้ ก็คุณ

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : มีแต่ครับ มีแต่สักทางหนึ่งคือ
เมื่อ^{๕๕}ก่อนผมลงไปนะ ท่านประธานจะอนุญาตให้กระผมใหม่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีอะไรอีกอะ เอาเนื้อ ๆ ไม่ตองอภิปรายละครับ
เอา ว่าอย่างไร

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : กระผมไม่^{๕๕}ไอ้อภิปรายเด็ดขาด
เมื่อ^{๕๕}ก่อนนี่อะไรก็ไม่รู้ ไปยื่นอภิปรายกันอยู่นั้นละครับ คือกระผมจะขอกราบเรียนอย่างนี้
คือท่านประธานกำลังจะถามว่า ระหว่าง ๒ อันนี้จะเอาอันไหน ไรใหม่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไร ๆ

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : ที่นี้ประเด็นมันเป็นอย่างนั้นครับ
คือของเก่าที่อยู่มี^{๕๕}นั้นรวมกันอยู่แล้ว บางทีก็อาจจะไปเอาเลขทั้ง ๒ อันก็ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่เอาที่อย่าออกเสียงซี

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : ไม่ได้สิครับ จะมาไม่ออกเสียง
ไม่ออกเสียงแสดงว่าจะต้องยอมเอาอย่างหนึ่งอย่างใดตามมติของสภาใน ๒ อันนั้นละครับ
คือเท่ากับว่าสภานี้ถูกบังคับให้เลือกเอาอย่างหนึ่งอย่างใดโดยไม่มี^{๕๕}ความจำเป็นที่จะต้องเลือก
อย่างนั้นละครับ ก็ใน ๒ อันนี้ บุคคลหนึ่งอาจจะพอใจอีกอันหนึ่ง ไม่พอใจอีกอันหนึ่ง
หรือพอใจที่เป็น^{๕๕}แล้วอย่างทุกวันนี้ คือรวมกันอยู่ก็ได้ ประเด็นมันควรจะเป็นอย่างนั้นครับ
ท่านประธาน ไรใหม่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แล้วคุณเสนออย่างไรคะ

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (นกรทวิธรรมราช) : กระผมก็ไม่เสนออย่างไร แต่ว่า
ท่านประธาน คือ เอาของเก่ามันมีอยู่อย่างหนึ่ง แล้วถูกเสนอขึ้นมาอีกอย่างหนึ่งเพื่อ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเถอะ ถ้าคุณไม่มีข้อเสนออีกแล้วไป ผมก็จะ
ดำเนินการ เอาคุณวิรัชว่าอย่างไร

นายวิรัช กุมพมาศ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ พรรคพลังใหม่
โกรขอเสนอเป็น ๒ ประเด็นถึงนี้ครับ ประเด็นแรก คือว่า เราจะคง ทม. ไว้อย่างเดิม
หรือจะแยก คงหรือแยกนะครับ เป็น ๒ จังหวัด ประเด็นที่ ๒ นะครับ ถ้าคงก็แล้วไป
เมื่อแยกแล้วจะเอาแบบไหน จะเอาแบบหลวงชลธาร ฯ หรือจะเอาแบบของ
คุณเปรม มาดากูล เท่านั้นละครับ ตาม ๒ ที่ครับ ขอคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ต้องเป็น ๓ ประเด็นนี้ รับหรือไม่รับหลักการ
เอาว่าแยกหรือไม่แยกก่อน เมื่อแยกแล้ว จะยึดของใครเป็นหลัก เอาละ ผมขอมตินะครับ
ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้แยก โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๐ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ให้แยก โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้มีการแยก
ระหว่าง ๒ จังหวัดนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปผมก็จะไต่ถามว่าที่ประชุมนี้จะรับร่างของ
คุณหลวงชลธารพดดีโกรและคณะ ๓ ฉบับ หรือจะรับร่างของคุณเปรม คุณประเทือง
ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดชลบุรีของคุณเปรมกับคณะ และ
คุณประเทืองกับคณะ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรรับร่างของ

คุณหลวงชลธารพฤติไกร กับคณะ ๓ ฉบับ ไปรยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ต้องนับใหม่ละ แหมเห็นคณะแนมเกี่ยวเจ้าหน้าที
นับคณะไปรกระวัง ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรรับร่างของคุณแปรมกับคุณประเทือง ไปรยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือขึ้น ๕๗ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรรับร่างของหลวงชลธารพฤติไกร
กับคณะ ๓ ฉบับ ไปรยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือขึ้น ๑๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นเห็นว่าที่ประชุมนี้เริ่มได้รับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. และ
ร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่บางส่วนของกรุงเทพมหานครไปเป็นของ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. ของคุณหลวงชลธารพฤติไกร กับคณะ คุณหลวง เชิญ จะเสนอส่ง
คณะกรรมการมาธิการอะไรครับ

นายแปรม มาลากุล ณ อยุธยา (อุตรดิตถ์) : ตอ ยกมือแล้วมีท่านสมาชิก
วิ่งออกไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผ่านไปแล้ว แล้วไป คุณหลวงเชิญครับ จะเสนอ
คณะกรรมการมาธิการอะไรครับ

พลเรือเอก หลวงชลธารพฤติไกร (กรุงเทพมหานคร) : ขอเสนอ
คณะกรรมการวิสามัญครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะมีจำนวนสักกี่นายครับ

พลเรือเอก หลวงชลธารพฤติไกร (กรุงเทพมหานคร) : ๑๕ นายครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหม กรรมการ
วิสามัญจำนวน ๑๕ นาย ๑๕ นายจะน้อยไปไหม เกี่ยวจะจัดสรรอะไรก็ขึ้นที่คณะกรรมการ

นายคำรงค์ ตัทธิพิพัฒน์ (กรุงเทพมหานคร) : กระผมขอเสนอ ๒๗ นายกรับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กุณหลวงดอนใหม่กรับ พวกเดียวกัน

พลเรือเอก หลวงชดธารพฤติโกร (กรุงเทพมหานคร) : ถอนครวั

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กุณหลวงดอน เอา ๒๗ นาย จะมีท่านผู้ใด

เห็นเป็นอย่างอื่นใหม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อที่ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ก็เป็นอันว่า
ตั้งคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๒๗ นาย เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : นอกจากจะมี
หลักการในการแบ่งแยกจังหวัดชลบุรีแล้ว ยังมีระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร
ที่แก้ไขเพื่อเอาไปใช้ใหม่เรื่อง รัฐบาลก็ขอเสนอกรรมการวิสามัญเข้าร่วม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะขอสักเท่าไรกรับ

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ขอสัก ๙ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ของรัฐบาลขอเสนอ ๙ คน สมาชิกเสนอ ๒๐ คน
พอใจใหม่กรับ จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น กุณหทัยจะเอาอย่างไร

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ท่านผู้เป็นประธานรับวิธีแบ่งสรรกรรมการ
นั้นะกรับ กระผมอยากให้อีกกรรมการวิสามัญของสภา แต่ถ้าเราจะเปลี่ยนตัวบุคคล
นั้นะกรับ กระผมให้ตัวอย่างนี้กรับ สมมุติว่าพรรคประชาธิปัตย์ที่นั่งกรรมการอยู่ ๕
ท่าน พรรคอื่นมี ๓ ท่าน และมีรายชื่อเป็นกรรมการวิสามัญอยู่แล้ว ถ้าเป็น
กรรมการวิสามัญ เราอยากที่จะเปลี่ยนท่านใดนะกรับ สมมุติว่าเราอยากที่จะเปลี่ยน
ท่านใด พออ่านชื่อนาย ก. พรรคประชาธิปัตย์นั้นะกรับ ก็ให้ยกมือขึ้นและบอกว่าขอเปลี่ยน
กระผมจำได้สมมุติว่า นายอุทัยนั้นะกรับ เป็นสมาชิกและเป็นกรรมการวิสามัญของสภาด้วย
เป็นสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ พอถึงชื่อนายอุทัยนั้นะกรับ พรรคประชาธิปัตย์เองก็เป็น
กันทั่ว ก็ขอเปลี่ยนเป็นใคร นะกรับ ก็จะได้ผู้เข้ามาใหม่ะกรับ ความความประสงค์

ที่พรรคเปลี่ยนแปลงใหม่ ส่วนอัตราส่วนก็เป็นไปตามเดิมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกี่ยวก่อน คุณอุทัย หมายความว่าอย่างไรใหม่ หมายความว่าให้ยึดคณะกรรมการการปกครองเป็นหลัก ที่นี้ถ้าเอารายชื่อกรรมการ การปกครองนั้นขึ้นมาพิจารณา

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ขึ้นมาอ่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นส่วนนี้มันมีอยู่แล้ว ที่นี้จะถูกใจ ของแต่ละพรรคหรือไม่ เช่นอย่างคุณแยกตัวอย่างนะ ถ้าคุณเป็นกรรมการอยู่ในนั้นด้วย พอเอ่ยถึงคุณอุทัย พิมพ์ใจชน คุณดำรงบอกไม่เอา สมมุติว่าอย่างนั้นนะ ก็บอกว่าเอา คุณสุรินทร์ หรือเอาใครก็ว่าไป เอาอย่างนั้นหรือครับ ก็หมายความว่า ๑๕ ท่าน ขึ้น รัฐบาล ๗ เป็น ๒๒

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ถ้าเป็นอย่างนั้นนะครับ ขอผู้เสนอร่างอีก ๑ ครับ จะได้เป็น ๒๕

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เอาคุณหลวงชลธาร ฯ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ๒๗ ใจใหม่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่ประชุมนี้ตั้งใจใหม่ครับ คุณสุจินต์

นายสุจินต์ เชาววิศิษฐ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผมอยากเรียน ขอปรึกษากับเพื่อนสมาชิกหน่อยเถิดครับ คือเท่าที่อุทัย พิมพ์ใจชน เสนอนั้น กระผมว่า มันไม่ค่อยดีครับ ออกมาเรียนอุทัยด้วยครับว่า ขอเสนอพรรคประชาธิปไตยแล้ว อุทัยขึ้นมา คำนเปลี่ยนแปลงนี้ โดยเฉพาะในพรรคนี้ครับ เพราะว่าเราอีกคุณนี้มีเสียหน่อยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องทะเลาะกันในพรรคนี้เห็นจะไม่กระไร เรื่องภายใน คุณอุทัย คงไม่มีนะ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ท่านประธานครับ ที่กระผมขอเสนออย่างนี้ครับ กระผมทราบว่าอย่างกรรมการการปกครองมีคายน้อยแล้ว แต่กฎหมายบางลักษณะนี้ มีบางท่านในสมาชิก พรรคนี้มีความชำนาญ มีความรู้ดี แต่ยังไม่มียุทธวิธี เป็น

กรรมวิธีการสามัญ ที่ให้ทางพรรคอยากจะเปลี่ยนคนนั้นเข้าไป พออ่านชื่อ สมมุติว่า
กระแสมอยู่ประชาธิปไตย มีบัตรอยู่แล้ว มีชื่อแสมอยู่แล้ว แต่อยากจะเปลี่ยนคนอื่นเข้ามาแทน
ก็ควรจะต้องกันได้ พออ่านชื่อแสมนี้ ทางพรรคใดพรรคหนึ่งก็ยกมือบอกว่า ขอเปลี่ยนแสม
เป็นนาย ก. หรือนาย ข. กระแสมเข้าใจว่างไม่มีปัญหาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปล่า คุณสุจินต์นะ เป็นห่วงแทนคุณก็กลัวว่า แสม
เปลี่ยนตัวคนเดียวจะเกิดระทงระแหงกันข้างใน นั้นผมก็บอกแล้วว่า เป็นเรื่องของ
พรรคประชาธิปไตยเขา คุณสุจินต์ไม่ต้องเป็นห่วงเขามากหรอก มีแต่ว่าขอแสมของ
คุณอุทัยนี่จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อที่ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ผมก็จะ
ดำเนินการตามนี้ ทางรัฐบาลเตรียมชื่อไว้ ๗ ท่านนะครับ คุณหลวงชลธารพฤติไกรย
นะครับ ที่นี้โปรดสั่งทุกพรรคนะครับ เพราะมีรายชื่อทุกพรรคแล้ว คณะกรรมการ
การปกครอง ๑. คุณเกษม สรศักดิ์เกษม

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : คุณเกษม สรศักดิ์เกษม ทางพรรคประชาธิปไตย
ขอเปลี่ยนเป็นหลวงชลธาร ฯ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เจ้าของร่างนะ หลวงชลธาร ฯ นะ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ขอประธานอภัยครับ ขอเป็นคุณพรหมพิลาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นคุณพรหมพิลา วัชรโรดม ๒. นายชวน หลีกภัย

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : เปลี่ยนเป็นคุณเสริมชาติครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เจ้าหน้าที่ยกยอจนะครับ หมกแล้วนี่ อ้อมีสุกท้าย

คุณอุทัย พิมพ์ใจชน

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : เปลี่ยนเป็นคุณทอง ธนกาญจน์ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณธัญวดี สุทธิสงคราม

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : เปลี่ยนเป็น คุณสุจิตต์ จำปีทอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุภกิจต์ จำปีทอง หมดแล้ว หมดแล้ว ไร่ใหม่
 ๑๑ คุณบัญญัติ บรรทัดฐาน คุณอุทัย กงเคิมหรือเปลี่ยน

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชดบุรี) : เปลี่ยนเป็น คุณธาดา สงวนพงษ์ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดแล้ว สำหรับของประวาธิปัตย์ ๕ ท่านหมดแล้ว
 ๑๒ ไป พรรคสังคมนิยม ฯ คุณธานี ศักดิ์เศรษฐ์

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานครับ พรรคสังคมนิยม
 แห่งประเทศไทย เปลี่ยนเป็น คุณโสภณ วีรชัยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๑๓ ไป คุณเคิม สืบพันธ์ นี้พรรคสยามใหม่

นายเคิม สืบพันธ์ (อุครจาปี) : ขอเปลี่ยนเป็น คุณเปรม มาลากุล ๗ ออยุธยา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๑๔ ไป พรรคพลังใหม่ คุณนิติชัย นากทรพ

เชิญคุณวิรัช กุณฑมาศ

นายวิรัช กุณฑมาศ (ขอนแก่น) : พรรคพลังใหม่ ขอเปลี่ยนเป็น คุณสมหวัง
 ศรีชัย ครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปลี่ยนเป็น คุณสมหวัง ศรีชัย ๑๕ ไปพรรค
 สังคมชาตินิยม คุณวรวิธ น้อยมณี ตามเคิม ๑๖ ไป คุณบุญเกิด นากก็ ตามเคิม ๑๗ ไป
 คุณฝกรภ กุลกำจร ตามเคิม ๑๘ ไป พรรคธรรมสังคมนะครับ คุณประทีป ทองคำใสตามเคิม
 คุณประยงค์ โมกขพันธ์ พรรคชาติไทย ตามเคิม ๑๙ ไป พรรคพลังประชาชน คุณธีร บุนนาค
 ตามเคิม ๒๐ ไป พรรคแผ่นดินไทย คุณมานิต อุทธิเสน ตามเคิม เมื่อไม่มีเสียงตอบ
 ก็เอาตามเคิมก็แล้วกันนะครับ ๒๑ ไป พรรคเกษตรสังคม คุณสวัสดิ์ อินทรสูตร ตามเคิม

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) : พรรคเกษตรสังคม ขอเปลี่ยนเป็นคุณเสวตร
 เปี่ยมพงศ์สานต์ หัวหน้าพรรคครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปลี่ยนเป็น คุณเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ งานมาก
 นะ งานงบประมาณนะ ทำไหวหรือ เปลี่ยนเป็นคุณบัญญัติจะไม่ดีหรือ

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) : ไหวครับ รับรองแข็งแรงไหวครับ หัวหน้าผมนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา ๆ คุณเสวตรนะ ทั่วไป พรรคธรรมสังคม
คุณสง่า วัชรภรณ์

นายสง่า วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ตามเดิม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทั่วไป พรรคแนวร่วมสังคมนิยม คุณสันติ อรุโฑทัย
ตามเดิม ทั่วไป พรรคสันติชน คุณอนันต์ บุรฉวีชัย ตามเดิมนะ หมกแล้วกรับ รัฐบาล
ไปรกดเสนอชื่อ

นายเคิม สัมพันธ์ (อุตรธานี) : ขอเปลี่ยนเป็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาแทนใครละ คุณไม่เอาหรือ ไม่ได้ ๆ เป็น
ใครก็ตามอยู่แล้ว ก็คุณปริชานะ พรรคธรรมสังคม พรรคสังคมนิยมตามเดิม จะเปลี่ยน
ใครละ คุณไม่เอา เปลี่ยนเป็น คุณสม วาสนา กกด พรรคสยามใหม่เปลี่ยนจาก
คุณเปรม มาลาคุณ เป็นคุณสม วาสนา

นายบุญเพง ทองสวัสดิ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอเสนอ
ดังนี้กรับ นายใหญ่ ศรีธราต นายสมภพ โทหระภักดิ์ นายชลด วนะภุค นายวิญญู
อังกนารักษ์ นายพิณณะ สุวรรณพาณิชย์ นายพนัน กุญารีย์ นายวิเชียร จะวะสิค

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรบ ๒๗ ท่านแล้ว ประเด็ยก่อนนางเจ้าของร่าง
เอาใคร

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : เจ้าของร่างพรรคประชาธิปไตย ขอเสนอ
พลเรือเอก หลวงชลธารพฤติไกร ท่านผู้เป็นประธานกรับ ขออีกนิดเดียวกรับ ทาง
คุณพรหมพิลา แจ่งว่า เป็นคณะกรรมการอันอยู่หลายเรื่องแล้ว ขอเปลี่ยนเป็น
คอกเตอร์พีระพงษ์ อิศรภักดี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเปลี่ยนเป็นคอกเตอร์พีระพงษ์ อิศรภักดี ทั่วไป
ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : กระณมขอประธานอ่านรายชื่อ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร

- (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑. นายพีระพงศ์ อิศรภักดี ๒. นายเสวริมชาติ ยามะรัตน์
 ๓. นายโสภณ วีรชัย ๔. นายสุภจิกต์ จำปีทอง ๕. นายสม วาสนา ๖. นายสมหวัง
 ศรีชัย ๗. นายบรรลือ น้อยเมณี ๘. นายชاکา สงวนพงษ์ ๙. นายบุญเกิด นาคี
 ๑๐. นายปรกรณ์ กุลกำจร ๑๑. นายประทีป ทองคำใส ๑๒. นายประยงค์ โมกขพัชร์
 ๑๓. นายพีร บุนนาค ๑๔. นายมานิต กุทธิโสณ ๑๕. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
 ๑๖. นายสง่า วัชรภรณ์ ๑๗. นายสันต์ อรุณชัย ๑๘. นายอนันต์ บุรณนิต ๑๙. นาย
 ทอง ชนกาญจน์ ๒๐. พงเรือเอก หลวงธรรมาพตติไกร ๒๑. นายใหญ่ ศวิตชาติ
 ๒๒. นายสมภพ ไทระกิตย์ ๒๓. นายชดอ วนะภูติ ๒๔. นายวิญญู อังกตารักษ์
 ๒๕. นายพัชระ สุวรรณพาณิชย์ ๒๖. นายพนธ์ ภูอารีย์ ๒๗. นายวิเชียร จะวะสิศ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณดำรง กำหนดการแปรญัตติภายใน ๓ วัน

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณดำรงเสนอขอแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน จะมี

ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ผมถือว่าที่ประชุม
 นี้ลงมติให้กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน สมควรแก่เวลาแล้ว ผมขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๐๕ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

- ประสงค์ วงษ์สุนทร
- ประเสริฐ เลิศยะโส
- วีระ มุกสิกพงศ์
- แนม ผ่องแผ้ว
- เจริญ หนูสง
- พิภพ อะสีติวัฒน์
- พลเรือเอก หลวงถนอมสารพฤติไกร
- ประหยศ ธรรมสาคร
- สลัก สุวรรณรอก
- กุลิศ พาณิชพันธ์

- สินธุ์ชัย ชี้อัสถัยคี
- ฉันทนา ธาป้อม
- เปรมจิต บุญหล่อ
- พิลาศ จารุณี
- สมชาย กาวอกุม
- สายสุนีย์ พันธนะ
- กฤษณ์ เอกบุตร
- วัชรนี ทัศนโรจน์
- กัลยา สาราคุติศิลป์
- อุษา รุณพันธ์พิศ
- มาลี อำไพคำเลิศ
- ลัดดาวัลย์ นิตรโสภณศิริ

ตรวจแล้ว วันที่ ๓ / ตุลาคม / ๒๕๑๘

สุชัย จิตรภักดิ์

สารรับรองในคราวประชุม

หัวหน้างานรายงานการประชุม

ไพโรจน์ อัมพรประภา
หัวหน้ากองการประชุม

สงวน คำวงษา
เลขาธิการรัฐสภา

ประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์
ประธานสภาผู้แทนราษฎร